

SZEPTEMBER 8., SZERDA

ELNÖKÖL: Isabelle DURANT

alelnök

1. Az ülés megnyitása

2. A bizottságok tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

3. A szeptember 7-i rendkívüli ECOFIN ülés következtetései (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az ECOFIN-Tanács szeptember 7-i rendkívüli ülésének következtetéseiről szóló tanácsi és bizottsági nyilatkozatok.

Didier Reynders , a Tanács soros elnöke. – (FR) Tisztelt elnök asszony! Az ECOFIN-Tanács ülése, amelyet éppen most tartottak Brüsszelben, lehetővé tette számunkra, hogy két ügyben előrelépjünk: az európai szemeszter elfogadásával a költségvetési konszolidáció és az új költségvetési ellenőrzési eljárások keretében, valamint a Bizottsággal, az Európai Parlamenttel és természetesen a Tanáccsal folytatott háromoldalú egyeztetés során a pénzügyi felügyeletre vonatkozó összes szöveg tekintetében elért megállapodás megerősítésével.

Ezzel párhuzamosan két vitát indítottunk el, amelyek e hónap végén, az ECOFIN-Tanács informális ülésén folytatódni fognak, és amelyekkel kapcsolatban a következő hat hónap folyamán reményeink szerint előre tudunk lépni: az egyiknek a tárgya a bankszanálási alapok vagy a banki adó, a másiké pedig a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó.

Mindkét pontról szeretnék néhány szót szólni. Ami az európai szemesztert illeti, ez első lépésnek tekinthető, amely lehetővé fogja tenni számunkra, hogy a jövő év január 1-jétől bevezessük az új költségvetési eljárást a Bizottsággal. Tavasszal fel fogjuk kérni a tagállamokat, hogy nyújtsanak be bizonyos költségvetési adatokat, a költségvetéseik elkészítése során használt paramétereket, a tágabb irányelveket – az egyes sorokra való részletesebb kitérés nélkül –, mielőtt folytatnánk ezt az eljárást. Azt is reméljük, hogy sikerül egyebek mellett további rendelkezésekkel is kiegészítenünk, és itt most a szankciókra vonatkozó rendelkezésekre gondolok. Az elnökség mindenestre támogatni fogja a szankciók Bizottság kezdeményezésére történő kiszabásának folyamatát, ha lehetséges, a gazdasági ügyekért és monetáris politikaért felelős biztos számára történő meghatározott szerep juttatása mellett.

A felügyeletet illetően ismét szeretnék köszönetet mondani az előadóknak és mindazoknak a képviselőknek, akik részt vettek ebben a különféle szövegekre vonatkozó konszenzus elérésére tett kísérletben, továbbá a Bizottságnak, Michel Barniernek és csapatainak, valamint az egymást követő elnökségeknek is. Itt a működő spanyol és svéd elnökségre gondolok, amelyek előttünk voltak hivatalban. Most rendelkezésünkre állnak a szövegek, amelyek a következő év január 1-jétől lehetővé fogják tenni számunkra, hogy létrehozzuk az új felügyeleti és ellenőrzési struktúrákat, valamint az Európai Rendszerkockázati Testületet. E folyamat révén a megfelelő feltételek mellett tehetünk előrelépést, a pénzügyi rendszert és felügyeletét szolgáló új architektúrával.

Szeretnék rámutatni arra, hogy jóllehet ez egy valóban nagyon hosszú folyamat volt, még mindig nem értünk a végére; inkább egy újfajta európai szerveződés kezdetéről és nagy

valószínűség szerint hosszas viták kezdetéről van szó, amelyek különféle szövegek elfogadásához fognak vezetni, amelyek előterjesztésére Barnier biztos úrnak az elkövetkező hetek folyamán lesz alkalma. Igyekszünk majd ebben az ügyben szigorú menetrendhez tartani magunkat.

Beszéltem a két pontról, amelyek az ECOFIN által hozott hivatalos határozatok tárgyát képezték. Ezenfelül vitát tartottak – mint mondtam – két másik ügyről: az első a bankszanálási alapok vagy a banki adó, a második pedig – a két vitát gondosan el kell különíteni egymástól – a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó.

Úgy gondolom, hogy a banki adót és a bankszanálási alapokat illetően az ECOFIN ülése alatt tartott vita számos iránymutatást eredményezett, amelyek segítségével a Bizottság részletesebb és konkrétabb javaslatokat tud majd előterjeszteni. Meggyőződésem, hogy ugyanazzal a proaktív hozzáállással, amelyet a pénzügyi felügyelet esetében tanúsítottunk, minden bizonnyal képesek leszünk az elkövetkező hónapokban olyan mechanizmusok létrehozásával lezárni ezt a vitát, amelyek valódi koordinációt biztosítanak majd Európa-szerte. Egyes országok már kivetettek adót a banki szektorra, de fontos, hogy összehangolt módon lépünk előre. Elismerem, hogy néhány kérdés megvitatása még mindig várat magára. Nos, ezeket e hónap végén, a Tanács informális ülésén fogjuk pénzügyminiszteri szinten megvitatni.

A pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó kapcsán a vita sokkal élénkebb. Messzebb kell mennünk, hogy konszenzust érjünk el, de ez így normális. Ez egy induló, mélyreható vita volt, amely lehetővé tette konkrét kérdések felvetését egy ilyesfajta adó megvalósításának lehetőségéről, de ennek az EU-n belüli megvalósításának és más partnerekkel való megvitatásának lehetőségéről is. Erre az ügyre is vissza fogunk térni e hónap végén a G20-ülések előkészítése során, mert a résztvevők többsége számára egyértelműen fontos, hogy ezt megvitatassuk partnereinkkel, nemcsak az Atlanti-óceán túlsópartján, hanem a feltörekvő országokban is.

Végezetül egyszerűen annyit mondok, hogy e kérdéssel kapcsolatban sok elszánt erőfeszítést kell még tenni, majd döntéseket kell hozni. Ha egy napon bevezetjük ezt a fajta adót, hogyan fogjuk felhasználni a bevételeket? Egyesek ezeket nemzeti költségvetéseik számára fogják elkülöníteni, mások az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez szükséges intézkedéseket finanszírozzák majd belőle, megint mások pedig – és Belgiumban például mi már ezt tesszük – a fejlesztés finanszírozására fordítják a bevételeket.

Nos, tisztelt elnök asszony, ezt kellett elmondanom a Tanács nemrégiben Brüsszelben tartott üléséről.

Michel Barnier, a Bizottság tagja. – (FR) Tisztelt elnök asszony, tisztelt képviselőtársaim! Most pedig Reynders úr után én is szeretnék néhány szót szólni megközelítésünkről, amelyet az ECOFIN-Tanácsnak ezen az ülésén követtünk. Ezt biztostársaim, Olli Rehn és Algirdas Šemeta nevében is teszem, akik e munkában velem együtt részt vettek.

Ez az ülés négy pont körül forgott, mint ahogy azt a belga miniszter is elmondta. Mivel a Parlament ebben nagyon nagy szerepet játszott, engedjék meg nekem, hogy egy fontos témával kezdjem, amely megítélésem szerint strukturális jelentőséggel bír, és amelyre energiáim jelentős részét fordítottam, amióta csak önök februárban bizalmat szavaztak számunkra. A felügyeletről beszélek.

Ennek az az oka, hogy a felügyelet a sarokkő, az a keret, amelyen belül lépésről lépésre, hétről hétre, termékenként, piaconként és szereplőnként képesek leszünk levonni a válság

tanulságait, és intelligens szabályozást és hatékony felügyeletet életbe léptetni, hogy az út végén – és még nem tartunk ott – egyetlen szereplő, egyetlen termék, egyetlen piac és egyetlen terület se bújhasson ki az intelligens szabályozás és a hatékony felügyelet alól.

Engedjék meg, hogy e témával kapcsolatban – és bízom abban, hogy a Parlament viszont néhány héten belül képes lesz elfogadni a háromoldalú egyeztetés eredményét – nagyon őszintén köszönetet mondjak előadóiknak, García-Margallo y Marfil úrnak, Skinner úrnak, Sánchez Presedo úrnak, Goulard asszonynak, Giegold úrnak, Tremosa i Balcells úrnak és Balz úrnak, valamint a bizottság elnökének, Bowles asszonynak, aki ezt a háromoldalú egyeztetést nagy határozottsággal irányította. Azt is szeretném kiemelni, hogy a soros belga elnök, Reynders úr, nagyon személyes és proaktív szerepet játszott, nemcsak saját csapatának munkájára, hanem a korábban a spanyol és a svéd elnökség által elvégzett munkára is támaszkodva.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hölgyeim és uraim, hogy ezt a felügyeletre vonatkozó bizottsági javaslatot eredetileg a Jacques de Larosière által végzett rendkívül átgondolt munka alapozta meg, amely a válság első főbb tanulságainak levonására irányult. Ennek eredményeképpen január 1-jén rendelkezni fogunk néhány európai szervvel. A Bizottság – ahogyan kötelessége is – keményen fog dolgozni e három hatóság és az Európai Rendszerkockázati Testület megvalósításának előkészítésén. Beszéltem az európai radarernyőkről és irányítótoronyokról. Ezekre egyértelműen szükség van, mert – mint tudjuk – Európa önök által képviselt országainak felében a bankok felének más országokban van a székhelye. Ezért általában olyan pénzügyi létesítményekkel van dolgunk, amelyek transznacionális jellegűek, és következésképpen rendszerszintű dimenziót és kockázatokat hordoznak.

Szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy köszönetet mondjak az elnökségnek, és nagyon őszintén megköszönjem a Parlamentnek és az önök előadónak azt a nélkülözhetetlen munkát, amelyet ennek az – ahogyan Reynders úr fogalmazott – „legelső szakasznak” a sikere érdekében elvégeztek. Most pedig kezdődik az építési munka.

Látni fogják, hogy ezt a keretet hétről hétre fogjuk tartalommal megtölteni. A jövő héttől kezdődően elő fogom terjeszteni a származtatott termékekről szóló rendeletet és a fedezetlen eladásról szóló rendeletet, majd kicsivel később a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet.

Két olyan megvitatandó pont van, amelyek szintén a pénzügyi ágazatot érintik, mégpedig a hozzájárulásokra és adóztatásra vonatkozó elképzelések kapcsán. Az egyik előrébb jár a másikinál, és egyetértek a soros belga elnökkel abban, hogy nem szabad összekevernünk a két témát, mivel különböznek, még ha mindegyik a pénzügyi ágazat általi finanszírozásra vonatkozik is.

Az első ez a bankszanálási alapokra vonatkozó elképzelés. Ez a vita már a Tanácsban is elindult. El kell mondanom a tisztelt képviselőknek, hogy ezek a tanácsi viták rendkívül hasznosak, ahogyan tegnap magam is tapasztaltam, mert a felszólalási körök segítenek abban, hogy az ember egy kicsit világosabban kezdjen látni. Ezt a vitát a spanyol elnökség alatt, a Tanács egyik informális ülésén nyitottam meg, amikor előterjesztettem a banki és pénzügyi ágazatbeli válságok megelőzésére szolgáló eszközkészletre vonatkozó elképzelésemet, két egyszerű elképzeléssel. Az első az, hogy a megelőzés mindig olcsóbb, mint a kezelés – ez igaz a környezetre és a pénzügyi válságokra is –, a második egyszerű elképzelés pedig az, hogy már nem az adófizetőknek kellene tartaniuk a frontot, mert a bankokért a bankoknak kellene helytállniuk.

Ezen elképzelések alapján később előterjesztettük az eszközkészlet tartalmát, amely magában foglalta a bankszanálási alapokat. E tekintetben szeretném hangsúlyozni az önök részéről Ferreira asszony által elvégzett egyformán fontos munkát. Októberben ki fogok adni egy közleményt a Parlament és Ferreira asszony nézetei, valamint a Miniszterek Tanácsának reakciói alapján. Miért éppen októberben? Mert addigra előrelépünk a fontos bázeli folyamattal is a szavatoló tőke kvalitatív és kvantitatív tőkésítésére vonatkozó kötelezettségekkel.

Önök mindannyian tudják, hogy amikor a bankok általi hozzájárulásról vagy a bankokon belüli megelőzésről beszélünk, a mozaik összes darabját össze kell illeszteni, és figyelmet kell fordítanunk arra, amit ezen intézkedések „méretezésének” neveztem, garantálva, hogy ezek hatékonyak legyenek, és senki ne bújhasson ki alóluk. Nem a szokásos üzletmenetről lesz szó, de ugyanakkor nem büntethetjük meg a gazdaságot anélkül, hogy megvizsgálnánk mindezeknek az intézkedéseknek a halmozott hatását.

Októberben ezért ki fogok adni egy közleményt a jövőbeni válságok megelőzéséről, valamint a bankok felelősségéről és a bankszanálási alapról, amelynek kapcsán kibontakozóban vannak a elképzelések, mivel Németország éppen most valósította meg ezt az elképzelést. Svédország ezt már korábban megtette. Meg fogunk próbálni egy összehangolt rendszert építeni egy közös maggal, amellyel elkerülhető lesz a gyenge koordináció, sőt, a verseny is, valamint a banki létesítmények kettős adóztatása.

Mint Reynders úr mondta, épp most indult el egy vita. Ez, a pénzügyi tranzakciók globális szinten történő megadóztatásáról szóló, sokkal bonyolultabb. A vita a G20-ban kezdődött. Nem mindenki lelkesedett. Sokan közülünk azt gondolják, hogy igazságos elképzelés, hogy a pénzügyi tranzakcióknak szerény, de hatékony módon hozzá kell tudniuk járulni néhány jelentős globális kihívás finanszírozásához, igazságosabb és ezáltal stabilabb és biztonságosabb helyé téve a világot. A világ, amelyben élünk, csak akkor lesz biztonságosabb, ha igazságosabbá válik, és ma nem ez a helyzet.

Nagyon is tudatában vagyunk minden kihívásnak – mint amilyen a környezet, az éghajlatváltozás és az élelmiszer – és a válságoknak is, amelyek ráadásul a legszegényebb országokat sújtják a legkeményebben. Sokan közülünk úgy gondolják, hogy ez egy igazságos elképzelés, de nagyon messze jár még attól, hogy akár csak a Miniszterek Tanácsában is konszenzus szülessen róla. Ezen tovább kell dolgoznunk. Biztostársam, Algirdas Šemeta írt egy kezdeti tájékoztató feljegyzést, és a Miniszterek Tanácsában végzett munka alapján egy új közleményt fogunk készíteni kifejezetten a pénzügyi ágazat megadóztatásáról. Ez a közlemény októberre van betervezve.

Nem fogom megismételni azt, amit Reynders úr elmondott a stabilitási és konvergenciaprogramról, a Bizottság által tett erőfeszítésekről és a munkacsoport által végzett munkáról. Csak az – általam hasznosnak tartott – európai szemeszter elképzelését említem meg, amely kilátásba helyezi minden egyes országunk költségvetési elemzését szuverenitásuk megőrzése mellett, és pillanatfelvételt – egy másik európai radarernyőt – fog adni az országok általános gazdaságpolitikai irányvonalairól. A Tanács is a Bizottság e témára vonatkozó dokumentumai és jelentései alapján fog dolgozni.

A vacsora alkalmával Reynders úr két megvitatásra váró pontot vetett fel, amelyeket röviden ismertetek. Az egyik, amely engem és itt mindannyiunkat érint, az IASB, a Nemzetközi Számviteli Standard Testület működése. Szeretnénk irányításának reformját és nagyobb átláthatóságát tapasztalni. Azt is elmondtam az elnökségnek, hogy kész vagyok a Tanács

szeptemberi informális ülésén egy, a Parlament számára is érdekes jelentést benyújtani a transzatlanti szabályozásról.

Nem vagyunk egyedül a G20-csoportban, sőt, nem csak amerikaiak és európaiak vannak benne, mégis rendkívül fontos számunkra, hogy gondoskodjunk arról, hogy a felügyelet és a szabályozás tekintetében az Obama elnök alatt az USA Kongresszusa által hozott intézkedések, illetve az Európa által hozott intézkedések között párhuzam legyen.

Jelenleg dolgozom egyfajta eredménytábla összeállításán, amely azt hasonlítja össze, hogy mi történik jelenleg az Egyesült Államokban, és mit teszünk mi Európában a párhuzam biztosítása érdekében. Ugyanazoknak a célkitűzéseknek az eléréséről van szó, anélkül hogy szükségszerűen ugyanazokat a módszereket vagy intézkedéseket használnánk. Úgy vélem, hogy ez hasznos eszköz lesz a miniszterek és a Parlament képviselői számára.

Corien Wortmann-Kool, a PPE képviselőcsoport nevében. – (NL) Tisztelt elnök asszony! Az Európai Néppárt nevében el szeretném mondani, hogy nagyon elégedettek vagyunk az európai bankfelügyeleti rendszer tekintetében elért megállapodással. Ez egy fontos mérföldkő. Kezdetben több tagállam hajthatatlannak mutatkozott, de előadók eltekintettek, és a biztos nagy meggyőző erejének, valamint a belga elnökség szilárd irányvonalának köszönhetően sikerült elérnünk ezt az eredményt. További pozitív eredmény az európai szemeszter bevezetése. Ez mindkettő fontos lépés a gazdasági kormányzás Európában történő megerősítése felé.

Önök az ECOFIN-Tanácsban megvitatták a banki adók különféle formáit is, mert a bankoknak is hozzá kell járulniuk a válság következményeinek kezeléséhez. Önök nagyon helyesen igyekeztek ezt a G20 szintjén elérni, de az ügy nem sokat haladt előre. Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport ezért egyetért azzal a következtetéssel, hogy ha nem sikerül nemzetközi szinten eredményt elérni, akkor mi Európában is magunkhoz ragadhatjuk a kezdeményezést – sőt, magunkhoz is kell ragadnunk a kezdeményezést – a banki adó vagy illeték bevezetésével. Ezt azonban összehangoltan kell tennünk, mert a tagállamokban máris folyamatban van ilyen adók önálló bevezetése, és ez fenyegetést jelent belső piacunkra nézve.

Ezért, Barnier biztos úr, nyomatékosan arra biztatom önt, hogy éljen kezdeményezési jogával, és valósítsa meg Európa-szerte az összehangolt banki adót olyan adóként, amelyet minden országban azonos kritériumoknak megfelelően vezetnek be. A Parlament az európai felügyelet ügyéhez hasonlóan ebben az ügyben is fel fog sorakozni ön mellett.

Ami a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót illeti, ez egy kiváló napirendi pont, és önnek keményen kell majd dolgoznia azért, hogy ez hangsúlyosabb helyre kerüljön a G20 napirendjén. Egytől azonban óva inteném önt, és ez az, hogy azt Európa egyedül vezesse be. Tudom, hogy képviselőtársam, Schulz úr, szeretne ilyen tranzakciós adót végrehajtani Európában, de ennek hátrányai túlsúlyban lennének az előnyeivel szemben, mert egy globális rendszerről van szó. Egy ilyen adó ahhoz vezetne, hogy a tranzakciókat Európa megkerülésével bonyolítanák. Ezért egy sikeres európai banki adó bevezetésére kellene energiáinkat fordítanunk, és továbbra is a G20 keretében kellene működnünk.

Udo Bullmann, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök asszony, Reynders úr és biztos úr! Gratulálok a felügyelethez. A Parlament keményen dolgozott ezen az ügyön, és önök is megtették a magukét, ezért is születtek olyan jó eredmények.

Mindig az új feladatokkal kell foglalkoznunk, és sajnos rá kell mutatnom arra, hogy más területeken még mindig messze járunk a jó eredményektől. Hadd mondjam el, hogy a

fedezetalap-kezelőkről szóló rendelet még csak közel sem került az áttöréshez. Ezen a ponton szeretném mindkét oldalt, a Tanácsot és a Bizottságot egyaránt felszólítani arra, hogy lépjenek. Végső soron a rendeleteknek az önök erőfeszítései nélkül nem sok haszna lesz. Egyenlő jogokra van szükségünk mindenki számára. Az Európai Uniót kívüli alapkezelőkre mindig ugyanazoknak a feltételeknek kell vonatkozniuk, mint európai társaikra. Máskülönben hátrányos helyzetbe hozzuk Európát.

Nem célunk, hogy egy egész ágazatot rács mögé juttassunk. Ha azonban nem érünk el lényeges javulást, amely megakadályozza, hogy a fekete bárányok megrabolják a jól működő vállalkozásokat, nem fogunk jó szabályozással rendelkezni. Szeretnék óva inteni: ne képzeljék, hogy könnyű győzelmet arathatnak azzal, hogy egyszerűen kijátsszák egymás ellen a Parlament képviselőit. Ha önöknek nem sikerült hatékony szabályozást bevezetniük, egész Európa tudni fogja, hogy ki borult térdre a lobbisták előtt, és ez más színezetet fog adni ezeknek a vitáknak.

Hadd szóljak egy szót a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóról: Ezzel kapcsolatban az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoporttal homlokegyenest ellenkező az álláspontom. Európa válaszokat vár. Önöknek kell megadniuk ezeket a válaszokat. Ne térjenek haza a G20-csúcstalálkozóról azzal, hogy „sajnos nem értünk el semmit, így nem is tehetünk semmit”. Ellenkezőleg, Európában cselekednünk kell, ezért Európában az emberekkel együtt meg kell terveznünk és végre kell hajtánunk néhány határozott intézkedést. A G20-csúcstalálkozáson folytatott tárgyalásaik alatt ne feledkezzenek meg egyről: válasza van szükségünk önöktől, máskülönben európai válasznak kell születnie.

Sylvie Goulard, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak és a belga elnökségnek, amiért segítettek sínre tenni az uniós pénzügyi felügyeletet.

Tudom, hogy most egymásnak mondunk köszönetet, de mégis szeretném hangsúlyozni, hogy szerencsés volt, hogy a Parlament tavaly decemberben rámutatott arra, hogy a tagállamok – miközben azt állították, hogy európai megoldások alkalmazásával akarják megoldani a válságot – mennyire igyekeztek megvalósítani minden biztonsági hálót és végrehajtani minden elképzelhető védzáradékot annak biztosítására, hogy ezek az európai hatóságok kormányközi megállapodások nélkül egészen biztosan ne léphessenek fel. Úgy gondolom, hogy mi mindannyian nagyon jól együttműködtünk, de annak adjuk a dicséretet, aki megérdemli.

A Rendszerkockázati Testületért felelős előadóként különösen egy rendkívül pozitív pontot szeretnék kiemelni. Barnier úr gyakran utal radarokra és irányítótornyokra, de minden repülőgépnek van pilótája is, és ez a pilóta az Európai Központi Bank elnöke, akit a Parlament nagyon szeretne továbbra is e szerepben látni.

Szeretnék azonban egy kis elégedetlenségemnek is hangot adni a páneurópai vállalkozások közvetlen felügyeletével kapcsolatban, és mindenekelőtt arra kérni önöket, hogy folytassák e tekintetben a küzdelmet. Az ágazati szövegekben – mint ahogyan a Parlament négy legnagyobb képviselőcsoportja közösen vállalta – továbbra is hatásköröket kell biztosítanunk az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) és az Európai Bankhatóság (EBA) számára a vállalkozások, a hitelminősítő intézetek felett. Elméletben ez már folyik, és arra várunk, hogy a Bizottság folytassa munkáját, és terjessze ki ezt az elszámolóházakra és végül a határokon átnyúló csoportokra. A probléma ezen a területen nagyon egyszerű volt: vagy rendelkezünk egy uniós szabályozás és felügyelet hatálya alá tartozó belső piaccal,

vagy a laza összehangolást választjuk, ami nemzetállamok közötti köntörfalazást – vagy ahogyan a belga elnökség alatt mondjuk, *chipotage*-t – jelentene.

Sven Giegold, a *Verts/ALE* képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök asszony! Először is, ez valóban fontos pillanat Európa számára, mert úgy tűnik, hogy megállapodásra jutottunk a felügyeletről. Nagyon sokat elértünk azzal, hogy együtt dolgoztunk ezen az ügyön. Szeretnék köszönetet mondani a belga elnökségnek, a Bizottságnak, Barnier úrnak és a különböző képviselőcsoportokba tartozó képviselőtársaimnak. Valóban óriásit léptünk előre, meghazudtolva azokat, akik azt mondták, hogy Európa már nem fog tovább fejlődni. Ellenkezőleg, szigorú szabályozást kell bevezetnünk a belső piac tekintetében, és most a helyes úton járunk.

Másodszor: az ECOFIN-Tanács már meghozott néhány fontos döntést a tagállamok költségvetéseinek nyomon követésével kapcsolatban. Szeretném megköszönni a Bizottságnak az elért előrelépést. Önök számos javaslatot terjesztettek elő. Most további javaslatokat várunk a makrogazdasági koordináció vonatkozásában. Tekintettel a válságra erre most sürgősen szükség van.

Most azonban szeretnék kitérni a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóra. Amit eddig a Bizottságtól hallottunk, az ellentmondásos jelzések kakofóniája. Barnier úr és Barroso úr egyrésztől szerencsére támogatják a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót. Šemeta úr ugyanakkor elutasítja a javaslatot. Felhívom önöket, hogy ezt a kérdést kollégiumként kezeljék. Önöknek egységes álláspontot kell képviselniük! Egyszerűen nem megy, hogy Šemeta úr egy olyan eredményeket tartalmazó jelentést terjeszt elő, amelyeket tudományos körökben már rég megcáfoltak.

Az Európai Parlament megbízásából a Bruegel Institute által készített tanulmány tartalmazott például néhány idevágó információt. Ez a tanulmány cáfolja a Šemeta úr által felvetett idevágó érveket. Azt is elgondolkoztatónak találom, hogy miért nincs most jelen. A Parlamentben ezzel az ügyel kapcsolatban több alkalommal érte bírálóat. Ha valamikor, hát ma vállalnia kellene ezt a vitát. Az is elgondolkoztat, hogy vajon most itt kell-e maradnia óra után – végül is erről született döntés: munkáját át kell dolgoznia. Ez valóban a Bizottság által előterjesztendő javaslatot, a Bizottság által benyújtani kívánt kezdeményezést fog-e eredményezni, vagy csak egy újabb tanulmányt fogunk kapni? Ez tényleg nem kielégítő! Az sem kielégítő, hogy a Tanács határozatát elhalasztják Franciaország G20-csoportbeli elnökségéig. Ez elfogadhatatlan!

Azoknak a központi országoknak is kérdéseket kell azonban megválaszolniuk, amelyek elutasították ezt a javaslatot – az Egyesült Királyságnak, Svédországnak és Spanyolorzágnak. Már ismert volt, hogy az Egyesült Királyság és Svédország nem lesznek a javaslat mellett. Spanyolország azonban az eurócsoporthoz tagja. Az országot szociáldemokraták kormányozzák. Talán meg kellene próbálniuk nagyobb összhangot teremteni az e Parlamentben általuk elfogadott helyes álláspont és a spanyol kormány által a Tanácsban elfoglalt álláspontok között.

Végezetül mindössze annyit mondhatok, hogy szeretnék világosabban látni az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport álláspontját illetően e Parlamentben. Önök épp az imént tettek néhány rendkívül kritikus megjegyzést a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóval kapcsolatban, noha képviselőcsoportjuk jelentős része támogatja azt. Nem vagyok meggyőződve arról, hogy önök valóban képviselőcsoportjuk többsége nevében beszélnek. Egységes fellépésre van szükségünk ebben a helyzetben, máskülönben polgáraink

cinikussá válnak, ha egyrészt költségmentes intézkedéseket hozunk, másrészt viszont nem jutunk bevételekhez a tőkejövedelmek európai megadóztatásából.

Kay Swinburne, az ECR képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök asszony! Először is szeretnék gratulálni a belga elnökségnek tárgyalási képességeihez, valamint Barnier biztos úrnak és csapatának a felügyelettel kapcsolatos megoldások megtalálásáért. De szeretnék rátérni a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos, az ECOFIN-Tanácsban tegnap felvetett megoldatlan kérdésekre.

Úgy tűnhet, hogy rengeteg időt töltök a Parlamentben azzal, hogy kutatás folytatását, hatásvizsgálatok megírását és tanulmányok készítését kérem. Az e heti ECOFIN véget ért, és pontosan ugyanezt tette. A Tanács ülése és Šemeta biztos úr eszmefuttatásai tényeken és számokon alapultak, pusztán politikai koncepciók vizsgálata és kapkodó jogalkotás helyett. Jó példa ez a jobb szabályozás elveinek gyakorlati alkalmazására. Amikor azonban egy független értékelésből az derül ki, hogy egy tagállam szedné be a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóból származó bevétel több mint 70%-át, nevetséges lenne azt állítani, hogy ezt az adót uniós szinten kellene megvalósítani, ha egyáltalán meg kell valósítani.

A pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó nem ingyen pénz, mint ahogyan azt a populáris média szeretné elhittetni velünk. A tranzakciós adót nem a bankok és a pénzügyi közvetítők fizetnék meg. Minden fedezeti tranzakcióért a piaci hozamokra támaszkodó nyugdíjasok és a reálgazdaság vállalatai fizetnének. Ideje felismerni a primitív pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó korlátait, és ha tényleg az a célunk, hogy gazdaságaink tönkretétele nélkül megváltoztassuk a bankok magatartását, inkább vizsgáljuk meg a pénzügyi tevékenységekre kivetendő adó vagy a banki adók által kínált komplexebb megoldást, amelyet az IMF is javasolt.

Ahelyett, hogy elérhetetlen és nem kívánt, egész EU-ra kiterjedő adók szorgalmazásával zátonyra futtatnánk a folyamatot, amelyeket sok tagállam, nem csak saját tagállamom ellenez, ezt egy lehetőségnek kell tekintenünk tagállamaink gyenge államháztartásainak megerősítésére, lehetővé téve számukra, hogy az általuk jónak látott módon költsék el a pénzt, és feltöltsék a banki mentőcsomagok és a válságkezelés miatt kiapadt államkasszáikat.

Miguel Portas, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Az ECOFIN döntött az európai szemeszter elindításáról, amelynek célja az európai gazdaságpolitika és a nemzeti költségvetési politikák közötti következetesség biztosítása. Kérdésem a következő: gondoltak-e egy kicsit is a demokráciára? Teljesen egyetértek az összehangolással. Elfogadom a hiányra vonatkozó célokat, sőt, még annak is örülnék, ha ezeket a célokat a munkahelyteremtés érdekében valósítanák meg. Elfogadom a nemzeti költségvetések módosításait, noha jobban tetszene, ha a szankciók nem lennének ostobák, és nem súlyosbítanák tovább a problémát, tehát viszonylag nyitott vagyok erre.

Azt viszont teljesen elfogadhatatlannak tartom, hogy Brüsszel dönt arról, hogy a tagállamok hogyan teljesítsék a kötelezettségvállalásaikat, mert ez a nemzeti parlamentek alapvető kiváltságainak kisajátításával egyezik meg. Az ECOFIN-t az előzetes jóváhagyásnál több fogja megilletni; meghatározza az iránymutatásokat, amelyeknek minden nemzeti költségvetést szabályozniuk kell. Hallottam, amit Reynders úr mondott: rendben, de nem fogunk ezzel kapcsolatban részletekbe belemenni. Köszönöm a nagylelkűségét, de az alapvető probléma az, hogy a fő iránymutatások 27 kormányra lesznek érvényesek. Ebből a 27 kormányból pedig mindig Németország fogja megmondani Görögországnak, hogy mit tegyen, nem pedig megfordítva.

Hölgyeim és uraim! A nemzeti parlamentek képviselői nem üres helyek, amelyeket ki kell tölteni. A nemzeti parlamentek képviselőit nem lehet egyszerűen megfosztani a költségvetéseikkel kapcsolatos választás szabadságától, amely egy kritikus jelentőségű politikai választás.

Hans-Peter Martin (NI) . – (DE) Tisztelt elnök asszony, tisztelt biztos úr! Először is egy bókot szeretnék önnek mondani. Nyilvánvaló az ön hajlandósága. A kérdés csupán a következő: szabad-e önnek hajlandóságot mutatnia? A folyamattal kapcsolatban, amelyet olyan óriási elszántsággal mozdít előre, arra szeretném felhívni önt, hogy sürgősen tegye világossá az ügyet polgáraink számára, és körvonalazza, hogy mi okozza a kudarcot minden tanúsított jóakarattal ellentétben, valamint magyarázza meg, hogy miért léptünk csak korlátozott mértékben előre a négy sarokkövet kapcsolatban, amelyek az ügy központi elemei.

Nyilvánvaló, hogy tisztánlátásra van szükségünk azzal kapcsolatban, hogy a pénzügyi piacok felügyelete az USA-ban miért szigorúbb és kritikusabb a kulcsterületeken, mint aminek a létrehozására most ön törekszik. Világos választ kell kapnunk arra a kérdésre is, hogy valójában hogyan szándékoznak kezelni a közvetítő bankok problémáját, és ezen a téren milyen fokú sikerre számíthatunk. A szavatoló tőkével kapcsolatban is magyarázatokra van szükségünk. Mi a Bizottság szándéka? Rengeteg itt a részlet, de hogyan szándékoznak gondoskodni arról, hogy ne következessen be ismét összeomlás?

Egy kis tagállam képviselőjeként is szeretnék egy kérdést feltenni: Mit tehetünk, hogy korlátok közé szorítsuk az olyan bankok problémáját, amelyek túl nagyok ahhoz, hogy bedőljenek? Ausztriában olyan helyzet adódott az egyik bankkal, a Hypo Group Alpe Adriával, hogy amennyiben az összes hitelt esedékessé tennék, az osztrák államra nehezedő adósságteher olyan nagy lenne, hogy Görögországgal egy kategóriában találnánk magunkat. Ad ki a Bizottság figyelmeztetést ezzel kapcsolatban? Mit tesz? Hogyan szándékozik megakadályozni, hogy Ausztria egy újabb Görögországgá váljon az Európai Unió számára?

Jean-Paul Gauzès (PPE) . – (FR) Tisztelt elnök asszony, tisztelt biztos úr! Először is természetesen szeretnék én is gratulálni a felügyelet terén elért jó eredményekhez.

Mint Goulard asszony emlékeztetett bennünket, a Parlament erőfeszítése nem volt hiábavaló, és decemberben egy egészen új és egyedülálló dolog történt: a fő képviselőcsoportok négy koordinátora egy nyilatkozatot adott ki, amelyben kijelentették, hogy Európának nagyobb szerepet kell játszania ebben a felügyeletben. Az ön dinamizmusának köszönhetően, Reynders úr, jó megoldást sikerült találni. A Bizottság egyértelműen kemény munkát végzett, és üdvözlöm a Barnier biztos úr által bejelentett pénzügyi szolgáltatási programot.

Szerencsés, hogy ez megtörtént, hogy megszületett ez a megállapodás, mert végső soron az EU pénzügyi hitelessége, a polgártársaink szemében való pénzügyi hitelessége forog kockán, akik a válság óta egyfolytában azt kérdezik tőlünk, hogy mit tesz az EU, és milyen konkrét eredményeket ért el. Elmondhatjuk nekik, hogy gondolkodunk az ügyről, dolgozunk rajta, hogy háromoldalú egyeztetéseket és üléseket tartunk, ők viszont eredményeket akarnak.

Kockán forog az EU hitelessége nemzetközi partnereink, különösen az USA szemében is. Nemrégiben kapcsolatba kerültem az USA pénzügyi ágazatának képviselőjével, és az EU-val kapcsolatban végső soron ennek a jogi bizonytalanságnak a benyomása zavarja őket: megváltoztatjuk a szabályokat; felülvizsgálati és hatályvesztésre vonatkozó rendelkezéseket vezetünk be; nem építünk fel semmi megbízhatót. Úgy gondolom, hogy a jogszabályoknak

véglegesnek kell lenniük, noha ezek módosíthatók. Semmiképpen nem kelthetjük azt a benyomást, hogy két-három év elteltével menet közben módosítani fogjuk a szövegeket.

Tisztelt elnök asszony, Reynders úr! Szeretnék a saját nevemben kéréssel fordulni önökhöz: ma délután egy nagyon fontos háromoldalú egyeztetésre kerül sor Barnier biztos úrral és a kollégáimmal a fedezeti alapok szabályozásáról. Alapvető, hogy hamarosan megoldást találjunk. Nagyon is tudatában vagyok a belga elnökség részéről tanúsított elkötelezettségnek és az ön személyes elkötelezettségének. A következő néhány hét folyamán megállapodást kell elérnünk, hogy amikor legközelebb beszámol az ECOFIN munkájáról, elmondhassa, hogy „megállapodás született a fedezeti alapok szabályozásáról”. Számítunk erre, és tudom, hogy ön is számít erre. Most meg kell tennünk az utolsó lépést, hogy a meg lehessen találni a megfelelő megoldást.

Anni Podimata (S&D) . – (EL) Tisztelt elnök asszony, tisztelt Bizottság! Az ECOFIN-Tanács tegnapi döntései, természetesen a pénzügyi felügyelet új, hatékony rendszerére vonatkozó megállapodással együtt, alapvető lépések az általunk tervbe vett új gazdasági kormányzás felé. Ma azonban egy átfogó problémával nézünk szembe. Senki nem állíthatja meg, és nem szabad, hogy megállítsa a szigorúbb költségvetési fegyelem megszabását és a szigorúbb felügyeletet.

A problémát egy olyan új gazdasági modell kialakítása jelenti, amely választ ad az európai polgárok teljes körű foglalkoztatásra és tisztességes növekedésre vonatkozó követelésére. Ezért egyensúlyt kell teremtenünk a költségvetési fegyelem és az állami és magánberuházások révén megvalósuló fenntartható növekedéshez és teljes körű foglalkoztatáshoz szükséges erőforrások védelme között.

Ezért foglalkoznunk kell a makrogazdasági egyensúlyokkal és a tagállamok közötti versenyképességi választóvonallal, amely elkerülhetetlenül gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségekhez fog vezetni. Mindenekelőtt azonban szükségünk van a gazdaságélénkítés költségének igazságosabb elosztására és az igazságos adózást szolgáló modellre, és a pénzügyi tranzakciók megadóztatása katalizátorszerepet játszhat.

Európa vezető szerepet játszhat és kell is, hogy játsszon ebben az ügyben. Így tett az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatban is, amikor egyoldalú kötelezettségeket vállalt. Képes a hasonló szabályozás nemzetközi szinten történő előmozdítására irányuló erőfeszítések élére állni, és ezt meg is kell tennie.

Jens Rohde (ALDE) . – Tisztelt elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak és a Tanácsnak a pénzügyi ágazatból származó megfelelő finanszírozás biztosítására irányuló munkájukért, és támogatásomról biztosítani őket.

Felvetődik azonban néhány kérdés. Támogatjuk az összehangolt stabilitási szint egy formájának bevezetését és az alapot, de ami a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót illeti, egy teljesen különböző és sokkal összetettebb kérdéstről van szó.

Ennek az adónak az adókijátszás elkerüléséhez minimum globálisnak kell lennie. Ezenfelül az összes tranzakcióra kivetendő adó nemcsak hogy technikai szempontból megvalósíthatatlan lehet, hanem azzal a kockázattal is járna, hogy növeli a piacok volatilitását, illetve csökkenti likviditásukat.

Van néhány kérdésem az adókkal kapcsolatban. Ha a cél pénz előteremtése globális ügyekre, a bevétel milyen gyűjtőhelyre folyik be, és kinek a felelőssége a pénz elosztása? Egy meghatározott célra szóló adó esetében tudni fogjuk-e valaha is, hogy mikor kell megálljt

parancsolni? Végül a legfontosabb kérdés az, hogy ki fogja beszélni az adót – a tagállamok vagy az EU? Ha az EU, messze távol polgáraitól, hogyan akadályozzuk meg az adók állandó emelkedését? A való világban úgy tűnik, hogy ha a politikusok még több pénz iránti igényéről van szó, soha semmi sem lehet elég.

Derk Jan Eppink (ECR) . – (NL) Tisztelt elnök asszony! Hadd üdvözljem Reynders urat. Remélem, minden rendben van önnel. Ami a banki adót illeti, elviekben egyáltalán nincs velem semmilyen problémám. Csak azon gondolkodom, hogy hogyan kellene működni a gyakorlatban. Egy buszra emlékeztet: mindenki be akar szállni, de mindenki más irányba szeretne utazni. Ami a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót illeti, úgy gondolom, hogy jó példája egy rossz ötletnek. Ez alapvetően egyfajta európai Tobin-adó. Jóllehet már nem nevezzük így, mert mostanság maga Tobin úr is ellenzi ezt az adót. Eljlesztte a tőkét, és ezt Svédország nagyon jól példázta. Ez azt a kérdést is felveti, hogy mit akarunk tenni az ebből az adóból származó bevétellel? Arra fogjuk felhasználni, hogy hozzájáruljon az EU saját forrásaihoz? Ez a kérdés minden bizonnyal nagy megosztottsághoz vezet, ezért a következő tanácsolom önnek, Reynders úr: lehet ugyan, hogy nagyon jó szándékok húzódnak meg az ön terve mögött, mégis arra kérem, vesse el. Jegelje a tervet, vagy ami még jobb, hagyja kint kihűlni. Bizonyos, hogy nem vezethetjük be egyedülként az adót. Most szeretnék rátérni arra, amit Schulz úr mondott, noha úgy tűnik, most éppen nem hallgat engem. Tegnap azt mondta, hogy kényszeríteni szeretné az Európai Bizottságot, hogy ragadja magához a kezdeményezést a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóval kapcsolatban. Ki akarja vinni az embereket az utcára. Én azt tanácsolnám, hogy ne lépjen erre az útra. Európai polgári kezdeményezést fogunk indítani ez ellen az adó ellen, mert azt az utca emberének kell majd megfizetnie.

Othmar Karas (PPE) . – (DE) Tisztelt elnök asszony, biztos úr, Reynders úr! Öt kérdésről szeretnék beszélni. Először is, el kell mondanom, hogy nagyon sajnálatosnak tartom, hogy egy ilyen fontos ECOFIN-ülést, mint a tegnapi, egy időben tartottak meg a Bizottság elnökének az Európai Unió helyzetéről szóló beszédével. Ennél jobb összehangolást várnék el. Ahhoz, hogy mindannyian egy irányba húzzunk, tisztában kell lennünk az Európai Uniót érintő témákkal és kiemelt ügyekkel; össze kell hangolnunk erőfeszítéseinket, meg kell hallgatnunk egymást, és beszélnünk kell egymáshoz. Ez a párhuzamos ütemezés teljesen szükségtelen, és mindkét eseménynek kárára válik.

A második kérdés, amelyet meg szeretnék említeni, a felügyelet. Szeretnék köszönetet mondani a Tanács elnökségének, a biztos úrnak és a Parlamentnek. A Parlament júliusi határozata nélkül nem történhetett volna előrelépés a nyár folyamán, és nem rendelkezénk erős felügyelettel. A Parlament júliusi határozata nélkül az Európai Központi Bank elnöke nem lenne a makrofelügyeleti hatóság feje. Ezekben a kérdésekben a Parlament és a belga elnökség aktív együttműködésével és a Bizottság támogatásával sikerült szigorítást elérni. Ezért szeretnék önöknek szívélyes köszönetet mondani.

Harmadszor a költségvetés-készítés európaivá tételéről szeretnék szólni. Tisztában kell lennünk azzal, hogy a monetáris unió második pillére csak akkor fog működni, ha gazdasági és szociális unióra törekszünk, és első lépésként európai szintre emeljük a költségvetési és az adóztatási politikát, nem pedig csak egyszerűen koordináljuk ezeket.

Negyedszer pedig szükségünk van ugyan banki adóra, de nem engedhetjük, hogy feneketlen hordóvá váljon. Az adóhoz európai célkitűzésnek kell tartoznia, annak felhasználását európai célokhoz kell kötni, és létre kell hozni az Európai Monetáris Alapot.

Ötödikként a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adóról beszélek. Mostanra minden bizonnyal az adó támogatói és ellenzői egyaránt úgy érzik, hogy hasztalanul körbeküldözgetik és bolonddá teszik őket. Reynders úr, ön épp az imént tette azt az észrevételt, hogy ez az első komoly vita a kérdésről. Mi viszont már egy éve beszélünk róla. Kérdéseket tettünk fel. Állásfoglalásokat fogadtunk el. Először úgy tűnik, ön a G20-ra hárította a felelősséget, majd a Bizottságra, végül pedig a tagállamokra. A következő öt kérdésre várunk választ: Mi lenne a kivetési alap? Mi lenne a százalékos kulcs? Ki fogja kivetni az adót? Ki fogja megkapni a pénzt és mire? Terjesszen elénk egy projektet, akkor majd tovább vitázhatunk az ügyről, és végre tényleg tehetünk valamit.

Elisa Ferreira (S&D) . – (PT) Tisztelt elnök asszony, biztos úr! Az európai szemeszterre irányuló erőfeszítések összehangolása, amelyet tegnap vitattak meg az ECOFIN-Tanácsban, önmagában pozitív lépés, de csak része a teljes képnek. A növekedésnek és a foglalkoztatásnak, akárcsak a Stabilitási és Növekedési Paktum teljesítésének, prioritást kell képeznie. Az Európai Monetáris Alap létrehozása kritikus jelentőségű. A monetáris terület részévé válásához kapcsolódó összes egyéb kötelezettség mellett az államadósságot is kezelni kell. Létfontosságú, hogy ennek a projektnek a fejlődése ne lépjen a szankciók veszélyes útjára, és számítok Barnier biztos úrra és tapasztalatára, hogy e tekintetben irányítani fogja a Bizottságot.

Szeretnék továbbá őszintén gratulálni neki az általa a pénzügyi felügyelettel kapcsolatban elvégzett munkához. Úgy gondolom, hogy különösen Barnier biztos úrnak – a Parlamenttel és a belga elnökséggel közösen – sikerült jó megállapodást elérnie: olyan megállapodást, amely tiszteletben tart bennünket, és védi az európai lakosság érdekeit. Remélem, hogy a hiányzó napirend ugyanezt a módszertant fogja követni, és ugyanilyen sikert fogunk elérni.

Harmadszor szeretném elmondani, hogy nagyon remélem, hogy amikor a banki válságra kerül a sor, különösen a rendszerszintű és határokon átnyúló tevékenységet folytató bankok esetében, bármilyen előrelépés segíteni fog az európai helyzet megszilárdításában.

Végezetül pedig, biztos úr, alapvető, hogy újra megvizsgáljuk a G20-ra szánt napirendünket különösen, ha nem akarjuk feladni a küzdelmet a csalás, az adókijátszás és az adóparadicsomok ellen, és ha azt akarjuk, hogy a bankok és a pénzügyi szolgáltatások hatékony és határozottabb hozzájárulást teljesítsenek...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Vicky Ford (ECR) . – Tisztelt elnök asszony! Üdvözlöm a felügyeleti architektúrára vonatkozó megállapodást. Tudom, hogy képviselőtársaim nem könnyen érték el ezt a megállapodást. Finoman egyensúlyozniuk kellett a piacok határokon átnyúló kockázatokkal szembeni védelme, és ugyanakkor a nemzeti kormányok felelősségének fenntartása között.

A biztos úr ezt nagyon helyesen csupán az első építőkockának nevezte. Örömmel várom, hogy a Bizottsággal együtt dolgozhassak azon, hogy a jövőbeni építőkockák ne borítsák fel ezt a kényes egyensúlyt.

Alapvetően nem jó, ha a tagállamok nemzetközi szinten szabványokban állapodnak meg, majd elmulasztják ezek hazai végrehajtását. Remélem, ez biztosítani fogja, hogy valamennyien tartsuk magunkat nemzetközi szabályainkhoz.

A vita során sok képviselőtársam mondta, hogy fontos, hogy az ERKT-t is az EKB vezetője vezesse. Megígértük neki, hogy hallgatni fogunk rá, amikor a kockázatokra figyelmeztet bennünket. Tegnap a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó kockázatára figyelmeztette

a Tanácsot, és azt mondta nekünk, hogy az katasztrófát jelenthet Európa számára. Ügyeljünk arra, hogy mi politikusként betartsuk az ígéreteinket, és tényleg figyeljünk oda arra a személyre, akiről azt mondjuk, hogy hallgatni fogunk rá.

Sophie Auconie (PPE) . – (FR) Tisztelt elnök asszony, miniszter úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Mint képviselőtársaim jelezték – Gauzès úr épp az imént, illetve tegnap, az Unió helyzetéről folytatott vita alatt –, több Európára van szükségünk.

Több Európára, hogy növekedést és foglalkoztatást teremtsünk, szabályozzuk a piacokat és csökkentjük az egyenlőtlenséget. Ez Daul úr, képviselőcsoportom elnökének retorikája, amelyet maradéktalanul támogatok. Úgy hiszem, hogy a tagállamok végre felismerték, hogy merészebbnek kell lennünk a gazdasági és költségvetési ügyekben. Merészebbnek, és ami mindennél fontosabb, felelősnek: a nemzeti protekcionista reakciók egyenes úton vezetnek a katasztrófa felé.

Nagyobb fokú pénzügyi felügyeletre van szükségünk európai szinten; e tekintetben remek hír a Tanáccsal a pénzügyi felügyeleti csomagról elért megállapodás, amelyről a következő plenáris ülésen fogunk szavazni.

A rendszer felügyelete mellett azonban létre kell hoznunk költségvetési és gazdaságpolitikáink tényleges összehangolását is. Meg kell teremtenünk a költségvetési föderalizmust, akárcsak a gazdasági föderalizmust. Megbénít bennünket, hogy közös a monetáris politikánk, de független a költségvetési politikánk. Úgy gondolom, hogy a föderalizmus ezzel az új európai szemeszterrel elkezdődött, amely megköveteli a tagállamoktól, hogy minden évben nyár előtt benyújtsák a Tanácsnak véleményezésre költségvetési stratégiáikat.

Mint ahogyan azonban európai szinten gyakran tapasztalható, a szabályokat sokkal inkább az fogja meghatározni, hogy mi történik a gyakorlatban, mintsem a szövegek. A magam részéről szeretném, ha ez a koordináció több lenne hivatalos gyakorlatnál, és valódi közös stratégiát eredményezne gazdaság-, ipar- és szociális politikáink számára. Sajnálom, hogy a nemzeti parlamenteket és az Európai Parlamentet egyelőre nem vonják be teljes mértékben ebbe az összehangolási folyamatba.

Miniszter úr, mint a Tanács képviselőjéhez különösen önhöz szólok: a parlamenteknek mint költségvetési hatóságoknak alapvető szerepet kell játszaniuk az európai gazdaságpolitika kibontakoztatásában, mivel ez az egyetlen mód, amellyel biztosítható annak eredményessége és legitimitása.

Antolín Sánchez Presedo (S&D) . – (ES) Tisztelt elnök asszony! Szeretnék gratulálni az elnökségnek a felügyeleti csomag tárgyában a Parlamenttel és a Bizottsággal elért kompromisszum Tanács általi egyhangú elfogadásához.

Együtt dolgoztunk a spanyol és a belga elnökséggel, és sikerült feladatunkat egy nagyra törő kompromisszummal lezárnunk, amely lefekteti a pénzügyi reform szilárd alapjait, és mérföldkövet jelent az Unió integrációjában.

A jövő évtől kezdődő európai szemeszter elfogadása szintén nagyon pozitív lépés, noha sokkal többet jelent egy működési ütemterv pusztá összeállításánál: lényegi tartalmat és parlamenti dimenziót igényel.

A gazdasági kormányzás nagyobb fokú reformját sürgetik. Erre az alulkihasznált gazdasági növekedési kapacitás mozgósításához és a szociális és gazdasági uniónak a kiépítéséhez van szükség, amelyre szükségünk van.

Szükségünk van egy koherens, megbízható és hiteles európai megelőzési, irányítási és válságrendezési rendszerre is. Ennek összhangban kell állnia a gazdaságélénkítéssel, tervbe kell vennie a morális veszélyeket, szem előtt kell tartania a pénzügyi reform többi részének terheit, és el kell kerülnie a belső piaci szféra torzulásait. Ahhoz, hogy ezt a G20 elé vihessük, előbb meg kell teremtenünk a belső összhangot.

Befejezem mondandómat. Ami a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adót illeti, egy közleményt várunk a Bizottságtól, amely a pénzügyi tevékenységekre kivetendő adót is számításba veheti. Ami itt kockán forog, az a volatilitással szembeni küzdelem, a pénzügyi teher igazságos elosztása, a válság államháztartásokra gyakorolt hatásának enyhítése, új források létrehozása az Európai Unió számára és a millenniumi fejlesztési célokhoz való hozzájárulás. Ha globális szereplők kívánunk lenni, nem cselekedhetünk külön-külön.

Peter Skinner (S&D) . – Tisztelt elnök asszony! Szeretnék köszönetet mondani Reynders úrnak és Barnier biztos úrnak a felügyeleti csomaggal kapcsolatos támogatásukért, ami gyakran olyan volt, mintha egy főtt tojást próbáltunk volna egy teaszűrőn átnyomni, de végül túljutottunk rajta. Remélem, hogy a Szolvencia II-vel és végrehajtási rendelkezéseivel kapcsolatos munkánk termékenyebb és sokkal gyorsabb lesz. Bízom benne, hogy ez lesz a helyzet.

Sok pozitívum van, amelyre ma már rámutattak – és persze sok negatívum is –, de szeretném elmondani, hogy egyetérték a már elért előrehaladással, és azzal, hogy mire kell törekednünk. Európa ugyanakkor – és el kell mondani, hogy nem csak az euróövezet – teljesítménynövelő szabályokat, valamint biztosítékokat igényel.

Az az érzésem, hogy a nemzetekben a számkivetettség érzését keltik, ezt pedig le kell állítani. Ez az EU egésze számára önpusztító hatású. A nemzetközi napirend kulcsfontosságú. Az Európai Uniónak jelentős és kritikus szerepet kell játszania a globális szabványok megteremtésében.

A probléma az, hogy ha azt hisszük, hogy elég egyedül Európában szabványokat létrehozni, akkor súlyos hibát fogunk elkövetni. Ezért fogadtam örömmel Barnier biztos úr megjegyzéseit az Európai Unió és az USA szabályozás terén elért eredményeit összehasonlító táblázatról. Saját irodám már elkészített egy ilyen táblázatot. Nagyon boldogan megosztanám ennek tartalmát önnel, biztos úr. Remélem, ez hasznos lesz.

Végezetül feltehetem a kérdést: hogy állunk a Transzatlanti Gazdasági Tanáccsal, a magasabb szintű szabályozási párbeszéddel? Várhatóan hová jutunk el a jövőben? Olyan problémák előtt állunk, amelyeket egyedül nem tudunk megoldani.

Liem Hoang Ngoc (S&D) . – (FR) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Az ECOFIN-Tanács tegnap jóváhagyta az európai szemeszter elvét. Föderalistaként csak üdvözölni tudom ezt a fejleményt. A költségvetési politika összehangolása ugyanakkor csak az egyik kérdés: tartalmának a meghatározása már más lapra tartozik. Ezért komoly hiba a Stabilitási és Növekedési Paktum megerősítése.

Az Európa egészére dogmatikusan kiszabott megszorítás máris érezteti kezdeti hatásait. Spanyolország és Írország egyre több nehézséget tapasztal, és az augusztus végén közzétett Markit-felmérés szerint ez a megszorítás okolható az európai növekedés stagnálásáért, és hamarosan a német növekedés stagnálásáért is.

A következő informális ECOFIN-ülés napirendjén körvonalazott elnyomó intézkedésekből álló csomag még súlyosabb. Felelőtlenség automatikus pénzügyi szankciókkal sújtani

olyan államokat, amelyek már egyébként is költségvetési problémákkal küzdenek. Ez elkerülhetetlenül fel fogja erősíteni a bírálatokat az összes tagállamban az uniós költségvetéshez való nemzeti hozzájárulások kapcsán.

Elsőként tegnap Franciaország utcáin adott hangot két és fél millió polgár annak, hogy ellenzi a megszorító csomagot. Az EU-ban a szociális biztonsági hálók megőrzése és a szociális harmónia megteremtése helyett, amely szükséges a fellendüléshez, a Tanács és a Bizottság ezek megsemmisítésén munkálkodik. Vajon az ilyen döntések hatását csak a polgárok körében tapasztalható euroszeptizmus növekvő szintjével mérjük?

Az európai integráció, valamint azon polgárok kedvéért, akiknek az érdekében ez folyik, el kell ismerni, hölgyeim és uraim, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum szigorítása egy gazdasági eltévelyedés, és egyben súlyos politikai hiba is.

Sławomir Witold Nitras (PPE) . – (PL) Nagyon elégedett vagyok a pénzügyi felügyeleti rendszer létrehozására vonatkozó kompromisszummal. Az európai piacoknak valóban szükségük volt ezekre a mechanizmusokra. Személy szerint nagyon örülök annak, hogy nagy hangsúlyt kapott az Európai Központi Bank szerepe. Úgy gondolom, hogy az új szabályok mellett nagyobb biztonságban vagyunk. Az Európai Központi Bank tapasztalata lehetővé teszi számunkra, hogy optimizmussal tekintsünk a jövőbe, és a pénzügyi felügyeleti szervek európai rendszerének létrehozását a helyes irányba tett lépésként kellene kezelni. Komolyan elkezdjük a kiadási politika összehangolását, és nem csak az adók beszédese érdekel bennünket Európában. A jelentési rendszer nagyon fontos lesz. Kérem, ne felejtsek el, hogy a nemzeti kormányok, amelyek döntéseket hoznak és kötelezik magukat a költségvetési hiányra vonatkozó szabályok betartására, nem az egyedüli szervek, amelyek országukon belül pénzt jogosultak kiadni.

George Sabin Cutaş (S&D) . – (RO) Nemcsak a Stabilitási és Növekedési Paktum szorul reformra, hanem a gazdasági és szociális modell egésze is.

A gazdasági és szociális modellnek, amely az Európai Unió különleges jellemzője, jelenleg bizonyosodik be a tarthatatlansága. Ezt kezdetben a gazdasági növekedés, valamint a szociális védelem hajtóerejének tekintették, de nem felelt meg ezeknek a várakozásoknak. Az európaiak 10%-ának nincs munkája, egyes tagállamok pedig még mindig mély recesszióban vannak.

Másrésről hiányosságaink vannak a gazdasági áramlások EU-n belüli ellenőrzése terén, amelyekre a gazdasági válság egyértelműen felhívta a figyelmet. Ez elkerülhetetlenül szükséggé teszi Európa gazdaságainak makrogazdasági felügyeletét, különösen mivel ezeket az egységes piac és a közös valuta szorosan egymáshoz kapcsolja.

Ezért üdvözlöm az ECOFIN-Tanács következtetéseit az Európai Unióban a makropénzügyi felügyelet alapjának létrehozásáról, az Európai Rendszerkockázati Testület és a banki, biztosítási és értékpapír-piaci ágazatok felügyeleti hatóságai létrehozásának segítségével, hogy a nemzeti költségvetések európai szemeszter keretében történő nyomon követését ne is említsem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) . – (PT) Tisztelt elnök asszony! Az ECOFIN-Tanács által tegnap hozott döntések elfogadhatatlanok. Miközben a spekulánsok továbbra is botrányos fizetésekhez jutnak, a pénzügyi tranzakciók hatékony adóztatása továbbra is megfoghatatlan, és virágoznak az adóparadicsomok, ők megragadták a válság által kínált lehetőséget a demokrácia elleni eddigi legnagyobb támadás elindítására. Megpróbálták a nemzeti parlamentek képviselőiből európai bábokat csinálni annak kikényszerítése

érdekében, hogy Európa vezetői előzetesen megvizsgálják a nemzeti költségvetéseket, mintha nem lenne elég a Stabilitási és Növekedési Paktum egyértelműen feltételes jellege és irracionális kritériumai.

A Szerződésben meghatározott úgynevezett „gazdasági koordináció” nem indokolhatja sem európai, sem nemzeti szinten a tagállamok szuverenitásának ezt a lábbal tiprását, gazdasági és társadalmi fejlődésüknek ebben a fájdalmas időszakában. Túl messzire mentek a gazdasági és pénzügyi csoportok érdekeinek védelmében, és ennek súlyos következményei lesznek az Európai Unión belül a szegénységben élőkre. Ezért tiltakozunk itt, és biztosak vagyunk abban, hogy az Európai Unió munkavállalóinak és lakosainak küzdelme élénkülni fog.

Liisa Jaakonsaari (S&D) . – (FI) Tisztelt elnök asszony! Köszönöm ezt a beszédet. Mindössze néhány évvel ezelőtt a szélsőséges liberalizmus doktrínája érvényesült Európában, amely szerint a politika csak megzavarja a piacok működését, és mindent a piacoknak kell eldönteniük.

Most olyan helyzetben vagyunk, amelyben fontos a politika. A politika döntésekről, és nagyon fontos, hogy most előreléptünk a pénzügyi felügyelet területén. Nagyon fontos, hogy a költségvetési statisztikák torzulásai, amelyek bekövetkeztek, most átláthatóvá válnak. Minden átlátható, és úgy gondolom, hogy az átláthatóság a reform során kulcsszó.

Bebizonyosodik annak az igazsága, amit Schuman eredetileg mondott: az Európai Unió a válságok eredményeképpen fog fejlődni. Az Európai Unió hitelessége a valóban kézzelfogható eredményekből származik. Most megteesszük ezeket a nagyon is kézzelfogható lépéseket.

Michel Barnier , a Bizottság tagja. – (FR) Tisztelt elnök asszony! Szeretném önök közül mindenkinek megköszönni, amit elmondtak a felügyelet területén elért közös eredmény kapcsolatán.

Szeretnék visszatérni arra, amit Ferreira asszony épp az imént mondott arról, hogy mindezek a pénzügyi, gazdasági és szociális válságok megrázták, érintették polgárainkat, nem feledkezve meg az élelmiszer- és a környezeti válságokról. Meggyőződésem, hogy hangsúlyt kell fektetnünk arra, hogy megmutassuk a polgároknak, hogy levonjuk a válság tanulságait, mert ők azok, akik önöket megválasztják, és elszámolással tartozunk feléjük. Éppen ezt tettük a felügyelet tekintetében; ezt már csak kommunikálnunk kell és meg kell magyaráznunk, amit már el is kezdtünk. Itt McCarthy asszony jelentésére gondolok a III. tőkekövetelmény-irányelvről (CRD III) és a javadalmazásról. Úgy gondolom, hogy amikor mindezekről a kérdésekről esik szó, amelyek sokkolták, megrázták és érintették polgárainkat és választott képviselőinket, nekünk, a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, bizonyítanunk kell, hogy uniós szintű válaszokat adunk, és ráadásul konkrét válaszokat.

A tranzakciós adóval kapcsolatban Šemeta biztos úr egy nagyon fontos és hasznos feladatot végzett el, amikor elemezte a különféle opciókat és ezen adó létrehozásának következményeit arra az esetre, ha azt csak regionálisan alkalmazzák. Úgy gondolom, hogy ez egy fontos feladat. Azt mondanám Giegold úrnak, hogy Torontóban, a G20 ülésén a Bizottság elnöke egyértelműen állást foglalt a nevünkben a pénzügyi szolgáltatásokra kivetendő méltányos és jelentős adó mellett. Októberben meg fogjuk erősíteni álláspontját. Ezért nem kell nagyon sokáig várnia, Karas úr. Azt is szeretném elmondani Figueiredo asszonynak, hogy ez a vita folytatódik. Semmit sem ér, ha nekünk egyedül igazunk van. Meg kell győznünk az európai embereket, és – Reynders úr jobban meg tudja

magyarázni nálam – még mindig hosszú út áll előttünk az EU-27 szintjén, rettenetesen hosszú út. Ezután pedig meg kell győzni a világ többi régióját is.

Jómagam Wortmann-Kool asszonyhoz, Swinburne asszonyhoz és Ford asszonyhoz hasonlóan úgy vélem, hogy ahhoz, hogy ez az adó valóban hatékony legyen, azt a lehető legszélesebb alapra kell helyezni. Ezért kell meggyőznünk a világ többi régióját.

Miközben a világról beszélek, hadd ejtsek néhány szót a globális kormányzásról. Megerősíthetem Skinner úr felé, hogy el fogjuk készíteni ezt az összehasonlító táblázatot. Miután ezt a feladatot elvégeztük az USA és az EU tekintetében, úgy gondolom továbbá, hogy ki kell terjeszteni a világ többi régiójára, amelyeket éppen említettem: Kínára, Indiára, Brazíliára és Afrikára is, amely régióknak hozzájárulást kell teljesíteniük, és amely régiók nagyon erősen érintettek. Ezért gondoskodni fogok arról, hogy a Skinner úr által említett összes információt felhasználjam. Ami a kormányzást illeti, amit Podimata asszony és Martin úr szintén megemlített, még nem rendelkezünk azonos módszerekkel vagy azonos jogszabályokkal, mert gazdaságaink nagyon különbözőek. Martin úr megemlítette Volcker híres „túl nagy ahhoz, hogy bedőljön” stratégiáját. A mi elemzésünk Európában más: méretétől és tevékenységi körétől függetlenül minden bank esetében jó külső és belső felügyelettel kell rendelkezni, és a bank tevékenységeinek körét nem kell szükségszerűen megkurtítani.

A Parlament egyértelműen alapvető szerepet játszik a felügyelet kapcsán. Goulard asszony említette az önök utasítására az ügynökségek hitelességének javítása érdekében elvégzett munkát. Nitrás úr említette az Európai Központi Bank kulcsfontosságú szerepét, amelynek elnöke lesz a Rendszerkockázati Testület első elnöke, és akinek annak biztosítása lesz a feladata, hogy ez az intézmény hiteles legyen. Karas úr szintén megemlítette ezt, önöknek és a júliusban önök által hozott eredeti és kivételes döntésnek köszönhetően, amely szerint őszre halasztották első olvasatbeli szavazásukat, így volt időnk meggyőzni a Tanácsot, és előrelépést elérni vele. Mindezt nem felejtettem el, és még egyszer szeretném megköszönni.

Szeretném annak megemlítésével befejezni, hogy – mint Auconie asszony mondta – „több Európára” van szükségünk. Kérem, engedjék meg nekem, hölgyeim és uraim, hogy hangot adjak annak a meggyőződésnek, hogy szabályoznunk kell. Felügyeletet kell gyakorolnunk, és le kell vonnunk a válság tanulságait. Javítanunk kell az államháztartásokat, mert a mai adósságok a jövő nemzedékek adói. Kormányzásra van szükségünk. Azzal fejezem be felszólalásomat, hogy erről a kérdésről szólok néhány szót.

A kormányzás nem elegendő. Egy gazdasági projektet is támogatnunk kell. Ezt akarta önökkel tegnap Barroso elnök nagyon erőteljesen közölni, és ez az, amire törekedni fogunk. Ez egyben az az összefüggés, amelyben az ősszel az egységes piaci intézkedéscsomagon keresztül előterjesztett javaslatunkat is értelmezniük kell majd, amelynek célja a belső piac működésének javítása és az 1 vagy 2%-os növekedés garantálása, amelyet Európa akkor érhetne el, ha a belső piac jobban működne.

A gazdasági koordinációval fejezem be mondandómat, amelyet önök közül sokan említettek. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy e hónap végén Rehn biztos úr és Barroso elnök úr néhány meglehetősen erőteljes javaslatot fog benyújtani a kormányzás területén történő fellépés tárgyában. Az európai szemesztert illetően, amelyet Portas úr, Giegold úr, Karas úr, Sánchez Presedo úr, Cutaş úr és Auconie asszony említett, az önök egyértelmű politikai akarata ennek az új koordinációs módszernek, a radarernyőknek, a valós idejű pillanatfelvételeknek, a kormányokkal szembeni proaktív intézkedéseknek a

támogatása, a nemzeti parlamentek kiváltságainak és szuverenitásának tiszteletben tartása mellett, elnök asszony.

Úgy gondolom, hogy ez nagyon fontos. 20 éven át a francia parlament tagja és szenátor voltam. Nagyon örültem volna, ha akkor, amikor országom költségvetéséről szavaztam, kaptam volna egy független és tárgyilagos áttekintést arról, hogy mi történik más országokban, azok hogyan érik el – időnként egyedül és különböző módszerek alkalmazásával – ugyanazokat a közös megállapodás szerinti célkitűzéseket és fegyelmet.

Ezért szeretném, ha önök tudnák, hogy ami ezeket a koordinációs és kormányzási kérdéseket illeti, a Bizottság nagyon is rendelkezik a politikai akarattal, és hogy Rehn biztos úr kapuja mindig nyitva áll.

Didier Reynders, a Tanács soros elnöke. – (FR) Tisztelt elnök asszony, hölgyeim és uraim! Először is szeretnék köszönetet mondani önöknek és mindazoknak a felszólalóknak, akik kinyilvánították, hogy egyetértenek a pénzügyi felügyeletre vonatkozó megállapodással. Mint sokan elmondták, ez a Parlament – és különösen annak előadói –, valamint a Bizottság és a Tanács közös erőfeszítésének eredménye.

Mint épp az imént mondtam, egy folyamat kezdeténél tartunk, és annak bizonyítása érdekében, hogy ez a felügyelet valóban hozzáadott értéket képvisel, és talán ez a pénzügyi válságból levont első tanulság, először is gondoskodnunk kell arról, hogy azokat a személyeket, akik a felügyeletért lesznek felelősek, a lehető legobjektívebben válasszák ki – és úgy gondolom, hogy az elfogadott eljárások összhangban vannak ezzel –, majd ha azt akarjuk, mint ahogyan a Parlamentben sokan kérték, hogy egy olyan felügyelet felé mozduljunk el, amelynek egyre inkább európai a hatóköre, bizonyítanunk kell ennek a felügyeletnek a hatékonyságát a különféle területeken. Még tovább is tudunk majd előrelépni, egyszerűen az európai szintű felügyelet hatékonyságának bizonyításával. Megismétlem azonban: ennek az új architektúrának a létrehozása valószínűleg a pénzügyi válságból levont első és legfontosabb tanulság. Most rajtunk áll, hogy lehetőség szerint működőképessé is tegyük, és hogy – ismétlem – lépésről lépésre megerősítsük ennek az új felügyeletnek a valóban európai jellegét.

A második észrevétel, amelyet tenni kívánok – Gauzcs úr utalt erre nemrég –, az, hogy ma délután ismét háromoldalú egyeztetés keretében fogunk dolgozni; folytatni fogjuk a befektetési alapok megvitatását. Úgy vélem, hogy mindenkinek lépnie kell, és egyet kell értenie ugyanazzal az eljárással, amelyet éppen most hajtottunk sikeresen végre a pénzügyi felügyelet területén. Igaz, hogy még mindig van néhány késedelem a Tanácsban, és az önök Parlamentjében is viták folynak a befektetési alapok változtatásaival kapcsolatos egyes szempontokról, de ez egy olyan ügy, amelyben előrelépést kell tenni.

Úgy gondolom, hogy Barnier biztos úrral valóban szoros határidőt akarunk kitűzni az új szövegek hatálybalépésére. A befektetési alapokkal kapcsolatban – ma délutántól kezdődően igyekezni fogunk előrelépést elérni – ugyanezt a megközelítést kell bevezetnünk, és meg kell próbálnunk olyan keretet létrehozni, amely európai keret, és amely ténylegesen védi a polgárokat és a fogyasztókat egyes Európában kifejlesztett termékek és tevékenységek tekintetében.

Csak szeretném elmondani, hogy annak értékelése érdekében, hogy hogyan halad előre a munka a szabályozás és felügyelet területén, Barnier biztos úr az ECOFIN-Tanács informális ülésén bejelentette, hogy valamilyen módon össze kívánja hasonlítani, hogy mi történik az Atlanti-óceán két partján. Szeretném megerősíteni önöknek, hogy ezen informális

ECOFIN-ülés alatt fel kívánom kérni a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnökét, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel, és vitassa meg a munka előrehaladását, amely nemcsak a Tanácsot és a Bizottságot, hanem a Parlamentet is érinti. E hónap végén ezért lehetőségünk lesz arra, hogy ezt az ügyet a Parlamenttel is megvitassuk. Fontos tudomásul venni azokat a változásokat is, amelyeket mi is elvégzünk, az Atlanti-óceánnak ezen a partján.

A harmadik elem, amelyet taglalni kívánok, a pénzügyi tranzakciók megadóztatása – mivel nem szeretném újra megvizsgálni a szanálási alapokat; Barnier biztos úr, mint bejelentette, a következő néhány hét folyamán elő fog terjeszteni néhány konkrét javaslatot. Ami a pénzügyi tranzakciók megadóztatását illeti, majdnem 10 évvel ezelőtt, a Tanács korábbi belga elnöksége alatt próbáltam meg egyszerűen vita céljából felvetni a kérdést. Képtelenek voltunk megvitadni. A belgák körében lényegében egyhangúság volt az ügyben. Ez volt az egyetlen kérdés, amelyre vonatkozóan sikerült egyhangúságot elérni. Ezúttal a vita tényleg elindult. Tisztában vagyok azzal, hogy több erőteljes kérés hangzott el, amelyek a kulcsokra, az adóalapra és a bevételek felhasználására vonatkozó konkrét javaslatok előterjesztését sürgetik. Talán először lehetővé kellene tennünk, hogy néhány tagállamban elképzelések bontakozzanak ki, hogy valóban el tudjuk kezdeni a gyakorlati szabályokra vonatkozó vitát.

Amit viszont nem fogunk megtenni a G20-ra való előkészületeink részeként, az az, hogy visszautaljuk az ügyet a G20 elé. Ehelyett meg fogunk próbálni néhány partnert keresni – és léteznek ilyenek –, akikkel azonos irányba haladhatunk. Hangsúlyoznám azonban, hogy ezt a vitát aktívan elő fogjuk mozdítani. Ezt már ezen az ECOFIN-ülésen kidolgoztuk. Folytatni fogjuk a hónap végén az ECOFIN informális ülésén, és tényleg nagyon szeretném, ha sikerülne előrelépést elérnünk, többek között a források elosztása terén is.

Tévedés ne essék: a cél nem a válságok megoldása ennek az adónak a felhasználásával. A cél talán, mint sokan jelezték, a spekuláció elleni küzdelem. Források felszabadításáról is szó van, és ezeket már három- vagy négyszeresen el is költöttük: először is az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, másodsor fejlesztési segélyre, harmadszor pedig a költségvetési lyukak betömésére. Ez a vita nem lesz egyszerű, és elismerem, hogy nagyon messze vagyunk még e kérdésben a megállapodás elérésétől.

A költségvetési konszolidációval szeretném befejezni hozzászólásomat, elnök asszony. Tévedés ne essék: az európai szemeszter csak egy lépcső, amelyet továbbiak fognak követni, és meg fogjuk vitatni a szankciókat is. Az éppen elfogadott politika ezeknek a mechanizmusoknak kezdetben talán az euróövezet tagállamai tekintetében történő megvitatását vonja maga után, majd pedig meglátjuk, hogyan terjeszthetők ki e mechanizmusok a Szerződések jelenlegi rendelkezéseivel összhangban azokra a tagállamokra is, amelyek nem tagjai az euróövezetnek.

Az elképzelés természetesen a makrogazdasági konvergencia és a költségvetési konszolidáció felé való elmozdulás, de szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy a paktum, amely költségvetési ügyekben kötelez bennünket, egy Stabilitási és Növekedési Paktum, és az Európában folytatandó növekedési, foglalkoztatási, valamint szociális és környezetvédelmi politikákról folyó vitát sem fogjuk elhanyagolni.

Ez az egész költségvetési vita nem egyszerűen a különféle tagállamainkban az egyensúly helyreállításáról szóló vita. Annak megvizsgálásáról szól, hogy költségvetéseink mely szempontjai fogják lehetővé tenni számunkra, hogy ne csak az egyensúly, hanem a növekedés, a munkahelyteremtés, a szociálpolitikák fejlesztése és az éghajlatváltozás elleni küzdelemben való aktív – hangsúlyozom, aktív – részvétel felé is elmozduljunk.

Meg fogjuk próbálni mindezt megvalósítani. A belga elnökség nyilvánvalóan kész előrelépést elérni ezekben a különféle ügyekben, és mint épp az imént mondtam, újra ezt fogjuk tenni ma délután a befektetési alapokkal kapcsolatban.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

António Fernando Correia De Campos (S&D), *írásban.* – (PT) Az ECOFIN-Tanács tegnap két helyes döntést hozott, amelyek megfelelnek a Parlament többsége által hónapok óta elfoglalt álláspontoknak. Az első döntés a pénzügyi rendszer makroprudenciális felügyeletére vonatkozott az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) keretében, a bankok, biztosítók és nyugdíjalapok mikroprudenciális felügyelete és az ingatlanértékek ellenőrzése mellett. A második döntés tárgya az európai szemeszter, az európai gazdaságpolitika koordinációs folyamata volt. Akárcsak a tagállami költségvetések alakulásának előzetes összehasonlító elemzését, az európai szemesztert sem szabad a nemzeti költségvetési autonómiába való behatolásnak tekinteni, hanem a gazdaság tágabb szemléletének megvitatására szolgáló módszernek. Ezt nemcsak pénzügyi szempontból teszi, hanem különösen a foglalkoztatási és társadalmi integrációs politika felölelésével. Osztozunk ebben a tágabb látásmódban, és szeretnénk ennek kidolgozását látni a gazdasági kormányzás következő szakaszaiban.

Richard Seeber (PPE), *írásban.* – (DE) A belső pénzügyi piacra vonatkozó új jogszabályokat üdvözölni kell, mert a befektető számára javításokat és nagyobb biztonságot jelentenek. A pénzügyi piacok évtizedek óta a nemzetközi határokat átlépve működnek, ezért kell a pénzügyi hatóságoknak maguknak is végre határokon átnyúlóan működniük. Ezeknek az állásfoglalásoknak a végrehajtása azonban megköveteli a nemzeti hatóságoktól, hogy lemondjanak egyes hatásköreikről, és ezeket ténylegesen a közösségi intézményeknek adják át. Ez viszont a teljes mértékben működő belső piac megteremtésének egyik legfontosabb feltétele.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *írásban.* – (EL) Az ECOFIN-döntésekre vonatkozó, a Bizottság és a Tanács elnöke által tett nyilatkozatokról folytatott vita bizonyítja, hogy a tőke teljes politikai arculata tükröződik a monopóliumoknak abban a stratégiai választásában, hogy a kapitalista válság terhét a munkásosztályra és az egyszerű emberekre kívánják hárítani. A mesterséges optimizmus injekcióinak a Bizottság saját számai mondanak ellen, amelyek azt mutatják, hogy a kapitalista fellendülés gyenge, nem stabil és bizonytalan. Ez az oka annak, hogy a brutális, egyszerű emberek elleni támadást további eszközökkel és mechanizmusokkal erősítik: az úgynevezett „fokozott gazdasági koordinációval”, a Stabilitási Paktum tagállamok általi szigorú betartását szolgáló „európai szemeszterrel”, az egyszerű emberek ellen irányuló EU 2020 stratégia gyorsabb és hatékonyabb előmozdításával, az uniós költségvetés módosításaival és a tagállami költségvetések szoros nyomon követésével, a szociális kiadások drasztikus csökkentésének egységes alkalmazását biztosítandó. Az állítólagosan a hitel ellenőrzése és a bankok és tőzsdei ügyletek megadóztatása céljából létrehozott európai hatóságokkal kapcsolatos sületlenség csak cirkusz, amelynek célja az alulról építkező mozgalom és az alulról kezdeményezett növekvő ellenállás félrevezetése. A tervek ismét azt bizonyítják, hogy a munkásosztály elleni háború, amelyet Görögországban a PASOK-kormány, valamint az EU és más, a tőke oldalán álló felek indítottak el, nem görög sajátosság; ez a tőke stratégiai választása az EU egészére nézve.

4. A tudományos célokra felhasznált állatok védelméről (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében előterjesztett, a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló, második olvasatra adott ajánlása (06106/1/2010 – C7-0147/2010 – 2008/0211(COD)) (előadó: Elisabeth Jeggle) (A7-0230/2010).

Elisabeth Jeggle, *előadó.* – (DE) Elnök asszony, Dalli úr, hölgyeim és uraim, majdnem két évig tartó intenzív tárgyalások után megállapodásra jutottunk a Tanáccsal és a Bizottsággal a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló irányelv kérdésében. Figyelemre méltó egyensúlyt alakítottunk ki az állatjólét érdekei és a kutatás érdekei között.

Ez okból szeretnék köszönetet mondani minden résztvevőnek a munka során megvalósított kiváló együttműködésért. Szeretnék köszönetet mondani egykori kollégáknak, Neil Parish-nek is, aki jó kiindulási pozíciót alakított ki a Parlament számára a tavaly májusi első olvasat során. Szeretnék köszönetet mondani minden árnyékelőadónak, valamint a Bizottság és a svéd és a spanyol elnökség képviselőinek. Nem utolsósorban pedig megköszönöm a képviselőcsoportok és a bizottság titkárságának munkáját. A saját hatáskörünkben mindannyian mindent megtettünk annak érdekében, hogy létrejöhessen ez a kompromisszum.

A meglévő irányelvhez képest, amely még 1986-ban készült, az állatkísérletekkel kapcsolatos új irányelv radikális változásokat hoz az állatjólét ügyében. Az orvosi kutatásokhoz továbbra is fel lehet majd használni állatokat, ha nincs más alternatíva, de nagyon szigorú szabályokat kell majd betartani. Az új irányelv arra az alapelvre épül, hogy váltsuk fel és csökkentjük az állatkísérleteket, és javítsuk az állatok jólétét. Az irányelv átfogó védelmi szabályokat és ellenőrzési kritériumokat határoz meg az állatjólét javítása érdekében. Azzal, hogy bevezetjük a kötelező etikai értékelést, amely az ártalom és a haszon elemzését is magában foglalja, és bevezetjük a projektek engedélyeztetési eljárását, valamint szabványosítjuk és garantáljuk azoknak a szakértelmét, akik állatokkal dolgoznak, új és alapvető sarkköveket fektetünk le.

Állatokat felhasználó kísérleteket nem lehet előzetes jóváhagyás nélkül végezni. Ez magában foglalja a projekt etikai szempontok alapján történő elbírálását is. Részletes értékeléseket kell végezni annak megállapítása érdekében, hogy egy konkrét állatkísérlet szükséges-e, fel lehet-e váltani alternatív eljárással, és hogy figyelembe vettek-e minden állatjóléti követelményt a kísérlet súlyosságának megfelelően. Ahol csak lehetséges, a kutatóknak el kell kerülniük azt, hogy stresszt, szenvedést és fájdalmat okozzanak az állatoknak.

A parlamenti delegáció kifejezett kérésére ezen felül sikerült nagyon szigorú ellenőrzési és vizsgálati rendszert előírunk. Az illetékes hatóság fogja beállítani a vizsgálatok gyakoriságát, amelyek között lesznek előre be nem jelentett helyszíni szemlék is, a várható kockázati szintnek megfelelően. Biztos vagyok abban, hogy sikerült megtalálnunk az egyensúlyt a magas szintű állatjólét és az európai kutatások folytatásának lehetősége között. Ez az egyensúly figyelembe veszi a kutatás igényeit az emberi méltósággal és egészséggel összefüggésben, nem hagyja figyelmen kívül a betegek jogos érdekeit, ugyanakkor az 1986-ban bevezetett szabványhoz képest gyökeres javulást jelent az állatok jólétében.

A háromoldalú tárgyalásokon kompromisszumra jutottunk, amelyet 2010. június 3-án fogadtunk el. Hölgyeim és uraim, kérem önöket, hogy támogassák ezt a kompromisszumot, és utasítsák el a javasolt módosításokat.

John Dalli , *a Bizottság tagja.* – Elnök asszony, először is szeretném elmondani, hogy Potočnik biztos úr rendkívül sajnálja, hogy nem lehet ma jelen. Jelenleg Ghentben tartózkodik, ahol azon a nem hivatalos miniszteri találkozón vesz részt, amelyen az EU-nak a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes feleinek októberben Nagójában tartandó 10. konferenciáján képviselendő álláspontját vitatják meg.

Szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek, és különösen az előadóknak, Elisabeth Jeggle asszonnak és Neil Parish volt európai parlamenti képviselőnek, az árnyékelőadóknak és mindenkinek, aki ugyanilyen keményen dolgozott ennek a nagyon fontos jogszabálynak a kidolgozásán. Örömmel hívom fel a figyelmet arra, hogy milyen kiváló együttműködésnek lehettünk tanúi a Parlament, a Tanács és a Bizottság között.

Az intézmények közötti tárgyalások, valamint az együttdöntési folyamat előtt és alatt tartott konzultációk igen nehéznek bizonyultak, mivel a szövegben a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kellett venni és tükrözni a tagállamok, az ipar, a tudomány és az állatjólétet képviselő felek sokféle és gyakran egymástól homlokegyenest eltérő nézeteit és igényeit. Úgy gondolom, hogy az eredmény korrekt és végrehajtható jogszabály lett, amely sikeresen megtalálta az egyensúlyt az európai kutatások és versenyképesség előmozdítása és az állatok jóllétének teljes körű figyelembevétele között.

A felülvizsgálatra már igen nagy szükség volt, mert feltétlenül javítani kellett a kísérleti állatok helyzetén, tisztázni kellett a jogi kötelezettségeket, és biztosítani kellett az egyenlő feltételeket az EU-n belül. Az új jogszabály végrehajtását követően az Európai Unió elmondhatja majd magáról, hogy a kísérleti állatok szempontjából a világ legmagasabb szintű állatjólétével rendelkezik, és az Európai Unió 27 tagállamában ezt úgy éri el, hogy közben nem korlátozza, hanem inkább elősegíti a kutatások és az ipar versenyképességét.

Véleményünk szerint a ma szavazásra bocsátott szöveg megőrizte a Bizottság eredeti javaslatának valamennyi lényeges elemét. Úgy vélem tehát, hogy ha önök igennel szavaznak, akkor elértük a Bizottságnak a felülvizsgálattal kapcsolatos ambiciózus céljait.

Herbert Dorfmann , *a PPE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, minden állatnak szüksége van a védelmünkre, akár állatkísérletekhez használják őket, akár mezőgazdasági célokra, és akár házi kedvencek, akár vadon élők.

Az én értékrendszerem szerint azonban egy állat csak állat, az ember pedig ember. Az értékeknek világos hierarchiája áll fenn. Az elmúlt napokban például arról beszéltünk, hogy most mégis lehetőség lesz az állatokon altatás nélkül is kísérletezni. Valóban igaz, hogy vérmintát anélkül is vehetünk egy állattól, hogy ehhez elaltatnánk, de az emberekre is ugyanez vonatkozik. Szerintem vérvétel előtt még egyikünket sem altatták el. Az orvostudomány eredményei rendkívül hasznosak az emberiség számára, és ehhez sajnos talán állatkísérletekre is szükség van. Még ma is sok olyan betegség létezik – ritka betegségek is –, amelyek esetében nagyon várjuk, hogy az orvostudomány, a természettudomány és a kutatások előrelépjenek. Ezekben a területeken továbbra is szükség lesz állatkísérletekre.

Támogatom azt, hogy ne alkalmazzunk állatkísérleteket olyan esetekben, amikor rendelkezésre állnak egyéb, ezzel egyenértékű módszerek. Az előttünk álló javaslat ezt garantálja is egy kikötéssel, mégpedig azzal, hogy sem embereket, sem emberi reprodukciós sejteket nem lehet használni ezeknek az alternatív módszereknek az esetében.

Jó kompromisszumot kötöttünk, amely védelmet nyújt a kutatások, Európa mint kutatási hely, és mindenekfelett az állatok számára. Szavazzuk meg ma ezt a kompromisszumot,

és biztosítsuk, hogy mind az állatok, mind az értékes európai kutatások nagyobb védelmet élvezzenek.

Daciana Octavia Sârbu (S&D) . – (RO) Először is szeretnék köszönetet mondani Jeggle asszonynak és képviselőtársainknak, az árnyékelőadónak azért a kiváló együttműködésért, amelyet a Tanáccsal folytatott tárgyalások során tanúsítottak a kompromisszum elérése érdekében.

Az Európai Unióban évente körülbelül 12 millió állatot használnak fel tudományos kísérletekhez. A közvélemény már többször felvetette azt a kérdést, hogy biztosítsunk az állatok számára nagyobb védelmet.

Ha lehetne, mindannyian legszívesebben leállítanánk az állatkísérleteket. Továbbra is szükségünk van azonban ezekre a kísérletekre az emberek és az állatok egészségének védelme, valamint a környezetvédelem érdekében.

Az irányelvbe beépített új rendelkezések sokkal gyakoribb vizsgálatokat írnak elő, mint a múltban, és sok esetben ezeket nem is kell előre bejelenteni. Az állatokat, elsősorban a főemlősöket felhasználó eljárásokhoz pedig előzetes engedély szükséges.

Lényegében határt szabtak annak a szenvedésnek, amelynek egy tudományos kísérletben részt vevő állatot alá lehet vetni, és javasolták a főemlős állatok használatának korlátozását. Ez azt jelenti, hogy ezentúl kizárólag olyan eljárásokban lehet őket alkalmazni, amelyek célja az emberre nézve halálos betegségek elkerülése, megelőzése, diagnosztizálása és kezelése.

Örülök, hogy a végleges szövegben benne maradt az irányelv rendszeres felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettség, figyelembe véve a tudomány fejlődését. Szeretném hangsúlyozni az alternatív módszerek fontosságát is, amelyeket az irányelvtervezet le is ír.

Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a jogszabályra irányuló jelenlegi javaslat már nagyon régóta napirenden van. A svéd és a spanyol elnökség alatt a Tanáccsal folytatott tárgyalások alapján úgy gondolom, hogy kiegyensúlyozott közös álláspontot alakítottunk ki, amely alkalmas arra, hogy megvédjük mind a tudományos munkában használt állatokat, mind pedig a tudományos közösség érdekeit.

Marit Paulsen , az ALDE képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, megpróbálok egy kis történelmi áttekintést adni először. Először is szeretném megköszönni Jeggle asszonynak az elsőrangú irányító munkáját ebben a nagyon nehéz ügyben.

Olyan kérdésben vettük át a munkát, amelyben a Bizottság álláspontját tömören fogalmazva nevezhetnénk akár rendkívül állatbarátnak is, a Parlament első olvasatát pedig rendkívül iparbarátnak. Az elmúlt években a svéd és a spanyol elnökségtől és a Parlamentiől kapott értékes támogatás mellett és Jeggle asszony, a Bizottság és a Tanács irányítása alatt a képviselőcsoportok és a bizottsági tisztviselők elejétől a végéig áttanulmányozták a témát, lépésről lépésre és szóról szóra, és így mára létrejöhettek egy meglehetősen kiegyensúlyozott irányelv.

Ha mindenekelőtt az állatokat kívánjuk védeni, akkor én személy szerint szeretném felhívni a figyelmet azokra a struktúrákra, amelyeket most dolgozunk ki azokra az állatokra, amelyeket megeszünk. Ebben a tekintetben még rengeteg feladat áll előttünk. A dolgok jelenlegi állása szerint ezek az állatok kevesebb védelmet élveznek, mint a kutatásokban használt állatok. Nézzék csak meg a hosszú szállítási útvonalakat az európai vágóhidakig. Ugye látták őket az autópályán?

Korábban is részt vettem már nehéz jelentések elkészítésében és nehéz tárgyalásokon, de azt még soha nem tapasztaltam korábban, hogy a Parlament a jelenlévő konkrét lobbicsoportok álláspontja szerint váltogatta volna a véleményét és a döntéseit. Ettől a Parlamenttől nem ezt vártam volna.

Jill Evans , *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – Elnök asszony, én is szeretném megköszönni Jeggle asszonynak a jelentéssel kapcsolatban végzett odaadó munkáját. A kompromisszum szövegében jelentős javítások történtek, különösen a vizsgálatokkal, a kutatások új engedélyeztetési folyamatával és a megfelelő minősítési rendszerrel kapcsolatban, amelyeket üdvözlünk. Ennek a jogszabálynak az aktualizálására azonban évek óta várunk, és az én képviselőcsoportomnak még mindig van három aggálya, ezért nyújtottuk be a módosításokat.

Úgy gondoljuk, hogy a tagállamok őrizték meg azt a jogukat, hogy szigorúbb állatvédelmi szabályokat vezessenek be, ahogyan jelenleg is joguk van erre, és ahogyan az első olvasatnál ebben megállapodtunk. Úgy gondoljuk, hogy ahol csak lehetséges, alternatív megoldásokat kell használni az állatok helyett. A jelenlegi szövegezés a kísérleteknek csak a kisebb hányadára korlátozza a kötelező alternatíva követelményét, és ez gyengíti a meglévő jogszabályokat, ráadásul nem is erre szavaztunk az első olvasatban.

Ami a főemlős állatokat illeti, úgy gondoljuk, hogy a „súlyos” jelző nélkül az „egészségkárosodás” szinte bármilyen emberi betegségeként értelmezhető, és nem csak a súlyos egészségkárosodás esetei tartoznak ide, ami a szerzők szándéka volt.

A hasonló jogszabályokkal kapcsolatos tapasztalatainkból tudjuk, hogy a hatékony jogszabályok kulcsa a végrehajtás és az érvényesítés, és itt most valóban fontos kérdésekről van szó. Annak érdekében, hogy további tárgyalások segítségével minden egyértelművé váljon, a képviselőcsoportom kérni fogja a bizottsághoz történő visszautalást.

Janusz Wojciechowski , *az ECR képviselőcsoport nevében.* – (PL) Elnök asszony, örülök, hogy megszületett ez az irányelv. Szeretnék gratulálni Jeggle asszonynak, mert nagyon nehéz munkát kellett elvégeznie a kompromisszum elérése érdekében. Örvendetes, hogy az Európai Unió egy újabb fontos területet szabályoz az állatok kezelésével kapcsolatban, és hogy olyan megoldásokat fogadunk el, amelyek célja az állatok ellen elkövetett kegyetlenkedés megelőzése. Az állatokon végzett kísérletek előző rendszerében sok kegyetlenség volt. Ezt lehet csökkenteni, és ez az irányelv ebbe az irányba mutat. Az állatokkal szemben elkövetett kegyetlenség kárt és szenvedést okoz az állatoknak, de elsősorban az embert sérti, mert az emberi méltóságon ejt csorbát. Aki az állatokkal kegyetlen, az a saját embersége és méltósága ellen cselekszik. Jó, hogy a Parlament által ma elfogadott állásfoglalás ebbe az irányba tesz egy lépést előre. Tartalmaz ugyan egy rendelkezést, amellyel kapcsolatban fenntartásaim vannak, de erről majd a szavazás után fogok beszélni.

Marisa Matias , *a GUE/NGL képviselőcsoport nevében.* – (PT) Elnök asszony, Európának kötelessége elősegíteni az állatok védelmét, de amiről most beszélünk, az jóval több ennél az alapelnél, és nehéz kérdéseket vet fel. Önmagában egyetlen véleménynek sincs abszolút értéke. Mi most egy sereg választási lehetőséggel és ellentmondással állunk szemben, és ezek között csakis kiegyensúlyozott jogszabályokkal tudunk rendet tenni.

Egy értékskálán az állatok jóllétét vajon az emberi egészség értéke alá kell-e helyezni vagy sem? Amikor például az emberi egészség és az alapvető kutatások forognak kockán, akkor

tulajdonképpen mi is az európai kutatási stratégia? Hogyan előzhetjük meg az európai orvosi kutatások megrekedését, hiszen ez a teljes összeomlásukhoz vezethet?

E kérdések megoldásával megnyugtathatjuk az európai lelkiismeretünket, de azt fogjuk elérni, hogy az orvosi kutatások színtere áthelyeződik más országokba, ahol esetleg nem fordítanak olyan nagy figyelmet az állatok jóllétére. Képeseknek kell lennünk arra, hogy alternatív módszereket dolgozzunk ki és terjesszünk el az állatok tudományos célokra történő használata helyett, de sok megbeszélni való maradt még, és remélem, hogy ezeket a kérdéseket is közelebbről meg fogjuk vizsgálni.

Giancarlo Scottà, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, fontos és szükséges, hogy egyensúlyt teremtsünk a tudományos kutatások fejlődésének szükségessége és az állatok jóllétének védelme között.

A tudományos eljárásokban használt állatok védelme jelenleg nem megfelelő. Az új tudományos ismeretek azt is lehetővé teszik, hogy olyan módszereket alkalmazzunk, amelyekkel kiválthatjuk vagy csökkenthetjük az állatok felhasználását. Olyan módszereket és eljárásokat kell alkalmazni, amelyek a lehető legkisebb fájdalmat és szenvedést okozzák, de nem korlátozzák a tudományos kutatást a betegségek elleni harcban.

Helyes tehát, hogy felülvizsgáljuk az európai állatvédelmi jogszabályokat annak érdekében, hogy megfelelő eredményeket érjünk el, amelyek kielégítik a kutatási iparág igényeit – hiszen folytatni kell az emberi egészség számára fontos kutatásokat –, és egyben odafigyelnek azoknak az állatoknak a körülményeire is, amelyekre továbbra is szükség van a tudományos munkához.

ELNÖKÖL: Stavros LAMBRINIDIS

alelnök

Mike Nattrass (NI) . – Elnök úr, a Bizottság 2008-ban javasolta ezt az irányelvet, és akkor olyan aggályok merültek fel, hogy túlságosan megnehezítjük a tudományos kutatás helyzetét. A jelenlegi javaslat enyhít bizonyos korlátozásokat, és látom, hogy kivették az állatok felhasználásával végzett kutatások adatainak a megosztására vonatkozó követelményt is.

Az EU-ban évente kb. 12 millió állatot használnak fel kísérletekben, és ez a javaslat fokozhatja a szenvedéseiket. El kell érünk, hogy kevesebb állatkísérletre legyen szükség.

Mint civilizált emberi lényeknek meg kell próbálnunk egyensúlyt találni a kutatási igények és a bolygó egyéb élőlényei életének a tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség között. Az ilyen döntésekhez salomoni bölcsességre van szükség. Sajnálom, de meg kell kérdeznem, hogy az EU Parlament rendelkezik-e ilyen bölcsességgel?

Martin Kastler (PPE) . – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, új és fontos lépést teszünk előre az állatok jólléte terén azzal, hogy nagyobb védelmet biztosítunk a tudományos kutatásokban használt állatoknak.

Elég sokat hallottunk már az állatok jóllétéről. Azt is hallottuk, hogy Európa az ipari kutatások és innováció fontos helyszíne. Egy dologról azonban még nem beszéltünk elegendő mértékben. Ez pedig az Európai Unió egyik alapvető értékére vonatkozik, nevezetesen az emberi méltóságra, és arra, hogy hogyan kezeljük ezt. Szerintem nem tehetjük meg, hogy egyrészt javítjuk az állatok jóllétét, másrészt pedig kockázatoknak tesszük ki magunkat egy olyan területen, amely legalábbis részben ellentétes az európai értékekkel.

Miért mondom ezt? Az Európai Bizottság alternatív módszerekre hivatkozik a dokumentumaiban. Ezek között öt olyan módszer szerepel, amely embrionális őssejtek, egészen konkrétan emberi őssejtek kutatásával és használatával kapcsolatos. Véleményem szerint ez erkölcstelen, és nem is tudom figyelmen kívül hagyni akkor, amikor a mai nap folyamán majd a Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött kompromisszumról fogunk szavazni. Kérem tehát önöket, és különösen a Tanácsot, a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az úgynevezett Szabályozási Bizottság keretében legyenek nagyon körültekintőek. Amikor aggódunk az emberi méltóság miatt, az nem azt jelenti, hogy ellenezzük az állatok jóllétét. Éppen ellenkezőleg, mindkettőt meg akarjuk valósítani. Együtt akarunk működni abban, hogy megvédjük az élőlények méltóságát, legyenek azok akár emberek, akár állatok, olyan módon, amely megfelel a méltóságról alkotott európai koncepcióknak, hogy együtt meg tudjuk azt védeni és támogatni.

Európa egyik védjegye, hogy készek vagyunk harcolni az emberi szabadságért és méltóságért. Ennélfogva nem tudok részt venni a mai szavazásban, mert erkölcsi értelemben nem tudom megtenni, hogy egy dolgot megteszek, de figyelmen kívül hagyom a másikat. Helyes, hogy megvitattuk ma ezt a kérdést, de az emberi méltóság harmadik dimenziója nem sokat nyert vele.

Paolo De Castro (S&D) . – (IT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, a Parlament, a Tanács és a Bizottság között másfél éven keresztül folytatott nehéz tárgyalások után végre kompromisszumra jutottunk az állatkísérletek érzékeny témájában. Nehéz munka volt, és szeretnék köszönetet mondani az előadónak, Jeggle asszonynak és az árnyékelőadónak az intenzív tárgyalások lefolytatásáért.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, amelynek van szerencsém az elnöke lenni, ellenszavazat nélkül, mindössze négy tartózkodással fogadta el a szöveget, amely jó egyensúlyt teremt a kísérletekben használt állatok jóllétének javítása és az orvosi kutatások előrehaladásának igénye között. A javaslat célja az elavulttá vált 1986-os irányelv vizsgálata és javítása, valamint a témával kapcsolatos európai jogszabályok harmonizálása.

Az állatkísérletek különösen érzékeny témát jelentenek mindannyiunk számára és a közvélemény számára is, de meggyőződéssel állíthatom, hölgyeim és uraim, hogy a szavazásra előttünk álló szöveg megfelelő, és komoly és alapos munka előzte meg. Határozott előrelépést jelent a jelenlegi jogszabályhoz képest az állatvédelemben, miközben nem téveszti szem elől azt az erkölcsi köteleességünket sem, hogy folytassuk az orvosi kutatásokat.

George Lyon (ALDE) . – Elnök úr, látható, hogy ebben a vitában mindkét oldal erős érveket tud felsorakoztatni. A vita teljesen világos. Arról szól, hogy vannak, akik úgy gondolják, hogy az állatok jogai élvezzenek elsőbbséget, és vagyunk mi, akik úgy látjuk, hogy a társadalomnak joga van előrelépni a gyógyszerek, a kezelések és a gyógyítás fejlesztésében a betegek és a szenvedők érdekében. Meg kell találnunk a helyes egyensúlyt. Igen, védenünk kell az állatokat, de arról is gondoskodnunk kell, hogy a tudósaink rendelkezzenek a megfelelő eszközökkel azoknak az új gyógyszereknek a kifejlesztéséhez, amelyek a jövőben gyógyírt jelentenek majd a társadalmat sújtó legszörnyűbb betegségekre.

Véleményem szerint ebben a vitában az előttünk lévő szöveg megtalálta az egyensúlyt a két nézőpont között. Úgy gondolom, hogy megfelelően kezeli az állatok védelmét és a társadalom jogait, így valóban tartalmazza a keresett egyensúlyt. Szeretnék elismeréssel adózni Jeggle asszonynak és az árnyékelőadók munkájáért.

Ebben a késői órában arra szeretném kérni a zöldeket, hogy gondolják át még egyszer az általuk előterjesztett módosításokat. Ezeket a gondolatokat már megbeszéltük a vita során, és tárgyalást is folytattunk róluk. Véleményem szerint a szöveg figyelembe veszi és kezeli ezeket az aggályokat. Ez a téma most fontosabb annál, hogy politikai kérdést kovácsoljunk belőle, ezért ebben a késői órában azt kérem, hogy vonják vissza a módosításokat még a szavazás előtt.

Carl Schlyter (Verts/ALE) . – (SV) Elnök úr, az állatok érdekében vívott harc egyet jelent a jobb kutatásért vívott harccal. Aki az állatkísérleteket védi, az a kutatást gyengíti. Az állatkísérletek hatékonysága csak hagyomány és tévhit. Egyre több gyógyszerrel kifejezetten az emberi reakciókat kell mérni, így ezeknél teljesen értelmetlen állatkísérleteket végezni. Az alternatívák azonban hatékonyak, és egyben gyorsabbak és olcsóbbak is. A Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport által előterjesztett módosítások célja az állatok és a kutatás segítése, ezért azt javaslom, hogy szavazzák meg azokat.

Ráadásul maradt egy kiskapu, amely lehetővé teszi a majmok alkalmazását. Ezt a kiskaput be kellene zárunk a zöldek által javasolt módosításokkal. A majmok használatát – kiskapuk nélkül – csak a legvégső esetben szabadna megengednünk a súlyos emberi betegségek tüneteiben.

Végül pedig az egyes országoknak legyen lehetőségük saját döntéseket hozni, amikor az állatok védelméről és új módszerek teszteléséről van szó. Csakis így válhat Európa világelsővé ezen a területen, vagyis az állatok védelmében és az orvosi kutatásokban.

John Stuart Agnew (EFD) . – Elnök úr, mint mezőgazdasági termelő, mindig arra törekedtem, hogy megfelelően bánjunk az állatokkal, és úgy hiszem, hogy Nagy-Britanniában így is teszünk, legalábbis a tudományos közösségben.

Meglátogattam a választókerületemben működő Huntingdon Life Sciences intézetet, ezért tudom, hogy az elkötelezett dolgozók csak azt teszik, ami feltétlenül szükséges a tudományos haladáshoz. Ez az intézet nélkülözhetetlen kutatásokat végez olyan gyógyszerekkel kapcsolatban, amelyek néhány év múlva akár az itt ülők életét is megmenthetik. Az intézet minden dolgozója köteles jelezni, ha az állatok helytelen kezelésére utaló bizonyítékot talál.

Nem vezethetünk be, és nem is szabad bevezetnünk olyan szükségtelen ellenőrzéseket, amelyek önkényesen korlátoznak bizonyos módszereket. Ez a három módosítás nem javítja az állatok jóllétét, inkább csak akadályozza a kutatást. Jó példái az olyan jogi konfliktusnak, amely nem tesz semmit az orvostudomány érdekében, de jól megtömi az ügyvédek zsebeit.

Őszintén mondjuk ki, hogy az EU-nak inkább a „ha nem romlott el, ne javítsuk meg” elvét kellene követnie. Nagy-Britanniában ésszerű rendszerrel és felelősségteljes tudományos közösséggel rendelkezünk – többek között az én választókerületemben működő cambridge-i egyetemmel, amely a globális tudományos fejlődés egyik fellegvára –, és olyan kiegyensúlyozott törvényekkel, amelyek megfelelően biztosítják mind a tudomány, mind az állatok érdekeit. Ezt a kényes egyensúlyt meg kell őriznünk. A mondanivalóm tehát az EU számára egyértelmű: most az egyszer ne avatkozzanak bele.

Miroslav Mikolášik (PPE) . – Elnök úr, a tárgyalat irányelvnek az a célja, hogy korlátozza az állatkísérleteket, és javítsa a kutatásokhoz használt állatok körülményeit.

Európa már így is a világ legmagasabb szintű állatjóléti rendszerével rendelkezik, és ez az irányelv még tovább fogja ezt javítani. Ez nagyon helyes. Mindazonáltal azt is szem előtt kell tartanunk, hogy az emberek és az ő jólétük még az állatok jólléténel is fontosabbak, és alapvető különbség van az emberek és az állatok méltósága között.

Nagyra értékelem az állatok jóllétét védő szigorúbb szabályok és az állatok felhasználása között kialakított egyensúlyt, mert így a kutatás is folytatódhat, noha szigorú feltételek között. Támogatom a „három R” elvét (replacement – reduction – refinement, vagyis helyettesítés – csökkentés – tökéletesítés): ahol csak lehet, helyettesítsük az állatkísérleteket más módszerekkel; a felhasznált állatok számát csökkentsük a minimumra; végül pedig tökéletesítsük a tenyésztési, elhelyezési és gondozási szabványokat.

Az állatkísérleteket csak olyan esetekben fogjuk megengedni, amikor nincs más alternatív módszer, de az orvosi kutatások továbbra is lehetségesek lesznek. Így egyensúly teremthető az állatkísérletek csökkentésének etikai igénye és a modern orvosi kutatások követelményei között.

Egyúttal szeretném határozottan ellenezni azokat az állatkísérleteket felváltó alternatív módszereket, amelyek emberi embrionális őssejtek felhasználására épülnek. Aggódok azon tagállamok miatt, amelyeknek a nemzeti törvényei nem zárják ki egyértelműen a kötelező alternatív kísérletek közül azokat a módszereket, amelyek emberi embriókat alkalmaznak. Az irányelv életbe lépését követően a tagállamok számára lehet, hogy kötelező lesz az alternatív módszerek alkalmazása, akár embriók őssejtjeinek a használatára épülnek, akár nem.

A végső szavazásnál tehát tartózkodni fogok, és kérem a tagállamokat, hogy olyan alternatívákat biztosítsanak, amelyek nem igénylik emberleletek kioltását.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D) . – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, én is azzal szeretném kezdeni, hogy gratulálok Jeggleg asszonynak a Parlament és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság megbízásából végzett kiváló munkájához, amelyet a Bizottsággal és a Tanáccsal egyetértésben végzett el. A svéd, a spanyol és a belga elnökség alatt folytatott másfél éves tárgyalássorozat eredményeképpen sikerült kiegyensúlyozott kompromisszumot kötnünk a tudományos közösség igényei és a között, amit az állatok jóllétének is hívhatunk a jelen összefüggésben.

Az eredmény eléréséhez szükséges többséget meglehetősen szenvedélyes és parázs vita során értük el, amelyben mindegyik fél tett engedményeket. A közvéleményt is széles körben bevontuk, ahogyan az el is várható egy ilyen érzékeny kérdésben. A döntéshozóknak azonban döntéseket kell hozniuk, és miközben nem lehetünk érzéketlenek az állatok szenvedései iránt, választanunk kell az adott lehetőségek közül és rangsorolnunk kell az értékeket. A Jeggleg asszony által ma kifejtett álláspont az értékek olyan rangsorolására épül, amely jó egyensúlyt teremt az emberi egészség számára elérhető előnyök és az állatok szenvedései között. Ezért az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport a jelentés mellett fog szavazni, és elutasít minden módosítást.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE) . – (DE) Elnök úr, először is szeretném köszönetemet és tiszteletemet kifejezni Jeggleg asszonynak, aki évekig dolgozott ezen a jelentésen. Jeggleg asszony, egy dolgot azonban meg kell mondanom. Mint európaiak, nem lehetünk büszkéek erre a jelentésre. Túlságosan homályos, és túl sok olyan dolgot megenged, amelyet egy olyan ország vagy kontinens, amely az egész világon vezető szerepet játszik az állatok jóllétének biztosításában, nem engedhetne meg.

Elsősorban a kísérleti állatok ismételt felhasználásával kapcsolatban érzem úgy, hogy rosszabbodhat a helyzet. Azelőtt ez nehezebb volt, de úgy látom, hogy most enyhültek a szabályok. Ön most rázza a fejét, de akkor is igaz, hogy ha alaposabban megnézzük a szöveget, akkor láthatjuk, hogy az apró betűs részek és a szövegben rejlő finom árnyalatok döntenek el mindent. A kísérletek súlyossága is olyan terület, ahol sok tagállamban valószínűleg romlani fog a helyzet. Néhány tagállam, például Németország, Nagy-Britannia és Svédország már előbbre tartottak ebben kérdésben. Bevezettünk egy fájdalomküszöböt, mire a Tanács megengedte a kivételeket. Ezenkívül a Bizottság hatáskörét is csökkentették a vizsgálatokkal kapcsolatban.

Mindazonáltal a jelentés mellett fogok szavazni, Jeggie asszony, mert javulást jelent az 1986-os irányelvhez képest, ami már 24 éves. Az engedélyezési mechanizmusok a helyükön vannak. A kísérletek három fázisához előzetes engedély kell, ami jó dolog. Az eljárásokat egyszerűsítették, ami szintén pozitív lépés. Személy szerint én büszke vagyok arra, hogy át tudtuk menteni az alternatív kísérleti módszerek témáját az előző parlamenti ciklusból. Mindezekhez azonban bősegebb finanszírozást kell majd biztosítanunk.

Ezt az irányelvet az elkövetkező hét éven belül felül kell majd vizsgálnunk. Meglehetősen jó alapot jelent, de hét éven belül tovább kell majd fejlesztenünk, hogy méltóak maradhassunk ahhoz a hírnevünkhöz, hogy mi biztosítjuk a világ legmagasabb szintű állatjólétét.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE) . – (PT) Elnök úr, a ma előterjesztett jelentés képviselőtársunk, Jeggie asszony munkája. Az a célja, hogy lezárjon egy olyan folyamatot, amely legalább olyan hosszú volt, mint amilyen bonyolult, és csak áldozatos munkával és szakszerű párbeszéddel lehetett a végére érni, és ezért szeretnénk köszönetet mondani Jeggie asszonynak.

Amikor egy eldöntendő ügy nemcsak különböző érdekeket, hanem erkölcsi értékeket is érint, akkor nemcsak a rideg észérvek ütköznek, hanem az érzelmek is szerepet kapnak. Ez pedig nem segíti elő az általunk remélt konszenzus elérését, amelynek az lenne a célja, hogy ki tudjuk szolgálni az európai közvélemény igényeit, miközben tiszteletben tartjuk a különböző képviselőcsoportok és a tagállamok véleményét is. Így közös szabványok kidolgozásával és előterjesztésével hozzá tudnánk járulni az európai integrációhoz. A tárgyalt jelentésben pontosan a kritériumok remélt szabványosítása a fő kérdés, olyan megközelítésben, amely magasabb szintű védelmet feltételez az állatok számára.

Ez azt jelenti, hogy a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló 86/609/EGK tanácsi irányelv felülvizsgálatáról hozott döntést követő két év alatt – elismerve a tagállamok között ezen a téren fennálló különbségeket – arra törekedtünk, hogy részletesebb szabályokat határozzunk meg ebben a kérdésben, és így csökkentjük az eljárásbeli különbségeket. Ennek során egyensúlyt kellett teremtenünk a tudományos célokra felhasznált állatok magasabb szintű védelme és az orvosbiológiai kutatások szükséges feltételeinek biztosítása között, hogy a kutatások tovább fejlődhessenek az Európai Unión belül. Ezt az egyensúlyt sikerült elérnünk azzal a szöveggel, amelyről hamarosan szavazni fogunk.

A megoldás előnyére fog szolgálni a védelmünk alatt álló állatoknak, és teljesíti az állatok felé fennálló emberi kötelességünket is, anélkül hogy kompromisszumot kellene kötnünk a mindannyiunkat minden nap segítő orvosbiológiai kutatások minőségét és előrehaladását illetően.

Ulrike Rodust (S&D) . – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szavazzunk az állatkísérletekkel kapcsolatos irányelvről szóló jelentés mellett. A Bizottsággal és a Tanáccsal folytatott tárgyalások során a Parlament sokat elért: helyettesítést, csökkentést és tökéletesítést.

Való igaz, hogy az állatok jólléte szempontjából még mindig túl keveset teszünk. A Tanács azonban nem volt hajlandó többet engedni, és világossá tette, hogy nem lesz új irányelv, ha nem fogadjuk el ezeket az eredményeket. Ez nem jelenti azt, hogy a jövőben nem tudunk további előrehaladást elérni ezen a területen. Az állatok jóllétének és a kutatásnak nagy fontosságot kell tulajdonítanunk politikánkban. Nagyon örülnék, ha most azonnal teljesen le tudnánk állítani az állatkísérleteket. Ettől azonban sajnos még nagyon messze vagyunk, ezért biztosítanunk kell azt, hogy a lehető legnagyobb védelmet nyújtsuk az állatok számára.

Márpedig a megtárgyalt kompromisszum a jelenleginél sokkal jobb alapot kínál erre. Arra kell csak odafigyelnünk, hogy minden tagállam következetesen végrehajtsa az irányelvet. Szeretném megköszönni az előadó és az árnyékelőadók odaadó munkáját.

Cristiana Muscardini (PPE) . – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az előadó és mindazok, akik együtt dolgoztak velem, mindenképpen nehéz feladatot hajtottak végre, és ezért köszönettel tartozunk nekik.

Személy szerint én azonban nem tudok nem említést tenni arról, hogy az általam támogatott olasz kormány számos tagjával együtt értetlenül állok az előtt, hogy 24 év után még mindig nem tűnik megoldottnak ez a kérdés, bármennyire szeretnénk is.

Néhány képviselő rámutatott arra, hogy az állatok érzékenysége eltér az emberekétől. Hát az igaz, hogy egyetlen állat sem tenné azt, ami most történik vagy történt, illetve még történni fog Iránban. Általában véve az állatok nem kínoznak és nem köveznek halálra senkit, és nem mondanak olyan hazugságokat, amelyek oly jellemzőek a politikai életünkre.

A tudományos kutatások fejlődése és az emberek egészségének javítása érdekében kénytelenek vagyunk állatokat is igénybe venni, de ahhoz nincs jogunk, hogy továbbra is olyan fölösleges ismétlődő kísérleteknek vessük alá őket, amelyek csak egyes kutatóknak nevezett személyek zsebébe tömnek tele.

Nagyon jól tudjuk, hogy az *in vitro* kísérletek vagy az emberi anyagcsere számítógépes szimulációi lehetővé teszik, hogy pontosabb eredményeket kapjunk, mint az állatkísérletekből, mert egy kísérlet eredményét gyakran nem lehet egyik fajról a másikra kivetíteni, sem állatok között, sem pedig állat és ember között.

Ezen okoknál fogva reméljük, hogy ezt az irányelvet felül fogják vizsgálni, hogy jobban megfeleljen az aktuális trendeknek és a kölcsönös tisztelet követelményeinek.

Elisabetta Gardini (PPE) . – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném megköszönni az előadónak és az árnyékelőadónak az általuk elért eredményt. Úgy gondolom, hogy a lehető legjobb kompromisszumot értük el a kutatás igényei és a tudományos célokra használt állatok jóllétének biztosítása között.

Az állatok felhasználásával végzett kutatások sajnos még mindig nélkülözhetetlenek, mert nem léteznek alternatívák. A számítógépes szimulációk és a sejt kultúrák nem elegendőek, és ezt nem a politikusok mondják, hanem maguk a kutatók. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy néhány nagyon súlyos betegség gyógymódját pontosan az élő állatokon végzett kísérletekkel tudták kifejleszteni. A felhasznált állatok 98%-a rágcsáló, ami azt jelenti, hogy nagyobb fajokat csak igen kis mértékben használnak. Arra is rá kell

mutatnom, hogy ezeknek a kísérleteknek köszönhető az, hogy ma már gyógyítani tudjuk a leukémiát, a cukorbetegséget és a daganatok néhány fajtáját. Végül pedig szeretnék rámutatni arra, hogy a kutatók az elsők, akik csökkenteni szeretnék az állatok fölösleges szenvedését, és ha valaki ezt nem hiszi, nézze meg őket munka közben.

Valóban van még néhány szakasz, amely aggodalomra adhat okot. Ezek közül egy olyat szeretnék most kiemelni, amit még nem említettünk: a 49. cikkből eltűnt minden hivatkozás az etikai bizottságokra, és helyettük megjelentek a sokkal általánosabb nemzeti állatvédő bizottságok. Ez megkongatta a vészharangot a területen dolgozók körében, mert etikai bizottságok már sok laboratóriumban léteznek, és a számuk egyre nő. Félő azonban, hogy ezeknek a bizottságoknak a szerepe most csökkenhet, sőt akár az is előfordulhat, hogy olyan általánosabb jellegű bizottságok veszik át a helyüket, amelyek kevésbé felkészültek akár etikai, akár tudományos szempontból.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE) . – (RO) Először is szeretném megköszönni az előadónak, Jeggle asszonynak az általa végzett kiváló munkát. Azokat a képviselőtársaimat is támogatom, akik ma a közös álláspontra vonatkozó három módosítás ellen szólaltak fel.

A kompromisszum nem tökéletes, de jelenleg ez a lehető legjobb megfogalmazás.

A tervezet tartalmát olyan kiváló tudósokkal folytatott konzultációkat követően állították össze, akik tudják, hogy mire van szükségük a kutatások folytatásához.

A kompromisszum bármilyen módosítása a szokásos eljárás újrakezdéséhez vezetne, ami véleményem szerint senkinek nem érdeke. Ezért arra kérem a mai vitában részt vevő képviselőtársaimat, hogy utasítsák el a három módosítást, és tegyék lehetővé, hogy az európai kutatás a lehető legjobb eredményeket érje el.

Anna Záborská (PPE) . – (FR) Elnök úr, biztos úr, kérem a Tanácsot és a Bizottságot, hogy garantálja az emberi eredetű embrionális vagy felnőtt őssejteknek az állatok védelme érdekében történő használatának betiltását.

A jelenlegi helyzet ugyanis megengedi emberi anyag felhasználását az állatok védelme érdekében a szükséges kísérletek folyamán. Mindig a kompromisszumokról beszélünk, és ennek a kompromisszumkultúrának az lett az eredménye, hogy már magunk sem tudjuk, hogy etikailag mi az elfogadható, és mi nem. Létezik azonban néhány olyan etikai kérdés, amelyben nem lehet kompromisszumot kötni. Ha a Bizottság és a Tanács nem tudja garantálni az őssejtek használatának betiltását, akkor ez tényszerű bizonyítéka lesz annak, hogy az EU hogyan kezeli az emberi lényeket.

Sajnos e garancia nélkül nem tudom támogatni a javasolt irányelv szövegét.

Karin Kadenbach (S&D) . – (DE) Elnök úr, Dalli úr, mindannyian egyetértünk abban, hogy a legjobb egészségügyi ellátást kell biztosítanunk az európai polgárok számára. Ez magában foglalja a lehető legkevesebb mellékhatással járó megbízható gyógyszereket és a legújabb, korszerű kezelési módokat is. Sajnos a tudomány jelenlegi állása szerint ezeket állatkísérletek nélkül nem tudjuk biztosítani.

Ezért én ezt a jelentést rendkívül sikeres kísérletnek tartom arra, hogy egyensúlyt találjunk az állatok jólléte és az emberi egészségügyi ellátás biztosítása között. Ennek az alapkövetelménye a „három R” (replacement – reduction – refinement), vagyis a helyettesítés, a csökkentés és a tökéletesítés, tekintettel arra, hogy ma oly sokat beszéltünk az emberi méltóságról, amely fogalom számomra az állatok iránti tiszteletet is magában foglalja.

Előzetes engedélyezésre, szigorú ellenőrzésekre és hatékony vizsgálati rendszerekre van szükségünk. A jogalkotás önmagában nem elegendő. Ébernek kell maradnunk, és biztosítanunk kell, hogy a jelentések tartalma a gyakorlatban is megvalósuljon.

Frédérique Ries (ALDE) . – (FR) Elnök úr, szerintem mindannyian egyetértünk abban, hogy egy ideális világban nem lenne szükség állatokon végzett kutatásra. A realitás azonban az, hogy szenvedő világban élünk, olyanban, amelyben beteg férfiak, nők és gyermekek várják a kezelést, így a létfontosságú és nélkülözhetetlen kutatások eredményét is. Ezért kell támogatnunk a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot képviselő Jeggle asszony és a Tanács által elért kitűnő kompromisszumot.

Ahogy az már elhangzott, a megállapodás minimalizálja az állatok szenvedéseit, de nem korlátozza azt a kutatást, ami létfontosságú több millió európai és a világ más részein élő beteg számára. Tudták, hogy az orvosi Nobel-díjasok 70%-a állatkísérleteken alapuló munkáért kapta a díjat?

Ez a szöveg nem arra kér minket, hogy válasszunk egerek és emberek között; az irányelv mind a betegeket, mind az állatokat védi. Ez az irányelv a jövőnket védi.

Martin Häusling (Verts/ALE) . – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ez a jogszabály jobb a korábinál. Ebben, azt hiszem, mindannyian egyetértünk. Úgy gondolom azonban, hogy igen elhamarkodott az ön részéről, Jeggle asszony, az a kijelentés, hogy a kompromisszumnak nincs alternatívája. Szerintem ebből a helyzetből többet is kihozhattunk volna.

Természetesen igaz, hogy a kutatási lobbó nagy nyomást gyakorolt ránk. Ezt mindannyian tudtuk. Elértük-e azonban a fő célunkat, vagyis az állatkísérletek számának a csökkentését? Ez továbbra is az egyik legnagyobb kérdés. A másik probléma pedig természetesen az, hogy a főemlős állatok használata lényegében nem csökken.

Mi, a Zöldek/ Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport rendkívül nyugtalanítóan találjuk ezt, és az európai alapelvek súlyos megsértésének tartjuk azt, hogy a tagállamok nem hozhatnak olyan szabályokat, amelyek szigorúbbak a meglévő jogszabályoknál. Ezen a helyzeten változtatni kell. Alaposan át kell gondolni. Ez az első pontja a zöldek által benyújtott módosításoknak, és ezért nem vonjuk vissza a módosításainkat. Kérjük, hogy a javaslatot utalják vissza a bizottságnak.

João Ferreira (GUE/NGL) . – (PT) Elnök úr, jó lenne, ha azoknak a technikáknak és módszereknek a kifejlesztése, amelyek lehetővé teszik az állatkísérletek mellőzését, és amelyek minimalizálják az állatoknak okozott szenvedéseket olyan esetekben, amikor ez lehetséges, az egyik fő célját képezné a tudományos kutatásnak és a kívánatos kísérleti és technológiai fejlődésnek. A fejlesztés mellett figyelembe kell venni azt is, hogy el is kell terjeszteni ezeket a technikákat és módszereket, és be kell vezetni őket a különböző fejlettségi szinten álló kutatási és fejlesztési intézményekben, valamint a nemzeti tudományos és technológiai rendszerekben.

Az Európai Uniónak fontos szerepet kell vállalnia ezen a téren azzal, hogy elősegíti az együttműködést a tudományos és technológiai intézmények és rendszerek között a különböző országokban, beleértve harmadik országokat is. Úgy gondoljuk – és ez természetesen nem csak ezen a téren igaz –, hogy egy közös minimális védelmi szintnek a jogszabályban történő meghatározása nem zárhatja ki azt, hogy az egyes tagállamok magasabb védelmi szintet alkalmazzanak, ha úgy kívánják.

Anna Rosbach (EFD) . – (DA) Elnök úr, a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló irányelv javítását csakis támogatni tudom. Kicsit ellentmondásos azonban a helyzet, mert valójában én ellenzem az állatkísérleteket. Léteznek ugyanis alternatív kísérleti módszerek, és szerencsére az irányelv újabb verziója ki is tér ezekre. Ezért nagyon hálás vagyok. Remélem, hogy nagyobb lendületet fog venni az alternatív kísérleti módszerek fejlesztése. Itt és most azonban az EU-nak az a feladata, hogy humánus és biztonságos szabályokat vezessen be a kísérletekben felhasznált állatokkal kapcsolatban. Végre elismertük, hogy az állatok is érző lények, ezért most bevezetjük a fájdalomhatárokat. Miért nem építünk be azonban egy szakaszt arról, hogy megtiltjuk ugyanazon állatok ismételt felhasználását? Miért nem tiltjuk meg a majmok használatát az agykutatásban? Bosszantónak találom, hogy sokkal nagyobb figyelmet fordítunk az érintett szervezetek igényeire, mint az állatok igényeire. Az is zavaró ráadásul, hogy itt most csak az EU-n belül folytatott kísérletekre hozhatunk szabályokat, de vajon hogyan kezelik az állatkísérleteket az EU-n kívül?

Laima Liucija Andrikiene (PPE) . – Elnök úr, üdvözlöm a Bizottság kezdeményezését. Fontos eredménynek tartom, hogy sikerült megállapodnunk az EU-ban végzett állatkísérletek során alkalmazott gyakorlatok harmonizálásában.

Ez az irányelv fontos előrelépést jelent annak biztosításában, hogy az élő állatokon tudományos célokból folytatott kísérleteket a lehető leghamarabb kiváltsuk, amint ez tudományosan megvalósítható lesz. Ez az irányelv először is arra kötelezi a tagállamokat, hogy segítsék elő az alternatív módszerek kifejlesztését. Kérem a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő finanszírozást azoknak a tudományos szempontból megfelelő módszereknek vagy kísérleti stratégiáknak az oktatásához, kutatásához, fejlesztéséhez és megvalósításához, amelyek nem igénylik állatok alkalmazását.

Paul Rübiger (PPE) . – (DE) Elnök úr, mint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság tagja, természetesen üdvözlöm ezeket a szabályokat és az elért megállapodást. Tudom, hogy mindig nehéz kompromisszumot kötni, de akkor is megfelelő etikai szabványokra van szükségünk mind az állatokon, mind az embereken végzett kísérletekhez, és csakis a jelenleg rendelkezésre álló legjobb szabványokat vezethetjük be.

Természetesen az alternatívák kifejlesztése is nagyon fontos. A nyolcadik kutatási és technológiafejlesztési keretprogramnak nagy figyelmet kell fordítania az alternatív kísérleti módszerekre. Ezen felül egyszerűbb eljárásokra van szükségünk, és ez a jogszabály ezt is tartalmazza. A hét év elteltével elvégzett értékelés nagyon előnyös lesz az ipar számára a folyamatok biztonsága miatt, emellett a világos és szabványosított európai szabályok jogbiztonságot is hoznak majd az ipar számára.

Elisabeth Köstinger (PPE) . – (DE) Elnök úr, szeretném világosan leszögezni, hogy Európa rendelkezik a világ legmagasabb szintű állatvédelmi szabványaival. Ez a jelentés újabb fontos lépés az állatok jóllétének további javítása irányában. A közös célunk az, hogy korlátozzuk az állatkísérleteket, és javítsuk a kutatási célokra felhasznált állatok életkörülményeit. Üdvözlöm azt, hogy az állatkísérleteket más módszerekkel fogják helyettesíteni, ahol csak lehetséges, és javítani fogják az állatok tenyésztésének, elhelyezésének és gondozásának a körülményeit. Szeretnék azonban utalni a mezőgazdasági ágazat néhány tapasztalatára, és szeretném bírálni a jelentés néhány pontját.

Nem szabad azt hinnünk, hogy ha fokozzuk a bürokráciát a kutatásban, akkor javul az állatok jólléte. Az európai kutatást és a kapcsolódó gazdasági ágazatokat nem szabad nemzetközileg, illetve más iparágakhoz képest hátrányos helyzetbe hozni. Mind itt, mind

a mezőgazdasági ágazatban igaz, hogy amikor a társadalom magasabb szintű állatjólétet követel, figyelembe kell vennünk az importált termékekre vonatkozó szabványokat is. A magas európai minőségnek és állatjóléti szabványoknak megfelelő elismerést kell kapniuk a tisztességes versenyben. Az előadó, Jeggle asszony kiváló munkát végzett ezzel a rendkívül érzékeny jelentéssel, ezért megérdemli a támogatásunkat.

John Dalli, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is szeretném megköszönni az észrevételeit és az irányelvben szereplő rendelkezésekhez nyújtott általános támogatását.

Igen ambiciózus irányelvet tettek le elénk az asztalra, amely elfogadása esetén jelentősen javítani fogja az állatok jólétét az EU-ban. Egyetérték Sârbu asszonnal abban, hogy a teljes és pontos megvalósítás lesz a kulcsa annak, hogy az irányelv elérje majd a céljait. Ez a kihívás még előttünk áll. Ma annak örülhetünk, hogy jó kompromisszumot értünk el egy nehéz, de fontos ügyben, és nagy lépést tehetünk előre a tudományos célokra továbbra is szükséges állatok életének jobbá tételében.

Szeretnék most reagálni néhány ma délelőtt elhangzott észrevételre. Ami az Evans asszony által tett észrevételeket illeti, látnunk kell, hogy ez az irányelv a mainál jogilag tisztább helyzetet eredményez. Ezen felül az alapvető és alkalmazott kutatásban, amelyhez nincsenek előírt EU-s módszerek, a 4. cikk nagyon világosan megfogalmazza, hogy ahol csak lehetséges, alternatív módszereket kell használni. Az alternatív módszerek használatára vonatkozó követelmény tehát nem gyengült, hanem éppen ellenkezőleg, tovább erősödött.

Kastler és Mikolášik uraknak az embrionális őssejtekkel kapcsolatos észrevételeit illetően azt tudom mondani, hogy ezt a kérdést sem hagytuk figyelmen kívül a tárgyalásokon. Hosszasan megvitattuk ezt is a tárgyalások során, és a kialakult megoldások jól tükrözik, hogy nincs konszenzus az EU-ban azzal kapcsolatban, hogy használjunk-e emberi embrionális őssejteket. A Bizottság ezért úgy gondolja, hogy ezt legjobb nemzeti szinten szabályozni.

A jóváhagyott szöveg úgy válaszolja meg ezeket az aggályokat, hogy az egyes tagállamokra bízva annak eldöntését, hogy megengedik-e az ilyen őssejtek használatát. Hozzá kell tenni, hogy azokban a tagállamokban, amelyekben a jogszabályok nem tiltják egyértelműen az embrionális őssejtek alkalmazását, az ilyen kísérleti módszer használata a módosított irányelv szerint csak akkor lenne kötelező, ha az EU jogszabályai is elismernék ezt a kísérleti módszert. Uniós szinten nem léteznek ilyen jogszabályok, és ilyen jogszabályokat csakis a tagállamok egyetértésével lehet hozni.

A Gardini asszony által említett etikai értékelést illetően az etikai értékelés koncepciója és az értékelést végző bizottság határozottan a 38. cikkben maradnak. Az „etikai” szót azonban ki kellett vennünk a Tanáccsal folytatott megbeszélések során. A teljes követelmény azonban marad.

Remélem, hogy a szavazatukkal egyértelműen jelezni fogják, hogy az Európai Parlament támogatja a Jeggle asszony és a svéd elnökség szakszerű vezetése alatt az intézmények tárgyalásain létrejött eredményt. Ma lehetőségünk nyílik arra, hogy az EU számára vezető szerepet biztosítsunk a magas szintű állatjólét és a színvonalas tudományos kutatások kombinációjával. Váltuk valóra a szlogenünket: „EU = gondoskodás az állatokról, fejlettebb tudomány”.

Elisabeth Jeggle, előadó. – (DE) Elnök úr, Dalli úr, hölgyeim és uraim, szeretnék őszinte köszönetet mondani Dalli úrnak az észrevételeiért, amelyek tisztáztak bizonyos kérdéseket,

és amelyeket most nem szükséges elismételnem. Szeretnék őszinte köszönetet mondani a képviselőtársaimnak is az észrevételeikért.

Egyértelmű, hogy rendkívül érzékeny témáról van szó, amely sok eltérő érdeket foglal magában, és nekünk ezeket össze kellett hangolnunk. Kérek mindenkit, hogy szavazza meg az immár a kezünkben lévő jelentést, amely, beismerem, kompromisszumos megoldás.

Häusling úr, ha most elutasítjuk ezt a jelentést, továbbra is az 1986-os irányelv marad érvényben jó darabig, ami nem fogja javítani a laboratóriumi állatok helyzetét. A közeljövőben nem tudunk majd újabb jogszabályt bevezetni. Azokat a módosításokat, amelyeket önök ismét benyújtottak, már elutasította a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság. Az önök módosításai nem kaptak támogatást. Most mégis ismét előterjesztették őket. Ez önöknek jogukban áll, és én tiszteletben tartom ezt a jogot.

Mi a haszna a legmagasabb szintű állatjólétnek az Európai Unióban, ha nem tudjuk ugyanezt a szintet megvalósítani az egész világon? Most az a legfontosabb feladatunk, hogy gondoskodjunk arról, hogy azt a jogszabályt, amelyet remélhetőleg ma el fogunk fogadni, az elkövetkező években végrehajtsák a tagállamokban. Ez az előttünk álló kihívás. Először is biztosítanunk kell azt, hogy minden tagállam azonos szintet érjen el ezen a téren. Ez az első feladatunk, és nem kellene máris arra buzdítanunk az egyes tagállamokat, hogy vezessenek be magasabb szintű szabványokat.

Ahol már most magasabb szintű szabályokat alkalmaznak, és ezt németként mondom, Németországról, ott azok meg is maradnak. Nem kérjük azt, hogy egyes államok haladjanak visszafelé. Ellenkezőleg, tiszteletben tartjuk a tagállamok szuverenitását, ugyanúgy, mint ahogyan az embrionális őssejteket alkalmazó kutatásban is. Ez a helyes út számunkra, és ez nagyon fontos.

Ha tényleg magasabb szintű állatjólétet szeretnének, akkor kérem, hogy szavazzák meg ezt a jelentést, és utasítsák el a módosításokat.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra 2010. szeptember 8-án, szerdán kerül sor.

Pavel Poc (S&D), írásban. – (CS) Üdvözlöm és támogatom a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvet, amelyet Jeggle asszony készített mint előadó, mert az elért kompromisszum előrehaladást jelent a jelenlegi helyzethez képest. Ugyanakkor nem örülök annak, hogy nem sikerült felvenni az összes gerinctelen állatot az irányelvbe a végleges tervezetben. Az Európai Parlament azt kérte, hogy az irányelv terjedjen ki legalább azokra a gerinctelen fajokra, amelyekről tudományosan már kimutatták, hogy érzékelik a fájdalmat, stresszt, félelmet és tartós károsodást. A tervezet meg sem említi ezt a kérést. Bár elismerem, hogy szükség van állatok használatára a tudományos kutatásban, meggyőződésem, hogy az irányelvnek ennél tovább kellett volna mennie, és minden élőlényre ki kellett volna terjednie. Ne felejtjük el, hogy folyamatosan bővül azoknak a fajoknak a köre, amelyekről a hivatalos tudományos szervek elismerik, hogy képesek fájdalmat, stresszt és félelmet érezni, és tartós károsodást szenvedhetnek. Ebből arra következtethetünk, hogy az egész állatvilágra jellemző a félelem, a fájdalom és a stressz érzete. Ennek a ténynek az elismerése inkább erkölcsi, mint tudományos kérdés. Az elfogadott kompromisszummal sajnos azt bizonyítottuk, hogy az európai kultúra még nem szabadult meg attól a kartézianus eszmétől, hogy az állat csak egy „dolog”, és nagy utat kell még megtennünk ebben a vonatkozásban.

Konrad Szymański (ECR), írásban. – (PL) A második olvasat során a képviselők nem tudták elmondani a véleményüket a tudományos célokra használt állatok védelméről szóló irányelv végleges formájáról (a Jeggle-jelentésről). Szeretném most megragadni az alkalmat, és közölni, hogy alapvetően nem értek egyet azzal, hogy az irányelv beleegyezik embrionális őssejtek alkalmazásába mint az állatokon tudományos célokból végzett kísérletek alternatívájába. Ez annak a hibás antropológiának a megnyilvánulása, amely lehetővé teszi az emberélet kioltását a fejlődésének korai fázisában azért, hogy javítsuk az állatok jóllétét. Az Európai Parlament által az első olvasatban javasolt garanciák sokkal világosabbak voltak ebben a vonatkozásban. Az irányelv kétértelmű rendelkezései valódi fenyegetést jelentenek a meglévő jogszabályokra olyan országokban, mint például Németország, ahol az embriók élveznek bizonyos fokú védelmet. Az a tény, hogy ezeket a kutatási módszereket nem zárták ki, leplezetlen kinyilvánítása jogszerűségüknek olyan országokban, mint például Lengyelország, Írország és Málta.

5. A hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folyó tárgyalások (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Bizottság hamisítás elleni kereskedelmi megállapodással (ACTA) kapcsolatos tárgyalásokról szóló nyilatkozata.

Tisztelt kollégák! Egy percre kérem figyelmüket. Az elfogadott napirend nem rendelkezik a „catch the eye” eljárásról. Ha azonban nincsen ellenvetés, azt javasolom, hogy ha a lista szerinti felszólalók betartják a rendelkezésre álló időt, és a végén marad valamennyi idő, a „catch the eye” eljárás alapján rövid felszólalási időre is lehetőséget adok. Van-e ez ellen ellenvetés? Rendben.

Karel De Gucht, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! Köszönöm, hogy újfent lehetőséget adott arra, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folyó tárgyalásokkal foglalkozzak.

Erre vonatkozóan hadd emlékeztessenek a tárgyalások összefüggéseire: az ACTA egy olyan megállapodás, amely fontos lesz az Európai Unió világpiaci versenyképességének és munkahelyeinek megőrzése szempontjából.

Ha továbbra is versenyképes gazdaság akarunk maradni, az innovációra, a kreativitásra és a kizárólagos márkákra kell támaszkodnunk. Többek között ezek a komparatív előnyeink a világpiacon. Szükségünk van tehát olyan eszközökre, amelyek a fő exportpiacainkon megfelelő védelmet biztosíthatnak.

Az uniós polgárokat aggasztó kérdésekről van szó: nemcsak munkahelyekről, hanem a fogyasztók védelméről, biztonságáról és egészségéről.

Az a célunk, hogy egyszerűen olyan nemzetközi normát állítsunk fel a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozóan, amely indokolt, kiegyensúlyozott és hatékony, tehát túlmutat a szellemi tulajdonjogok érvényesítésére vonatkozó, jelenlegi WTO-szabályokon, a TRIPS-megállapodáson. Ez a végső cél, amelyben bizonyára mindannyian egyetértünk.

Tavaly márciusban azért jöttem ide, hogy felvázoljam, melyek a Bizottság tárgyalásokon való részvételének alapját képező, legfontosabb alapelvek, és a tárgyalásokra vonatkozóan az átláthatóság fokozására vállaltam kötelezettséget a Parlamenttel szemben. Amint a március óta megtartott – és önökkel közösen folytatott – tárgyalások nyomán elkészült

szövegtervezetekből látható, a Bizottság megtartja a szavát, és következetesen ezekhez az alapelvekhez tartja magát. Hadd elevenítsem fel ezeket az alapelveket:

Először is az ACTA-megállapodás célja, hogy a szellemi tulajdonjogok jelentős kereskedelmi hatással járó, széles körű megsértésével foglalkozzon, és nem arról van szó, hogy az utazók laptopjainak vagy számítógépeinek a tartalmát ellenőriznénk. Ez nem jár majd az állampolgári jogok korlátozásával vagy a fogyasztók zaklatásával. Ha bárkinek kétségei merülnének fel erre vonatkozóan, örömmel hallgatom az érveiket.

Másodsorban az ACTA-megállapodás csupán a meglévő szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szól. Nem fog olyan rendelkezéseket tartalmazni, amelyek módosítanák a szellemi tulajdonra vonatkozó anyagi jogot. Minimumszabályokat kellene, hogy megállapítson arra vonatkozóan, hogy az újítók hogyan érvényesíthessék jogukat a bíróságon, a határokon vagy az interneten. Az ACTA-megállapodás például biztosítani fogja, hogy az európai divattervezők, művészek vagy autógyártók jogai megfelelő védelmét kapjanak, amikor azzal szembesülnek, hogy alkotásaikat Európán kívül hamisítják.

Harmadsorban az ACTA-megállapodás összhangban kell, hogy maradjon az Európai Unió vívmányaival: többek között a szellemi tulajdonjogok érvényesítése harmonizálásának jelenlegi szintjével, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvvel, a távközlési keretszabályozással és végül, de nem utolsósorban az adatvédelemre és a magánélet védelmére vonatkozó uniós jogszabályokkal. Az ACTA-megállapodás nem módosít kerülő úton semmilyen uniós jogszabályt. Feltehetik azonban a kérdést, hogy akkor milyen hozzáadott értéket képvisel? A válaszom az, hogy a jogszabályaink a leghatékonyabbak között vannak, és ha azokat más országok elfogadják, az segíteni fog az újítóinknak.

Negyedsorban biztosítani fogjuk, hogy az ACTA-megállapodás ne gátolja a generikus gyógyszerekhez való hozzáférést. A tervezet egyértelműen biztosítja, hogy az ACTA-megállapodás alapján senki sem avatkozhat be a generikus gyógyszerek kereskedelmébe.

Az ACTA-megállapodás ráadásul összhangban lesz a szellemi tulajdon kereskedelmi szempontjairól (TRIPS) és a közegészségügyről szóló 2001. évi nyilatkozattal, míg a határellenőrzési kötelezettségek – ami a gyógyszerekhez való hozzáférést illetően a legérzékenyebb kérdés – nem fognak a szabadalmakra vonatkozni.

Ami az átláthatóságot illeti, megtartottuk szavunkat, és minden tárgyalási fordulót követően, külön üléseken kértük ki a Parlament véleményét, és ezt a továbbiakban is így fogjuk tenni. A keretmegállapodás értelmében vállalt kötelezettségeinkkel összhangban pedig természetesen tájékoztattuk az Európai Parlamentet a szövegtervezetekről.

Élek az alkalmammal, és röviden ismertetem az ACTA-tárgyalások 2010. augusztus 16. és 20. között, Washingtonban megtartott tizedik fordulójának eredményeit.

A felek a polgárjogi, a vám és a büntetőjogi fejezetekre vonatkozóan tettek bizonyos előrelépést, de nem mutattak elég rugalmasságot ahhoz, hogy néhány érzékenyebb kérdéssel foglalkozzanak. Alapos munkát végeztünk az általános és horizontális fejezeteken is (bevezető, általános rendelkezések, fogalommeghatározások, végrehajtási gyakorlatok, nemzetközi együttműködési és intézményi rendelkezések), amelyekről már majdnem megegyeztünk.

Sajnálatos azonban, hogy az utolsó két forduló alkalmával még nyilvánvalóbbá vált, hogy a valamennyi jelenlegi ACTA-gyakorlatra vonatkozóan csak a legkisebb közös nevező

alapján érhető el konszenzus, mivel a témára vonatkozóan sokféle nézetet vallanak és gyakorlatot folytatnak az ACTA-tárgyalások résztvevői. Ez a megállapodás céljának – és hatékonyságának – rovására fog menni.

A digitális környezetre (internetre), az ACTA-megállapodás egyik legérzékenyebb és ugyanakkor leginnovatívabb fejezetére vonatkozóan jelentős visszalépésre került sor a legutóbbi fordulóban, mivel a felek képtelenek voltak megegyezni az internetszolgáltatókra vonatkozó, közös felelősség alóli kivételrendszerről.

Ugyanez a helyzet a vámintézkedésekről szóló, rendkívül fontos fejezettel is, mert több fél ellenzi a jogsértő áruk exportjának és tranzitjának ellenőrzését, így nem lépnek fel a hamisított áruk széles körű nemzetközi forgalmazása ellen.

Egy másik terület, ahol az uniós érdekek szempontjából csalódást keltőek a tárgyalások, azzal kapcsolatos, hogy mely szellemi tulajdonjogokra fog vonatkozni a megállapodás. Az Európai Unióban széles körű és sokféle a jogtulajdonosok jogalapja. A földrajzi jelzésekkel ellátott termékeket előállító gazdák vagy a kreatív tervező textilvállalkozások is hamisítás áldozatául esnek, és megfelelőbb végrehajtási szabályok kellene, hogy vonatkozzanak rájuk. Az a probléma, hogy partnereink közül többen ragaszkodnak ahhoz, hogy csak a szerzői jog és a védjegy „érdemes” arra, hogy az ACTA-megállapodásban szerepeljen. Mi ezzel egyáltalán nem értünk egyet, és továbbra is azt szorgalmazzuk, hogy tartsák tiszteletben az Európai Unió offenzív érdekeit.

A tárgyalás következő fordulójára Tokióban kerül sor, a hónap végén (2010. szeptember 23-tól október 1-jéig). Úgy tűnik, hogy a végjáték felé közeledünk, és a felek a tokiói forduló során mindenképpen meg akarják oldani a még hátralevő lényeges kérdéseket.

Továbbra is határozott meggyőződése, hogy foglalkozni kell azzal, hogy világszerte módszeresen és széles körben visszaélnék az európai szellemi tulajdonnal, valamint hogy az ACTA-megállapodás jelentős mértékben hozzájárul e cél megvalósításához. Ezért ragaszkodom a tárgyalások sikeréhez.

Ha azonban a folyamat végén az Európai Unió olyan egyezményvel találja magát szemben, amely nem képvisel sok konkrét hozzáadott értéket a jogtulajdonosaink számára, vagy amely első- és másodosztályú szellemi tulajdonjogokat próbál megállapítani, készen kell állnunk arra, hogy átgondoljuk a megállapodásban való részvételünket.

Daniel Caspary, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! 2008-ban 178 millió árucikket foglaltak le az Európai Unió vámtisztviselői. Ezek közül 20 millió árucikk veszélyes volt. Az összes hamisított termék 54%-a Kínából érkezett, és a gyógyszerek tekintetében India volt a legfőbb bűnös.

A hamisított áruk hatalmas károkat okoznak az európai gazdaságnak, de a hamisított termékeket vásárló embereknek is. A gyógyszerekre gondolok például. Rémálom lenne számomra is és minden szülő számára, ha egy gyermek meghalna, miután lázcsillapítót kapott, csak azért, mert nem voltunk képesek megakadályozni, hogy hamisított termékek és gyógyszerek kerüljenek a piacra. Meg kell oldanunk ezt a problémát.

A termékkelőzködés az Európai Unió központi problémája. A világon mindenhol meg kell óvnunk az iparágakat és a fogyasztókat az olyan termékektől, amelyek károsak lehetnek az egészségre, és amelyek pénzügyi veszteséget okoznak a vállalatok számára. Ezért üdvözlöm a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folyó tárgyalásokat, amelyek révén jelentős előrelépést teszünk a termékkelőzködés elleni küzdelemben.

Tudatában vagyunk annak, hogy nem ez a megállapodás az egyetlen megoldás a kalózkodásra, de ez az első nemzetközi megállapodás ezen a területen, amelynek következtében néhány állam felveszi a kesztyűt a termékkalózkodás ellen. Szeretném, ha minél több állam csatlakozna a küzdelemhez.

Képviselőcsoportunk üdvözlí, hogy a tavaszi állásfoglalásunk óta pozitív együttműködés alakult ki a Bizottság és a Parlament között. Sajnáljuk, hogy egészen állásfoglalás elfogadásáig kellett elmennünk. A Bizottság rendszeres beszámolóí eredményeképpen azonban áttekintést kaphattunk az elmúlt hónapok tárgyalásairól. Gratulálni szeretnék a tárgyalóknak a legutóbbi eredményeikhez. Még az ACTA kritikusai számára is nagyon nehéz negatívumot találni a megállapodásban. Lekerült a napirendről a határellenőrzés kérdése a szabadalmi jog megsértése esetében, következésképpen a generikus gyógyszerek kereskedelme miatti aggodalom is megszűnt. Lekerült a napirendről a „három csapás” és a magánpoggyász vámvizsgálata is. Lekerült a napirendről az internetszolgáltatók kötelező felelőssége is, és úgy tűnik, hogy a megállapodás megfelel a közösségi vívmányoknak. Úgy vélem, hogy a jó úton járunk.

Szeretném azonban arra kérni a Bizottságot, hogy tartsa fenn a határozott álláspontját, hogy képviselni tudja az Európai Unió érdekeit. Támogatom az arra vonatkozó javaslatot, hogy vegyük be a megállapodás polgári jogi részébe a szabadalmi jogokat, a földrajzi eredetmegjelöléseket és a szabadalmi jogok megsértését. Határozottan azon a véleményen vagyok, hogy a pármái sonka, a tiroli Almkäse és a pezsgő ugyanolyan védelmet érdemel, mint a Coca-Cola vagy a Kellogg's kukoricapehely. Ezért felhívom az Egyesült Államokat, hogy hagyjon fel a dokumentumok közzétételének akadályozásával. A dokumentumok új-zélandi fordulót követő közzététele megmutatta, milyen fontos az átláthatóság, és elhallgattatta a megállapodást ért kritikus hangok nagy részét.

Azt szeretném kérni a Bizottságtól, hogy továbbra is támogassa a tárgyalási dokumentumok közzétételét, legkésőbb a megállapodás aláírása előtt. Sok sikert kívánok a Bizottságnak a következő, Japánban megtartandó fordulóra, és továbbra is remélem, hogy időszerű és részletes beszámolókat kapunk a tárgyalásokról. A tárgyalások lezárását követően a képviselőcsoportunk szép nyugodtan le fog ülni, és a végleges szöveg alapján fogja értékelni az eredményeket, majd azt követően dönt a ratifikálással kapcsolatos álláspontjáról. A tárgyalóknak sok sikert kívánok.

Kader Arif , az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Biztos úr, éppen most mondott néhány biztató dolgot, de még mindig nem hiszem, hogy teljes mértékben eloszlatta volna számos képviselőtársam a hamisítás elleni kereskedelmi (ACTA) megállapodással kapcsolatos aggodalmait.

Még márciusban állásfoglalásra tettem javaslatot, amelyet a tisztelt Ház nagy többséggel elfogadott, és amely lehetővé tette a tárgyalás szövegének közzétételét. A vita során felhívtuk a figyelmet az ön által is említett közösségi vívmányokra, arra, hogy garantálni kell a generikus gyógyszerek biztonságát és ellátását, és tiszteletben kell tartani a polgártársaink alapvető szabadságait. Megemlítettük a földrajzi jelzéseket is, és azért tettünk így, hogy tudassuk önökkel a prioritásainkat, amelyeket továbbra is meg fogok említeni azért, hogy a sikeresen elindított parlamenti vita szolgáljon alapul ahhoz az állásponthoz, amelyet néhány hét múlva Japánban fognak védeni.

Tegnap, az Unió helyzetéről folytatott vita során számos felszólaló igen helyesen rámutatott, hogy az európai parlamenti képviselők a polgártársaink szóvivői, és e kapocs nélkül félő, hogy a Bizottság steril konfrontációba kerül a Parlamenttel. Ezért azt kérem öntől, biztos

úr, hogy prioritásként vegye figyelembe, hogy az önnel szemben ülő európai parlamenti képviselők először és legelső sorban az ön partnerei, és nem azért vannak itt, hogy egyszerűen ellenkezzenek önnel.

Abban a partnerségben, amelyre mi vágyunk – amelyet néha úgy tűnik, hogy a szolgálataik akarnának –, nem köt minket gúzsba titoktartási fogadalom. A szolgálataik pont most feleltek a kérdéseinkre zárt ajtók mögött. Megkaptuk az ACTA-megállapodás szövegének legutóbbi változatát, de nem küldhetünk semmilyen üzenetet, amikor elhagyjuk az üléstermet, vagy miután elolvastuk a megállapodást, jöllehet az a szerepünk, hogy figyelmesek legyünk, értelmezzük a szöveget, és biztosítsuk, hogy mindenki megértse a dolgokat. Ezért az a második kérésem önhöz, hogy a viták átláthatóságára olyan elemként tekintsen, ami nem a bizalom megvonását jelenti, hanem segítséget nyújt a mérlegeléshez.

E két fő kérdésen kívül – és azért, mert kezdek hozzászokni ehhez a gyakorlathoz – tájékoztatom aggodalmaimról. Először is a gyógyszerekhez való hozzáférés. Ezt már említettük. Azt állítja, hogy az egyik prioritásuk a hozzáférés védelme, hogy minden önkéntől telhetőt megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodásban semmi ne korlátozza azok gyártását vagy szabad mozgását. Itt azonban a szabadalmakról kérdezném. Miért akarják azokat belevenni ebbe a megállapodásba? A hamisítás elleni törvényes küzdelem fokozásának óhaja nem szolgálhat ürügyül ahhoz, hogy az ACTA-megállapodást a szabadalomtulajdonosok jogainak a TRIPS-megállapodásban rögzítettekén túli kiterjesztésére használjuk fel. Kérem, hogy ne keverjék össze a generikus gyógyszereket a hamisított gyógyszerekkel.

Egy másik fontos kérdés a biztosítékok kérdése. A szövegek nem lehetnek túl szigorúak a felhasználók és a jogtulajdonosok jogai közötti megfelelő egyensúly biztosítása során. Hadd emlékeztessenem a TRIPS-megállapodásban szereplő, különféle szövegezésekre.

Üdvözlöm az internethez fűzött megjegyzéseit, és határozottan bízom abban az elképzelésben, miszerint az ACTA-megállapodás nem az Európai Unió elektronikus kereskedelemről szóló irányelvében egyértelműen kifejezett álláspontjának meggyengítését fogja célozni.

Biztos úr, számos olyan kérdés van még, amelyet fel kellene vetnem a mai délelőtti folyamán, de első sorban azt a feladatot tűzöm magam elé, hogy biztosítsam, hogy a vitának köszönhetően a megállapodásra vonatkozó, lehető legtöbb információt meg tudjuk adni a polgártársainknak, és hogy elmondjam önnek, hogy számomra az ő jogaik és alapvető szabadságaik védelme jelenti a kulcskérdést. Azért várom el, hogy szem előtt tartsa a képviselők által felvetett szempontokat, és megvédje azokat a tárgyalások során. Arra is felhívom, hogy tegyen eleget vállalásának, és a tárgyalások befejezését követően hozza nyilvánosságra a szöveget, legyen az akár a Japánban tartandó forduló végén vagy később.

A nyilvános vitára például ebben a Házban kellene, hogy sor kerüljön. Ezért állásfoglalást kérek, és reméljük, hogy figyelembe veszik szempontunkat, mielőtt az ACTA aláírására kerülne sor, még akkor is, ha azt jelenti, hogy vissza kell ülni a tárgyalóasztalhoz.

Niccolò Rinaldi , az ALDE képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! „Acta est fabula, plaudite!” – ahogyan a római színészek mondták egykoron, az előadás végén. A játéknak vége, és talán a befejezés előtt állunk, jöllehet talán még nem tapsolhatunk.

A vita során fontos dolgokról biztosított minket De Gucht úr, de tudjuk, hogy a hamisított áruk 64%-a Kínából származik, és Kína nem tagja a hamisítás elleni kereskedelmi

megállapodásnak (ACTA). Ezért fel kell mérnünk, hogy egyáltalán érdemes-e az egészszel foglalkoznunk – más szóval alá kell-e írunk a megállapodást –, ha az nem jár semmilyen valóságos haszonnal, amint azt a biztos úr megállapította. Nincsen sok ok az aggodalomra, de ami van, az jelentős. Sok szó esett az internetről, és nagyra értékeljük a Bizottság erőfeszítéseit, de továbbra is éberek vagyunk.

Ami a gyógyszereket illeti, csak más képviselők kérését tudom ismételni: nem vehetjük egy kalap alá a hamisított és a generikus gyógyszereket. Létfontosságú, hogy versenyképes árakon tegyük elérhetővé a gyógyszereket, ami a fejlődő országokban életbevágó a betegek számára. Azt a kérdést szeretném feltenni, hogy a szellemi tulajdon kereskedelmi szempontjairól és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozat legalább az ACTA-megállapodás bevezetőjében szerepelni fog-e.

Végül pedig, ami a földrajzi jelzéseket illeti, potenciálisan paradox helyzetben találjuk magunkat, mert azok a bejegyzett védjegyek, amelyek sérthetik a földrajzi jelzéseket, nagyobb védelmet élveznének, mint maguk a földrajzi jelzések. Ebben az esetben is a TRIPS-megállapodás ad sok szempontból szilárdabb alapot, ezért éberségre és szilárd álláspontra hívunk fel.

Jan Philipp Albrecht, *a Verts/ALE képviselőcsoport nevében.* – (DE) Tisztelt elnök úr! Először is örömmre szolgál, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) szóló 12. írásbeli nyilatkozat megkapta a Parlament tegnapi szavazása során a szükséges többséget. Ez azt mutatja, hogy az Európai Parlament továbbra is támogatja a márciusi állásfoglalásában kifejezett, világos álláspontját.

Az írásbeli nyilatkozat ezenkívül hangsúlyoz egy fontos szempontot. Nem akarjuk, hogy a szellemi tulajdonjogok gyakorlása magáncégekhez kerüljön. A jogállam és a demokrácia alapelvei megkívánják, hogy az alapjogokba való beavatkozás – történjen az akár interneten – az állam törvényes képviselői részéről történjen, és hogy továbbra is az alkotmányunk, az emberi jogokról szóló európai egyezmény és a Lisszaboni Szerződés szigorú normái érvényesüljenek.

Nem engedhetjük, hogy olyan megállapodás lépjen hatályba, amely arra ösztönzi a jogtulajdonosokat, hogy saját kartellbe tömörülve, üzleti érdekeiknek megfelelően intézzenek mindent – amint arra a jelenlegi ACTA-tervezet ösztönöz. Az Európai Unió Bizottsága ACTA-tárgyalások során tanúsított magatartása a Szerződéseink megsértésének határát súrolja. Ahelyett, hogy törölték volna a Parlamentben a kritikával illetett intézkedéseket, a megállapodástervezet szövege még pontatlanabbá vált. Úgy tűnik, hogy egyre kisebb annak a valószínűsége, hogy az megfeleljen a közösségi vívmányoknak.

Szerencsére úgy tűnik, hogy az Európai Parlament folyamatos tiltakozásainak végre foganatjuk van. Még sok azonban a tennivaló ahhoz, hogy az ACTA-megállapodás szavazattöbbséget kapjon a tisztelt Házban. Ezt legkésőbb tegnap világosan kellett volna látniuk.

Syed Kamall, *az ECR képviselőcsoport nevében.* – Tisztelt elnök úr! Azzal szeretném kezdeni, hogy három olyan dolog hangzott el az ülés elején, amely örömmel tölt el: először is az, hogy nem lesznek új szellemi tulajdonjogok, másodsorban az, hogy nem kerül sor a jogszabályok kerülő úton való módosítására, harmadsorban pedig az, hogy a Bizottság részéről fokozott átláthatóság tapasztalható, különösen néhány további tárgyalópartnerre vonatkozóan.

Meg kell értenünk a digitális világ és az atomok világa közötti különbséget is. Chris Anderson, a *Wired* folyóirat szerkesztője egyszer azt mondta, hogy az egyre nagyobb sáv szélesség, az olcsóbb tárolás és az olcsóbb feldolgozó-kapacitás világában a digitális termékek idővel az ingyenesség vagy a nulla felé tartanak. Ez azt jelenti, hogy számos, a digitális világra panaszkodó iparágnak meg kell értenie, hogy meg kell vizsgálniuk az új üzleti modelleket. Különösen igaz ez a hangrögzítő iparágra és hasonló iparágakra, amelyek nem támaszkodhatnak a régi üzleti modellekre.

Véleményem szerint másról van szó az atomok világában, a termékgyártás világában. Biztosítanunk kell, hogy habár az Európai Unió nem feltétlenül versenyképes a munkaerőköltségek tekintetében, az Európai Unió tagállamai és vállalatai a kutatás és a tervezés terén versenyképesek legyenek. Az új termékekbe és új tervekbe milliőkat – néha milliárdokat – befektető cégek számára bosszantó, ha a termékeiknek máshol hamisított termékekkel kínálnak alá. Világelső vagyunk a nagy értékű gépkocsik gyártásában és olyan termékek előállításában, mint az okostelefonok, és nagyon óvatosan kell eljárunk, hogy miután milliőkat vagy milliárdokat fektettünk ezekbe a termékekbe, nehogy egyszerűen alájuk ígérjenek a piacon.

Üdvözlöm a Bizottság nyilatkozatát, de meg kell értenünk az atomok világa és a digitális világ közötti különbséget.

Helmut Scholz, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr, De Gucht úr, hölgyeim és uraim! Fontos, hogy megvédjük a feltalálókat és a vállalkozásokat attól, hogy ötleteiket ellopják, különösen a kis- és középvállalkozások esetében. Ismételten fel szeretném azonban tenni a kérdést, hogy a termékalkalmazást valóban képes-e korlátozni a megállapodást megkötő országok kis csoportja, különösen azért, mert ezek az országok inkább a találmányokról, semmint a hamisításról ismertek. Véleményem szerint a tárgyalásokra nemzetközi összefüggésben – mint amilyen a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) – kellene sort keríteni.

Általánosságban szólva új keretről és új kötelezettségvállalásról van szó. De Gucht úr, a mai záró megjegyzései ebbe az irányba mutatnak. Tudom, hogy a Bizottság és a Tanács tárgyalói tudatában vannak ennek a dilemmának. Az ő megoldásuk az, hogy a vállalkozásoknak átfogó jogokat biztosítsanak arra, hogy törvényes eljárást indíthassanak a potenciális hamisítók értékesítési piacain. Felhatalmazást akarnak arra, hogy a határokon letartóztathassák az importőröket és – a szövegtervezet szerint – akár a végfelhasználókat is, a megállapodás egyes aláírói által meghatározott eseteket kivéve. A szöveg kimondja, hogy „a tagok kizárhatják a határellenőrzési intézkedéseket az utasforgalomban, az utasok személyes poggyászában behozott kis mennyiségű, nem kereskedelmi áruk tekintetében”.

Olyan jogszabályokat akarnak érvényesíteni Európában, amelyek értelmében a vállalkozások kérhetik, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodást (ACTA) aláíró országból importált árukat vagy szoftvertermékeket bírósági végzés értelmében elkobozzák vagy akár megsemmisítsék. Ez szükség esetén a másik fél kihallgatása nélkül is megtörténhet. Ez egyszerű eljárásnak tűnik egy konténernyi hamisított láncfűrész esetében. A megállapodásnak azonban az a célja, hogy az eljárást olyan területekre is kiterjessze, mint a szoftverösszetevők.

Lehetséges lesz-e, hogy a Microsofthoz hasonló szoftveróriások peres eljárások útján vadásszák le és tegyék tönkre kisebb versenytársaikat? A szórakoztatóipar óriásainak szintén sikerült aggodalmaikat belevenniük az ACTA-tárgyalásokba. Nemcsak a letöltés

és a másolás ellen fognak pert indítani, hanem olyan technológiák előállítása és terjesztése ellen is, amelyek többek között lehetővé teszik a másolás elleni védelem megkerülését.

Elmondta, hogy haladást értek el, és igaz, hogy az Egyesült Államok elvetette az internetszolgáltatók felelősségére vonatkozó felhívását. A megállapodás büntetőjogról szóló részében azonban még mindig van egy, a bűnrészességről és felbujtásról szóló bekezdés. Ezenkívül az internetszolgáltatók a vállalatok törvényes kérésére kötelesek lesznek azon ügyfelek személyes adatait átadni, akiket a szerzői jogra vonatkozó jogszabályok megsértésével gyanúsítanak. A tisztelt Házban, a SWIFT-tárgyalások során felfedeztük, hogy az Egyesült Államok például nem rendelkezik uniós értelemben vett adatvédelmi jogszabályokkal. Mi a helyzet a megállapodást aláíró többi országban? A megállapodás nem ütközhet a közösségi vívmányokkal. Meg kell tudnunk védeni a kis- és középvállalkozásokat a szoftveróriások szabadalmi kampányaitól, és garantálnunk kell az internetfelhasználók személyes adatainak biztonságát.

– (DE) „A tagok kizárhatják a határellenőrzési intézkedéseket az utasforgalomban, az utasok személyes poggyászában behozott kis mennyiségű, nem kereskedelmi áruk tekintetében”

– (DE) Olyan jogszabályokat akarnak érvényesíteni Európában, amelyek értelmében a vállalkozások kérhetik, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodást (ACTA) aláíró országból importált árukat vagy szoftvertermékeket bírósági végzés értelmében elkobozhassák vagy akár megsemmisíthessék. Ez szükség esetén a másik fél kihallgatása nélkül is megtörténhet. Ez egyszerű eljárásnak tűnik egy konténernyi hamisított láncfűrész esetében. A megállapodásnak azonban az a célja, hogy az eljárást olyan területekre is kiterjessze, mint a szoftverösszetevők.

Lehetséges lesz-e, hogy a Microsofthoz hasonló szoftveróriások peres eljárások útján vadásszák le és tegyék tönkre kisebb versenytársaikat? A szórakoztatóipar óriásainak szintén sikerült érvényesíteniük érdekeiket az ACTA-tárgyalások során. Nemcsak a letöltés és a másolás ellen fognak pert indítani, hanem olyan technológiák előállítása és terjesztése ellen is, amelyek többek között lehetővé teszik a másolás elleni védelem megkerülését.

Elmondta, hogy haladást értek el, és igaz, hogy az Egyesült Államok elvetette az internetszolgáltatók felelősségére vonatkozó felhívását. A megállapodás büntetőjogról szóló részében azonban még mindig van egy bűnrészességről és felbujtásról szóló bekezdés. Ezenkívül az internetszolgáltatók a vállalatok törvényes kérésére kötelesek lesznek azon ügyfelek személyes adatait átadni, akiket a szerzői jogra vonatkozó jogszabályok megsértésével gyanúsítanak. A tisztelt Házban a SWIFT-tárgyalások során felfedeztük, hogy az Egyesült Államok például nem rendelkezik uniós értelemben vett adatvédelmi jogszabályokkal. Mi a helyzet a megállapodást aláíró többi országgal? A megállapodás nem állhat szemben a közösségi vívmányokkal. Meg kell tudnunk védeni a kis- és középvállalkozásokat a szoftveróriások szabadalmi kampányaitól, és garantálnunk kell az internetfelhasználók személyes adatainak biztonságát.

Francesco Enrico Speroni , az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Köszönöm a biztos úrnak és a Tanácsnak ezt a vitát, habár sajnálattal közlöm, hogy a megfelelő dokumentumok nélkül nehéz bármiről is beszélünk.

Az interneten semmi sincs, és a Parlament általam megkeresett szolgálatai nem válaszoltak, mert a Bizottság nem tesz minden szöveget elérhetővé. Nem tehetünk mást, mint hogy általánosságban beszélgetünk. Mindazonáltal hasznos, ha foglalkozunk ezzel a kérdéssel,

ami az európai termékek, ennél fogva vállalkozásaink és munkavállalóink védelmét célzó terv részét képezi. Még így is van némi ellenállás a védjegyek és termékek szabályozásával kapcsolatosan.

A mi feladatunk, hogy megvédjük a munkavállalóinkat: ellenőrizzük, hogy a tisztességtelen vagy a munkavállalók kizsákmányolásán alapuló verseny bármilyen formájáról van-e szó, és ebben az esetben a hamisításon alapuló versenyről van szó. Ezért pontosan azért kell küzdenünk a verseny ilyen elfogadhatatlan formái ellen, hogy megvédjük az európai termelőket és munkavállalókat, akik saját erőfeszítéseikből, saját eszközökből és saját munkájukból élnek, és ilyenformán hozzájárulnak a földrészünk fejlődéséhez.

Angelika Werthmann (NI) . – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! A tervezett többoldalú, hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA) célja, hogy a termékalkotás és a szerzői jogsértések elleni küzdelmet nemzetközi együttműködés, a jogszabályok végrehajtásának összehangolása és a szellemi tulajdon védelmét biztosító új jogszabályok révén tegye hatékonyabbá. Magától értetődik, hogy folyamatosan átláthatóságra van szükség. Az olyan intézkedések ugyanis, amelyek az Európai Unió adatvédelmi irányelvét gyengítik, vagy amelyek akár negatív hatást is gyakorolhatnak a szólásszabadsághoz való jogra, eltúlzott választ adnak a termékalkotás és a szerzői jogsértések elleni küzdelem problémájára, és elfogadhatatlanok.

Az Európai Parlament felszólította a Bizottságot, hogy értékelje a megállapodás lehetséges hatásait. Erre sajnos még nem került sor. Véleményem szerint a szellemi tulajdon alapvető fontosságú, de az adatvédelem és a magánélet védelme is ugyanolyan fontos. Peter Hustinx Európai Adatvédelmi Biztos a következőket mondta erre vonatkozóan, idézem:

Angelika Werthmann (NI) . – „Habár a társadalom számára fontos a szellemi tulajdon, és azt meg kell védeni, nem helyezhető az egyének magánélethez fűződő alapjogai, adatvédelmi és egyéb jogai elé.” Itt az idézet vége. Dolgozzunk együtt ezen a megállapodáson, ugyanakkor vegyünk figyelembe minden meglévő jogszabályt!

Elisabeth Köstinger (PPE) . – (DE) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! A termékalkotás elleni küzdelmet és a szellemi tulajdonjogok megszilárdítását célzó, meglévő jogszabályok és törvények hatékony végrehajtása olyan dolog, amit egyértelműen nagy örömmel fogadunk. A nagyközönség körében azonban erre vonatkozóan nagymértékű a tudatlanság és a bizonytalanság. Rendszeresen kapok e-mail üzeneteket ilyen ügyben érintett polgároktól, akik arra panaszkodnak, hogy nem átláthatók a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról (ACTA) folytatott tárgyalások, és az ACTA-megállapodásra mint jogaik és szabadságaik nagymértékű megsértésére tekintenek. Fontos, hogy több információt adjunk erre a területre vonatkozóan, és rámutassunk arra, hogy nem az ACTA-megállapodás, hanem részben az Európai Unió közösségi vívmányai okozzák a problémát.

Az Európai Bíróság 2009. február 19-i előzetes döntéshozatal során hozott ítélete egyértelműen kimondja, hogy az internetszolgáltatók elszámoltathatók az ügyfelek által elkövetett szellemi jogsértésekért. Ezért a meglévő egyezmények lehetővé teszik az uniós polgárok internetes hozzáféréseinek letiltását. Nem az ACTA-megállapodás jelenti a problémát, hanem az Európai Unió azon szabályozásai, amelyek korlátozzák az uniós polgárok szabadságait és jogait.

Monika Flašíková Beňová (S&D) . – (SK) A nemzetközi kereskedelemben növekvő mennyiségben megjelenő hamisított és kalóztermékek egyre valószínűbb fenyegetést

jelentenek a világgazdaság fenntartható fejlődése számára, ami azon kívül, hogy pénzügyi veszteséget okoz a legitim gyártóknak, megsérti a szellemi jog tulajdonosainak, valamint a gyártásban és termelésben részt vevőknek a jogait, továbbá fenyegetést jelentenek a fogyasztók és az európai munkahelyek számára is.

A kalózkodás és hamisítás elleni küzdelemről szóló, többoldalú megállapodás elképzelése hatékony mechanizmust jelenthet az ilyen tevékenységek elleni küzdelemben, de támogatom azokat a képviselőket is, akik hangsúlyozták, hogy átláthatóságra és a tárgyalások és a megállapodások iránti nagyobb bizalomra van szükség. Azt is fontosnak tartom, hogy megtaláljuk az egyensúlyt azon jogok között, amelyek védelméhez érdekünk fűződik, illetve amelyek a társadalom számára alapvető fontosságúak. Egyik csoport jogainak gyakorlása vagy védelme sem sértheti egy másik csoport jogait és jogos érdekeit.

Carl Schlyter (Verts/ALE) . – (SV) Tisztelt elnök úr! Nem vagyok biztos a generikus gyógyszerekre vonatkozó kivételben. Ha ezt engedélyezzük, akkor ilyen esetekben mentességet kell adnunk valamennyi tranzit esetében, különben olyan problémákkal szembesülünk, mint amilyenekkel az elmúlt évek során találkoztunk. Azt állítja, hogy csak kereskedelmi mennyiségre vonatkozó esetekre fog vonatkozni. Ebben az esetben kijelentheti-e azt, hogy az egyének *mentesülnek* és nem csak *mentesülhetnek* a szabályok alól?

Aggodalmaim vannak a digitális környezettel kapcsolatosan is, amikor technológiai akadályokról beszélünk. Erre vonatkozóan azt állítják, hogy a műszaki védintézkedések megkerülésére használható módszerek azok korlátozott kereskedelmi felhasználása esetén tekintendők törvénytelennek.

Az is előfordulhat, hogy ezeket teljes mértékben pénzügyi érdek nélkül terjesztik, hogy valakinek semmilyen pénzügyi érdeke nem fűződik hozzá, hanem olyan technológiák használatát kívánja támogatni, amelyeket „megkerülő technológiákként” is fel lehet használni. Mi erről a meglátása?

Annak sem örülök egyáltalán, hogy az IPRED és az adattárolásra vonatkozó ellentmondásos szempontjait belevesszük. Ha ezen változtatni akarunk az értékeléseket követően, buta dolog, ha itt írásban rögzítjük.

Françoise Castex (S&D) . – (FR) Tisztelt elnök úr, biztos úr! Újabb gondolatot szeretnék hozzátenni az ACTA-megállapodásról szóló vitához, és a 12. nyilatkozat társaláíróival együtt van szerencsém arról tájékoztatni önöket, hogy ez a nyilatkozat a Parlamentben elsöprő szavazattöbbséget kapott, és a minimálisnál több aláírást szereztünk.

Örömmre szolgál, hogy ez a nyilatkozat az ACTA-megállapodásról szóló tárgyalások utolsó fordulója előtt került önök elé, és úgy vélem, hogy úgy tekinthetnek rá, mint az Európai Parlament által önöknek adott tárgyalási mandátumra.

Szeretném emlékeztetni önöket annak elemeire: a Parlament azon kívül, hogy átláthatóságot kér és lehetőséget arra, hogy a tárgyalások során betekinthesse a szövegbe annak ratifikálása előtt, azt is kéri, hogy a szellemi tulajdonjogok ne kerüljenek harmonizálásra ennek a nemzetközi egyezménynek az értelmében, továbbá érvényesítsék és garantálják a magánélet védelmét és az internet semlegességét.

Andrew Henry William Brons (NI) . – Tisztelt elnök úr! Meg kell kérdeznünk, hogy a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodások mennyiben jelentik egyszerűen a nagyvállalatok védelmét, és mennyiben védik valójában az egyszerű embereket. A gyógyszertermékek esetében a hamisított gyógyszerek a legjobb esetben hatástalanok

lehetnek és a gyógyulástól foszthatják meg az embereket, a legrosszabb esetben ártalmasak lehetnek, és az embereket az egészségüktől vagy akár az életüktől is megfoszthatják.

A hamisított termékeket majdnem mindig olcsó munkaerőt foglalkoztató országokban állítják elő, és a tagállamaink polgárainak munkahelyei árán kínálnak alá a mi országainkban előállított, eredeti termékeknek. Szankciókat kell bevezetni az ezt a gyakorlatot eltűrő országok ellen.

Örömmel hallgattam, hogy a Bizottság biztosított minket afelől, hogy nem a fogyasztókat, hanem a nagymérvű jogsértéseket veszik célba. Mindazonáltal néhány, piaci résztvevőt támogató lobbizó kifejezetten azt akarja, hogy vonják meg az internet-hozzáférést azoktól, akiket ismételt, engedély nélküli letöltéssel gyanúsítanak, és ugyanezek a személyek az ügyfelek kommunikációját ellenőrző, részletes csomagfelügyeletet akarnak. Biztosíthatnak-e minket afelől, hogy ezek a rendelkezések nem kerülnek be egy későbbi szakaszban, és nem fogják felülírni az ellenvetéseiket?

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE) . – (PL) Örömmel üdvözlöm a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról szóló mai vitát. Véleményem szerint előrelépést jelent az Európai Parlament mint az Európai Unió polgárait képviselő intézmény helyzetének a megszilárdítása felé. Hangsúlyozni szeretném, hogy az Európai Parlament jogosult arra, hogy a Bizottság tájékoztassa és konzultáljon vele azokról a szolgáltatások kereskedelmére és a szellemi tulajdon kereskedelmi szempontjaira vonatkozó megállapodásokról, amelyekről tárgyalásokat folytat. A mai vita tartalommal tölti meg ezt a jogot, és remélem, hogy a jövőben is ez lesz a zsinórmérték a Bizottság számára. Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy a Bizottság hamisítás elleni kereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalásainak bizalmas jellege számos kritikus megnyilvánulásra adott okot az internetfelhasználók körében. Elkerülhető lett volna ez az érzelmi reakció, ha a Bizottság hajlandó lett volna arra, hogy a kezdetektől fogva átfogóbban tájékoztat minket az ügyben tett erőfeszítéseiről.

A Bizottsághoz benyújtott írásbeli kérdésemben felvetem a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás és az információs társadalomról szóló európai politika közötti összefüggést és annak paralegális hatásait.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE) . – (DE) Tisztelt elnök úr, De Gucht úr! Biztosítottak minket afelől, hogy ez a hamisítás elleni kereskedelmi megállapodás (ACTA) jelenleg nem változtat semmin. Nem kaptunk azonban lehetőséget arra, hogy kialakítsuk saját véleményünket, hogy magunk is betekintsünk az anyagba, és hogy saját jogi szakértelmünket alkalmazva meghatározzuk, hogy az európai polgárok jogait ebből a megállapodásból következően nem éri-e sokkal súlyosabb járulékos sérelem, mint amit önök állítanak. Hinnünk kell az önök szavának. Ha erről van szó, akkor miért nincsen átláthatóság? Tudom, hogy ez az amerikai tárgyalóktól ered, de az Európai Bizottság egyszerűen, nyugodt lélekkel feladhatja? Azt hiszem, hogy erre a kérdésre nemmel kell válaszolni.

A második megjegyzésem a földrajzi eredetmegjelölésekre vonatkozik. Én tisztáztam volna a tárgyalóasztalnál, hogy ezek az eredetmegjelölések a védjegyek európai megfelelői. Véleményem szerint a tárgyalások során újra fel kell vetni ezt a kérdést.

Martin Ehrenhauser (NI) . – (DE) Tisztelt elnök úr! Három dologhoz szeretnék röviden hozzászólni. Először is természetesen gratulálni szeretnék a hamisítás elleni kereskedelmi

megállapodásról (ACTA) szóló írásbeli nyilatkozat kezdeményezőinek. Ez most elfogadásra került.

A második dolog az átláthatóság kérdése, és egy kérdést szeretnék feltenni De Gucht úrnak. Hogyan magyarázza meg nekünk, az Európai Parlament képviselőinek azt, hogy egy amerikai polgári szabadságjogi szervezetre kell támaszkodnunk ahhoz, hogy megkapjuk a szöveg egy példányát? Itt van előttem a szöveg. Később át fogom önnek adni, hogy igazolja, hogy az eredeti változatról van szó.

A harmadik dolog az internetszolgáltatók felelősségére vonatkozik. Biztosítani tudják-e, hogy az internetszolgáltatók felelősségének témája ne kerüljön vissza kerülő úton?

Christian Engström (Verts/ALE) . – Tisztelt elnök úr! Mindannyian egyetértünk abban, hogy a hamisítás rossz dolog, és hogy a hamisított áruk elleni küzdelem jó dolog. Amint arra már rámutattak, jó az európai fogyasztóknak és polgároknak, és fontos az európai vállalkozásoknak is. Jó dolog, hogy megvédjük a védjegyeket és a védjegyekre vonatkozó vívmányt, a földrajzi jelzéseket is beleértve.

Eddig rendben is volna, de amint Kamall úr arra rámutatott, különbség van az atomok világa és a bitek világa között. Amikor az internetről szóló fejezetre kerül sor, jogos aggódalmak merülnek fel az internetszolgáltatók és más, ezen a területen érdekelt vállalkozások részéről. Amiatt aggódnak, hogy a megállapodás ténylegesen árt a fejlődésnek, árt az európai vállalkozásoknak, és árt az új technológia felhasználási módjának.

Ezért szorgalmazom, hogy a Bizottság mindenféleképpen haladjon tovább a hamisítás elleni küzdelemtől szóló résszel, de vesse el az internetről szóló fejezetet. Ez lenne mindenki számára a legjobb megoldás.

Karel De Gucht , a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! Először is köszönetet szeretnék mondani valamennyi felszólaló parlamenti képviselőnek. Ez igen értékes információkat jelent számunkra pár héttel azelőtt, hogy Tokióban sor kerül a valószínű „végjátékra”, és biztosan figyelembe fogjuk azokat venni.

Mielőtt a titoktartásról szólnék, néhány technikai kérdésre szeretnék válaszolni. Az egyik a közegészségügyi TRIPS-megállapodásra vonatkozott és arra, hogy ez kifejezetten említésre kerül-e a megállapodásban. A következőképpen kerül kifejezett említésre: „a WTO által Dohában (Katar) megtartott negyedik WTO miniszteri konferencián 2001. november 14-én elfogadott, a szellemi tulajdon kereskedelmi szempontjairól (TRIPS) és a közegészségügyről szóló dohai nyilatkozatban megállapított alapelveket elismerve”.

A magánéletre vonatkozóan is volt néhány kérdés. Ebben az esetben is, ha megnézzük a most tárgyalt szöveget, az a következőképpen szól: „a jelen megállapodásban semmi sem kötelezi a feleket olyan információk nyilvánosságra hozatalára (...), amelyek a jogszabályaikba vagy a nemzetközi megállapodásaikba ütköznek, beleértve a magánélethez való jogot védő jogszabályokat is”. A tárgyalt szövegtervezetben további említés található abban az értelemben, hogy a végrehajtási eljárásokat – digitális környezetekben való végrehajtásra vonatkozóan – oly módon kell megvalósítani, hogy az „megfelelően valamennyi fél jogszabályainak, megőrizze a szólásszabadság, a tisztességes eljárás és a magánélet alapelveit”. A megállapodásokban tehát mindez kifejezetten említésre kerül.

Hadd szóljak pár szót a gyógyszerekről. Nem hiszem, hogy probléma lenne a gyógyszerekkel, és nemcsak az ACTA-megállapodás miatt, hanem azért is, mert erre vonatkozóan most kezdtünk tárgyalásokat Indiával. Kérelmet nyújtottak be a WTO-hoz

a gyógyszerekre vonatkozóan. Megbeszéléseket folytatunk velük, és azt hiszem, hogy hamarosan olyan megállapodásra jutunk, amelyet véleményem szerint az Európai Parlament is értékelni fog.

Hozzátenném továbbá, hogy az ilyen típusú szabadalmakkal nem foglalkozik az ACTA-megállapodás vámokkal foglalkozó fejezete. Kifejezett említést tesz a kötelező engedélyezési gyakorlatról, ami erre vonatkozóan nagyon fontos.

Végül, ami a titoktartást illeti, nem okoz semmilyen problémát a megvitatott szövegek nyilvánosságra hozatala, de nem vagyunk egyedül. Több nemzetet átfogó tárgyalásról van szó, ami azt jelenti, hogy az asztalnál ülő valamennyi félnek meg kell egyeznie abban, hogy mit hozunk nyilvánosságra, és mit nem. A kifejezett kérdés arra vonatkozott, hogy önöknek lesz-e lehetőségük az esetleges megállapodás megvitatására annak aláírása előtt.

Még nem világos, hogy megállapodásra jutunk-e, de ha igen, biztosan olyan helyzetben leszünk, hogy megvitathassuk azt az aláírás előtt, mivel ezt elérte a Bizottság a tárgyalás során. Láthatják, hogy a washingtoni tárgyalási forduló végén kiadott sajtóközlemény világosan kimondja, hogy a „felek vállalják, hogy a szöveget közzéteszik, mielőtt annak aláírásáról döntenének”. Azt hiszem, ennél világosabban nem tudom ezt megfogalmazni.

Nagyon köszönöm a figyelmüket.

Elnök. – A vitát lezárom.

A következő napirendi pont a szavazás.

(Az ülést néhány percre berekesztik.)

ELNÖKÖL: Edward McMILLAN-SCOTT

alelnök

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

Mielőtt megkezdénénk a szavazást, szeretném elmondani, hogy az elektronikus eredménykijelző rendszer lehet, hogy hibás, és ha így van, akkor csak a két „camembert”-nek becézett sajtót fogják látni az eredmények helyett, de mindjárt meglátják a képernyőiken. Azonnal ellenőrizzük a rendszert, kérem, legyenek egy kis türelemmel.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

6.1. A tudományos célokra felhasznált állatok védelméről (A7-0230/2010, Elisabeth Jeggle) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Sonia Alfano (ALDE) . – *(IT)* Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Parlament eljárási szabályzatának 175. cikke értelmében kérem, hogy ezt a dokumentumot küldjék vissza a bizottsághoz.

Hosszú évek óta várunk már erre az irányelvre, de amint azt több felszólaló is hangsúlyozta, az állatok megfelelő védelmének biztosítása érdekében néhány pontja alapos módosításra szorul. E jogszabály elfogadásával lehetőség nyílik a tanítási célú állatkísérletekre, valamint

arra, hogy ugyanazt az állatot több alkalommal is felhasználják, még akkor is, ha a kísérlet az állat szenvedésével jár. És egyáltalán, semmilyen módon nem fogja ösztönözni a tudományos szempontból megfelelő, egyéb alternatív módszerek alkalmazását.

Nem arról van szó, hogy szélsőséges álláspontot szeretnénk elfoglalni, hanem inkább arról, hogy tartsuk tiszteletben az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikkét, amely megköveteli, hogy teljes mértékben figyelembe vegyünk az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket. Nem hátráltatni szeretnénk a kutatást, csak szeretnénk, ha az etikai szempontból fenntartható mederben zajlana.

Elfogadhatatlan az az álláspont, miszerint elfogadhatjuk most ezt az irányelvet, aztán a következő években majd módosíthatjuk. Fel kell vállalnunk a felelősséget, és most kell megtennünk a szükséges módosításokat. Ez nem politikai vagy ideológiai nézőpont; ezt diktálja a józan ész, a józan észnek pedig nincs politikai színezete.

Elnök. – Alfano asszony, köszönjük a javaslatát. Van 40 kollégánk, aki támogatni kívánja a javaslatot? Kérem, aki támogatja, legyen szíves felállni. Úgy vélem, van 40 kollégánk; én pedig meghallgatom egy felszólalót az indítvány támogatói közül.

Jill Evans (Verts/ALE) . – Elnök úr, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport támogatja a dokumentum visszaküldését, mert nekünk szintén súlyos aggodalmaink vannak a szöveg jelenlegi formájával kapcsolatban. A tagállamoknak jelenleg, ha úgy kívánják, jogukban áll szigorúbb állatjóléti intézkedéseket hozniuk. Az új jogszabály szerint a jövőben ez nem volna lehetséges. Ez visszavetné a fejlesztéseket, ami pedig ellentétes a Parlament első olvasatbeli döntésével.

Azt is egyértelműen ki kell jelentenünk, hogy ahol csak lehetséges, alternatív módszereket kell használni, ám a jelen megszövegezés gyengíti még a hatályos jogszabályt is. Hasonlóképpen, a főemlős állatok felhasználásával kapcsolatban is rendkívül pontos meghatározásra van szükség. És a szöveg ezen a téren sem megfelelő.

A jelenlegi jogszabállyal kapcsolatos problémák nagy része a különböző tagállamok különböző értelmezéséből fakad. Ezzel és néhány más ponttal kapcsolatban további vitára lenne szükség, hogy minden egyértelműen világossá váljon, valamint hogy biztosíthassuk a jogszabály hatékonyságát.

Paolo De Castro, az AGRI bizottság elnöke. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, vagyis az e témában illetékes bizottság elnökeként ellenzem a Jeggle-jelentés visszaküldését. Több mint másfél évnyi intenzív vita után bizottságunk elég világossá tette, hogy támogatja a közös álláspontok mentén elfogadott megállapodást, és tette ezt ellenszavazat nélkül, alig néhány tartózkodással.

Ezért nem látom indokoltnak a szöveg újbóli felülvizsgálatát: minden rendelkezésünkre áll, amire szükségünk van ahhoz, hogy ma szavazzunk róla.

Elisabeth Jeggle , előadó. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, meglep ez a javaslat. A tisztelt képviselőtársam nem volt jelen a ma délelőtti plenáris vitán.

Meglep ez a javaslat. Evans asszony, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport árnyékelőadója végig jelen volt a háromoldalú egyeztetések folyamán, és április 7-én támogatta az ezek eredményeképpen született megállapodást. A Zöldek módosításokkal éltek már a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságban is, és ezeket a módosításokat ma ismét benyújtották. Mindez szabályos, és ezek a változtatások képezték ma a vita

tárgyát. Amint azt a bizottság elnöke elmondta, a változtatásokat a Zöldek kivételével minden képviselőcsoport elvetette.

Hölgyeim és uraim, kérem önöket, szavazzák meg ezt a megállapodást. Én sem vagyok maradéktalanul elégedett vele, és biztos vagyok benne, hogy a jelenlévők közül senki sem lehet teljesen elégedett minden egyes pontjával, egyszerűen azért, mert ez egy kompromisszum. De fogadjuk el ennek ellenére, és utasítsuk el a most beterjesztett javaslatokat, különben továbbra is a régi, 1986-os irányelvvel, és az állatkísérletekkel kell együtt élnünk. Tegyük egy lépést az állatjólét javítása felé.

(Taps)

Rebecca Harms, . az Verts/ALE bizottság elnöke. – (DE) Elnök úr, képviselőcsoportom álláspontjának tisztázása érdekében szeretném még egyszer elmondani, hogy olykor meglehetősen nehéz feladat, hogy az egész képviselőcsoport nyomon tudja követni a háromoldalú egyeztetéseket. De amikor észrevesszük, hogy az előadó nem akarja elfogadni, hogy a szóban forgó szabályozás alapján az állatkísérletek száma nőni fog,

(Tiltakozások)

hogy a főemlősökön végzett kísérletek száma nőni fog, és hogy a tagállamok a továbbiakban nem hozhatnak az itt leírtaknál szigorúbb szabályokat, akkor jogunkban áll azt javasolni, hogy a szabályozást küldjük vissza a bizottsághoz. Ha ez nem lehetséges, akkor a Parlament nem működik rendesen. Köszönöm a figyelmüket.

(Taps a Verts/ALE képviselőcsoportból)

(A bizottsághoz való visszaküldésre irányuló javaslatot elutasítják)

– A szavazás után:

Mário David (PPE) . – Elnök úr, az elmúlt két napban több mint 400 e-mail árasztott el bennünket ezzel a témával kapcsolatban. Tudnának a szolgálatok tenni valamit annak érdekében, hogy ne azzal kelljen töltenünk az időnket, hogy töröljük ezeket a leveleket?

Elnök. – Az Outlook programban létezik egy olyan beállítás, amelynek segítségével automatikusan törölhet leveleket, de ez a kérdés önökre és az önök választóira tartozik.

Nicole Sinclair (NI) . – Milyen szörnyű, hogy a választói kapcsolatba tudnak lépni önnel! Ez szégyen! A választóinak kapcsolatba kell tudniuk lépni önnel. Micsoda ön, ha azt szeretné, hogy a választói ne tudják felvenni önnel a kapcsolatot?

(Taps)

Elnök. – Sinclair asszony, köszönöm, hogy kifejtette az álláspontomat.

6.2. A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások (A7-0235/2010, Csaba Óry) (szavazás)

– A szavazás után:

Olle Ludvigsson (S&D) . – (SV) Elnök úr, a 48. módosításról lenne szó, amelybe becsúszott egy hiba a „minimáljövedelemmel” kapcsolatban. A svéd változatban a „minimilön” kifejezés szerepel, amely minimálbért jelent, ez viszont helytelen. A fordítási egységet tájékoztattuk a problémáról, és az ülést követően javítani fogják a hibát.

Jutta Steinruck (S&D) . – (DE) Elnök úr, azt szeretném kérni, hogy a Tanács értesüljön a mai szavazásról, és szeretném, ha ezzel kapcsolatban egy rövid nyilatkozatot is kiadna.

Elnök. – A Tanács valójában jelen volt a vitán, tekintettel arra, hogy annak egy részében én elnököltem. Kétségkívül komoly figyelmet fognak szentelni a Parlament véleményének, amint arról tegnap este is biztosították a tisztelt Házat.

6.3. Emberi jogok Iránban, különös tekintettel Szakineh Mohamadi Astiani és Zahra Bahrami ügyére (B7-0494/2010) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Mario Mauro (PPE) . – (IT) Elnök úr, mivel a szavazólistámon nem látom, hogy név szerinti szavazást kértek volna, valamint tekintettel a kérdés fontosságára és a képviselőcsoportok közötti megegyezésre, szeretném javasolni, hogy a végső állásfoglalásról név szerint szavazzunk.

Richard Howitt (S&D) . – Elnök úr, alkalmazkodom az ön döntéséhez, de úgy tájékoztattak, hogy későn született a megegyezés, és hogy ezért van rá lehetőség, hogy mindkét módosításról név szerinti szavazást kérjünk. Az ön megítélésére bízva, szeretném kérni a név szerinti szavazást.

(Mario Mauro kérését elfogadják)

7. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Ajánlás második olvasatra: Elisabeth Jeggle (A7-0230/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE) . – (PL) A tudomány előrehaladása a gazdasági fejlődés feltétele, az innovatív kutatás pedig ennél fogva olyan új és jobb módszerek alapja, amelyek hasznosak a gazdaság számára általában, konkrétan pedig az emberek számára. Az ezzel kapcsolatos költségeket azonban nem szabad könnyedén kezelni. A gazdaságban az élőlények jóllétének kell a legfontosabbnak lennie. Amennyiben az emberek nem tartják tiszteletben a természeti törvényeket, vagy ha túlzottan beavatkoznak ezekben a törvényekben, előfordulhat, hogy a természet ellenáll. Ezért annyira fontosak a ma elfogadott ajánlások. Az elfogadásuk mellett szavaztam, mert jó kompromisszumot képeznek. Az irányelv egyfelől lehetővé teszi az alapvető tudományos kutatás folytatását, miközben másfelől, amennyire lehetséges, csökkenti az ezeknek a kutatásoknak a során felhasznált állatok szenvedését.

Romana Jordan Cizelj (PPE) . – (SL) Az 1986-os, állatkísérletekről szóló uniós irányelv valóban frissítésre szorul. Nem vagyok elégedett azzal, hogy az új jogalkotási javaslat továbbra is megengedi az állatokon végzett kísérleteket és az állatok szenvedését, mindazonáltal az irányelv mellett szavaztam. Miért tettem így?

Nagyjából három okból. Az első ok az, hogy a javaslat csak olyan esetekben engedi meg az állatokon végzett kísérleteket, amikor az emberi jólét lényegesebb az állati jóllétnél. Ez az emberi méltóságról és az egészséghez és orvosi ellátáshoz való emberi jogról, a lehető legjobb ellátáshoz való jogról szól. A második ok az, hogy az új irányelv szerint jelentősen kevesebb állatot fognak kísérleti célra felhasználni, mint korábban. A harmadik ok, hogy

azok az állatok, amelyeken továbbra is fognak kísérleteket végezni, jobb körülmények között fognak élni, és jobb gondozásban fognak részesülni.

Természetesen azt szeretném, ha az állatkísérletek a közeli jövőben teljesen feleslegessé válnának.

Peter Jahr (PPE) . – (DE) Elnök úr, az állatjólét olyan téma, amely nagyon fontos az európaiak számára. Ezért nagyon örülök, hogy az előadónknak, Jeggle asszonynak a hosszadalmas tárgyalások folyamán sikerült jelentős javulást elérnie a kísérleti állatok jólléte terén.

Az új irányelv célja biztosítani, hogy az állatkísérleteket helyettesítik, vagy azok számát a lehető legalacsonyabb, szükséges számra csökkentik. Ezeket a kísérleteket csak akkor fogják engedélyezni, ha nincs más alternatíva, de nagyon szigorú szabályoknak vetik alá őket. Ez hasznos egyezés az állatjólét és a kutatás szabadsága között. Első alkalommal lesz magas az állatjólét szintje Európa-szerte. Ez komoly siker. Most már csak arról kell meggyőződnünk, hogy az új irányelvet minden tagállam haladéktalanul végrehajtja.

Alfredo Antonozzi (PPE) . – (IT) Elnök úr, a tudományos célra használt állatok védelmének e kényes témájában, úgy vélem, sikerült helyes egyezséget találnunk a kutatáshoz állatokat felhasználók igénye és a tudományos célokra használt vagy szánt állatok jólléti követelményei között.

Ezért szavaztam igennel Jeggle asszony jelentésére. Ezzel egyidejűleg helyeslem a tagállamokra rótt kötelességet, hogy tartózkodjanak az állatok felhasználásától mindazon esetekben, amikor az uniós jogszabályok más kísérleti módszereket vagy stratégiákat is elismernek ugyanazon eredmény elérésére.

Mairead McGuinness (PPE) . – Elnök úr, szeretnék gratulálni Elizabeth Jeggle-nek az állatokon végzett kísérletek és az állatok felhasználása terén végzett munkájáért.

Igennel szavaztam, mert úgy vélem, ez a legpragmatikusabb megoldása egy, az 1986-os jogszabály frissítésében rejlő problémának.

Azt mondhatom, hogy fontos ez az állatjólét számára, de a kutatások európai unióbeli folytatásához is. Azt kockáztatjuk, hogy a tudósokat és az orvosi kutatást a határainkon kívülre kényszerítjük, ahol még kevesebb a szabályozás; vagyis miközben valóban javítanunk kell a szabályozáson, és ezáltal a kutatóintézetekben és egyetemeken végzett kísérletekben használt állatok jóllétén is, azt is biztosítanunk kell, hogy a kutatás folytatódhat.

Folyton arról beszélünk, hogy ösztönözzük a fiatalokat arra, hogy tudományos pályára lépjenek, és hogy költsünk többet a kutatásra és az innovációra; ez pedig igenis magában foglalja az állatok felhasználását. De hadd védelmezzük őket a lehető legteljesebb mértékben! – Ezzel a jogszabállyal ezt fogjuk elérni.

Jens Rohde (ALDE) . – (DA) Elnök úr, a Dán Liberális Párt az állatkísérletekről szóló jelentés mellett szavazott. Nem titok, hogy az érem mindkét oldala mellett nagyon erős érvek hangoztak el. Vannak, akik úgy vélik, az állatok jogainak van elsőbbsége. Mi ezzel szemben azt gondoljuk, hogy a társadalomnak szintén megvan a joga ahhoz, hogy haladást lásson a gyógyszerek fejlesztése és a betegségek kezelése terén. A mi feladatunk természetesen a megfelelő egyensúly biztosítása. Az állatokkal helyesen kell bánni, de kutatóinknak is rendelkezniük kell a szükséges eszközökkel az új gyógymódok

kifejlesztéséhez és a súlyos betegségek gyógyításához. A Jeggle asszony által készített jelentés nagyon pontos egyensúlyt állapít meg, ezért azon a véleményen vagyunk, hogy megéri mellette szavazni. Abban is alapvetően hiszünk, hogy jó, hogy végre túl tudunk lépni a régi, 1986-os keltezésű jogszabályon.

Mario Pirillo (S&D) . – (IT) Elnök úr, (...) második olvasatban megállapodásra jutni ezzel a kutatási célokra felhasznált állatok védelméről szóló igen ellentmondásos jelentéssel kapcsolatban. A megállapodás mellett szavaztam, mert kiegyensúlyozott szövegnek tűnik, amely anélkül védi meg az állatokat, hogy a tudományos kutatásokat fenyegetné.

A megállapodás hangsúlyozza, hogy csak az olyan kutatások esetében szabad engedélyezni az állatkísérleteket, amelyekben nem lehetséges más, tudományosan kielégítő kísérlet alkalmazásával eljárni. A jogszabály világos: kritériumokat állít fel a tudományos kísérletekhez felhasznált állatokkal való bánásmód számára, és megköveteli a tagállamoktól, hogy biztosítsák a projektekben felhasznált állatok számának minimálisra csökkentését.

Azt pedig e jelentéstől függetlenül is felesleges elismételni, hogy Európának egyre több tudományos kutatásra van szüksége.

Marian Harkin (ALDE) . – Elnök úr, szeretnék gratulálni Elizabeth Jeggle-nek, és mindazoknak, akik részt vettek a munkában, és sikerült erre a kiegyensúlyozott egyezsége jutniuk a tudományos célokra felhasznált állatok védelmével kapcsolatban.

Az európai állatjóléti mozgalom valóban üdvözli a megkötött kompromisszum gyors elfogadását. Úgy vélem, az elfogadott szöveg közvetlen és kézzelfogható hasznot fog hozni az állatjólét területén, miközben egyszerre lehetővé teszi az alapvető orvosi kutatások folytatását Európában, amelyek reményeink szerint új, innovatív és hatékony kezeléseket eredményeznek majd.

Az egyezés, amelyre ma jutottunk, fontos lépés az állatkísérletekről szóló uniós jogszabályok összehangolása felé is, és véleményem szerint ez önmagában is nagyon fontos.

Végezetül, ez egy emberséges válasz, amely megállapítja a felső fájdalomküszöböt, és amely valóban kötelezi a Bizottságot, hogy ellenőrizze azokat az állatkísérleteket folytató intézeteket, amelyek valódi okot adnak az aggodalomra.

Hannu Takkula (ALDE) . – (FI) Elnök úr, én is igennel szavaztam Jeggle asszony állatvédelemről szóló irányelvére, és úgy vélem, igen fontos, hogy mi is itt, az Európai Parlamentben komolyan támogassuk az állatok védelmét.

Ebben az összefüggésben azonban azt is érdemes észben tartani, hogy ez a javaslat helyes kompromisszum, amely egyesíti az állatok védelmét a tudományos kutatással. Mindazonáltal bizonyos mértékig továbbra is szükségünk van állatkísérletekre, mivel még nem fedeztek fel alternatív megoldásokat. Nagyon fontos azonban, hogy biztosítsuk, hogy ezek a megfelelő körülmények között történjenek, és a lehető legkevesebb ártalmat, fájdalmat és szenvedést okozzák.

Kitűnő lépést tettünk előre, tekintve az előző, 1986-os irányelvet. Remélem, minden uniós tagállamban végrehajtják, és ezáltal olyan összehangolt gyakorlatot fogadunk el, amely támogatja az állatvédelmet, ám a tudományos kutatásban is lehetőséget nyújt az előrehaladásra.

Anna Záborská (PPE) . – (SK) Nagyra értékelem Jeggale asszony munkáját, de nem támogathatom az irányelv szövegét, mert sem a Tanács, sem a Bizottság nem garantálta azt, hogy tilos lesz emberi embrionális sejteket használni azokban az esetekben, amelyekben nem állatokat használnak. Az irányelv bizonyítja, hogy mi, emberek, felelősnek érezzük magunkat a Föld más élőlényeiért, de arról is szomorú bizonyosságot tesz, hogy nem tartjuk sokra az emberi életet. Készek vagyunk csak olyan esetekre korlátozni a majmok kutatásokban való felhasználását, ahol egy faj megóvásáról van szó vagy az emberi életet fenyegeti veszély. És a kutatás még ez esetben is csak akkor engedélyezhető, ha bizonyítható, hogy semmilyen más módszer nem alkalmazható. Arra azonban képtelenek vagyunk, hogy hasonlóan szigorú védelmet nyújtsunk az emberi méhmagzatok, meg nem született gyermekek, vagy akár genetikai információk számára. Ez a jelentés sajnos inkább azt az érzést keltette bennem, mintha a majmok bolygóján élnék.

Bogusław Liberadzki (S&D) . – (PL) Én támogatom a tudományos célokra felhasznált állatok védelmére javasolt intézkedéseket. Úgy gondolom, ésszerű és kiegyensúlyozott intézkedések, amelyek megfelelnek korunk és társadalmunk elvárásainak. Ugyanakkor el kell ismernem, hogy a szavazáskor elkövettem egy hibát. Véletlenül megszavaztam az első módosítást, miközben az összes módosítás elutasítását támogattam, ezért szerettem volna szólni.

Sirpa Pietikäinen (PPE) . – (FI) Elnök úr, nem szavaztam meg az állatkísérletekről szóló jogszabály visszautalását a bizottságnak, mert nem hiszem, hogy az eredmény bármiben is jobb lehetne később. A három javasolt módosításra viszont igennel szavaztam.

Nézetem szerint igen nyugtalanító, hogy Európában gyakorlatilag visszalépünk egyet a kísérletekhez használt állatok védelme ügyében. Több tagállamban már jelenleg is jobb módszereket alkalmaznak a kutatások eredményeinek eléréséhez anélkül, hogy állatokat használnának a kísérletekhez. Ez a gyakorlat valójában le fogja lassítani az alternatívák fejlesztését.

Ehhez hasonlóan tanulmányok tanúsítják, hogy a főemlősök használata még szélsőséges körülmények között sem adja azt az eredményt az emberi egészség számára, amelyet a javaslat által felsorakoztatott érvek feltételeznek.

Jelentés: Csaba Óry (A7-0235/2010)

Clemente Mastella (PPE) . – (IT) Elnök úr, a 2020-ig terjedő új foglalkoztatási iránymutatásokról szóló vitára a gazdasági válság közepén kerül sor, amely az elkövetkező években kétségtelenül komoly hatással lesz majd a munkaerőpiacra.

A jelenlegi válság felfedte, hogy nincs olyan hatékony mechanizmusunk, amely azonnal reagálna egy válság jeleire. Ez megmutatja tehát, mennyire elengedhetetlen az Európai Unió gazdaságpolitikáinak összehangolása, feltéve, hogy megerősítik és hatékonyra teszik azokat. A válság arra is rávilágított, milyen szorosan függnek egymástól a tagállamok gazdaságai a piacok és a foglalkoztatás terén. Ezért álláspontom szerint az Európai Uniónak és a tagállamoknak az Európa 2020 célkitűzéseinek elérése érdekében tett erőfeszítései erős kötelezettségvállalást kívánnak annak biztosítására vonatkozólag, hogy a fenntartható gazdasági növekedésbe történő beruházások a fenntartható munkahelyek létrehozását is elősegítsék.

A stratégiának a strukturális és kohéziós politikával való szoros összehangolása útján meg kell előznie minden további gazdasági és társadalmi összeomlást. Amennyiben biztosítani kívánjuk a foglalkoztatási iránymutatások hatékonyságát, megfelelő figyelmet kell fordítani

a tagállamok és a régiók közötti társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek felszámolásának biztosítására. A jelenlegi programozási időszak uniós strukturális alapjai és a Kohéziós Alap, továbbá a jövőbeli uniós finanszírozási eszközök kiemelkedően fontos szerepet játszanak majd e tekintetben.

Erminia Mazzoni (PPE) . – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én igennel szavaztam, mert meg vagyok róla győződve, hogy egészében véve ez a jó döntés. Mindazonáltal nem vagyok teljesen elégedett, mert egész biztosan lehettünk volna ambiciózusabbak, különösen a fiatalok és a nők munkához való jutásának és a rugalmas biztonság mint az egész Európát sújtó munkahelyi bizonytalanság elleni eszköz elfogadásának kérdésében. Csodálom az előadó által végzett munkát annak ellenére, hogy milyen rövid idő állt a rendelkezésére.

Minden bizonnyal pozitívum az egyszerűsítésre tett kísérlet, miszerint a foglalkoztatási iránymutatások – amelyekből immár négy létezik – öltsenek új, egyszerűbb formát, világosan azonosítva az Európa 2020 stratégiában szereplő célkitűzéseket. Ugyanilyen pozitívum tartom az arra tett kísérletet is, hogy számot vessünk a múltban elkövetett hibákkal, amelyek az Európa 2010 célkitűzéseinek részleges kudarcához vezettek.

További pozitívum a dokumentumban, hogy érdekes javaslatokat tartalmaz arra a gondolatra vonatkozólag, hogy a munkát ismét azzal a funkciójával kellene felruházni, miszerint az az emberiség előrehaladáshoz való jogának a kifejeződése, nem pedig csupán a túlélésnek az eszköze.

Alajos Mészáros (PPE) . – () Köszönöm szépen elnök úr, de a fordítás végett nem értettem jól a nevémet. A pénzügyi válság után az Európai Unió több tagállamának gazdasága még mindig sérülékeny. Ebből kifolyólag mindent meg kell tenni a fenntartható fellendülés biztosításáért és az európai gazdaságok munkahelyteremtő potenciáljának megerősítéséért. Emellett nem szabad megfeledkeznünk a demográfiai változásokról, a globalizációról, valamint az új technológiák bevezetéséről sem. Nagyon fontosnak tartom, hogy a következő foglalkoztatási stratégia egyensúlyt teremtsen a válságból eredő azonnali problémák, valamint a hosszú távú kihívások között. Európa foglalkoztatási politikája kulcsfontosságú szerepet játszik az előttünk álló nehézségek leküzdésében. Egyetértek az előadóval abban is, hogy a minőségi oktatás, az egész életen át tartó tanulás stratégiai jelentőségű lehet a munkanélküliség elleni küzdelemben. Ezt a javaslatot csak támogatni tudom, és gratulálok Óry Csabának a kiváló jelentéshez.

Elnök. – Mészáros úr (*Meh-tsá-rosh*), az ön nevének kiejtése úgy áll rendelkezésünkre, ahogyan az előbb kimondtam. Ha ez helytelen, kérem, mondja el, hogyan szeretné, hogy ejtsék.

Alajos Mészáros (PPE) . – ‘Mészáros’ (*Méh-sah-rosh*) „Alajos Mészáros”. Nem könnyű. Köszönöm szépen.

Sergej Kozlík (ALDE) . – (SK) Teljes mértékben támogatom az Európai Parlament által elfogadott, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat. Minden sikeres gazdaságpolitikának a munka és a foglalkoztatás kell, hogy a legfontosabb eredménye legyen. Ha a fejlődés és a munkahelyek fenntartása összekapcsolódik a környezetbarát gazdaság fejlesztésével, akkor egyszersmind megteremtődnek az éghajlati és környezeti problémák megelőzéséhez szükséges előfeltételek. A sok éve rendszeresen előforduló természeti katasztrófák, különösen az Európa különböző térségeiben bekövetkező áradások azt mutatják, hogy új, fenntartható munkahelyeket az áradás elleni védelem kiépítésének területén is lehet teremteni. A vízfolyások fenntartása, a közcsatornák,

elvezető csatornák és elnyelő rendszerek fenntartása és építése bizonyára lényegesen olcsóbb lesz, mint az áradás következményeinek kezelése.

Giommaria Uggias (ALDE) . – *(IT)* Elnök úr, a pénzügyi válságból való kilábalásunk és az Európai Uniót jellemző, jóllehet eltérő sebességű gazdasági fellendülés kezdete sajnos a munkahelyek és a munkavállalók kárára történik.

Ez az irányvonal nemcsak a Bizottság e Ház által elfogadott programjával áll tökéletes ellentétben, hanem a konkrét Európa 2020 program azon megközelítésével is, amely előrevetíti, hogy a gazdasági növekedés iránti igény törvényszerűen együtt jár a befogadásra utaló jelekkel. Az általunk ma elfogadott integrált iránymutatások igen pozitív lépést jelentenek ebbe az irányba, beleértve a hetedik iránymutatást is, amely arra szólítja fel az Unió tagállamait, hogy konkrét intézkedésekkel csökkentsék a strukturális munkanélküliséget.

Sosem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a munka egész törvénykönyvek alapjául szolgál, így Olaszországban is, ahol e törvénykönyv 1. cikke kimondja, hogy „Olaszország a munkán alapuló demokratikus köztársaság”; a munka ezenkívül az emberi méltóság alapja is.

Tunne Kelam (PPE) . – Elnök úr, támogatom az integrált iránymutatásokat, amelyek a tagállamokban tapasztalható munkanélküliség problémájával foglalkoznak.

Ugyanakkor bármi legyen is a megoldás, annak magában kell foglalnia a minőség szempontját. Ahogy arra Barroso elnök úr tegnap rámutatott, négymillió betöltetlen munkahely van ma Európában. Ezek a betöltetlen munkahelyek többnyire képzett munkaerőt kívánnak. Ezért sürgetem a Bizottságot, hogy késedelem nélkül vezesse be a javasolt Európai Álláshelyfigyelő Rendszert, amelynek magában kell foglalnia egyfajta európai képesítési útlevelet is.

Az összeurópai célkitűzésnek képzett munkaerőt kell biztosítani kontinensünk számára. Ezen túlmenően vennünk kell a bátorságot, hogy drasztikusan csökkentsük a kkv-kre vonatkozó adminisztratív és nem vámjellegű akadályokat.

Alfredo Antonozzi (PPE) . – *(IT)* Elnök úr, hölgyeim és uraim, a jelentés mellett szavaztam, mivel egyetértek az előadó megközelítésével. Egyrészt támogatja a Bizottság által javasolt integrált iránymutatások számának csökkentését, másrészt pontosan meghatározza, hogy ez a kisebb számú uniós iránymutatás és közös célkitűzés csupán érthetősége és gyakorlati hasznossága alapján nem tudja irányítani, és nem is irányíthatja a tagállamok politikáját.

Ezenkívül egyetértek azzal a résszel, amelyben az előadó kifejti, hogy amennyiben biztosítani kívánjuk az Európa 2020 hatásosságát és a foglalkoztatási iránymutatások hatékonyságát – megfelelő figyelmet kell fordítani a tagállamok és a régiók közötti társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek felszámolásának biztosítására, nem utolsósorban a strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásával.

Marian Harkin (ALDE) . – Elnök úr, Őry úr foglalkoztatási iránymutatásokról szóló kitérő jelentése kapcsán a valódi kérdés, hogy vajon a Tanács figyelembe fogja-e venni az ajánlásokat.

Tegnap este örömmel hallottam, hogy a belga elnökség kötelezettséget vállal a parlamenti ajánlások megvizsgálására. Azt szeretném mondani a Tanácsnak, hogy döntő fontosságú, hogy sokat megfogadjanak az Őry úr jelentésében szereplő számos kitűnő ajánlás közül – úgy gondolom, különösen azokat, amelyek az irányítás javítására utalnak. Abban mindenki egyetért, hogy a nyitott koordinációs módszer semmi esetre sem volt hatékony a lisszaboni menetrend vonatkozásában. Biztosítanunk kell, hogy az abban szereplő célokat és alcélokat nyomon fogják követni és értékelni fogják az Európa 2020 célkitűzései szempontjából.

Örülök, hogy a 62. módosítást elfogadtuk, mivel, ha ezt végrehajtják, úgy vélem, az segíteni fog a regionális egyenlőtlenségek csökkentésének biztosításában. Végül teljes mértékben támogatom azt az elképzelést, hogy a foglalkoztatást erősítő növekedésnek a tisztességes munkán kell alapulnia, ahogyan azt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) hirdeti.

Czesław Adam Siekierski (PPE) . – (PL) Üdvözlendő, hogy az Európai Bizottság benyújtotta az Európa 2020 integrált iránymutatásokról szóló javaslatát, amelyet ma a Parlamentben elfogadtunk. A jelenlegi globális gazdasági helyzetet figyelembe véve ez helyes lépés, amely megmutatja az uniós intézmények elkötelezettségét, valamint a gazdaságért és a foglalkoztatásért vállalt felelősségüket. Üdvözlendő továbbá, hogy az iránymutatások kidolgozásában nem feledkeztek meg a koherencia és az átláthatóság fenntartásának szükségéről. Sürgősen meg kell hozni az olyan intézkedéseket, mint a munkaerő-piaci részvétel növelése, a strukturális munkanélküliség csökkentése, a képzett munkaerő ösztönzése, a munkaminőség fokozása és az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, a felsőoktatásban részt vevők számának növelése, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, mert ezek az intézkedések fenntartható gazdaságot biztosítanak, és erősítik a munkahelyteremtő potenciált. A jelentés helyesen mondja, hogy a fenntartható gazdasági növekedésbe történő beruházások idején a fenntartható munkahelyek létrehozását is elő kell segíteni, továbbá biztosítani kell a tagállamok és a régiók közötti társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek felszámolását. Összefoglalva szeretném kifejezni abbéli reményemet, hogy az Európa 2020 meg fogja hozni azokat az eredményeket, amelyeket várnak tőle, különösen a foglalkoztatási politika területén.

Daniel Hannan (ECR) . – Elnök úr, harminc évvel ezelőtt a – mondjuk úgy – „rég Európá” országai, az Unió 15 tagállama, mielőtt még a volt KGST-országokkal bővültek volna, a világ GDP-jének 36%-át adta. Ma ez a szám 25%, és 10 év múlva előreláthatólag 15% lesz.

Nos, miért történik ez? Nem tulajdoníthatjuk az egészet Ázsia felemelkedésének. A világ GDP-jének a Kanadára és az Egyesült Államokra eső része meglehetősen stabil maradt ugyanezen időszak alatt.

Az igazság az, hogy magasabb adókkal, korlátozóbb szabályozással, drasztikusabb szabályozókkal, engedélyekkel, felügyelőkkal, hivatalnokokkal és tisztviselőkkel terheltük meg magunkat. Akkor talán lett volna értelme ennek, ha a fő verseny e kontinensen belülről jött volna. De egy olyan világban, ahol Kínával és Indiával versenyzünk, semmi értelme sincs.

Annál több okuk van az önök választóinak és az enyéimnek, hogy távolabbi horizontok felé tekintve feladják ezt a kényelmetlen és hanyatló regionális vámuniót, és hogy újra felfedezzék a globális hivatást, amelyet apáink még természetesnek vettek.

Syed Kamall (ECR) . – Elnök úr, kezdjük a jelentés kedvező vonatkozásaival. Úgy vélem, igen fontos, hogy mindannyian támogassuk az egész életen át tartó tanulás gondolatát.

Túl hosszú ideig és túl sok éven át egyetlen esélye volt az embernek a vizsgákon, és ez határozta meg – 11 vagy 18 évesen – a jövőjét.

Nagyon hasznos, ha a folyton változó gazdaságok korában, amikor egyes ágazatok egyik napról a másikra tűnhetnek el, polgáraink készen állnak az egész életen át tartó tanulásra. Ám ugyanakkor távolabbról kellene ezt tekintenünk.

E teremben meglehetősen gyakran beszélünk a szociális Európa gondolatáról. Ám ez a kifejezés, a „szociális Európa”, gyakran olyan politikákat fed, amelyek valójában gátolják a munkahelyteremtést – ami még több terhet ró az Európa-szerte a növekedés motorjaiként működő kkv-kra –, és még nehezebbé teszik a munkahelyek teremtését.

A kormányoknak el kell állniuk a kisvállalkozások útjából. Engedjék, hogy azok munkahelyeket, vagyont és jómódot teremtsenek mindenki számára.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B7-0494/2010

Erminia Mazzoni (PPE) . – *(IT)* Elnök úr, én kértem az állásfoglalásra irányuló indítvánnyról szóló szavazás előbbre hozását, egyike vagyok az aláíróinak, és meg is szavaztam. Be kell vallanom azonban, hogy valamivel többet vártam és reméltem a Parlamenttől.

Egyetérték, hogy sürgős döntés volt, ám ugyanakkor nagyon fontos döntés is volt. Sürgős volt azért, hogy megmentse Szakineh Mohammadi Astiani életét, és igen jelentős volt a Parlament számára, mert nem folytathatjuk tovább az elítélést, a vádaskodást, a helytelenítést és a megbélyegzést, miközben továbbra is változatlan hozzáállással, ugyanúgy viselkedünk az olyan országokkal szemben, mint Irán. Úgy vélem, Irán ezúttal nagyobb arroganciát tanúsít a nemzetközi közösség, a tagállamok és az uniós intézmények iránt. Közönyös mindennemű panasszal és fellebbezéssel szemben.

A helyzet mára megváltozott, még súlyosabb lett, mert az elmúlt évben Irán magatartása jelentősen romlott, és olyan események történtek, amelyek ellenkeznek az iráni kormány által nemzetközi szinten elfogadott kötelezettségekkel.

Véleményem szerint Iránnal szemben szigorúbb intézkedéseket és szankciókat kell elfogadnia mind az egyes tagállamoknak, mind az uniós intézményeknek. Nem állhatunk továbbra is diplomáciai kapcsolatban egy olyan állammal, amely nem fogadja el, sőt, meg sem hallgatja az Európai Unió tiltakozásait.

Elnök. – Az Európai Parlamentben szerzett hosszú tapasztalatom során soha nem láttam ilyen óriási többséggel elfogadott, ehhez hasonló állásfoglalást, ahol egy ellenszavazat és 22 tartózkodás volt, és több mint 600-an szavaztak mellette. Úgy gondolom, sikerült átadniuk az kívánt üzenetet. Mindenesetre köszönjük.

Tunne Kelam (PPE) . – Elnök úr, természetesen támogattam az állásfoglalást. Ez is egy újabb támogató nyilatkozat Szakineh Astiani asszony életének megmentése érdekében.

Sajnos nem egyedülálló esetről van szó. Közel 300 nőt köveztek halálra, mióta a jelenlegi klerikális terrorista rezsim 31 évvel ezelőtt hatalomra került. Ezenkívül továbbra is tartanak a nyilvános akasztásokat, beleértve kiskorúakat is. A lehető legtöbbet meg kell tennünk Astiani asszony életének megmentéséért, ám még ha sikerül is, e rendszer jellege minden valószínűség szerint változatlan marad. Ezért fenntartások nélkül támogatnunk kell azokat a bátor irániakat – és múlt nyár óta több millióan vannak –, akik megpróbálják a jelen rendszert egy nyitott, nem katonai, demokratikus rendszerre cserélni. Nem szabad félnünk a támogatásuktól.

Mairead McGuinness (PPE) . – Elnök úr, megerősítem az ön szavait és dicséretét Mazzoni asszony felé az állásfoglalással kapcsolatban végzett munkájáért, amelyet teljes mértékben támogatok.

E hét minden sürgés-forgása közben itt Strasbourgban a legfontosabb ülés sajnos az volt, amire a legkevesebb időm jutott. Az, amelyen azok az iráni asszonyok vettek részt, akik kollégáik támogatásáért és ezért az állásfoglalásért utaztak ide.

De nagy örömmre szolgált találkozni velük, és elkötelezni magam a támogatásuk mellett. Meghökkenő – de talán figyelemre méltó –, hogy sokkal több e-mailt kaptunk az állatjólét ügyében, mint ebben az emberi életről szóló ügyben. Csak érdemesnek tartom ezt megjegyezni.

Úgy gondolom, el kell mondanunk, mert arra kérték bennünket, hogy pontosan ezt a szót használjuk, hogy sokat azok közül a nők közül, akiket halálra kövezésre vagy más módon történő kivégzésre ítélték, a *mohareb* bűnéért ítélték el, amely szó szerint azt jelenti, hogy valaki harcban áll Istennel. Ám ezek az asszonyok valójában nem tettek mást, mint hogy az országukban uralkodó diktatúra ellen tiltakoztak, és arra vágytak, hogy változás következzen be, hogy jobba tegyék a sorsukat, és hogy visszaállítsák jogukat abban az országban.

Ezért támogatom hát ezeket az asszonyokat. Nagyon kevés az, amit tehetek, de azt gondolom, hogy a Parlament mai óriási szavazása sokatmondó, és remélem, hatása is lesz.

Cristiana Muscardini (PPE) . – (IT) Elnök úr, ez az állásfoglalás az első fontos lépés a Parlament számára, hogy megtanulja, hogy használjon fel minden ülés alkalmával minden egyes jogi aktust arra, hogy folytassa ezt a csatát, amely ma Szakineh Mohammadi Astiani életének megmentéséről szól, de legfőképpen egy elnyomó és tökéletesen embertelen rendszer elleni küzdelmet jelent.

Ugyanakkor úgy vélem, hogy a Bizottságnak és a Tanácsnak proaktívabbnak és határozottabbnak kell lennie a jövőben, és jó volna, ha minden e teremben kimondott szó egy-egy kő lenne, amelyet a kövezést végrehajtók lába körül elhelyezve szégyenfalat emelhetnénk köréjük, és kitörölhetnénk őket az emberi társadalomból. Szakinehet meg kell menteni, és vele együtt meg kell menteni minden nőt és férfit szerte a világon, aki még mindig e barbár kegyetlenség áldozatául esik, amely még a világ legvadabb és legprimitívebb állatai körében sem tapasztalható.

A gonosz, maga az ördög mozgatja a hitvány vezetők és álszent férfiak karját és ajkát, akiket a Mindenható már rég elítélt, anélkül hogy bármi esélyük volna a kegyelemre. Észre kellene már venniük, hogy ha nem hagyják abba most, sorsuk megpecsételődik, és a miénk is, ha nem gondoskodunk minden esetben a barbár társadalmak áldozatainak megsegítéséről.

Hannu Takkula (ALDE) . – (FI) Elnök úr, a jelentés mellett szavaztam, és igazán remélem, hogy segíteni fog megmenteni Szakineh Mohammadi Astiani életét. Egy kicsit szkeptikus vagyok, ahogyan itt sokan mások is, mert sajnos tudjuk, hogy a totalitárius államok, mint amilyen Irán is, egyszerűen nem hallgatják meg a tiltakozásunkat.

Továbbá meglehetősen aggodalommal tölt el, hogy egy másik felszólaló szavait ismétljem, hogy alig hangzott el valami az emberi jogokról, ám jó sokat beszéltünk az állatok jogairól. Természetesen ez is fontos kérdés, de ezeket a kérdéseket megfelelő perspektívába kell

helyezni. Az Európai Unió döntő fontosságú feladata az emberi jogok és az alapvető értékek védelme.

Őszintén remélem, hogy ez a jelentés hozzá tud járulni abbéli elkötelezettségünk előmozdításához, hogy napirendre tűzzük az emberi jogok kérdését, és rávilágítsunk azok fontosságára még az olyan totalitárius országok számára is, mint Irán, és ezáltal egyszer s mindenkorra véget vethessünk ezeknek az embertelen halálos ítéleteknek.

Seán Kelly (PPE) . – Elnök úr, ahogyan ön helyesen rámutatott, a gyakorlatilag egyhangú szavazás igen nagy jelentőségű. Örülök, hogy egyike lehettem azoknak, akik az állásfoglalás mellett szavaztak.

Hadd mondjam el először is, hogy nem vagyok az a tiltakozó típus. Egész biztosan nem hordtam ilyenfajta pólót korábban, de az az aránytalan javaslat, miszerint valakit egy állítólagos vétek miatt így megbüntessenek és halálra ítéljenek, annyira aljas, annyira felháborító, annyira barbár, annyira aránytalan és annyira undorító, hogy úgy éreztem, tennem kell valamit. Remélhetőleg eljut az üzenet az iráni hatóságokhoz, hogy ez elavult módszer és abba kell hagyni.

A politikai nyomás és a nyilvános tiltakozás sok országban véget vetett a halálbüntetés gyakorlatának. Remélhetőleg mai itteni tiltakozásunk is véget vet ennek a visszataszító helyzetnek. Ahogy Kelam úr mondta, 300 embert már így is halálra köveztek, és ez megdöbbentő. Véget kell ennek érnie, és nekünk minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk azért, hogy így is történjen.

Syed Kamall (ECR) . – Elnök úr, az Iránnal kapcsolatos indítványról. Mindannyian osztozunk ebben az aggodalomban, és ahogyan ön, elnök úr, az imént mondta, az eredmény is azt mutatja, milyen heves érzelmeket keltett ez ebben a Házban, politikai nézetektől függetlenül.

Aggodalmunk annak szól, hogy e két hölgynek nincs lehetősége őket megillető jogi eljárásra, és nemcsak erre nincs lehetőségük, hanem amikor megpróbálnak ügyvédek fogadni, magukat az ügyvédek veszik üldözőbe, és kergetik el az országból.

Egy olyan kormánnyal van dolgunk, amely teljesen figyelmen kívül hagyja a demokráciát, amely semmibe veszi a választások eredményeit, megveri az embereket, és megöli a tiltakozókat, akik több demokráciát szeretnének látni.

Látjuk továbbá, hogy a más vallású, keresztény hitű, bahá'i hitű embereket is üldözik.

Szeretnék azonban nagyon gyorsan egy másik személyt is megemlíteni, akire szintén gondolnunk kell, Ibrahim Hamidira, akit homoszexualitással vádoltak. A tény, hogy egy személyt a nemisége miatt üldözni lehet, beszennyezi az adott ország hírnevét.

Reméljük, hogy hamarosan eljön a nap, amikor megdőlt ezt a rendszer.

Elnök. – Szeretnék mindannyiuknak köszönetet mondani. Mint az emberi jogokért és a demokráciáért felelős alelnök, teljes mértékben támogatom az elhangzott megjegyzéseket. Néhány évvel ezelőtt személyesen is tanúja voltam az úgynevezett iráni igazságszolgáltatásnak, így csak rettenetemet fejezhetem ki a jelenlegi iráni helyzet felett, és remélem, mint önök mindannyian, hogy az hamarosan véget ér. Remélem továbbá, hogy az állásfoglalás ellen szóló egyetlen szavazat csak tévedés volt, és valójában egyhangúan szavaztunk.

Daniel Hannan (ECR) . – Elnök úr, az 1979-es iráni forradalmat egy nap majd korszakalkotó eseménynek fogják tekinteni, egy lapon emlegetik majd az 1789-es francia, és az 1917-es orosz forradalommal. Ezekhez hasonlóan azonnal túláradt határain, és arra törekedett, hogy megsokszorozza magát a világon mindenütt. Ezekhez hasonlóan nem ismerte el a szuverenitás vagy a területi illetékesség elvét.

Az ajatollahok aláíró aktusa az amerikai nagykövetség ostroma volt. A diplomáciai követségek sérthetlenségét még a második világháborúban is – amikor kölcsönösen ellentétes ideológiák harcoltak, hogy kiirtsák egymást – tiszteletben tartották. Az ajatollahok tettükkel megmutatták, hogy a régi szabályok nem vonatkoznak rájuk, és hogy egy másik hatóságnak felelnek. Úgy folytatták, ahogyan elkezdték, tekintet nélkül minden területi illetékességre, nemzetőrségüket és terrorista szervezeteiket támogatva. A Perzsa-öböltől Libanonig, a Selyemút kánságig, a Balkánig, civil célpontok ellen intéztek támadásokat, egészen Londonig és Buenos Airesig menve.

Nem tudok szabadulni attól az érzéstől, hogy elítélésükkor sokkal erősebb pozícióban lennénk, ha mi magunk nagyobb tiszteletben tartanánk a területi illetékességet, sőt, a demokráciát. Remélem, hogy azok a képviselők, akik nagyon őszintén és megindítóan beszéltek az iráni képviselői kormányzás hiányáról, ugyanezeket a magas követelményeket fogják legközelebb alkalmazni akkor is, amikor itt, az Európai Unióban kerül sor népszavazásra.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

Ajánlás második olvasatra: Elisabeth Jeggle (A7-0230/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *írásban.* – (PT) Én megszavaztam ezt a jelentést, mert úgy vélem, hogy korszerűsíti a jelenlegi, 1986-ra visszanyúló irányelvet, és mert az a célja, hogy javítsa a kutatási ágazat érdekei és a tudományos célokra felhasznált állatok nagyobb védelme közötti egyensúlyt. Ezt tekintetbe véve úgy vélem továbbá, hogy elengedhetetlen, hogy olyan kompromisszumot kössünk, amelynek célja, hogy elősegítse az állatok felhasználásától eltérő, alternatív módszerek térnyerését, valamint hogy biztosítsa az állatok nagyobb mértékű jóllétét, anélkül hogy ezzel visszavetné az ágazaton belüli fejlődést.

A jelentésben elfogadott legfontosabb pontok az állatjóllét szempontjaihoz kapcsolódnak, és abból a célból kerültek megújításra, hogy elősegítsék az olyan alternatív módszerek alkalmazását, amelyekhez nincs szükség élő állatok bevonására. A jelentés további célja az állatokon alkalmazott módszerek fájdalomszint alapján történő osztályozási folyamatának bevezetése – meghatározva a maximálisan megengedett fájdalomszintet –, valamint az irányelv még hatékonyabb ellenőrzési rendszeren keresztüli alkalmazása. Az ellenőrzés hiánya olykor azzal járt, hogy voltak olyan kísérletek, amelyekhez továbbra is állatokat használtak, holott lettek volna alternatívák – különösen olyan alapkísérletekben, amelyek célja nem tudományos hipotézisek igazolása volt.

Sophie Auconie (PPE), *írásban.* – (FR) A nemzeti jogszabályok sokfélesége és az állatvédelem néhány tagállamra jellemző alacsony szintje miatt az állatok tudományos célokra történő felhasználására vonatkozó szabályok nagyobb mértékű összehangolására van most szükség.

Mint ahogyan jelentéstevőnk, Jeggle asszony rámutatott, kiegyensúlyozott kompromisszum született a Tanáccsal. Való igaz, hogy az állatvédelem mellett annak biztosítása is nagyon fontos, hogy a kutatás továbbra is alapvető szerepet játsszon a betegségek elleni harcban. Ezért szavaztam erre a jelentésre, és mint ahogyan azt az Európai Néppárt

(Kereszténydemokrata) Képviselőcsoportban kollégáim is tették, elutasítottam a Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport által előterjesztett módosításokat.

Zigmantas Balčytis (S&D), írásban. – (LT) Támogattam ezt a fontos megállapodást. A tudományos célokra felhasznált állatok védelme tényleg nagyon kényes témát jelent, mivel számos különböző, néha eltérő nézetekkel és igényekkel rendelkező érdekcsoport szempontjait kell figyelembe vennünk.

Úgy vélem, a megállapodásban megjelenik a megfelelő egyensúly. A megállapodásban elsősorban az állatokkal végzett kísérletek alternatíváinak előremozdítása és a kísérleti állatok körülményeinek javítása kapott figyelmet. Ezenkívül sikerült tartani magunkat az Európai Parlament első olvasatban tett észrevételeihez a továbbra is az állatok felhasználásán alapuló európai kutatás és ipar adminisztratív terheinek csökkentése, valamint az ezen kutatás és ipar folytonosságának és megvalósíthatóságának biztosítása tekintetében.

Szükség van az állatkísérletek alternatíváinak további előmozdítására. E célból kilátásban van egy, az alternatív módszerek érvényesítésére szolgáló európai uniós referencialaboratórium létrehozása, amely a tagállamok fenntartható, szakosított laboratóriumokra irányuló támogatásával valósulna meg. Úgy gondolom, ez a megoldás megfelelő egyensúlyt teremt az ipari és a kutatási ágazat igényei között, valamint egyúttal javulást eredményez és összhangot teremt a tudományos célra felhasznált vagy felhasználni kívánt állatok jólétére vonatkozó szabványok között.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) Üdvözlöm, hogy az Európai Unió törődik az állatjóléttel általában, valamint hogy külön figyelmet fordít a tudományos célra felhasznált állatok jólétére is. Az Európai Unió jelentős bővülését, valamint az eddig elért technikai fejlődést figyelembe véve új irányelvre van szükség, amelynek célja, hogy egységesítse az állatok kezelésénél alkalmazott gyakorlatokat. Az állatok védelme és az állatok megfelelő kezelésének biztosítása a közösség értékei közé tartozik, amelynek egyhangúlag elfogadott jegyzőkönyvet is szenteltek. Az 1985-ből származó EK-irányelv arra törekedett, hogy csökkentse a tagállamok törvények és közigazgatási aktusok által előírt, a kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált állatok védelmével kapcsolatos rendelkezései közötti különbségeket. A tagállamok közti különbségek azonban az erre vonatkozó irányelv elfogadása óta tovább nőttek, különösen, mivel az EU azóta új tagokkal bővült.

A Parlament által elfogadott állásfoglalás csökkenteni fogja a tudományos célokra felhasznált állatok védelmének szintjében tapasztalható tagállamok közti különbségeket, most, amikor olyan időkben élünk, amikor mindannyian tudatában vagyunk annak, hogy ez a gyakorlat elkerülhetetlen az emberek és az állatok egészségének védelméhez csakúgy, mint a környezet védelméhez. Ez az állásfoglalás újabb lépés afelé, hogy elérjük azt a mindenki által osztott célt, miszerint szüntessék be teljes mértékben az élő állatokon végzett tudományos célú kísérleteket, amint az az újabb felfedezéseknek köszönhetően lehetővé válik.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Az állatok kutatási célból történő felhasználása szorosan kapcsolódik a nagy társadalmi hatású felfedezésekhez, a meghosszabbodott élettartamhoz és az emberi jóléthez. A tudomány jelenlegi állása szerint lehetetlen lenne az állatkísérletek teljes mértékű elhagyása. Ezért szükséges, hogy a továbbiakban is felhasznált állatok számára a lehető legnagyobb védelmet és jólétet biztosítsuk, figyelembe véve a kísérlet céljait.

Úgy vélem, a jogszabály jelen felülvizsgálata a szükséges állatvédelmet megerősítő, magasabb normákat eredményez. Ezzel az irányelvvel az Európai Unió javítja a tudományos kísérletekben felhasznált állatok jólétére vonatkozó előírásokat, hiszen jelentős mértékben hozzájárul a tudományos kísérletekben felhasznált állatok számának csökkentéséhez, és ahol lehetséges, ott megköveteli az alternatív módszerek használatát, miközben tisztességes versenyfeltételeket teremt az EU ipari szektorában és egyúttal javítja az EU-ban véghezvitt kutatások minőségét.

A mai szavazás eredménye általános egyetértést tárt fel azt illetően, hogy javítani kell a tudományos kutatásra és az ártalmatlansági vizsgálatokra felhasznált állatok körülményein, miközben továbbra is meg kell őrizni a kutatások magas színvonalát, és fokozni kell az állatkísérletek alternatíváinak megtalálására fordított erőfeszítéseket.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) Nincs olyan civilizált társadalom, amely ne tekintené az állatokat a létünkben osztozó élőlényeknek, és ne ismerné el, hogy az őket érő fájdalmat és szenvedést, amennyire csak lehetséges, meg kell előzni. Mindazonáltal elismerem annak szükségességét, hogy állatokat használjanak tudományos kísérletekhez, új gyógyszerek és terápiák teszteléséhez, vagy ahhoz, hogy a tudományos kutatás olyan felfedezésekhez vezessen, amelyeknek a segítségével betegségek válnak gyógyíthatóvá, csökkenthető az emberek szenvedése, vagy növelhető a várható élettartamuk.

A jogszabályok változatossága, valamint a megfelelő védelem egyes tagállamokban tapasztalható hiánya szükségessé tette egy minimális követelményeket rögzítő irányelv elfogadását, az érintett állatok nagyobb mértékű védelmét biztosító tagállamok sérelme nélkül. A Parlament, a Tanács és a Bizottság közti tárgyalások nem voltak zökkenőmentesek, de végül olyan szöveg született, amely – véleményem szerint – kiegyensúlyozott, és megérdemli a támogatásunkat. Újabb lépést tettünk előre, amelyet üdvözlünk, még akkor is, ha néhány pont jobban is sikerülhetett volna.

Anne Delvaux (PPE), írásban. – (FR) Örömmre szolgál e jelentés elfogadása, mert ezáltal mostantól szigorúan tilos lesz emberszabású majmokon, például csimpánzokon, gorillákon és orángutánokon kísérletezni. A jelentés szövege azt is kiköti, hogy amennyire csak lehetséges, minden állatkísérletet tudományos szempontból kielégítő alternatív megoldással kell helyettesíteni. A szöveg végül pedig felszólít az állatoknak okozott mindennemű fájdalom és szenvedés minimálisra való csökkentésére. Mostantól kezdve csak olyan kísérletekhez lehet állatokat felhasználni, amelyeknek a célja az emberre, állatokra és betegségekre (rák, sclerosis multiplex, Alzheimer-kór, Parkinson-kór) irányuló kutatás előmozdítása. E jelentés elfogadása újabb lépés a tudományos célra felhasznált állatok védelmének és jóllétének biztosítása felé.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) A tudományos célra felhasznált állatok védelméről szóló jelentés mellett voksoltam, mert úgy vélem, hogy a Tanáccsal kötött kompromisszum megteremti a lehető legjobb egyensúlyt az emberi egészség védelmét szolgáló tudományos kutatás szükségletei, valamint az állatok jólléte és jogai között.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Amint azt már az érintett felek is említették, a szöveg, amelyet ma készülünk elfogadni, a különböző érdekek között létrejött kielégítő kompromisszum, amely az érintett intézmények, a Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti hosszas egyeztetések eredményeképpen született. Véleményem szerint a civilizált társadalmakban nem kérdés, hogy az állatok tudományos célokra való felhasználását megfelelő módon szabályozni kell, ahogy az Európában is van. Azért vagyunk itt, hogy megvitassuk az állatok felhasználásának megfelelő szabályozását, mivel az elengedhetetlen

a tudományos fejlődéshez, az új eljárások, gyógymódok és gyógyszerek feltalálásához, amelyek jelentős értéket képviselnek majd a kultúránkban, és amelyekből mindannyian egyaránt profitálunk majd.

Úgy tűnik, hogy ez a szabályozás nem nyújthat túlzott védelmet az állatoknak, máskülönben a tudományos vizsgálatok és kísérletek látnák kárát. Döntésem meghozatalakor azokat az embereket választottam, akik élvezhetik a jövőben azokat az előnyöket, amelyeket az általunk engedélyezett és a ma élő állatok segítségével lefolytatott vizsgálatok és kísérletek eredményei jelentenek. Ha a ma elfogadás előtt álló javaslat lehetővé teszi az idegrendszeri betegségek, az autoimmun rendellenességek vagy a rák kutatásának fejlődését, úgy vélem, az mindannyiunk hasznára válik.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Évente csaknem 12 millió állatot használnak tudományos eljárásokhoz a 27 tagállamban. Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az ilyen kísérletekben használt állatok száma az elkerülhetetlen minimumra korlátozódjon. Ennek eléréséhez a leggyakorlatiasabb megközelítés az alternatív módszerek használata, mivel a tudomány jelenlegi állása szerint az állatkísérletek teljes eltörlése lehetetlen lenne.

A kísérleti és egyéb tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló 86/609/EGK tanácsi irányelv célja az állatkísérletek gyakorlatainak összehangolása az EU-ban. Ugyanakkor míg néhány tagállam nagyra törő célokat állított fel, más tagállamok gyakorlatai a minimális szabályok betartására korlátozódnak.

Ezért jelen állásfoglalás célja, hogy kiküszöbölje az ilyen jellegű egyenlőtlenségeket. Tisztességes feltételeket kell biztosítani az uniós iparnak és a tudományos közösségnek és ezzel egy időben erősíteni kell a tudományos célokra továbbra is felhasznált állatok védelmét az Európai Unió működéséről szóló Szerződéshez csatolt, az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyvnek megfelelően.

Az állatkísérletek területén fokozottabban elő kell mozdítani az alternatív módszerek fejlesztését, érvényesítését, elfogadását és alkalmazását, valamint alkalmazni kell az állatkísérletek „3 R” elvét (replace, reduce and refine – helyettesítés, csökkentés, tökéletesítés).

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Úgy véljük, hogy más területekhez hasonlóan ezen a területen sem kell, hogy az állatok védelmének a közösségi jogban meghatározott minimális szintje megakadályozza az egyes tagállamokat abban, hogy amennyiben úgy kívánják, annál haladóbb és szigorúbb intézkedéseket foganatosítsanak. Ebből kifolyólag mi az ehhez a témához kapcsolódó módosítási javaslat mellett szavaztunk. Véleményünk szerint – amint azt a vita során is kifejtettük – fontos az állatkísérletek elkerülését lehetővé tévő technikák és módszerek fejlesztése, de ennél még több mindenre van szükség.

Az efféle technikák terjesztése is lényeges, ahogy az is, hogy a legtöbb K+F intézmény bevezethesse őket – ideértve a többivel összehasonlítva alacsonyabb fejlettségi szinten lévő nemzeti tudományos és technológiai rendszereket is. Ezt a követelményt minden e területre vonatkozó jogalkotási keretnek figyelembe kell vennie, de úgy véljük, hogy a javasolt változtatások nem tudják ezt teljes mértékben garantálni. Az Európai Unióra fontos szerep hárul ezen a területen, mégpedig az, hogy elősegítse a különböző országok – ideértve a harmadik országok – tudományos és technológiai intézményei és rendszerei közötti együttműködést.

Robert Goebbels (S&D), írásban. – (FR) Megszavaztam a Parlament és a Tanács között létrejött, a tudományos célokra felhasznált állatok védelmének megerősítéséről szóló

megállapodást. Az emberi egészséghez kapcsolódó szükségletek olykor megkövetelik, hogy feláldozzuk az állatokat. Az állatok felhasználását szigorúan szabályozni kell. Képmutatás azonban az a követelmény, miszerint „az állatokat a lehető legkevesebb fájdalmat, szenvedést és stresszt okozva kell leölni”. Ezek emberi fogalmak, amelyeket olyan állatokra vonatkoztatunk, amelyeket természetes környezetükben más ragadozó állatok ejtenek el, vagy amelyeket emberi élelmiszer előállítás céljából vágóhidakon mészárolnak le. Ez a világ nem maga a paradicsom – a kulisszák mögött mindig ott rejlik a halál.

Françoise Grossetête (PPE), *írásban.* – (FR) Támogattam ezt a második olvasatra ajánlott megállapodást, mert éppúgy válaszolnunk kell az orvostudományi kutatások jelentette valóságra és a betegek szükségleteire, mint ahogy javítanunk kell az állatjólétet is.

Az állatkísérletek száma szerencsére az elmúlt néhány évben jelentősen visszaesett, mert az európai kutatás elmozdult abba az irányba, hogy alternatív megoldásokat keressen. Tudjuk azonban, hogy ezek a megoldások sajnos nem minden esetben elérhetőek, így kénytelenek vagyunk az állatkísérletekhez, különösen a főemlősökön végzett kísérletekhez folyamodni. Ez a helyzet például minden neurodegeneratív betegség, úgymint a Parkinson-kór és az Alzheimer-kór esetében.

Az állatjólét magas színvonalú védelmét csak oly módon tudjuk garantálni, ha biztosítjuk, hogy ezekre a kísérletekre Európában kerüljön sor. Ha törődünk azzal, hogy milyen mértékű fájdalmat éreznek az állatok a kísérletek alatt, mindenképpen jó eredményre fog vezetni. Ezért kell megakadályoznunk azt, hogy az állatkísérletek áthelyeződjenek Európán kívülre.

Nadja Hirsch (ALDE), *írásban.* – (DE) Jelenlegi formájában nem tudom támogatni az állatkísérletekről szóló irányelvet. Igaz, hogy ez a változat sokkal inkább előremutat, mint az 1986-os irányelv, azzal összevetve azonban, hogy milyen óriási tudományos és műszaki fejlődés ment végbe az elmúlt 24 évben, az állatkísérletek helyettesítését célzó intézkedések meglehetősen erőtlenné tűnnek. Túl sok a kivétel. Ráadásul gyenge a megszövegezés, amely így túlságosan tág mozgásteret enged a szabad értelmezésre és végrehajtásra. Az is abszurd, hogy a tagállamok nem alkalmazhatnak az EU által megkövetelteknel szigorúbb intézkedéseket – és ezt a piac torzulására való hivatkozással igyekeznek igazolni.

Ennek rossz üzenete van mind Európa polgárai, mind pedig a kutatóközösség és az ipar számára. Az államnak egyfelől figyelembe kell vennie a lakosság etikai tudatosságában bekövetkezett változásokat. Másfelől, még nagyobb nyomást kell gyakorolni a kutatási ágazatra és az iparra. Senki sem szeretné kockára tenni Németország vagy Európa státuszát mint kutatási helyszínét, de a befektetési költségek nem jelenthetnek olyan érvet, amely megfelelő módon alátámasztja a laboratóriumi állatokat nem igénylő módszerek továbbfejlesztésének és alkalmazásának elodázását.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *írásban.* – (FI) Én megszavaztam az állatkísérletekről szóló irányelvet, mert az állatjólét szempontjából sokkal rosszabb is lehetett volna az eredmény. A ma elfogadott irányelv újabb lépéssel közelebb visz bennünket az állatjóléthez.

Az irányelvet most a nemzeti jog részévé kell tenniük és a lehető leghamarabb következetesen végre kell hajtaniuk a tagállamoknak. Az előző irányelv 1986-ban született, így hát épp itt az ideje, hogy Európa-szerte korszerűsítsük a kísérleti célból használt állatok jólétére vonatkozó elvárásokat.

A jövőben fontos lesz, hogy növeljük az állatkísérletek alternatíváinak fejlesztését célzó befektetéseket. Köszönöm.

Giovanni La Via (PPE), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szavazatommal támogattam a Jeggle-jelentést, mert az egy intenzív és hosszú munkafolyamat végeredményét tartalmazza, amely folyamat során az előadó képes volt fontos kompromisszumokat elérni egy olyan összetett kérdésben, mint amilyen az állatok kísérleti célokra történő felhasználása.

Nem támogattam, hogy visszaküldjük a jelentést az illetékes állandó bizottságnak, mert pontosan az a bizottság, amelynek jómagam is tagja vagyok, nagyra értékelté és egyetértett kollégám, Jeggle asszony munkájával. A kutatásoknak folytatódniuk kell; ez fontos az orvostudomány fejlődése, az egészség és számos betegség megelőzése szempontjából.

David Martin (S&D), írásban. – Csalódtam e jelentés végleges szövegében, különösen amiatt, hogy az állatjóléti rendelkezések megerősítésére irányuló módosításokat nem fogadták el. Itt az ideje, hogy egyértelmű szabályokat rögzítsünk, és elmozduljunk a főemlős állatok felhasználásának korlátozása, a vadon befogott állatok felhasználásának és a súlyos és hosszadalmas szenvedést okozó állatkísérleteknek a tilalma, valamint azon egyértelmű kötelezettség felé, miszerint, ha tudományos szempontból lehetséges, állatok bevonását nem igénylő alternatív módszereket kelljen alkalmazni. Az a legkevesebb, hogy a tagállamoknak lehetőséget kellene adni arra, hogy az Európai Unió minimális követelményein túlmenően szigorúbb állatjóléti jogszabályokat alkalmazzanak. Míg ez a jelentés javítani fog a jelenlegi szabályozáson, közel sem ment elég messzire, és ebből az okból kifolyólag tartózkodtam a zárószavazáson.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) Megszavaztam ezt a megállapodást, mert megfelelő egyensúlyt biztosít a kísérletekhez felhasznált állatok jobb védelme és a tudományos kutatási törekvések között. Az állatkísérletek hozzájárulnak számos súlyos betegség elleni küzdelemhez; az állatok szükségtelen szenvedésének elkerülése érdekében azonban mindenképpen szabályozni kell azokat. A jelenlegi irányelv 1986-ban született, ezért jelentős javításokra szorul.

Az új szöveg immár előírja, hogy az állatkísérleteket előzetesen engedélyeztetni kell – amely eljárás magában fog foglalni egy projektértékelést és egy ártalom és haszon szempontjából történő elemzést –, valamint létrehoz egy szigorú vizsgálati és ellenőrzési rendszert. A mai szavazás az előadók, kolléganóm, Jeggle asszony, valamint volt kollégám, Parish úr hathatós erőfeszítésének eredménye, akik az előző parlamenti ciklus idején dolgoztak a szövegen. A végleges szöveg minőségét már a mezőgazdasági és vidékfejlesztési bizottságbeli szavazás eredménye is tükrözte.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) E jelentés elfogadása az érintett felekkel történő tárgyalásokat követően kiegyensúlyozott kompromisszumot jelent, mely védi a tudományos célból felhasznált állatokat és egyúttal azt is elismeri, hogy a jelentős felfedezésekhez, technológiákhoz és terápiákhoz kapcsolódó, a civilizációt érintő számos betegség gyógyítása érdekében tett fejlesztésekhez szükséges állatokat felhasználni. Ez az oka annak, hogy ekképpen szavaztam.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), írásban. – (LT) A tudománynak és a természetnek a fejlődés érdekében megvalósuló interakciója mindig heves vita tárgyát képezi. Az Európai Parlament ma elfogadott egy fontos, a tudományos célú állatkísérleteket szabályozó dokumentumot. Ez a dokumentum gondoskodik az állatvédelem és a tudományos kutatás közötti kedvező egyensúlyról, és rendelkezik számos fontos kérdéssel, ezáltal biztosítva a tudományos kutatási célokra felhasznált állatok védelmét. A szkeptikusok véleménye szerint ez az irányelv ellentmond az állatvédelmi alapelveknek,

és hogy számos kétség övezi az állatok tudományos célú felhasználását. Az utóbbi irányelv értelmében azonban minden kísérlet előtt fel kell mérni, hogy szükség van-e állatok felhasználására és hogy vannak-e lehetséges alternatívák. Minden egyes tagállamnak létre kell továbbá hoznia egy olyan országos bizottságot, amelynek feladata, hogy gondoskodjon az állatjólétről és az ehhez kapcsolódó etikai szempontokról. Megszavaztam ezt a dokumentumot, mert úgy gondolom, hogy az állatkísérleteket szigorúbban kell ellenőrizni, bár a különböző területeken elkerülhetetlen tudományos fejlődésről és a tudományos kutatás folytonosságáról sem szabad megfeledkeznünk.

Tiziano Motti (PPE), *írásban.* – (IT) Csoportom irányultságától eltérően szavaztam az állatkísérletekről szóló irányelvvel kapcsolatosan annak ellenére, hogy támogatom a tudományos kutatásokat.

Ez az irányelv meglehetősen kedvezőtlen az állatok szempontjából. A kísérletek során elszennvedett fájdalom elfogadhatóságának határát az „enyhéről” a „mérsékeltre” „tolja ki”; engedélyezi a kóbor kutyákon és macskákon végrehajtott kísérleteket; a kutató belátására bízta, hogy érzéstelenítés vagy fájdalomcsillapítás nélkül hajtja-e végre a kísérletet; és még a fájdalmas műveleteknél is engedélyezi ugyanazon állat többszöri felhasználást. Engedélyezi továbbá a társas állatok, így a kutyák és a főemlősök elszigetelt tartását, a mellkas fájdalomcsillapítás nélkül történő felnyitását, valamint az élő állatokon, oktatási célból végrehajtott kísérleteket is.

Emberi érzékenységnél fogva elfogadhatatlannak tartom a szükségtelen kegyetlenkedést, politikai érzékenységnél fogva pedig tisztában vagyok vele, hogy ha Európa nem fogadta volna el ezt az irányvonalat, akkor elkerülhetetlen lett volna, hogy néhány tudományos kutatás ne Európában valósuljon meg.

Ez az európai irányelv komoly visszalépést jelent, amelyhez a tagállamoknak kötelező jelleggel igazodniuk kell nemzeti irányelveikben. Úgy vélem, egy, az állatok világa szempontjából kedvező, módosított változat az Európában végrehajtott tudományos kutatások fokozott ösztönzésével kiegészítve tényleges megoldást jelentett volna egy magát előszeretettel „civilizáltak” nevező társadalom számára.

Cristiana Muscardini (PPE), *írásban.* – (IT) Az állatok védelméről szóló irányelv a különböző országok eljárásainak harmonizálásával egyenlő feltételeket biztosít a vállalatok és a kutatók számára, de nem célja, hogy valódi védelmet biztosítson az állatok számára. Sőt, valójában csökkentették a helyettesítő módszerek alkalmazását előíró szabályokat.

Számtalan hiányosság van, és az irányelvnek ösztönöznie kellene azon fejlettebb kísérleti módszerek alkalmazását, amelyek képesek átvenni az állatkísérletek helyét: az *in vitro* módszereket, az emberi anyagcsere számítógépes szimulációját stb. Azt a tényt is el kellene ismernie, hogy gyakran nem lehetséges az egyik fajnál elért eredményeket egy másik fajra is átvéteni, amint azt kiváló tudósok is kifejtették már.

Nyilvánvaló okok miatt nem lehet javasolni az élveboncolás teljes betiltását, de szeretném felszólítani önöket arra, hogy módosítsuk oly módon ezt a szöveget, hogy tartalmazzon nem invazív gyakorlatokat, és hogy betiltsa az állatok igazságügyi orvosi vizsgálatok és tanítás céljára való felhasználását, miközben egy európai garanciabizottság létrehozásával megakadályozza az állatok humánus leölésére vonatkozó szabályok, valamint a veszélyeztetett fajok vagy vadállatok felhasználásának tilalma alóli kivételeket.

Európának nemet kell mondania a céltalan kísérletezésre. Túl gyakran fordul elő, hogy már elvégzett és támogatást is kapott kísérletekkel megegyező kísérletekre tesznek javaslatot,

csupán csak azért, hogy további támogatást nyerjenek. Hiteles beszámolókat kaptunk olyan kísérletekről, amelyekhez olyan állatokat használtak, amelyeknek kivágták a hangszálait. A tudomány szerint az elvégzett állatkísérletek nagy hányadára nem lehet ismételtén javaslatot tenni emberek gyógykezelésének céljából.

James Nicholson (ECR), írásban. – Megszavaztam ezt a jelentést, bár tudom, hogy egyesek szerint ez az új irányelv nem megy elég messzire. Úgy vélem azonban, hogy a Parlament és a Tanács által elért kompromisszum a lehető legjobb egyensúlyt teremti meg egyfelől az állatok védelme, másfelől a tudományos kutatások folytatásának engedélyezése között. A jelentés elutasítása azt jelentette volna, hogy vissza kellett volna térnünk az 1986-os irányelvhez, amely egyértelműen nem biztosít ugyanilyen szintű védelmet az állatok számára. Az Egyesült Királyság állatjóléti jogszabályai jelenleg a világ legszigorúbbjai közé tartoznak, és bár az Egyesült Királyságnak ezentúl nem áll majd módjában e terület szabályozása, követelményszintünket továbbra is kivételesen magasan tarthatjuk, nem kell belőlük visszavennünk.

Rovana Plumb (S&D), írásban. – (RO) A laboratóriumi állatok elhelyezésének etológiai szempontjaival kapcsolatban napvilágot látott újabb ismeretek és az állatok – különösen a géntechnológia terén való – felhasználására vonatkozó új kérelmek eredményeképpen sürgőssé vált a 86/609/EGK irányelv felülvizsgálata, még ha annak elfogadása akkoriban történelmi jelentőségű eredménynek számított is. Azóta jelentős fejlődés ment végbe, különös tekintettel a „3R” (replacement – helyettesítés, reduction – csökkentés és refinement – tökéletesítés) elvének bevezetésére.

Üdvözlöm az irányelv alkalmazási körének a következő szempontok szerinti kibővítését: az érzékeny állatok és a gerinctelen fajok magzati formáinak bevonása, a biológiai alap kutatással együtt; a humánus állatleölési módszerek bevezetése és azok a rendelkezések, amelyek az irányelv részeként rendelkeznek az országos vizsgálatokról; az állatokat felhasználó projektek értékelés- és engedélykötelezettsége, ideértve azok visszamenőleges értékelését is; a projektekkel kapcsolatos nem technikai jellegű információk nyilvánosságra hozatala, a végrehajtási követelmények és az országos szintű iránymutatások, valamint a végrehajtási és statisztikai jelentések által biztosított átláthatóság. Megszavaztam ezt a jelentést, mert az ebben foglalt javaslat célja az, hogy egyenlő feltételeket biztosítson EU-szerte mind az iparnak, mind a kutatóközösségnek, a tudományos célokra továbbra is felhasznált állatok védelmének erősítése mellett.

Teresa Riera Madurell (S&D), írásban. – (ES) Mint képviselőcsoportom, az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport koordinátora az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottságban, szeretném megelégedettségemet kifejezni azzal kapcsolatban, hogy a Parlament elfogadta a Tanács spanyol elnöksége idején létrejött, e fontos irányelv korszerűsítésére vonatkozó megállapodást, amely azt szabályozza, miként kell kezelni azokat az állatokat, amelyeket a különböző területek további tudományos fejlődése érdekében ezentúl is kénytelenek tudományos célokból felhasználni.

Ez egy kiegyensúlyozott megállapodás, amely a tudás gyarapodását szolgáló tudományos világ, különösen az orvostudomány – amelyet bizottságunk külön érzékenységgel kezel – elkerülhetetlen szükségletei és az állatok védelmének szükségessége közti kiterjedt egyeztetési folyamat eredménye. Meg kell állapítanom, hogy mindkét oldal tovább erősödött az általunk most elfogadott reform által. Fontos hangsúlyoznunk, hogy a megállapodás tartalmazza az az iránti elkötelezettséget is, hogy megpróbáljunk olyan új kutatási irányvonalakat és módszereket keresni és támogatni, amelyek a jövőben teljesen

felválthatnák az élő állatok laboratóriumi felhasználását anélkül, hogy mindez hátráltatná a tudomány szükségszerű fejlődését.

Zuzana Roithová (PPE), *írásban.* – (CS) Támogatom az intézkedést, amely korlátozza vagy enyhíti a tudományos célokra felhasznált állatok szenvedését. Az új gyógyszerek hatásának igazolása és a tudományos tanulmányok kapcsán az állatkísérletet nem igénylő módszereknek kellene elsőbbséget élvezniük. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az állatok védelme érdekében alternatív megoldásként emberi embriók használatát kellene engedélyeznünk. Sajnálatosnak tartom, hogy a Tanács éppen egy, az alternatív módszerekre vonatkozó korlátozó záradékot törölt a Parlament által az első olvasatban elfogadott tervezetből. Az ezekre az érzékeny területekre vonatkozó döntéshozatal tagállami hatáskörbe tartozik, és a nemzeti szintű szabályozás országonként rendkívül eltérő.

Csehországban 2006 óta törvényileg megengedett az embrionális őssejtek tudományos célú felhasználása annak ellenére, hogy sikeres orvostudományi eredményekre – ezzel ellentétben – nem embriókból, hanem magzati szövetekből származó őssejteket felhasználó kutatások vezettek. Az, hogy Strasbourgban ma a második olvasatban nem szavaztunk a Tanács irányelvtervezetéről, vagy nem fogadtunk el semmilyen állásfoglalást, azt jelenti, hogy a Tanács tervezete a Hivatalos Lapban történő kihirdetésével hatályba lép, függetlenül az európai parlamenti képviselők többségének álláspontjától.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *írásban.* – Bár a felülvizsgált jogszabály néhány ponton javítja az állatkísérletekre vonatkozó jelenlegi uniós szabályozást, egész egyszerűen nem elég bátor, és bizonyos esetekben gyengíti is a jelenlegi jogszabályt. A Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport súlyos aggodalmait figyelmen kívül hagyták, és sajnáljuk, hogy az európai parlamenti képviselők ma nem támogattak bennünket abbéli törekvéseinkben, hogy megszüntessük ezeket az aggályokat. Ezek között a legfontosabb, hogy az új jogszabály nem fogja garantálni, hogy amikor csak lehetséges, állatkísérletet nem igénylő módszert kelljen alkalmazni.

Ez pedig azt jelenti, hogy az állatok szükségtelenül tovább fognak szenvedni a tudományos kísérletek során, még akkor is, ha lenne alternatív megoldás. Ugyancsak aggasztó, hogy az új jogszabály nem engedi, hogy a tagállamok nemzeti szinten szigorúbb szabályokat hozzanak az állatkísérletek vonatkozásában. <http://www.europarl.europa.eu/members/expert/politicalBodies/search.do?group=2965&language=HU> \o "a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja" szerette volna, ha a nemzeti kormányok megtarthatták volna erre vonatkozó jogukat. Azt is mélységesen sajnáljuk, hogy nem fogadtak el szigorúbb szabályokat a főemlős állatokra vonatkozóan.

Oreste Rossi (EFD), *írásban.* – (IT) Könnyű állást foglalni az állatkísérletek ellen, hiszen senki sem szereti látni, hogy az állatok szenvednek, vagy éppen tudományos célból élve boncolják, de mi jogalkotók vagyunk, és nem adhatjuk át magunkat pillanatnyi érzelmeinknek. Ha túlságosan korlátozzuk az állatok tudományos célú felhasználását, észre kell vennünk, hogy ez esetben azokat a tesztek embereken kellene elvégezni.

Elképzelhetetlen, hogy egy új hatóanyagot, gyógyszert vagy kemoterápiát ne állatokon tesztelnének először, hiszen, amint mondtam, ez esetben magukat a betegeket kellene kísérleti nyúltnak használni. És arról se feledkezzünk meg, hogy maguknak a gyógyszergyáraknak sem érdekük, hogy tengerimalacokat, vagy – főleg – főemlősöket használjanak, hacsak nem feltétlenül szükséges, hiszen az efféle kísérletek rendkívül költségesek.

Debora Serracchiani (S&D), *írásban.* – (IT) Én nemmel szavaztam az állatok tudományos kísérletek céljából történő felhasználásáról szóló irányelvtervezetről a Parlament és a Tanács között második olvasatban létrejött megállapodásra.

Nem mondok nemet a kutatás fejlődésére, de szeretném felszólítani önöket arra, hogy csökkentjük az állatok szenvedését, tekintettel arra, hogy a felülvizsgált irányelv javaslatot tesz néhány ezzel a céllal szembemenő gyakorlatra – mint pl. annak lehetővé tételére, hogy ugyanazon az állaton egynél többször kísérletezzenek. Úgy vélem továbbá, hogy tovább kellene fejleszteni az alternatív, állatkísérleteket nem igénylő, mégis kielégítő tudományos kísérleti módszereket.

Catherine Soullie (PPE), *írásban.* – (FR) Helyeslem a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló szavazás végeredményét. Talán nem tökéletes a szöveg, de a Jeggel-jelentés – nekem úgy tűnik – legalább egy jó kompromisszumot kínál, mi több, olyan kompromisszumot, amely elnyerte az Eurogroup for Animals állatjóléti szervezet támogatását is.

A szöveg lehetőséget kínál számunkra arra, hogy hatékonyan korlátozzuk az állatoknak fájdalmat okozó kísérleteket, miközben elkerüljük a kutatás, és ezzel együtt az innováció Unión kívülre vándorlását, amely számos munkahely megszűnésével járna. A Parlament állatjóléttel és fajmegőréssel foglalkozó képviselőcsoportok közötti munkacsoportjának alelnökeként mély meggyőződése, hogy sokkal jobb, ha saját területünkön tartjuk az állatkísérleteket, ahol ez szigorúan korlátozva van, mintsem hogy hagyjuk, hogy harmadik országokban végezzék azokat, ahol az egészségügyi feltételek és az állatok életének tiszteletben tartása gyakran túl sok kívánnivalót hagy maga után.

Bart Staes (Verts/ALE), *írásban.* – (NL) Sajnálom, hogy a képviselők többsége elutasította a Zöldek által benyújtott három javaslatot, amely az irányelv módosítására és szigorúbb nemzeti szabályokra, valamint az alternatív kísérleti módszerek és a főemlősök felhasználásának jövőbeni további visszaszorítására irányult. Az állatkísérletekre vonatkozó új jogszabály rendkívül hibás. A tagállamok ezentúl nem dönthetnek úgy, hogy szigorúbb szabályokat alkalmaznak az állatkísérletekre. A tagállami szabadság ilyenkor korlátozása semmilyen hasznos célt nem szolgál. Az állatok a belső piac elvárt viselkedést diktáló dogmájának áldozataiul fognak esni. Mindazonáltal fontos, hogy a tagállamok fel merjék vállalni a vezető szerepet. Úttörő nemzetek nélkül számos európai állatjóléti szabály – úgymint a kozmetikai célú állatkísérletek tilalma – sohasem valósulhatott volna meg.

Az új irányelv javítja a laboratóriumi állatokat tenyésztő, forgalmazó vagy felhasználó vállalatok és intézmények ellenőrzését. Annak a kitételnek a megfogalmazása azonban, amely arra vonatkozik, hogy amennyiben rendelkezésre állnak ilyenek, alternatív kísérleti módszereket kell alkalmazni, kevésbé erőteljes utasítást hordoz, mint a korábbi irányelv. Ez egy elszalasztott lehetőség arra, hogy csökkentjük az állatok szenvedését, és javítsuk a kutatás minőségét. Az új szabályok nem ismerik el az állatkísérletek alternatíváiként szolgáló új módszerek kifejlesztése terén elért fejlődést, amely alternatívák egyébként sok esetben megbízhatóbbak, mint az állatkísérletek.

Derek Vaughan (S&D), *írásban.* – Csalódott vagyok, amiért az állatkísérletekkel kapcsolatos szabályok nem lettek szigorúbbak. Azok a kulcsfontosságú intézkedések, amelyek arra kötelezték volna Európát, hogy tovább csökkentse és más módszerekkel helyettesítse az állatkísérleteket, nem kerültek bele az új jogszabályba. Ez egy elszalasztott lehetőség, hiszen sokkal többet tehattünk volna az állatok védelméért, ideértve annak engedélyezését is, hogy az egyes tagállamok szigorúbb állatjóléti követelményeket

fogadjanak el, mint más országok. Aggodalommal tölt el, hogy ez az irányelv meg fogja tiltani, hogy Nagy-Britannia szigorúbb követelményeket állítson a jövőben. Ráadásul az állatok tudományos kísérletekhez való felhasználásának rendszeres felülvizsgálatát célzó eljárások sem kerültek be az irányelvbe. Annak azonban örülök, hogy az új gyógyszerekre és betegségekre irányuló alapvető kutatások folytatódhatnak.

Janusz Wojciechowski (ECR), *írásban.* – (PL) Sajnálom, hogy a tanácsi irányelv ebben a végleges formában került elfogadásra, anélkül hogy belefoglalták volna az Európai Parlament által 2009 májusában elfogadott rendelkezést, amelynek értelmében az összejteken és emberi embriókon végzett kísérletek nem tekinthetők az állatkísérletek alternatíváinak. Az irányelv megszövegezésétől eltekintve úgy vélem, hogy ez a fajta megközelítés – vagyis az, hogy az állatkísérleteket emberi organizmusokon végzett kísérletekkel helyettesítsék – kerülendő lenne.

Jelentés: Csaba Óry (A7-0235/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *írásban.* – (PT) Igennel szavaztam a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokra, abból a megfontolásból, hogy hangsúlyozniuk kell azt, hogy a jó foglalkoztatási és jövedelmi szint hatékony elősegítéséhez szükség van a képesítések magas szintjére, különös tekintettel az új gazdaságra, amelyben külön hangsúlyt fognak kapni az új ágazatok és az új képességek.

A magas szintű foglalkoztatásnak mind a kutatás és fejlesztés szempontjából kulcsfontosságú, magasan képzett, mind az EU-átlagnál alacsonyabb képzettségi szinttel rendelkező emberek számára lehetségesnek kell lennie. A tagállamoknak tehát fontos szerepet kell betölteniük az átképzésben, az oktatás elősegítésében és abban, hogy új lehetőségeket teremtsenek az egész életen át tartó tanulás terén.

Érdemes megjegyezni, hogy ahhoz, hogy uniós szinten jó foglalkoztatási szintet és teljes fejlődést érjünk el, biztosítani kell, hogy azok, akik törekszenek arra, hogy tovább képezzék magukat, valódi munkalehetőséghez jussanak, és – ha szükséges – átképezhessék magukat. A jelenlegi és jövőbeni igényekkel összhangban lévő karrier-tanácsadásra való összpontosítás lehet a módja annak, hogy ismét elérjük a magas szintű foglalkoztatást.

Elena Oana Antonescu (PPE), *írásban.* – (RO) Bár a legtöbb tagállamban továbbra is törekeny a gazdasági légkör, már vannak biztató jelei a gazdasági növekedés felélénkülésének. Ezért erőfeszítéseinket a munkahelyteremtő potenciál megerősítésének biztosítására kell összpontosítanunk, valamint arra, hogy segítsük a lakosságot abban, hogy megtalálja és kihasználja ezeket a munkalehetőségeket. Az Európai Bizottság 2010 áprilisában javaslatot tett a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó új iránymutatásokra. Az általános gazdaságpolitikai iránymutatások mellett ezek alkotják az intelligens, fenntartható és a befogadást elősegítő növekedést célzó EU 2020 stratégia végrehajtására vonatkozó integrált iránymutatásokat.

A négy foglalkoztatási iránymutatás a következő: a munkaerő-piaci részesedés növelése és a strukturális munkanélküliség csökkentése, a társadalmi befogadás elősegítése és a szegénység elleni küzdelem, az oktatási rendszer minden szintje teljesítményének növelése, valamint a képzett munkaerő fejlesztése. Óry úr jelentése támogatja a Bizottság által javasolt megközelítést, de ezen túlmenően számos kérdést tisztáz, és kiegészítő információkkal is szolgál. Ezért szavaztam rá igennel.

Sophie Auconie (PPE), írásban. – (FR) Az Európai Bizottság 2010 áprilisában javaslatot tett a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó új iránymutatásokra az EU 2020 stratégia végrehajtásának részeként. Őry úr, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportjának tagja jelentésében támogatja a Bizottság javaslatát és hozzátesz néhány, általam szükségesnek vélt elemet. Ezek szerint a Bizottság által figyelmen kívül hagyott kohéziós politikát teljes egészében be kell építeni a foglalkoztatási politikákba. Bár az Európai kompetencia a foglalkoztatási ügyekben továbbra is korlátozott, az EU nem érheti be passzív szereppel, és a lehető legjobban ki kell használnia a rendelkezésére álló eszközöket (kohéziós politika, Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap, nyitott koordinációs módszer). Ezért teljes mértékben támogatom a jelentés iránymutatásait.

Zigmantas Balčytis (S&D), írásban. – (LT) Én megszavaztam ezt az állásfoglalást. Az öregedő társadalom egyre terjedő jelenségével szembekerülve mind tagállami, mind európai uniós szinten intézkedéseket kell hoznunk az idős emberek társadalomból való kirekesztése és a kor alapján történő hátrányos megkülönböztetés leküzdése érdekében. Biztosítanunk kell, hogy a tagállamok átfogó támogatást nyújtsanak az időseknek, mindenekelőtt azáltal, hogy megteremtik a magas minőségi színvonalat képviselő egészségügyi és szociális ellátórendszer működtetésének feltételeit. Azt is biztosítanunk kell, hogy a tagállamok hozzájáruljanak a tartós ápolási-gondozási szolgáltatások nyújtásához, és alkalmazzák az idős embereket szolgáló tájékoztatási és megelőzési politikát, különös tekintettel az élelmiszerekre. A tervezett célok sikeres végrehajtásának biztosítása érdekében rendkívül fontos egy fenntartható támogatási rendszert létrehozni a tartós ápolási-gondozási szolgáltatások finanszírozására. Az Európai Bizottságnak cserébe annak érdekében kellene erőfeszítéseket tennie, hogy anyagi helyzetétől függetlenül minden európai polgár számára elfogadható egészségügyi ellátási szintet biztosítson.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), írásban. – (FR) Az Európai Bizottság által 2010 márciusában bemutatott Európa 2020 stratégia célja, hogy az elkövetkezendő évtizedre irányt szabjon az EU működésének.

Bár azon csupán sajnálkozhatunk, hogy a Parlamentet nem vonták be a stratégia kidolgozásába, lévén az Barroso úr egyszemélyes feladata, van egy terület, amellyel kapcsolatban a Parlament is véleményt nyilváníthat: ez pedig az integrált foglalkoztatási iránymutatások területe. A 10 iránymutatás a több és jobb munkahely teremtésére, a tisztességes munka megerősítésére, valamint az oktatási és szakképzési rendszer javítására vonatkozik.

Ebből kifolyólag képviselőtársaim többségével egyetemben ma, 2010. szeptember 8-án, szerdán, olyan jelentést szavaztam meg, amely meghatározza ezeket a célkitűzéseket; továbbá a rendelkezésünkre álló módokon kérjük az Európai Szociális Alap jobb felhasználását, és ragaszkodunk ahhoz, hogy nagyobb figyelmet kapjanak az alacsony jövedelmű munkavállalók és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem csakúgy, mint annak a szükségessége, hogy garantáljuk a minőségi és megfizethető közszolgáltatásokhoz való hozzáférést. Végül, ha azt szeretnénk, hogy ez a stratégia igazán befogadó legyen, biztosítanunk kell a fent említett iránymutatások és a kohéziós politika közötti koherenciát.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), írásban. – (LT) Megszavaztam ezt a jelentést, mert az uniós tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó új, 2020-as iránymutatások nagy hatással lesznek a munkaerőpiacra a következő néhány évben. Öröömre szolgál, hogy az Európai Parlamenthez benyújtott módosítások révén lehetőség nyílt arra, hogy világos célokat fogalmazzunk meg, és hogy speciális intézkedéseket hozzunk meg a Bizottság által javasolt

foglalkoztatási iránymutatásokon belül. Természetesen továbbra is minden tagállamban a munkanélküliség csökkentése, a minimálbérek biztosítása, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem maradnak a foglalkoztatáspolitikai prioritást élvező területei. Egyetértek azzal, hogy az egyik legfontosabb cél annak megvalósítása, hogy egyenlő munkáért egyenlő díjazás járjon, valamint hogy minden munkavállaló egyenlő munkakörülmények között dolgozhasson.

Egyetértek a Parlament javaslataival, miszerint a legkiszolgáltatottabb csoportokra koncentráló foglalkoztatáspolitikai intézkedéseket kell kezdeményeznünk, mivel a szegénység elsősorban és leginkább ezeket az embereket sújtja. Ezen kívül felszólítom a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az iránymutatásokban fordítsanak nagyobb figyelmet a fiatalokra és az idősebb munkavállalókra, akik hátrányos megkülönböztetéssel szembesülnek a munkaerőpiacon.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), írásban. – (RO) A jelenlegi gazdasági válság az elkövetkezendő években kétségkívül óriási hatással lesz a munkaerőpiacra. A gazdasági élénkülés és a gazdasági növekedés újjáéledésének jelei már kezdenek mutatkozni. A gazdasági válság foglalkoztatásra gyakorolt hatása azonban várhatóan még nem érte el a csúcst. Ezért üdvözlöm a jelen erőfeszítéseket, amelyeknek a célja a fenntartható fellendülés biztosítása és az európai gazdaságok munkahelyteremtő potenciáljának megerősítése, és az emberek munkához segítése. Az európai országoknak a jelentős demográfiai változások jelentette kihívásokkal is szembe kell nézniük, amelyeket a globalizáció folyamata is súlyosbít, miközben a nemzeti költségvetésekhez hozzájáruló adófizetők számának tartós csökkenéséről szóló forgatókönyvek sem tűnnek túlzottan ígéretesnek.

A 2020-as stratégia és annak arra irányuló célkitűzéseinek ismeretében, hogy alkalmazzunk új technológiákat a szén-dioxid-kibocsátás visszaszorítása érdekében, a foglalkoztatási stratégiát nemcsak rövid távra, hanem közép- és hosszú távra is kellene tervezni. Ezt a stratégiát nyilvánvalóan olyan intézkedésekkel együtt kell megtervezni, amelyek célja a 25 év alatti fiatalok foglalkoztatásának elősegítése, mivel ez a korcsoport jelenleg eddig példátlan mértékű munkanélküliséggel küzd.

Vito Bonsignore (PPE), írásban. – (IT) Szeretném megindokolni az ezzel a jelentéssel kapcsolatban leadott szavazatomat, mert úgy gondolom, hogy e jelentés témája alapvető jelentőséggel bír az európai munkaerőpiac jövőjére nézve.

Ez a javaslat az Európai Unión belül bevezetendő általános gazdaságpolitikai iránymutatásokat tartalmaz a foglalkoztatásra vonatkozólag. A gazdasági válságnak még nincs vége, ott húzódik még a foglalkoztatási válság mögött.

Míg igaz, hogy láthatók már az élénkülés biztató jelei, a munkaerőpiac alapjában véve továbbra is zárt, és még mindig nagyon magas a munkanélküliek száma. Európán belül azonban vannak különbségek. Spanyolországban és Görögországban például aggasztóan magas a munkanélküliek száma, és a munkanélküliség leginkább a fiatalokat sújtja. Az én hazámban viszont szerencsére, és hála az olasz kormány által elfogadott helyes intézkedéseknek, nem emelkedett ilyen drámai mértékben az állástalanok száma. El kell ismerni, hogy az olasz kormány a munkaerőpiac rugalmassága és dinamizmusa elősegítésének élharcosa, és ez a recept, úgy tűnik, beválik.

Bizonyos kormányok, amelyek túlságosan is védeni akarták a munkavállalók jogait, hagyták, hogy saját munkavállalóik elveszítsék az állásaikat. Ezzel ellentétben a rugalmasság és a

versenyszellemű munkaerőpiacon való részvételre való készség megóvjja a munkahelyeket, és olyan gazdasági feltételeket teremt, amely ösztönzi a további új munkahelyek létrejöttét.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Én nem szavaztam meg az Őry-jelentést annak ellenére, hogy tartalmazza a baloldal néhány lényeges módosítását, mint például azt, hogy szükség van a nemek közötti egyenlőség biztosítására, és annak ellenére, hogy jobb, mint a bizottsági szöveg. Azért szavaztam a jelentés ellen, mert elfogadja a rugalmas piac filozófiáját, sőt, még nagyobb rugalmasságot szeretne elérni, a rugalmas biztonság munkaerőpiacon való stratégiai felhasználása mellett, amely – mint tudjuk – közvetlenül a munkavállalók ellenében hat.

A jelentés azt is megfontolja, hogy a pénzügyi válságból való kilábalás és a növekedési politikák alkalmazása érdekében szükség van a belső piac teljes kiaknázása alapján történő szerkezetváltásra, valamint a „jogi akadályok” felszámolására. E homályosan megfogalmazott szavak mögött azonban továbbra is fennáll annak a lehetősége, hogy nem védjenek a munkavállalók munkához kapcsolódó jogait.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) Támogatom az Őry-jelentést, és üdvözlöm az általa kínált lehetőséget. Az Agenda 2020 keretén belül sürgősen szükség volt általános iránymutatások kidolgozására úgy a gazdaságpolitika (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121. cikke), mint a foglalkoztatáspolitikára (148. cikk) vonatkozásában. A gazdasági válság, amelyet napjainkban élünk, súlyosbítja a társadalmi problémákat, és egyre sürgetőbbé teszi a hatékony és fenntartható foglalkoztatáspolitikát kidolgozását. Egyetérték az előadóval azon javaslatok kapcsán, amelyeknek a célja, hogy erőteljesebb intézkedések szülessenek az európai férfiak és nők foglalkoztatási szintjének emelése érdekében.

A jelentés segítette megerősíteni olyan kérdéseket, amelyek nem kaptak kellő hangsúlyt, úgymint: 1. a munkanélküliség csökkentése a legkiszolgáltatottabb csoportok, köztük a fiatalok körében az oktatás szintjének emelése, az iskolaelhagyók számának csökkentése és az emberek szegénységből való kiemelése révén; 2. egyenlő bánásmód és azonos munkahelyen egyenlő munkáért egyenlő díjazás biztosítása; és 3. a regionális és helyi hatóságok, parlamentek és szociális partnerek bevonása a fenti programok tervezésébe, végrehajtásába, felügyeletébe és értékelésébe, különös tekintettel a célok és mutatók meghatározására.

Lara Comi (PPE), írásban. – (IT) A lisszaboni stratégia kimondja, hogy az Európai Uniónak a munkaerején keresztül kell javítania produktivitását és versenyképességét.

Ezt a célkitűzést nem sikerült maradéktalanul teljesíteni, tekintve, hogy a munkanélküliség még mindig magas. Fontos, hogy elemezzük a teljes foglalkoztatás lelassulásáért felelős problémákat. A nemek, faji vagy etnikai származáson és valláson alapuló hátrányos megkülönböztetés felszámolása figyelemre méltó előrelépést jelentene, amely lehetővé tenné, különösen a fiatalok és a nők számára, hogy versenyképesebbé váljanak a munkaerőpiacon. A nőknek azzal a nehézséggel is szembe kell nézniük, hogy hogyan egyeztessék össze az anyaságot a karrierrel: a vállalati bölcsődék fejlesztése, az igény szerinti részmunkaidő biztosítása, valamint annak lehetővé tétele, hogy a nők anélkül maradhassanak otthon beteg gyermekükkel, hogy munkahelyük elvesztésétől kellene félniük, hasznos intézkedések lennének, amelyek hozzásegítenék a nőket kettős szerepük betöltéséhez.

A másik védelemre szoruló csoport a fiataloké, akik gyakran évekig tartó munkanélküliségre kell, hogy számítsanak: bővelkednek képességekben és elméleti tudásban, de híján vannak

a gyakorlati tapasztalatnak. Az iskoláknak alaposabban szemügyre kell venniük, hogy mit akarnak a vállalatok és alaposabban kellene felkészíteniük a diákjaikat a munka világára. A vállalatoknak viszont be kell fektetniük az ifjú generációkba, mégpedig azáltal, hogy esélyt adnak nekik karrierük építésére.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic és Alf Svensson (PPE), *írásban.* – (SV) Ma, 2010. szeptember 8-án igennel szavaztunk a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló jelentésre (A7-0235/2010), az Európa 2020 integrált iránymutatás II. részére (2010/0115(NLE)). Szeretnénk azonban hangsúlyozni, hogy a jelentés bizonyos részeivel nem értünk egyet, így például a tagállamok munkaerő-piaci politikájának részletes szabályozására, a tagállamok kereskedelmének és iparának szupranacionális ellenőrzésére, valamint a minimálbérek uniós szabályozására irányuló javaslatokkal. Ezzel szeretnénk kiállni a szubszidiaritás elve mellett. Azt azonban szeretnénk kiemelni, hogy a jelentésben foglaltak nagy része helyes. Így például egyértelműen támogatjuk a férfakkal és nőkkel szembeni egyenlő bánásmód, valamint az egyenlő munkáért egyenlő díjazás elvét.

Marielle De Sarnez (ALDE), *írásban.* – (FR) A Parlament véleményt nyilvánított a foglalkoztatással kapcsolatos integrált iránymutatásról. A 10 iránymutatás célja, hogy több és jobb munkahelyet teremtsen, ösztönözze a foglalkoztatást, valamint hogy javítsa az oktatási és képzési rendszereket. A Parlament szót emelt az Európai Szociális Alap hatékonyabb működése, a szegényebb foglalkoztatottakra fordított fokozottabb figyelem, a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelem és a megfizethető, magas színvonalú közszolgáltatás biztosítása érdekében.

Anne Delvaux (PPE), *írásban.* – (FR) Kétségkívül a munkaerőpiac kérdése aggasztja leginkább Európa lakosságát. A munkaerő-piaci helyzet ugyanis továbbra is romlik, és a munkanélküliségi ráta ma már eléri a 9,8%-ot.

A foglalkoztatási iránymutatások nélkülözhetetlen eszközt jelentenek a strukturális reformok ösztönzéséhez csakúgy, mint a bevezetendő reformok hatásának méréséhez; és mindez éppúgy a 2020-as stratégia keretében, mint a gazdaságpolitikák bevezetés alatt álló új koordinációjának kontextusában. Ennélfogva alapvetően fontos, hogy kézzel tartsuk e témákat, de épp ilyen fontos, hogy a lehető legmegfelelőbb reformok szülessenek.

Az iránymutatások megléte egy dolog. Az azonban teljesen másik kérdés, hogy a tagállamok megfelelően hajtják-e végre azokat. Véleményem szerint ebből a célból különösen fontos a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi (EPSCO) Tanács szerepének megerősítése a 2020-as stratégiában éppúgy, mint a gazdasági kormányzásban, és azt is biztosítani kell, hogy az EPSCO teljes mértékben részese legyen a bevezetett reformoknak, mert ezáltal biztosítható szociális modellünk és az EU számára a legjobb gazdasági kormányzási modell életképessége. Meggyőződésem, hogy elkerülhetetlenül szükség van a foglalkoztatási és szociális pillérnek az európai döntéshozatal összefüggésében történő újbóli egyensúlyba hozatalára.

Edite Estrela (S&D), *írásban.* – (PT) Megszavaztam a jelentést, mert olyan politikákat támogat, amelyek elősegítik az aktív öregedést, a nemek közti egyenlőséget, a férfiak és nők egyenlő díjazását, a nők védelemhez, valamint szociális és szakmai kedvezményekhez való hozzáférését. Tekintettel arra, hogy egyre nagyobb nehézséget jelent a nők munkaerőpiacra történő bevonása, szükség lesz olyan szakpolitikák végrehajtására, amelyek elősegítik a munka és a családi élet összeegyeztetését.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson és Marita Ulvskog (S&D), *írásban.* – (SV) A foglalkoztatási iránymutatásokról szóló jelentés mellett voksoltunk, de szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy fontos különbségeket fedeztünk fel a nyelvi változatok között. Mi arra szavaztunk igennel, hogy a tagállamok biztosítsanak egy minimáljövedelmet - ahogy ez a módosítás angol változatában szerepel. A svéd változatban viszont sajnos a „minimilön” kifejezés szerepel, amely minimálbért jelent.

A bérszintek nem tartoznak uniós hatáskörbe, ezért feltételeztük, hogy a svéd változat a hibás. Megszavaztuk továbbá a jelentést annak ellenére, hogy abban több utalás szerepel a „magas adókra” mint a növekedés gátjaira, anélkül hogy meg lenne határozva, mit is értünk „magas adók” alatt. Az adózás ugyancsak nem tartozik uniós hatáskörbe, és úgy véljük, hogy számos példát találhatunk adókból finanszírozott tevékenységekre, amelyek jelentősen hozzájárulnak a növekedéshez.

Diogo Feio (PPE), *írásban.* – (PT) Amint azt már kollégám, Gruny asszony jelentésével kapcsolatban elmondtam – amelyről múlt júliusban szavaztunk – a társadalom fejlődött, a világ megváltozott, így a munkaerő-piaci kapcsolatoknak is változniuk kell. Szilárd meggyőződésem, hogy ez a helyzet, ezért nagy örömmre szolgál, hogy a Parlament a munkanélküliség elleni küzdelem jegyében támogatta a rugalmasabb munkaidő-beosztást. Az oktatás területén kormányzati szinten felelős lévén örömmel látom továbbá, hogy ez a javaslat fokozott hangsúlyt fektet a munkavállalók oktatására és képezésére. Ezt az elkötelezettséget rendkívül komolyan kellene venni az EU 2020 stratégia vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy a válság hatására a munkanélküliek száma a 2008-beli 16 milliőról 2010-re 23 millióra nőtt Európában, a válságból való kilábalás bármely stratégiájának tartalmaznia kell a munkahelyteremtést. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha kifejezetten hangsúlyt fektetünk az innovációra, a rugalmas munkaszervezésre, az új munkamodellekre és még több fiatal szakképzésére, mindezt az egyre versenyképesebb piac megvalósítása érdekében.

José Manuel Fernandes (PPE), *írásban.* – (PT) Az új 2020-ra vonatkozó foglalkoztatási iránymutatások háttérében a gazdasági válság áll, amelynek a munkaerőpiacra gyakorolt negatív hatásai az elkövetkezendő években is érezhetőek lesznek.

A munkanélküliséggel járó, azonnali beavatkozást igénylő problémák mellett hosszú távú kihívásokkal is szembesülünk: különösképpen a demográfiai változáshoz, a globalizációhoz és az új szénszegény technológiák elfogadásához kapcsolódóan. Ennélfogva nagyon fontos egy olyan európai foglalkoztatási stratégia kialakítása, amely a válságból eredő legerősebb és a közép- és hosszú távon felmerülő problémákra egyaránt megoldással szolgál.

A flexicurity (rugalmas biztonság), a minőségi oktatás, az élethosszig tartó tanulás és a strukturális munkanélküliség leküzdése elengedhetetlen követelmények a gazdasági növekedésre és a társadalmi jólétre vonatkozó közös célkitűzések eléréséhez. Ezért az Európa 2020 stratégiának most kell elkezdődnie. Az EU Strukturális és Kohéziós Alapoknak már a jelenlegi programidőszakban el kell kezdenie ezt a stratégiát követni. Fontos, hogy a mezőgazdaság és a vidéki települések hangsúlyt kapjanak a stratégiában. Törekedni kell a kohéziós célok elérésére, valamint együttműködést kell teremtenünk a kohéziós és az ágazati politikák között.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *írásban.* – (PT) Mi nemmel szavaztunk erre az állásfoglalásra, mivel az figyelmen kívül hagyja a munkanélküliség, a munkahelyek bizonytalansága és a szegénység legfőbb okait, és mivel az e Házban újfent benyújtott javaslatainkat elutasították. Ezek közé tartoztak a következők:

- A Bizottságnak fel kellene ismernie, hogy változtatni kell a jelenlegi makroökonómiai politikákon, mégpedig a Stabilitási és Növekedési Paktum felfüggesztésével és a privatizáció és liberalizáció folyamatának leállításával, és prioritást kellene biztosítani annak, hogy minden munkavállaló számára jogokkal és magasabb fizetéssel járó, minőségi munkahelyet teremtsünk, hogy csökkentsük a szegénység szintjét és növeljük a társadalmi befogadást és fejlődést.

- A be nem jelentett munka ellen szigorúbb munkaügyi ellenőrzésekkel kell küzdeni, amellettt hogy adóügyi intézkedéseket kell hozni az alacsony jövedelműek érdekében.

- A Tanácsnak európai uniós szintű megállapodásra kell jutnia a hajléktalanság 2015-re való felszámolásával kapcsolatban, és integrált politikai intézkedéseket kell kidolgoznia annak biztosítása érdekében, hogy mindenki méltányos minőségi lakhatáshoz és megfelelő energiaellátáshoz juthasson.

Elutasították továbbá a nemek egyenlőségére vonatkozó új irányelvnek a javaslatba való foglalására tett javaslatunkat is. Ez azt támogatta volna, hogy a tagállamok a női jogok teljes körű tiszteletben tartása és az egyenlőtlenségek felszámolása mellett növeljék a nők foglalkoztatását, mégpedig a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos konkrét célkitűzések, a nemi szempontokra összpontosító integráció és konkrét politikai intézkedések révén.

Nathalie Griesbeck (ALDE), írásban. – (FR) Ezekben az időkben, amikor a munkanélküliségi ráta 9,8%-on áll Európában, amikor a munkaerőpiac helyzete folyamatosan romlik és amikor a gazdasági válságnak még korántsem mutatkozott meg minden hatása, az Európai Uniónak nagyra törő foglalkoztatási stratégiát kell kialakítania.

Ezért az Európai Parlament az EU 2020 stratégia részeként iránymutatásokat fogadott el a foglalkoztatáspolitikákhoz: 10 iránymutatást a munkahelyteremtéstől, a munkahelyek minőségéről, az ifjúsági foglalkoztatásról, a kiszolgáltatott helyzetűek csoportjának foglalkoztatásáról, a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelemtől és az Európai Szociális Alap legmegfelelőbb felhasználásának fontosságáról. Lehet, hogy ezek nagyon nagyra törő célok, ám olyan elsődleges és rendkívüli fontosságú iránymutatásokról van szó, amelyeket jelenleg és a jövőben végre kell hajtaniuk a tagállamoknak, ezek pedig egyúttal a Parlament által a tagállamok számára küldött szigorú üzenetet is jelentenek egy olyan időben, amikor állampolgáraink számára a foglalkoztatottság jelenti a legjelentősebb problémát és aggodalom forrását.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Én megszavaztam az Óry-jelentést a tagállamok foglalkoztatási politikájáról szóló iránymutatással kapcsolatosan az Európa 2020 stratégia összefüggésében. Ez a szöveg jelentős hangsúlyt fektet a munkanélküliség háttérben álló gazdasági és szociális válsággal szemben folytatott harc elsődleges fontosságára. A szöveg az alábbi pontokra összpontosít: a foglalkoztatottság 75%-os arányának elérése az elkövetkezendő 10 éven belül az Unió egészére nézve, külön tekintettel a munkaerőpiac legveszélyeztetettebb csoportjaira: a fiatalokra, az idősekre, a szakképzetlen nőkre, a rokkantakra és a migráns háttérrel rendelkezőkre, figyelemmel arra, hogy ezek a csoportok szenvedik el a legtöbb hátrányos megkülönböztetést a munkaerő-toborzás és a foglalkoztatottság terén. A szöveg emlékeztet továbbá a tisztességes munka alapvető elveire és a szegénység elleni harcra.

Małgorzata Handzlik (PPE), írásban. – (PL) A következő 10 évre vonatkozó foglalkoztatáspolitikai iránymutatások azt mutatják, hogy a szolgáltatási ágazat egyike lesz azon területeknek, amelyeken a legtöbb munkahely fog létrejönni. Ahhoz, hogy ezek

a munkahelyek valóban megszülessenek, kedvező körülményeket kell teremteni a vállalkozások számára az általuk kínált szolgáltatások terén, ideértve a határokon átnyúló szolgáltatásokat is. Ezért szeretném hangsúlyozni, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv támogathatja a foglalkoztatáspolitikát, amennyiben a tagállamok javítanak annak a nemzeti jogba való átültetésén.

Az irányelv új lehetőségeket teremt a vállalkozások számára, de amennyiben jól alkalmazzák, kedvező hatást gyakorolhat a munkaerőpiacra is. Ezért helyeslem a jelentésben elfogadott javaslatokat. A szolgáltatási szektorban mobil, megfelelően felkészült és képzett munkavállalókra lesz szükség, ezért mind az oktatási és képzési rendszerben, mind a foglalkoztatáspolitikában változtatásokra lesz szükség.

Elie Hoarau (GUE/NGL), írásban. – (FR) Én megszavaztam ezt a jelentést. Egy tengerentúli régió választott képviselőjeként igencsak tisztában vagyok a foglalkoztatást elősegítő és a szegénység elleni küzdelemre irányuló szakpolitikákkal, hiszen Franciaországon belül a tengerentúli megyékben a legalacsonyabb a foglalkoztatási ráta (az EU összes tagállamának 62,3%-os átlagához képest Réunion-on például csak 43,9%).

Ennek a számadatnak 2014-re 10%-kal, 2020-ra pedig 75%-ra való emelése olyan cél, amelyért mindig is küzdöttem, különösen azért, mert célja elsősorban a nehéz helyzetben lévő fiatalok, a nők és a fogyatékkal élők segítése. A javaslat a szegénységgel is foglalkozik, és a szegénységi küszöb alatt élők számának 25%-kal való csökkentését tűzte ki célul. E célok érdekében minden szociális és politikai erőt mozgósítani kell, úgy franciát, mint európaiat, hogy az állam kiaknázhassa a szükséges erőforrásokat, hogy a megadott határidőn belül elérhesse a kitűzött célokat.

Alan Kelly (S&D), írásban. – Támogattam ezt a konzultációt, mert úgy vélem, az EU tagállamai számára nagyon fontos, hogy megfelelő minimál jövedelmet biztosítsanak a szegénységi küszöb felett. Alapvető fontosságú továbbá az egyenlő bánásmód és az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás záradékának lehetőség szerinti megerősítése.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A jelenlegi gazdasági válság a legfontosabb megfontolandó tényező az új 2020-as foglalkoztatási iránymutatásoknál, tekintve, hogy ennek az elkövetkezendő években nagyon jelentős hatása lesz a munkaerőpiacra. Jóllehet egyes adatok fellendülésre utalnak az EU néhány tevékenysége vonatkozásában, a tagállamok nagy többségének gazdasági helyzete továbbra is meglehetősen instabil marad.

Másrészről a jelenlegi válság hatása a munkanélküliség tekintetében továbbra sem érződik még teljesen, annak eredményeként további több ezer ember fogja a jövőben elveszíteni állását. Ez azt jelenti, hogy a legnagyobb kihívásokat a demokratikus változás, a globalizáció, valamint az új technológiák, így például az alacsony széntartalmú technológiák elfogadása jelenti majd. Ezért a következő évtizedre vonatkozó európai foglalkoztatási stratégiának nem csupán a legsürgősebb beavatkozást igénylő, válságból eredő problémákkal, hanem a közép- és a hosszú távú kihívásokkal is foglalkoznia kellene. Ez az oka annak, hogy így szavaztam.

Alexander Mirsky (S&D), írásban. – (LV) Teljes mértékben egyetérték Őry úrral, az előadóval, ezért támogattam ezt a jogalkotási állásfoglalást. Külön üdvözöltem a Tanács 12. módosítását, amely kimondja, hogy lényeges, hogy küzdjünk a gazdasági növekedést lassító tényezők ellen, ideértve a bürokratikus terheket és a magas adókat. Nem emlékszem olyan korábbi esetre, amikor az Európai Parlament a bürokratikus terhekről és a magas adókról beszélt volna.

Kevesen gondolkodnak el azon, hogy az irracionálisan magas és logikátlan adóterhek bármilyen gazdasági rendszert legyengíthetnek. Napjainkban egy olyan országban, mint Lettország, az adórendszer válsághoz vezetett. A bürokratikus és összetákolts adórendszernek köszönhetően Lettország több mint 10 milliárd eurót veszített el. Abban a reményben támogattam ezt a jogalkotási állásfoglalást, hogy általa kezdetét veheti az EU egész területére vonatkozó adóoptimalizálás óriási feladata.

Andreas Mölzer (NI), *írásban.* – (DE) A foglalkoztatáspolitikai alapvetően fontos mind a gazdaság, mind a társadalmi béke szempontjából. Ezért minden nemzetnek érdeke, hogy meghozza saját, megfelelő intézkedésekre vonatkozó döntéseit. Ha azonban az egyes tagállamok között túl nagyok az eltérések, az ellehetleníti az egységes intézkedéscsomagokat. Azon tagállamok számára – mint például Lengyelország, Málta vagy Magyarország –, amelyekben 60% alatti a munkaerő-piaci részvétel, a 75%-os cél merő fantázia. De még a 70% körüli szinttel rendelkező Ausztria számára is igencsak kérdéses, hogy a magasabb szintű munkaerő-piaci részvétel összeegyeztethető-e a gyermekneveléshez kapcsolódó választási szabadsággal, vagy a hazai munkaerőnek az olcsó, külföldi munkaerő által okozott bérdőmpinggel szembeni védelmével. Ezen okok miatt úgy döntöttem, hogy a jelentés ellen voksolok.

Franz Obermay (NI), *írásban.* – (DE) Csupán illúzió az elképzelés, amely szerint egy ultraliberális Európai Unióban hatékonyan felvehető a küzdelem a munkanélküliség ellen. Ezért Öry Csaba jelentése ellen szavaztam.

Alfredo Pallone (PPE), *írásban.* – (IT) Öry úr jelentése mellett szavaztam, mert egyetértek annak megközelítésével és végső üzenetével.

A javaslat hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növelni kell a munkaerőpiacon az aktív keresők számát a strukturális munkanélküliség csökkentése érdekében, és hogy különös figyelmet kell fordítani az élethosszig tartó tanulásra.

A jelenlegi oktatási rendszer fejlesztése és a fiatalok felsőoktatásban való részvételre történő ösztönzése révén kulcsfontosságú szerepet kap az oktatás. Számos új, a társadalmi befogadást és a szegénység elleni hatékonyabb harcot előmozdító törekvést láthatunk majd az elkövetkezendő években.

Aldo Patriciello (PPE), *írásban.* – (IT) 2010. április 27-én a Bizottság javaslatot terjesztett elő az „Európa 2020 integrált iránymutatásokra” vonatkozólag, amelyben keretet szabott a tagállamok által végrehajtandó új stratégia és reformok számára.

A 2020-ig terjedő új foglalkoztatási iránymutatások a gazdasági válság közepén kerülnek megvitatásra, amely az elkövetkező években kétségtelenül komoly hatással lesz majd a munkaerőpiacra. A növekedés visszatéréséről tanúskodó bizonyos bátorító jelek ellenére a legtöbb tagállam gazdasága továbbra is sérülékeny. Ezért még mindig nem érezzük teljesen a válságnak a munkanélküliségre gyakorolt közvetlen hatásait. Ebből következik, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni a fenntartható fellendülés biztosítására és az európai gazdaságok munkahelyteremtő potenciáljának megerősítésére, valamint az emberek munkához jutásának támogatására.

Ezért nagyon fontos, hogy a következő évtizedre szóló európai foglalkoztatási stratégia egyensúlyt teremtsen a válságból eredő sürgető, azonnali kihívások, valamint a közép- és hosszú távú kihívások között.

Rovana Plumb (S&D), írásban. – (RO) Az Európai Unió 2020-as stratégiájának részeként Románia más tagállamokkal egyetemben elkötelezte magát amellett, hogy 2020-ra 75%-os foglalkoztatási rátát ér el. E miatt az általános célkitűzés miatt a 69-70%-os foglalkoztatási rátát mindenképpen el kell érni 2020-ra Romániában. Hozzá kell tennem, hogy Romániában a foglalkoztatási ráta most, 2010-ben, 63,6%, míg az európai átlag 67,4%.

Mindezek fényében felszólítom a tagállamokat olyan reformprogramok kidolgozására, amelyek hozzájárulnak a következőkhöz:

- a munkaerő-piaci részvétel növelése a nemek közötti egyenlőséget és egyenlő díjazást támogató szakpolitikák révén azzal a céllal, hogy a nemek közötti bérszakadék 2020-ra 0-5%-ra csökkenjen;
- a munka világában való részvétel ösztönzését célzó intézkedések segítségével a foglalkoztatás növelése, különösen az etnikai kisebbségek, többek közt a romák körében;
- a kizárólag a tagállamok belső piacainak munkaerejét védő intézkedések támogatása helyett szigorú intézkedések elfogadása a be nem jelentett munkavégzésen alapuló gazdaság visszaszorítására, amely számtalan káros hatást gyakorol az európai munkaerőpiacra;
- a munkaerőpiacok teljes megnyitása az új tagállamokból érkező munkavállalók előtt.

Robert Rochefort (ALDE), írásban. – (FR) Bár a gazdasági válságnak a munkanélküliségi rátára gyakorolt hatása még nem érezhető teljes mértékben, már most rendkívül fontos egy ambiciózus európai foglalkoztatáspolitikai stratégia bevezetése.

Támogatom a Tanács által kitűzött célt, miszerint máától 2020-ig növeljük 75%-ra az európai lakosság munkaerő-piaci részvételét, de ennél többet kell tennünk. Célul tűzhetnénk ki például, hogy növeljük az olyan kiszolgáltatottabb csoportok foglalkoztatását, mint a 15 és 25 év közötti fiatalok, az idősebb munkavállalók, az aktív korú, szakképzetlen nők, vagy a fogyatékkal élők csoportja. Vagy például tovább csökkenthetnénk – 10% alá – az iskolából kimaradók arányát.

Úgy vélem továbbá, hogy konkrét szakpolitikák keretében kellene foglalkozni azokkal a nehézségekkel, amelyekkel a tartósan munkanélküliek a munkaerőpiacra való belépés során szembesülnek, és felhívom a Tanácsot, hogy teremtsen elő az ahhoz szükséges forrásokat, hogy a következő tíz évben legalább 10%-kal csökkentsük az ilyen típusú munkanélküliség arányát. Ennek elérése érdekében – ahogy azt Őry úr jelentése is javasolja – a tartósan munkanélküliek legalább 25%-ának részesülnie kellene valamely aktív munkaerő-piaci intézkedésből, mégpedig továbbképzésben, oktatásban és/vagy átképzésben való részvétel formájában.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), írásban. – A ma elfogadott jelentés mérföldkő az Európai Unió foglalkoztatáspolitikai iránymutatásai szempontjából. Az európai parlamenti képviselők ma megszavazták, hogy most először egy valóban szociális elem is bekerüljön az iránymutatásokba, hogy olyan intézkedések szülessenek, amelyek a szegénység és a dolgozó szegények, valamint a fiatalok munkanélküliségének problémáját kezelik, valamint a marginalizált és a kiszolgáltatott csoportok munkaerőpiacra való bevonását célozzák. Az EU kormányainak és a belga elnökségnek meg kell fontolnia az Európai Parlament mai üzenetét, és társadalmilag még befogadóbb foglalkoztatáspolitikai intézkedéseket kell elfogadnia.

Gondolok itt különösképpen a nemzeti kormányokra, amelyeknek követniük kell a Parlament arra irányuló kéréseit, miszerint a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét,

valamint a nemek közötti egyenlőséget javító intézkedéseket kell elfogadni. E tekintetben óriási erőfeszítésekre van még szükség annak érdekében, hogy 2020-ra 75%-ra emeljük a nők munkaerő-piaci részvételét.

Licia Ronzulli (PPE), *írásban.* – (IT) A ma elfogadott jelentés az Európa 2020 stratégia részét képező új foglalkoztatáspolitikai intézkedések elősegítésének fontos eszköze.

Hangsúlyozni kell, hogy a szöveg felszólítja a tagállamokat arra, hogy lépjenek fel hathatósan a foglalkoztatási szint növelése érdekében, különösen előmozdítva a fiatalok mobilitását. Az elkövetkező években az új és jobb munkahelyek teremtésének, a munkanélküliség csökkentésének és az aktív korú lakosság foglalkoztatási arányának 75%-ra való emelésének kell az elérendő célnak lennie. Az Európai Unió bármely gazdaságfejlesztési politikájának az aktív korú lakosságra kell összpontosítania. Munka nélkül minden jövőre vonatkozó terv – legyen az akár utazás, házvásárlás vagy gyermekvállalás – vágyálom marad csupán, amely aligha teljesül.

Oreste Rossi (EFD), *írásban.* – (IT) Nem tudunk egyetérteni ezzel a jelentéssel, mert olyan intézkedések bevezetését igyekszik ösztönözni, amelyek célja, hogy bizonyos társadalmi csoportok, különösen a romák munkához való jutását segítsék.

Nem tudjuk elfogadni, hogy a saját hazájukban élő emberek jogainak védelme helyett olyanok számára könnyítsük meg a dolgokat, akik sok esetben csupán vendégek. Egyértelmű, hogy válság idején minden országnak a saját polgárai helyzetének javítására kell törekednie, talán olyan projektekkel, amelyek célja a nehézségekkel küzdők, vagy éppen munka nélkül maradtak segítése.

Joanna Senyszyn (S&D), *írásban.* – (PL) Helyeslem az Európa 2020 integrált iránymutatás II. részét alkotó, a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló jelentést. Tekintettel arra, hogy az EU-ban 9,6%-os a munkanélküliség, a munkahelyteremtés érdekében sürgetően szükség van a foglalkoztatáspolitikára erősítésére és racionalizálására. Lengyelországban több ezren részesültek uniós támogatásban, akiknek így jelenleg van munkájuk. Az e célt szolgáló pénzeket azonban nem mindig bölcsen használják fel. Megfelelően részletezett iránymutatások híján számos projektet *ad hoc* módon valósítanak meg. Ennek eredményeképpen a képzések nem mindig igazodnak a valós helyzethez, így azokon gyakran ugyanazok az emberek vesznek részt újra és újra. Ezért üdvözlöm a Bizottság e területre irányuló kezdeményezését. Ezeknek az iránymutatásoknak, amelyek a válság idején születtek, a következő néhány évben kell majd megállniuk a helyüket. Ezekben az iránymutatásokon fog múlni, hogy az Unió leküzdi-e a válságot, és hogy az újonnan teremtett munkahelyek megfelelnek-e a munkaerőpiac jelenlegi és jövőbeni igényeinek.

Az is fontos, hogy kifejezetten az iránymutatások alapján hozott intézkedések hatékonyságáról gyűjtött statisztikai adatok segítségével ellenőrizzük az iránymutatások hatékonyságát. Csak így látjuk majd az EU pénzügyi forrásainak az Unión belüli munkanélküliség csökkentésére gyakorolt valódi hatását. És ez teszi majd lehetővé, hogy végrehajtsuk az esetleg szükséges változtatásokat. Felszólítanám továbbá önöket arra, hogy fektessünk külön hangsúlyt a mobilitás, valamint a nők, a fiatalok, az idősek és a fogyatékkal élők foglalkoztatásának támogatására.

Bart Staes (Verts/ALE), *írásban.* – (NL) Az újbóli növekedést sejtető néhány biztató jel dacára továbbra is törékeny a gazdasági helyzet. Európának ezért biztosítania kell a fenntartható fellendülést, erősítenie kell az európai gazdaságok munkahelyteremtő

potenciálját, és munkához kell segítenie az embereket. A foglalkoztatási iránymutatásokról szóló jelentés javaslata egyértelmű: minél több nő, idősebb polgár és fiatal jut munkához, annál kisebb lesz a szegénység, és annál jobb lesz az oktatás. Ezt szeretné elérni az EU 2020-ra. Ezért támogatom a jelentést. Olyan iránymutatásokat tartalmaz, amely lehetővé teszi az emberek számára, hogy rugalmas munkaidő és elérhető gyermekgondozási lehetőségek segítségével jobban összehangolják a munkát és családi gondozási kötelezettségeiket. Ez egy olyan konkrét szakpolitika, amely segíti a nők munkaerőpiacra való belépését. A Parlament azt is szeretné elérni, hogy az EU országai javítsanak saját társadalombiztosítási rendszerükön, és biztosítsanak tisztességes jövedelmet, hogy csökkenhessen a szegénység mértéke, és az emberek úgy érezzék, hogy megéri dolgozni. Végezetül, továbbra is törekedni kell a kohéziós politika célkitűzéseinek elérésére, mert ezáltal csökkenthető a tagállamok és a régiók közötti társadalmi-gazdasági különbségek. Ha a Bizottság most szigorúan biztosítja, hogy a tagállamok valóban ezen iránymutatásokra alapozzák saját szakpolitikáikat, Európa 2020-ra előirányzott tervei nem válnak pusztán üres szavakká.

Nuno Teixeira (PPE), *írásban. – (PT)* A 2020. évi foglalkoztatásra vonatkozó új irányelvekről szóló vitára olyan időkből került sor, amikor Európa-szerte családok ezrei néznek szembe a gazdasági válság részeként lesújtó munkanélküliség tragédiájával. Ezek az Európa 2020 stratégia részét képező iránymutatások felölelik mind a gazdaságpolitikára vonatkozó, mind a foglalkoztatáspolitikai általános iránymutatásokat.

A jelentés, amelyről ma szavaztunk, és amelyet támogattam, összhangban áll az Európai Bizottság javaslatával, bár az előadó gondoskodott annak biztosításáról, hogy ezek az iránymutatások egyértelműek és hasznosak legyenek a tagállamok számára, azok szakpolitikáinak kidolgozásához. A fenntartható gazdasági fejlődés, a vállalatok és a munkavállalók új helyzetekhez való alkalmazkodóképessége, a magas szintű oktatás megvalósítása – különösen a fiatalabbak körében –, a vállalatok igényeihez igazodó folyamatos képzés és a szociális partnerek mindezen folyamatokba való bevonása automatikusan maga után fogja vonni a foglalkoztatás előmozdítását.

Az előadó is ezt igyekezett elérni a foglalkoztatás fokozására és javítására, az oktatás szintjének emelésére, a munka és a családi élet összehangolására, az iskolából kimaradók, valamint a szegénységben élő lakosság arányának csökkentésére irányuló célok megfogalmazása során.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *írásban. – (EL)* A Bizottság foglalkoztatáspolitikai iránymutatásai és az Európai Parlament ehhez kapcsolódó jelentése az EU az egyszerű emberek ellen irányuló stratégiájának és „integrált iránymutatásainak” része. Ezek alkotják az EU munkaellenes politikájának közös keretrendszerét, amelyet már most terjesztenek, és amelyet még hathatósabb és koordináltabb módon kell majd támogatni minden uniós tagállamban.

Az iránymutatások a monopolizáció azon erőfeszítéseire összpontosítanak, amelyekkel igyekeznek a lehető legolcsóbbá tenni a munkát, hiszen ez az előfeltétele annak, hogy a jelen kapitalista válságban biztosítsa a profitját. E cél elérése érdekében az EU, a burzsoá kormányok, valamint a tagállamok és az Európai Parlament tőkéhez kötődő politikai erői egyre csak a következőket súlykolják foglalkoztatáspolitikai iránymutatásaikban: több munkában eltöltött év; a nyugdíjkorhatár emelése; kifogásként használják a népesség öregedését és a nemzeti biztosítási rendszerek „életképességét”, a „rugalmas biztonságot” és a rugalmas, ideiglenes, részmunkaidős munkát állítva be normaként, ezáltal söpörve

félre minden, a munkához kapcsolódó szerzett jogot; az oktatási rendszerek és a foglalkoztatható munkaerő képzésének olyan módon való alakítása, hogy az alkalmazkodjon a tőke igényeihez; rengeteg olcsó tudományos munka/fizetett értelmiségiek az üzleti életben, valamint a szélsőséges szegénységet szolgáló, a szűkölködés határain mozgó új hálózat, amely célja, hogy megelőzze a brutális kizsákmányolás talaján születő társadalmi lázadást.

Viktor Uspaskich (ALDE), *írásban.* – (LT) Hölgyeim és uraim, ez a jelentés helyesen állapítja meg, hogy mennyire fontos a foglalkoztatás szintjének növelése és a munkaerő-piaci részvétel fokozása. Ez lényeges mind a gazdaságunk, mind társadalmunk szempontjából. Az is fontos, hogy ne áldozzuk fel a minőséget a mennyiség kedvéért azáltal, hogy nem kezeljük a dolgozó szegények helyzetét sem nemzeti, sem uniós szinten. Van egy jelentős csoport, amely dolgozik, rendelkezésre álló jövedelme azonban nem elég ahhoz, hogy elkerülje a szegénységet. A gazdasági recesszió európai méretűvé növelte ezt a problémát, de Litvániában különösen nehéz a helyzet.

Ezek a tendenciák jól tükröződnek a munkavállalók által kapott minimálbérben és a munkabéreknek a széles körű csökkentésében mint súlyos megszorító intézkedésben. A felsőfokú képzettséggel nem rendelkezők különösen kiszolgáltatottak. Az uniós statisztikák szerint a felsőfokú végzettséggel nem rendelkező munkavállalók esetében a szegénység kockázata 16% – Litvániában az átlag kétszerese, és 8-szor annyi, mint egy olyan munkavállaló esetében, akinek van egyetemi végzettsége. Ez a szakadék Litvániában sajnos sokkal nagyobb, mint bárhol máshol az Európai Unióban. A dolgozó emberek körében tapasztalható szegénység kérdését nem vitatták meg kielégítő módon a tagállamok, beleértve saját hazámat is. Több ilyen témájú tanulmányra van szükségünk, ahogy különleges, a dolgozó emberek szegénységének csökkentését célzó konkrét intézkedésekre is.

Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B7-0494/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *írásban.* – (PT) Én megszavaztam az iráni emberi jogi helyzetről szóló közös állásfoglalásra irányuló indítványt. Azért tettem így, mert úgy vélem, hogy a Szakineh Mohammadi Astianira kiszabott kövezés általi halálbüntetés Irán nemzetközi kötelezettségeinek egyértelmű megsértése. A tényektől függetlenül ez a fajta büntetés sosem lehet igazolható vagy elfogadható. A kínzás, az illegális fogva tartás, a fizikai és szexuális erőszak, valamint az állami ügynökök büntetlensége továbbra is széles körben elterjedt gyakorlat több országban. Ez erős kételyeket ébreszt az érintett helyeken működő bíróságok eljárásainak elfogulatlanságával és átláthatóságával kapcsolatban. Az etnikai és vallási kisebbségek folyamatos üldöztetése a felnőttek közötti szabad szexuális kapcsolatok bűncselekményként való kezelésével együtt elfogadhatatlan.

Ebben a helyzetben rajtunk, az intézményeink alapjául szolgáló emberi jogok és demokratikus értékek európai védelmezőin múlik, hogy minden lehetséges módon nyomást gyakoroljunk az iráni hatóságokra az efféle eljárások újraértékelése érdekében. Nyomásgyakorlásunk máris gyümölcsözőnek bizonyult, hiszen az iráni kormány bejelentette, hogy felfüggesztette a Szakineh Mohammadi Astianira kirótt kövezés általi halálbüntetést. Tisztelem fejezem ki valamennyi iráni férfi és nő bátorsága iránt, akik alapvető szabadságjogaikért küzdenek.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *írásban.* – (EL) Az Európai Parlament igyekezett kifejezni a közel-keleti imperialista tervek, valamint Izrael, az Egyesült Államok és a NATO Irán elleni, leplezetlen katonai fenyegetése iránti támogatását. A Szakineh Mohammadi Astianira kirótt kövezés általi barbár halálbüntetés és az egyszerű

emberek által támogatott mozgalom elfogadhatatlan üldözése ürügyén az Európai Parlament minden egyes képviselőcsoportja ritkán látott egyhangúsággal elfogadta az Iránban való imperialista beavatkozásról szóló állásfoglalást. A Görög Kommunista Párt nem támogatta ezt az állásfoglalást, mert annak semmi köze sincs a munkásosztály reakciós és múltba néző rezsim elleni harcában szükséges szolidaritáshoz – amely rezsimet egyébként csak erősítik a szankciók és az efféle állásfoglalások. Sokatmondó, hogy az európai parlamenti vita azonnal eldőlt a brüsszeli Izraeli Nagykövetség kijelentését követően, amely arra szólította fel a Parlamentet, hogy az emberi jogok izraeli megsértése helyett Iránra fordítsa a figyelmét.

Az Európai Parlament emberi jogokkal kapcsolatos érzékenysége az EU agresszív külpolitikájának, valamint a munkavállalók, bevándorlók és népek elleni bűncselekményeinek a fügefalevele. A NATO, az EU és az imperialista uniók elleni harc egyre inkább szükségessé válik, ha az emberek szeretnék elnyerni az őket illető jogokat és szabadságokat, és saját maguk szeretnék dönteni a sorsukról.

Sophie Auconie (PPE) *írásban* – (FR) Szakineh Mohammadi Astianit, a 43 éves iráni asszonyt megkövezés általi halál veszélye fenyegeti házasságtörés és volt férjének meggyilkolásában való közreműködés miatt.

Európai parlamenti képviselőként és a Femmes au Centre egyesület elnökeként felháborít ez a mindenki által önkényes megközelítésnek tartott mondat.

Való igaz, hogy ez a határozat semmibe veszi a legalapvetőbb emberi jogokat: nem tiszteli a védelemhez való jogot és az emberi méltóságot. Néhány országban még ma is kétféle igazság létezik egymás mellett: nőket ítélnék el, kínoznak meg és alapvető emberi jogukat sértik meg a minden hatalom felett rendelkező férfiak. Örömmel tölt el, hogy egyhangúan elfogadták az iráni rezsimet az ítélet megváltoztatására felszólító parlamenti állásfoglalást, ez ugyanis jelentős pofont jelent. Most arra számítunk, valódi fejlődés következhet be az iráni emberi jogi helyzet tekintetében.

Zigmantas Balčytis (S&D), *írásban*. – (LT) Az állásfoglalás mellett szavaztam. Irán továbbra is az évente legtöbb kivégzést végrehajtó államnak számít.

Ezért határozottan támogatom az Európai Parlament álláspontját, amely mélységesen elítéli a halálbüntetést és az iráni hatóságok vonatkozásában a halálbüntetés alkalmazásának eltörlését, a kínzás és más kegyetlenség minden formájának megszüntetését sürgeti, valamint felszólítja Iránt arra, hogy vessen véget minden embertelen, illetve megalázó bánásmódnak és hagyjon fel az emberi jogvédők üldözésével.

Támogatom az Európai Unió célkitűzését az emberi jogok világszintű előmozdítására és az ahhoz kapcsolódó támogató programok végrehajtására irányulóan, így például az uniós forrásból finanszírozott Demokrácia és az Emberi Jogok Európai Eszközét. Ennek a 2007-2013 között 1,1 milliárd eurónyi költségvetéssel rendelkező eszköznek célja, hogy világszerte tiszteletet biztosítson az emberi jogoknak és a demokráciának. Ezért a Bizottságnak és a Tanácsnak más nemzetközi szervezetekkel együtt továbbra is feladata, hogy aktív módon további segélyeszközöket hozzon létre az iráni emberi jogi aktivisták aktív védelme érdekében.

Mara Bizzotto (EFD), *írásban*. – (IT) A politika képviselőjeként, de még inkább nőként teljes mértékben támogatom e közös állásfoglalást. Irán ma olyan ország, amely a radikális iszlám erőszakosságát, valamint a nők és alapvető jogaik elleni fanatizmust testesíti meg. Ezzel az állásfoglalással helyesen felszólítjuk az Iszlám Köztársaságot és vezetőit, hogy

tartsák be a nemzetközi emberi jogi egyezményeket, amelyek betartására Irán jogilag kötelezett. Szakineh esete a szavazásra bocsájtott szövegben szereplő többi esettel együtt megerősíti, hogy Teherán ma nemcsak hogy teljes mértékben szembeszegül a modern politikai és kulturális értékekkel, de a nemzetközi normák tekintetében az illegalitás hajójára száll, és nem felel meg a gyermekek jogairól szóló egyezmény és a polgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány ratifikálásáról szóló kötelező erejű megállapodásoknak. Az állásfoglalás határozott, helyesen határozott, most, amikor éreztetünk kell Iránnal minden nyomást, amelyet intézményünk csak gyakorolhat rá annak érdekében, hogy az Iszlám Köztársaság ítélet-végrehajtójának megállításáért indult nemzetközi mozgalom elérje a kívánt eredményt. Ezért határozottan igennel voksoltam.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *írásban.* – (RO) A nemzetközi közösség csekély győzelmet aratott, halovány reménysugarat villantva fel ezáltal, annak az iráni nőnek az esete kapcsán, akit a megkövezés barbár módszere általi halálbüntetésre ítélték. Az ítéletet pillanatnyilag felfüggesztették, ám ez végső soron értelmetlen. Ezért kell, hogy a nemzetközi közösség minden tagja továbbra is erőfeszítéseket tegyen annak érdekében, hogy az Iránhoz hasonló országokban, ahol az emberek élete ósdi, elavult törvényeknek van kiszolgáltatva, betiltsák a halálbüntetést.

Az Európai Uniónak továbbra is el kell ítélnie azokat az államokat – és nyomást kell gyakorolnia rájuk –, amelyekben nem tisztelik az emberi életet és az emberi jogok semmit sem jelentenek. Olyan emberek élnek Iránban, akik életüket és saját személyes biztonságukat teszik kockára nap mint nap a nagyobb szabadságért és a demokratikus jogokért vívott küzdelem során. A nemzetközi szervezetek és testületek támogatásukat fejezik ki ezek iránt az emberek iránt. Egy elnyomó rezsimmel szemben azonban, amely felett megállt az idő – mint amilyen Teherán –, a harc nehéz lesz és hosszadalmas. Senkinek sem lenne szabad a szabadságával fizetni azért, mert kifejezte a rezsimmel vagy annak egyes vezetőivel szembeni véleményét. Az Európai Uniónak aktívan szerepet kell vállalnia mint a szabadság, valamint az emberek és jogaik iránti tisztelet terjesztőjének.

Andrew Henry William Brons (NI), *írásban.* – Ezzel az indítvánnyal kapcsolatban tartózkodtam. A B7-0499/2010 számú (ECR) indítványt viszont megszavaztam volna. Természetesen egyetértek azzal a véleménnyel, miszerint megkövezés általi halálbüntetéssel (vagy bármely más halálbüntetéssel) sújtani a házasságtörést teljességgel elfogadhatatlan még a muszlim országok esetében is, amelyek talán törvényi úton be is szeretnék tiltani az efféle gyakorlatot. Míg én magam nem támogatom azt, hogy a büntetőjog segítségével érvényesítsük a közös megegyezés alapján cselekvő felnőtt emberekre vonatkozó erkölcsi szabályokat, tiszteletben tartom azt, hogy más országoknak jogukban áll ettől eltérő nézeteket vallani, már amennyiben nem hoznak aránytalan és kegyetlen ítéleteket. Szintén aggasztó a büntetőjog politikai ellenvéleményt nyilvánító elleni felhasználása is, legyen szó akár Iránról, akár azokról az EU-tagállamokról, amelyek bűnösök ebben.

Valamennyi, súlyos bűncselekményekkel vádolt vádlottat meg kell, hogy illessen a jogi képviselőhöz való jog, és biztosítékokra van szükség a tárgyalás előtti aránytalan rendőri beavatkozások ellen. Nem hinném, hogy az EU dolga megmondani Iránnak, hogy soha, semmilyen körülmények között nem lenne szabad halálbüntetést alkalmaznia. Ha nem akarjuk, hogy ez az indítvány a szándékolttal ellentétes hatást váltson ki, körültekintően kell megalkotni, úgy, hogy elnyerje egy rendkívül konzervatív társadalom reformbarát tagjainak tetszését. Ez az indítvány még a reformokat támogató irániakat is sérteni fogja.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Szakineh Mohammadi Astiani jelenti az iráni kivégzések igazi arcát és az ország bírósági eljárásaira jellemző igazságtalanságok és emberi jogi sérelmek szimbólumát. Szót szeretnék emelni a Szakineh Mohammadi Astiani ítéletének érvénytelenítését és azonnali szabad lábra helyezését követelő nemzetközi szolidaritási mozgalmak mellett: a fenti személy szabadságának követelése egyben a női egyenjogúságért, a szólásszabadságáért és a szabad társadalomban való aktív részvételért vívott harcot is jelenti. Határozottan támogatom a megkülönböztetés-mentességhez kapcsolódó pereket, különösképpen az iráni nők perét, és szeretném hangsúlyozni Szakineh Astianinak az iráni demokráciáért, az egyenjogúságért és a jogokért vívott küzdelem élvonalában betöltött szerepét. Az iráni nők bátorsága és eltökéltsége mindannyiunk számára ösztönzést jelent.

Carlos Coelho (PPE), írásban. – (PT) Az iráni teokratikus diktatúra gyűlöletet hint és intoleranciát hirdet. Izrael elpusztítására bujtogató retorikája és nukleáris programja, amely továbbra is ellenőrzés és nemzetközi felügyelet nélkül zajlik, fenyegetést jelentenek a világbékére. Az iszlám bíróságok barbár törvényeket alkalmaznak, amelyek önmagukban véve is az igazság megtagadását jelentik, és gyakorlatilag rabszolgaságba taszítják a nőket.

Szakineh Mohammadi Astiani esete sajnos nem egyedi, és nekünk támogatnunk kell minden asszonyt, akit az emberi méltóság, a női és emberi jogok tiszteletben tartása nélkül halálra ítélték. Szeretném megismételni a halálbüntetés elleni tiltakozásomat, és a 62/149 és 63/138 sz. ENSZ-határozatokkal összhangban szeretném felszólítani az iráni hatóságokat, hogy a halálbüntetés eltörléséig hirdessenek moratóriumot a kivégzésekre. Elítélem, hogy letartóztatták, és követelem, hogy bocsássák azonnal szabadon Zahra Bahrami holland állampolgárt, aki azért utazott Iránba, hogy meglátogassa családját, és akit a 2009. december 27-i, az Ásúra napján zajló tiltakozások során letartóztattak és arra kényszerítettek, hogy beismerő vallomást tegyen a televízióban az ellene felhozott vádakkal kapcsolatosan.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Én megszavaztam az iráni emberi jogi helyzettel kapcsolatos közös állásfoglalást, amelyhez a nevemet adtam, mert úgy érzem, etikai szempontból kötelességünk nyomást gyakorolni az iráni hatóságokra, hogy elálljanak e szörnyű bűn elkövetésétől. Büszke vagyok rá, hogy abban az országban születtem, amely úttörője volt a halálbüntetés eltörlésének. Szakineh Mohammadi Astiani semmilyen bűnt nem követett el, mégis letartóztatták és kövezés általi halálra ítélték, folyamatosan megszégyenítik és megkorbácsolják. Szeretném mélységes aggodalmamat kifejezni a folyamatosan érkező beszámolók miatt, amelyek szerint az iráni hatóságok üldözik a politikai ellenfeleket és az emberi jogok védelmezőit, elsősorban a nőket és a fiatal diákokat. Ez az ENSZ által elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának egyértelmű megsértése és visszaélés a bírói hatalommal.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az indokolatlan és aránytalan erőszak nem csak a mi európai érzékenységünket sérti, mivel teljes mértékben ütközik a nyugati világban gyökerező értékekkel és jogokkal, amelyek ma, hála istennek, már a világ örökségének részét képezik. Ezek között az esetek közül is kiemelkednek azok az erőszakos esetek, amelyeket olyan nők ellen követnek el, akiket bizonyos társadalmakban fegyverként vagy háborús prédaként, dekoratív tárgyként, jogokkal nem rendelkező vagy önálló cselekvésre képtelen lényként használnak, abnormális, védtelen kisebbségi létre kárhóztatva őket.

Sajnos még mindig vannak olyan államok és országok, amelyek megdöbbentő gyakorlatokat alkalmaznak a nők ellen, és kegyetlen, brutális és nyilvánvalóan aránytalan büntetéseket

szabnak ki rájuk. Ez táplálja azokat a kultúrákat, amelyek elnyomják, lealacsonyítják és megalázzák a nőket csupán azért, mert azok, akik. Pontosan azért, mert hiszek a nemek természetes különbségeiken és egyenlő jogaikon alapuló, egymást kiegészítő természetében, nem tehetek mást, minthogy a lehető leghatározottabb módon elítélem ezeket az alávaló gyakorlatokat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Tiltakozunk a halálbüntetés ellen, legyen szó bármely országról – az Amerikai Egyesült Államokról, Iránról, vagy a világ bármely más országáról. Ugyancsak ellenezzük a kínzás minden formáját, függetlenül attól, hol történik, Iránban vagy a CIA által ellenőrzött börtönökben. Így hát ösztönözzük Iránt, hogy kímélje meg Szakineh Astiani életét és hagyjon fel a nők, a fiatalok és mindenki más megkövezésével. Ezért mi megszavaztuk ezt az állásfoglalást.

Azt azonban szeretnénk hangsúlyozni, hogy a demokrácia Iránban való tiszteletben tartásáért folytatott küzdelmet és az ebben az országban a társadalmi igazságosságért, a fejlődésért és a demokráciáért küzdők jogainak védelmét semmilyen körülmények között nem lehet Irán szuverenitása, területi egysége és azon hatalma ellen használni, hogy ő maga döntsön a saját jövőjéről. És még kevésbé lehet ezeket olyan beavatkozás igazolására használni, amely nem tiszteli az ország területi szuverenitását.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), írásban. – (GA) A kövezés általi halálbüntetést soha sem szabad elfogadni vagy támogatni. Felszólítom az iráni hatóságokat, hogy vonja vissza a Szakineh Mohammadi Astianira kirótt büntetést, és vizsgálja felül az ügyet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), írásban. – (PL) Még három hónap hátravan 2010 végéig, de az Iráni Iszlám Köztársaság igazságszolgáltatási rendszere már eddig is hozott 2000 halálos ítéletet. Ha optimista módon feltételezzük, hogy az utolsó negyedévben egyetlen egy ilyen ítéletet sem fognak hozni, és ha azt is feltesszük, hogy tudunk minden ilyen ítéletről, az azt jelenti, hogy minden egyes nap öt iráni állampolgárral tudatják, hogy hamarosan életét veszti. Reggel talán Szakineh Mohammadi Astianira kerül a sor, akit 2006-ben ítétek kövezés általi halálra házasságtörés miatt. Délben lehet, hogy Mohammad Mostafaei következik, az emberi jogi ügyvéd, aki a letartóztatástól és elnyomástól való félelmében elmenekült Iránból. Délután Nasrin Sotoudeh lehet az iráni rezsim következő áldozata, aki a kiskorúakra kiszabott halálbüntetések számának csökkentéséért harcol, míg este elképzelhető, hogy a holland állampolgárságú Zahra Bahramit tartóztatják le utcai tüntetésen való részvételért.

Végül, ötödször, az iráni hatóságok az éj leple alatt, egy titkos razzia során begyűjtik – az általunk ismeretlen – ötödik áldozatukat is.

Ezért kategorikusan követeljük, hogy Iránban töröljék el a halálbüntetést, vonják vissza a Szakineh Mohammadi Astiani megkövezést előíró ítéletét és engedjék szabadon Zahra Bahramit. Szeretnénk továbbá megjegyezni, hogy Irán aláírta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, amelynek 18. cikke kimondja: „Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához.”

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Az Iránnal kapcsolatos emberi jogi állásfoglalás mellett szavaztam, különösképpen Szakineh Mohammadi Astiani és Zahra Bahrami ügyeiben, tekintve hogy e két nő helyzete tragikusnak mondható. Az iráni kormány által halálra ítélt Szakineh Mohammadi Astianit egyik napról a másikra a megkövezés teljesen barbár módszere általi kivégzés fenyegeti. Milyen XXI. századi ország képes arra, hogy büntető törvénykönyvébe feketén-fehéren feljegyezze azon kövek méretét, amelyekkel az

elítéltek kivégzés céljából megdobandók? Ez az ország nem más, mint Irán. Az elmúlt években csak a nemzetközi és politikai közösség beavatkozása volt képes megakadályozni a megkövezést és kizárólag ez lehet alkalmas az iráni kormány megpuhítására. Politikusként, állampolgároként és emberi lényekként kötelességünk megakadályozni, hogy bekövetkezzen ez a nem kevesebbnek, mint gyilkosságnak mondható cselekedet.

Eija-Riitta Korhola (PPE), írásban. – (FI) Én megszavaztam az iráni emberi jogi helyzetről szóló RCB70494/2010 állásfoglalási indítványt, mert úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak világossá kell tennie a világ számára, hogy az emberhez illő lét, a politikai jogok és a tisztességes bánásmód mindenkit megillető alapjog, tekintet nélkül arra, hogy épp melyik országban született. Az állásfoglalás elolvasása után minden egészséges lelkiismerettel rendelkező ember láthatja, miért vált ki ez a téma ilyen erőteljes érzelmeket Európában, így tehát nem hiszem, hogy szükség volna arra, hogy ebben az áttekintésben ízekre szedjük.

Bár jelen pillanatban az emberi jogok lábbal tiprásának tökéletes példája – amely figyelmeztetésül szolgálhat mindenki számára –, az iráni helyzet kapcsán nem engedhetjük meg magunknak, hogy megfeledkezzünk arról, hogy ehhez hasonló és ennél még súlyosabb problémák vannak szinte mindenfelé a harmadik világban. A saria jogot alkalmazó területeken rendkívül nagymértékben tapasztalható, kifejezetten szisztematikus az elnyomás.

Tudom, hogy az Európai Unió és a nyugati világ emberi jogokkal kapcsolatos álláspontja jó ideje köztudott, habár jelentős előrelépés nem történt ezen a téren. Ezért fontosnak tartom, hogy az Európai Unió az emberi jogokkal kapcsolatban a jövőben is nyomást gyakoroljon Iránra és a többi problémás országra.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) A mostani iráni emberi jogi történések határozottan elítélendők, az EU, az emberi jogok világszintű védelmezője pedig nem maradhat közömbös. Teljes mértékben nemtetszését kell kifejeznie az országban több éve sorra kerülő számtalan kövezés általi kivégzést illetően. Ez EU-nak egyértelműen kifejezésre kell juttatnia, hogy ilyen gyakorlatoknak nem lehet helye egy tiszteletre igényt tartó és az EU valamennyi tagállamával normális diplomáciai kapcsolatot fenntartani kívánó országban. Ez az oka annak, hogy így szavaztam.

Alexander Mirsky (S&D), írásban. – (LV) Igennel szavaztam az iráni emberi jogi helyzetről szóló közös állásfoglalási indítványra, mert teljes szívemből támogatom annak tartalmát. Ahmadinezsád diktatúrája a középkorba rántotta vissza az iráni államrendszert és államhatalmat. Emlékeztetnünk kell az iráni rezsimet, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata nem csupán szép szavak gyűjteménye. Azért szavaztam meg ezt az állásfoglalást, mert az iszlám fanatisták nem akarják megérteni a nemzetközi jog jelentését. El kell érniük, hogy Irán eltörölje a halálbüntetést, valamint ki kell szabadítanunk Szakineh Mohammadi Astianit és Zahra Bahramit a vallási terroristák kezei közül, akik a törvényt kiforgatva, a saját népük elleni terror eszközévé tették azt.

Claudio Morganti (EFD), írásban. – (IT) Abban a reményben szavaztam meg az állásfoglalást, hogy véget érhet a barbárság, és hogy a Szakineh Mohammadi Astiani helyzetében lévő minden férfi és nő emberi jogait tiszteletben tartják majd végre. Szeretném hangsúlyozni, hogy aminek most szemtanúi vagyunk, a fundamentalista iszlám jog alkalmazásából fakad, amelyet néhányan a mi demokratikus Európánkban is szeretnének bevezetni.

A kövezés általi halálbüntetés valójában a kínzás egyik formája. Az elmúlt években több száz nőt köveztek halálra Iránban házasságtörésért, és legalább további 40 fő vár börtönben ugyanerre a sorsra. És akkor még nem szóltunk arról a több ezer nőről, akiket politikai okokból tartóztattak le, és akiket gyakran kínoznak meg és végeznek ki.

Cristiana Muscardini (PPE), *írásban.* – (IT) Jó volna, ha minden szó, amely elhangzott e teremben egy-egy kő lenne, amelyet a kövezést végrehajtók lába körül elhelyezve szégyenfalat emelhetnénk köréjük, és kitörölhetnénk őket az emberi társadalomból.

Szakinehet meg kell menteni, és vele együtt meg kell menteni minden nőt és férfit szerte a világon, aki még mindig e barbár kegyetlenség áldozatául esik, amely még a világ legvadabb és legprimitívebb állatai körében sem tapasztalható. A gonosz, maga az ördög mozgatja a hitvány vezetők és álszent férfiak karját és ajkát, akiket a Mindenható már rég elítélt, anélkül hogy bármi esélyük volna a kegyelemre. Észre kellene már venniük, hogy ha nem hagyják abba most, sorsuk megpecsételődik, és nem fognak békére lelteni sem most, sem soha többé.

Alfredo Pallone (PPE), *írásban.* – (IT) Az állásfoglalás-tervezet mellett szavaztam és örömmel tölt el, hogy ez a Ház szinte egyhangúan emellett tette le a voksát. Ez azon alkalmak egyike, amikor megmutatkozhat a demokrácia meggyőző ereje.

Határozottan jóvá kell hagyni a Szakineh támogatására irányuló mozgalmakat Európa- és főként Olaszország-szerte. Bízom az iráni helyzet javulásában. Úgy vélem, a Parlamentnek elsődleges a szerepe abban, hogy az emberi jogsértések valamennyi áldozata számára reménysugarat jelentsen. Remélem, az iráni rezsim újragondolja politikáját, és nagyobb tiszteletet biztosít a nőknek, valamint hogy átláthatóbb és kevésbé elavult bírósági rendszert hoz létre.

Frédérique Ries (ALDE), *írásban.* – (FR) A szavak olykor nem elegendőek, ha kegyetlenséggel, gyalázzal és a legalapvetőbb emberi értékek teljes megvetésével találkozunk. A maradiak súlyos köveivel szembesülve most már a világ demokratáinak a feladata, hogy megmentse Szakineh Mohammadi Ashtianit.

Mióta a mullahok 1979-ben újra bevezették a kövezést, 300 embert mészároltak le – erre nincs más szó – áltárgyalások eredményeképpen, nem beszélve a kiskorúak, a homoszexuálisok és a politikailag más nézeteket vallók felakasztásáról. Idetartoznak a bahá'í hit követői, akiknek csupán az a bűnük, hogy nem ugyanazt a vallást vallják, mint a hatalmon lévők Teheránban.

Íme tehát szavaink súlya, a nemzetközi megmozdulás súlya, amelyhez az Európai Parlament épp ma délután adta hozzá saját hangját is. Szakineh gyönyörű arca mára az iráni nők jogaiért vívott küzdelem megtestesítője lett, mi több, az elnyomás minden áldozatának védelmezéséé.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *írásban.* – (ES) Az állásfoglalás, amelyet elfogadtunk, egyértelművé teszi Szakineh Mohammadi Astiani iráni állampolgár kövezés általi halálra ítéltése kapcsán nyomatékosított bírálatunkat. Az ellene felhozott vádaktól függetlenül nem lehet igazolni vagy elfogadni a kövezés általi halálbüntetést. Sőt, az Európai Parlament képviselői az ítélet felfüggesztését és az ügy felülvizsgálatát kérik az iráni hatóságoktól.

A szöveg, amelyet 658 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal és 22 tartózkodással fogadtunk el, azt is kéri az iráni kormánytól, hogy fontolja meg újra Zahra Bahrami ügyét is, és „haladéktalanul biztosítson számára ügyvédet és konzuli segítséget, illetve engedje őt

szabadon vagy biztosítson számára tisztességes eljárást.” Hasonlóképpen az Európai Parlament képviselői felszólítják Teheránt, hogy függesse fel a szodómiával vádolt 18 esztendőes Ebrahim Hamidi kivégzését is.

Az Európai Parlament megdöbbenését fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy „Irán továbbra is azon rendkívül kevés ország – például Afganisztán, Szomália, Szaúd-Arábia, Szudán és Nigéria – közé tartozik, amelyekben még mindig él a megkövezés gyakorlata.” Ebben az értelemben pedig felszólítja az iráni parlamentet, hogy hozzon törvényt „a megkövezés kegyetlen és embertelen gyakorlatának eltörléséről”. Az iráni kormány vezessen be továbbá a kivégzésekre vonatkozó moratóriumot a halálbüntetés eltörléséig.

8. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

Ezzel vége a szavazásnak.

(Az ülést 13.10-kor felfüggesztik, és 15-kor újra megnyitják)

ELNÖKÖL: Gianni PITTELLA

alelnök

9. Az elnök közleménye

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Az ülés ezennel folytatódik. Pozitívan érint és valóban nagy öröömre szolgál, hogy bizonyos sajtóügynökségtől kapott híreket jelenthetek be. Ezek szerint az iráni külügyminiszter felfüggesztette Szakineh Mohammadi Astiani kivégzését. Pár órával ezelőtt ez a Ház az egyhangúság felé hajló többséggel szilárd és egységes véleményt nyilvánított a kérdéssel. Örömmel tölt el ez minket. A harc azonban folytatódik, most ugyanis elengedhetetlen, hogy az ügy felülvizsgálatát kérjük. A Parlamentnek szerepet kell játszania abban, amit mindig is felvállalt: az emberi jogok világszintű védelmében.

10. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

11. Fegyverexport (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Arturs Krišjānis Kariņš, Tunne Kelam, Vytautas Landsbergis, Gunnar Hökmark, Bendt Bendtsen, Jacek Saryusz-Wolski, Ville Itälä, Sandra Kalniete, Inese Vaidere, Michael Gahler, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra és Laima Liucija Andrikienė által az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport nevében a Tanácshoz intézett, a fegyverkivitelről szóló szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita (O-0076/2010 - B7-0320/2010).

Arturs Krišjānis Kariņš, szerző. – (LV) Elnök úr, ön megkapta a kérdést. Ma a kérdés lényegéről szeretnék beszélni. Egy 200 méter hosszú helikopterhordozóról van szó, amely képes egyszerre 16 nehéz helikopter, 40 tank, 900 főnyi személyzet és partra szálló járművek szállítására, továbbá katonai kórházzal is fel van szerelve. Franciaország négy ilyen támadó hadihajót kíván eladni Oroszországnak, a többi tagállam megkérdezése nélkül. Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy 18 hónappal ezelőtt Oroszország megtámadta szomszédját, Grúziát, és még mindig nem teljesítette a francia elnök által tető alá hozott fegyverszüneti megállapodásban foglaltakat. Ezen túlmenően Oroszország tavaly ősszel hadgyakorlatot tartott az észti határon, amely a balti államok elfoglalására irányult. Szeretnék mindannyiuknak feltenni egy kérdést. Mi az Európai Unió, és miért van

rá szükségünk? Tavasszal, amikor Görögország gazdasága megrendült a válság következtében, Európa választhatott – vagy segít, vagy hagyja elsüllyedni Görögországot. Európa országai kimutatták szolidaritásukat, és úgy döntöttek, hogy a segítségére sietnek, mivel a tagállamok egyetértettek abban, hogy amennyiben a görögországi pénzügyi helyzet tovább romlik, az romlani fog más európai uniós tagállamokban is. A külső biztonság területén sincs ez másképp. Megállapodások köteleznek bennünket arra, hogy ezen a téren is szolidárisan lépünk fel. Az Európai Unió számos tagállama súlyosan aggódik amiatt, hogy vajon hol és milyen célból állomásoztatja és veti majd be Oroszország ezeket a támadó hadihajókat. A franciaországi munkahelyek fontosak. Mégsem lehet azonban munkahelyeket teremteni más európai uniós tagállamok biztonságának rovására. Hölgyeim és uraim, kérem önöket, ne engedjék meg semmilyen típusú fegyver eladását harmadik ország részére, mielőtt a Tanács meg nem vitatja a kérdést, és teljes biztonsággal meg nem állapítja, hogy az ügylet erősítené, nem pedig gyengítené az Európai Unió biztonságát. Köszönöm a figyelmüket.

Olivier Chastel, a Tanács sora elnöke. – (FR) Elnök úr, tisztelt képviselő urak és hölgyek, örülök, hogy ma délután lehetőségünk nyílik megvizsgálni a fegyver kivitel ellenőrzésének problémáját.

Mivel Ashton bárónő nem tud részt venni az ülésen, az elnökséget kérte fel, hogy képviselje őt a vitában, ezért megpróbálok választ adni pár kérdésre, amelyek a témával kapcsolatban érkeztek hozzánk.

Mint tudják, az Európai Unió már néhány éve vezető szerepet játszik a fegyver kivitel ellenőrzésében, mind regionális, mind nemzetközi szinten, és a célunk világos: meg kívánjuk akadályozni az olyan katonai technológiák exportját, amelyeket olyan nemkívánatos célokra használhatnak fel, mint például a nemzetközi elnyomás vagy a nemzetközi agresszió.

Több mint 10 évvel ezelőtt a Tanács elfogadta az EU fegyver kivitelről szóló magatartási kódexét, amely egy sor kritériumot ír elő a hagyományos fegyvertípusok kivitelére vonatkozóan. Ezt a kódexet 2008-ban egy számos új elemet tartalmazó közös álláspont váltotta fel, amelynek eredményeképp az egész világon az Európai Unióban a leszigorúbb a fegyver kivitel ellenőrzése. A közös álláspont jogilag kötelező erejű rendelkezései azt hivatottak biztosítani, hogy a tagállamok felelős és átlátható módon kezeljék a fegyver kivitelét.

A közös álláspont célja a fegyver kivittel kapcsolatos nemzeti politikák hatékony összehangolása, főképp az elutasításokra vonatkozó értesítési és konzultációs mechanizmus révén. Ennek a mechanizmusnak a lényege a következő: amikor egy tagállam olyan kiviteli engedély megadására készül, amelyet egy másik tagállam előzőleg elutasított egy lényegében azonos ügylet esetében, akkor köteles konzultálni ez utóbbi tagállammal, és a végső döntéséről értesítenie kell az összes többi tagállamot. Vagyis ha egy tagállam engedélyt ad egy olyan ügyletre, amelyet egy másik tagállam már elutasított, akkor részletes indoklást kell küldenie döntéséről az összes többi tagállam részére.

Ezért a konzultációkra vonatkozó kérdéseket illetően egyértelmű a helyzet: a közös álláspont csak abban az esetben ír elő rendszeres konzultációt, ha egy azonos ügyletre vonatkozó engedélyt előzőleg elutasítottak.

Általánosságban elmondható, hogy a tagállamok küldöttségei a Tanács illetékes struktúráin belül rendszeresen és gyakran cserélnek információt a fegyverek ellenőrzéséről, főleg az

úgynevezett „érzékeny” célországokról. A tagállamok gyakran kikérik a Tanács más tagjainak véleményét minden olyan célország esetében, amely aggodalmat kelthet, vagy amellyel kapcsolatban kétség merülhet fel. Ez a rendszeres információcsere a fegyver kivitel ellenőrzésével kapcsolatos uniós szabályozás fő pillére.

Tájékoztatóként közlöm önökkel, hogy 2009-ben a tagállamok közti konzultációk során összesen 14 Unión kívüli célország került megvizsgálásra. A tagállamok ezt követően ismertették azon indokaikat, amelyek alapján eldöntötték, hogy megadják vagy elutasítják a kiviteli engedélyeket ezeknek a célországoknak az esetében.

Elnök úr, ez az eljárásunk, ami az információkat, az ellenőrzést és a tagállamok közti párbeszédet illeti, hogy képet alkothassanak arról, hogyan engedélyezzük a fegyver kivitel.

Készséggel válaszolok a ma délutáni vita során felmerülő bármely más kérdésre is.

Roberto Gualtieri , az S&D képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az európai védelem ipari és technológiai alapjának fejlesztése a közös védelmi rendszer kialakításának lényegi pontja.

Azonban közös szabályokra és összehangolt megközelítésre van szükség, amelyek lehetővé teszik az európai védelmi ipar fejlesztését és versenyképesebbé tételét, ugyanakkor biztosítják, hogy e fejlődés összhangban álljon Európa elveivel és nemzetközi kötelezettségvállalásaival. Ezért a 2008. decemberi közös álláspont, amely meghatározza a harmadik országokba irányuló katonai export eljárásait és kritériumait, a védelmi ipar belső piacáról szóló irányelvvel együtt fontos előrelépést jelentett.

Mint tudjuk, ezek az eljárások nem tartalmazzak általános konzultációs mechanizmust. A közös álláspont azonban időszerű utalást tartalmaz arra, hogy a közös kül- és biztonságpolitika égisze alatt ezen a területen elő kell mozdítani az együttműködést és az egymáshoz való közeledést. Azonban amíg valóban be nem következik a remélt előrelépés, és a közös védelmi rendszer létrehozása lehetővé nem teszi szigorúbb eljárások elfogadását, a 7. cikkben említett együttműködés és közeledés nem maradhat csupán holt betű, és a katonai exportról szóló éves jelentést elérhetővé kell tenni a Parlament számára.

Természetesen az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport tagjai által benyújtott kérdés – bár ezennel kimondottá vált – eddig kimondatlanul nem az általános ügyekre szorítkozott. Mivel jobb lett volna a dolgokat kezdettől fogva nevükön nevezni, a francia hajók Oroszország számára történő eladása úgy látszik, nem mond ellent a 2008-as közös álláspontnak. Ellenkezőleg, az ilyen export szorosabbá teheti az Európa és Oroszország közti kapcsolatokat és együttműködést biztonsági területen, és jobban elkötelezheti a feleket egymás iránt. Ezeket a kapcsolatokat azonban teljességgel át kell helyezni kétoldalú szintről európai szintre, és itt kell foglalkozni velük, itt kell megvitatni és alakítani őket.

Elmar Brok , a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, pár megjegyzést szeretnék tenni. Európa hatásköre régi probléma. Az alkotmányról szóló és kormányközi konferenciákon nem értük el a fegyverkereskedelem európai hatáskörbe emelését. Úgy vélem, helyes volna tovább próbálkozni ennek elérésével, annak érdekében, hogy a magatartási kódex és a 2008-ban a Tanács által bevezetett szabályozás kötelezőbb érvényű lehessen. Az Európai Parlamentnek tovább kellene dolgoznia ennek megvalósításán.

Másrészt számomra egyértelműnek tűnik, hogy ebben az összefüggésben szorosabb kapcsolatnak kellene fennállnia a tagállamok között, hogy egyes tagállamok ne érezzék

úgy, hogy a harmadik országokba irányuló fegyver kivitelből káruk származik, és hogy az veszélyezteti a biztonságukat. Akár így van, akár nincs, ez szinte mindegy is. Ezért úgy vélem, találnunk kell egy hatékonyabb európai megoldást.

Harmadrészt úgy vélem, hogy szorosabb európai együttműködésre van szükség, egyebek között iparpolitikai okok miatt, például az Európai Védelmi Ügynökség keretében, a kivitel, a kutatás, a tervezés és a gyártás, valamint a beszerzés terén, mivel ha egy ország saját fegyveriparral rendelkezik, ez kihat a függetlenségére. Ha egy országnak nincs saját fegyveripara, és minden katonai felszerelését harmadik országoktól kell beszereznie, akkor biztonsága más államoktól függ. Ez a kérdés a szabadságunkat érinti, és nem csak a gazdasági tényezőkhöz kapcsolódik, habár nem tagadhatom, hogy ezek is szerepet játszanak benne.

Mindent összefüggésében kell szemlélni, és akkor ezen az egész területen sokkal erősebb közösségi érzést teremthetünk, és nem fordulnak majd elő olyan félreértések a tagállamok között, mint amilyenek a közelmúltban a balti államokban – érthető módon – felmerültek.

Johannes Cornelis van Baalen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, szeretném kijelenteni, hogy valóban nem kifogásolható, hogy az ön hazája megvédje magát, és hogy más országok megvédjék magukat, ezért a fegyver kivitel nem tiltott dolog. Ez a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport véleménye.

Nem szabad azonban háborús feszültségektől sújtott régiókba exportálnunk. Korlátoznunk kell magunkat, és ha nem rendelkezünk valós, jogilag kötelező szabályozással a fegyver kivitelről, az egyben azt is jelenti, hogy az Európai Unió 27 országa számára nem lesznek egyenlők a feltételek. Versenyezni és harcolni fognak a megrendelésekért, és nem kerül sor valódi egyeztetésre.

Tehát úgy vélem, hogy az egyetlen módja az ügy megoldásának a kötelező hatályú közös szabályozás, és támogatom Brok kollégámnak a témában elhangzott kijelentéseit.

Indrek Tarand, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, ez egy fontos kérdés, és köszönöm képviselőtársaimnak, hogy megértik a régióm aggodalmát egy konkrét, a Mistral helikopterhordozóra vonatkozó, francia döntéssel kapcsolatban.

Az uniós magatartási kódex, amely 2008 óta jogilag kötelező dokumentum, helyes lépés, de nem elegendő, ahogy liberális képviselőcsoportbeli kollégánk is felvetette. Folytatnunk kell a munkát a globális szintű fegyverkereskedelem területén, mivel az Uniónak nagy a felelőssége. Az összes fegyverkereskedelem harmadáért vagyunk felelősek.

Ha kijelentjük, hogy Oroszország stratégiai partnerünk, és katonai ügyekben együttműködhetünk vele, akkor számomra ez logika kérdése. Miért van szüksége barátunknak támadó fegyverrendszerre? Azért, hogy részt vegyen az afganisztáni felelősségteljes kormányzás megszervezésére irányuló erőfeszítésben? Nem, Moszkva nem szándékszik részt venni ebben a tevékenységben. Hogy megvédje az emberi és kisebbségi jogokat Kirgizisztánban? Nem. A Mistral egyik esetben sem vethető be, mivel nem tudja megközelíteni e két szárazfölddel határolt országot. Meg fogja változtatni a helyzetet a Fekete-tengeren – de nem javítani, hanem rontani fog rajta –, és hatással lesz az Európai Unió Balti-tengerrel határos nyolc tagállamára. Ezeknek az államoknak a biztonsági helyzete – Lengyelországtól és Németországtól kezdve Észtorszáig, Lettorszáig és Litvániáig – romlani fog.

Egyetérték Gualtieri úrral abban, hogy jó dolog az együttműködés stratégiai partnerünkkel, de kérem, higgyék el, hogy vannak más módjai az Oroszországgal való együttműködésnek,

mint a csúcstechnológiájú fegyverrendszerek eladása. Gondoljanak az autókra – az orosz ipar ezen a téren is nehézségekkel küzd. Gondoljanak a tűzoltóbrigádok közti együttműködésre. Az orosz tűzoltók nagy bajban voltak idén nyáron, mikor erdőtűz pusztított egy Belgium nagyságú területen.

Ceterum censeo, a Mistral eladását meg kell akadályozni.

Geoffrey Van Orden , az ECR képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr, a képviselőcsoportom nagy fontosságot tulajdonít önálló nemzeteink azon jogának, hogy eldönthessék, hogy a közösen elfogadott uniós álláspont feltételeinek megfelelően megadnak-e vagy sem egy fegyver kiviteli engedélyt. Ez egyértelműen nem olyan terület, ahol az Unió dönt, és nem is lehet az. A közös álláspont természetesen felszólítja a fegyvert exportáló tagállamokat, hogy vegyék figyelembe többek között a regionális béke, biztonság és stabilitás megőrzését.

Abban az ügyben, amely úgy tűnik, a mostani vita középpontjában áll, tekintetbe kell vennünk a helyzet kényes jellegét mind a balti-, mind a fekete-tengeri régiókban. Ami a Fekete-tengert illeti, ne feledkezzünk meg a nemrég Grúziában lezajlott konfliktusról, és arról, hogy a Fekete-tengerrel határos hat országból három – Bulgária, Törökország és Románia – NATO-tagok, továbbá két másik – Grúzia és Ukrajna – NATO-tagok és uniós tagságért folyamodó országok. Ezért feltehetjük a kérdést, bölcs dolog-e a kételtű támadó hadihajók eladása a hatodik állam, Oroszország számára.

Azonban jól bevált mechanizmusok állnak rendelkezésre a fegyver kivittel kapcsolatos problémák rendezésére. Uniós összefüggésben ez a Tanács hagyományos fegyverek kivitelével foglalkozó munkacsoportja – a COARM –, amely hivatalosan kb. hathetente ülésezik Brüsszelben. Mivel kormányközi szerv, ez a fegyver kivittel kapcsolatos párbeszéd megfelelő fóruma, nem a strasbourgi plenáris ülés. Hagynunk kellene, hogy a COARM tegye a dolgát.

Sabine Lösing , a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, az Európai Unió 2000-ben a lisszaboni stratégiában világosan megfogalmazta azt a célt, hogy 2010-re a világ vezető gazdasági hatalmává váljon. Sok területen nem tudtuk elérni ezt a célt, de az EU fegyver kivitelének esetében sikerült.

A 2005-től 2009-ig tartó időszakban az EU tagállamai utolérték az Egyesült Államokat, és a világ vezető fegyverexportőreivé váltak. Úgy vélem, ez rendkívül kétes dicsőség. A fegyver kivitelről szóló magatartási kódex, amely sosem volt jogilag kötelező érvényű, és amelyben szerepel többek között egy kivitel engedélyezését korlátozó gyakorlat, nyilvánvalóan nem volt több üres szónál. Ezért különösen örvendek annak a ténynek, hogy a fegyver kivitelről szóló magatartási kódexből 2008 decemberében közös álláspont lett.

Azonban még mindig nem rendelkezünk hatékony szankcionáló mechanizmusokkal. Németország például még jóval 2008 előtt jogilag kötelező érvényűnek ismerte el a magatartási kódexet. Ennek ellenére Németország jelenleg a világ harmadik legnagyobb fegyverexportőre, és olyan válságövezetekbe szállít fegyvereket, mint Szaúd-Arábia és Pakisztán. További probléma, hogy a fegyverexportról szóló jelentések, amelyeket a tagállamok nyújtanak be a Tanács részére, nem egységesek és gyakran nem átláthatóak. Sürgetően szükség van az összehangolásra ezen a területen, hogy az összes fontos fegyverexport nyomon követhető és kritikai értékelésnek alávethető legyen. Sajnos szinte semmilyen erőfeszítés nem történik e jelentések egységesítésére. Bárhogy is legyen, kétlem,

hogy lehetséges volna etikailag megfelelő fegyver kiviteli rendszer létrehozása. Azonban egy dolog biztos, mégpedig az, hogy az Európai Unió jelenleg nagyon messze van ennek megvalósításától.

(A felszólaló a 149. cikk (8) bekezdése szerint hozzájárult egy kék kártyával jelzett kérdés megválaszolásához.)

Geoffrey Van Orden (ECR) . – (a beszéd eleje nem hallható) ...a Bizottságot, mivel Lösing asszony beleesett abba a csapdába, amibe gyakran mások is ebben a Parlamentben és máshol az Unióban, ha az Európai Unió fegyver kiviteléről esik szó.

Az Európai Unió sehová sem exportál fegyvereket. Az Európai Uniónak nincs védelmi ipara. Ezek mind az Unió tagállamaihoz tartoznak, ezért nem lenne szabad olyan terminológiát használnunk, hogy „az EU fegyver kivitele”. Nem létezik ilyen.

Sabine Lösing (GUE/NGL) . – (DE) Elnök úr, én azt mondtam, hogy az Európai Unió országai.

David Campbell Bannerman , az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az Unió a fegyverexportban való érdekeltsége egyértelműen az Unió a Lisszabon utáni időszakban való növekvő militarizálódásának részét képezi.

Csupán pár napja Tony Blair maga jelentette ki újságírók előtt, hogy szeretné, ha az EU „katonai jelleget” alakítana ki. Ennek nagy részét képezi az, hogy honnét szerzi be és kinek adja el az EU a fegyvereit.

Már hallani arról a problémáról, hogy az uniós hadsereg részére kifejlesztett eszközök nem lesznek közös rendszerben használhatók az amerikai felszereléssel. Az őrült elképzelés, hogy a britek a franciákkal osztozzanak a repülőgép-hordozókon, azt eredményezné, hogy Nagy-Britannia hamarosan elvesztené az amerikai lopakodó technológiához való hozzáférését.

Bezárulna továbbá a brit piac az amerikai import előtt, és az USA piaca a brit export előtt, ami munkahelyek megszűnéséhez vezetne az Atlanti-óceán mindkét partján.

A védelmi export évi hét milliárd angol fontot jelent Nagy-Britannia gazdaságának, ami ugyanakkora összeg, mint amit éves nettó hozzájárulásként fizetünk az Uniónak. Minden hasonló lépést ellenzünk.

Andrew Henry William Brons (NI) . – Elnök úr, minden fegyvergyártó ország dilemmával néz szembe, ha fegyver kivitelről van szó. A gyártás fix költsége magától értetődően és elkerülhetetlenül magas, így a legtöbb – ha nem az összes – ország számára nem gazdaságos, hogy kizárólag saját használatra gyártson fegyvereket. Néhány fegyvergyártó ország számára csábító lenne egy olyan politika, amelynek alapján minden olyan országba exportálna fegyvert, amelyről feltételezi, hogy nem fogja megtámadni őt vagy érdekeltségeit. Ez maximalizálná a fegyvergyártó ország hasznát. Azonban legjobb esetben is amorális politika volna, legrosszabb esetben pedig teljesen immorális.

Az eredeti kérdésben megfogalmazott kritériumok annak eldöntésére, hogy sor kerülhet-e fegyver kivitelre vagy sem, sokrétűek és változóak. Különböző típusú fegyverzetre különböző kritériumok lehetnek érvényesek. Azokba az országokba, ahol kedvezőtlen az emberi jogi helyzet, pl. Iránba – továbbá azokba az uniós országokba, ahol politikai elégedetlenség vagy eretnek nézetek miatt tartanak fogva egyéneket, azaz az Unió országainak felébe –

nem lenne szabad kézfegyvereket, megfigyelőrendszereket, kényszerítő eszközöket exportálni, azonban nem tagadhatjuk meg tőlük a külső támadás ellen védő fegyvereket.

Azon országok számára, amelyek hajlamosak agresszív háborúkat indítani, de tisztelik saját állampolgáraik jogait, eladhatóak a kézfegyverek és kényszerítő eszközök, azonban tömegpusztító fegyverek nem. Különösen az Egyesült Államok számára – amely valószínűleg a legagresszívebb ország a világon, mivel számtalan destabilizáló, agresszív és jogtalan háborút indított – nem lenne szabad tömegpusztító fegyvereket szállítani.

Irán azonban, bármennyire is elítéljük emberi jogi szempontból – én bizonyosan elítélem – sosem támadta meg a szomszédait. Nem Irán volt például az agresszor az iraki–iráni háborúban. Azonban agresszió és megtervezett támadás célpontjává válhat, talán az USA és talán Izrael részéről. Meglehet, nem akarjuk, hogy olyan fegyverzettel rendelkezzen, amellyel támadást indíthat – én bizonyosan nem szeretném –, azt viszont kívánhatjuk, hogy elérhető legyen számára egy nukleáris pajzs, amelynek segítségével megakadályozza, hogy megtámadják.

Charles Tannock (ECR) . – Elnök úr, általában nem szoktam közbeszólni, a legkevésbé egy Brit Nemzeti Párti képviselővel vitázva, de hogy jut eszébe azzal vádolni a tagállamokat, hogy börtönbe zárják az embereket politikai nézeteik és véleményük miatt! Ha kell, kritikusan szemlélem az Európai Uniót, de nem tudok egyetlen európai tagállamról sem, ahol bárkit is lecsuknának a politikai nézetei miatt, különben hogyan engednének be ebbe a terembe olyanokat, mint ő, a jó ég áldja meg!

(Közbeszólások: „Magyarország”.)

Ez teljes zagyvaság! Kérem, nevezze meg az országokat, ahol börtönbe zárják az embereket politikai véleményük miatt!

(Több képviselő közbeszólása, köztük Andrew H. W. Bronsé, aki megkapja a szót)

Andrew Henry William Brons (NI) . – Elnök úr, azt mondtam, hogy Magyarországon az előző kormány idején több embert fogva tartottak pusztán eltérő politikai véleményük miatt. Sok olyan uniós ország van, ahol eretnek tudományos véleményért börtönbe vetnek állampolgárokat. Bármennyire téves is egy tudományos vélemény, senki bebörtönzését nem indokolja egy olyan vélemény hangoztatása, amely nem minősül erőszakra való felbujtásnak.

Michael Gahler (PPE) . – (DE) Elnök úr, nem akarom megtisztelni az előttem szólót azzal, hogy utalok a beszédére, de az elején mégis tett egy helyes kijelentést. Azt mondta, hogy számos, kisebb fegyveriparral rendelkező állam számára nagyon költséges a gazdaságos termelés. Természetesen más következtetést vonok le ebből, mint ő, mégpedig azt, hogy az Európai Unión belül az Európai Védelmi Ügynökség és közös beszerzési programok révén kellene előállítanunk kedvezőbb áron a szükséges katonai eszközöket.

Az azonban először is szeretném megköszönni a Tanács soros elnökének megjegyzését. Úgy vélem, politikai értelemben nagyon fontos kijelentésünk, hogy a világon a legkorszerűbb, jogilag kötelező erejű feltételekkel rendelkezünk a fegyverexport tekintetében. Véleményem szerint az Európai Unió méltán lehet büszke erre.

Ezzel kapcsolatban egy kérdésem volna a Tanács soros elnökéhez. Ön kifejtette, milyen esetekben kerül sor konzultációra, és ez nyilvánvalóan csak abban az esetben történik meg, ha egy állam egy azonos tartalmú kérelmet korábban elutasított, és egy másik állam meg kívánja adni a kiviteli engedélyt. Az erről a témáról folyó párbeszéd vajon a tanácsi

munkacsoportra korlátozódott-e, vagy pedig – és ez a második kérdésem – politikai szinten is megtárgyalták-e a Miniszterek Tanácsában? Ebben a témában ez a kérdés is érdekelné engem.

Justas Vincas Paleckis (S&D) . – (LT) Néhány képviselőtársam már említette, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport által feltett kérdésben bizonyos találós kérdések rejlenek, mivel nem magyarázza meg világosan, miért és hogyan merültek fel a problémák. Hasznosabb lett volna világosabban megfogalmazni a kérdést. Másrészt el kell ismernünk, hogy bizonyos kelet- és közép-európai országok különösen érzékenyek, és kevésbé érzik biztonságban magukat, mint az Európai Unió régi tagállamai. A Tanács 2008. december 8-i közös álláspontja bizonyos irányvonalakat rögzített a fegyver kivitel terén. A szakértők elismerik, hogy az az ország, amelyikről ma beszélünk – Franciaország – nem szegte meg ezen irányvonalakat, de ez nem azt jelenti, hogy – a biztonsági és védelmi politikát fokozatosan a gyakorlatba átültetve – ne kellene fejlesztenünk és felülvizsgálnunk ezen irányvonalakat és szabályokat. Teljes mértékben egyetértek Elmar Brok képviselőtársam véleményével, hogy szorosabban kell együttműködnünk a fegyverpolitika területén. Ami a fegyverexportot illeti, gondoskodni kell a bizalom növeléséről és a gyanakvás csökkentéséről, amely néha megalapozott, néha viszont ok nélkül terjesztik. Ez utóbbi veszélyes módon egymás ellen fordítja a nagy és kicsi, régi és új uniós tagállamokat. Több bizalomra és szolidaritásra van szükség, és ez nem fog magától kialakulni. Több párbeszéd kell, konstruktív konzultációt kell folytatnunk, és kerülnünk kell a túlfűtött vádaskodást és a XX. század elejével vagy közepével vont mesterséges párhuzamokat, mikor az ökológia uralkodott Európában. Javítanunk kell a konzultációs eljárást az Unión belül, ha konkrét eredményt akarunk elérni. Akkor ez a mostani párbeszéd sem lesz hiábavaló.

Ryszard Czarnecki (ECR) . – (PL) Szép szavakat hallhatunk az együttműködésről és bizalomról, de az a benyomásom, hogy az Unió kívüli export politikáját voltaképp a franciák *fait accompli*-je határozza meg. A legnagyobb és leggazdagabb uniós országok azt tesznek, ami nekik tetszik, figyelmen kívül hagyva az előírásokat és szabályokat, amelyekről ma oly sok szó esik. Az elmúlt napokban ismét hallhattuk, hogy Franciaország Mistral hadihajókat ad el Oroszországnak. Ha az üzlet még nem jött létre, az csak annak köszönhető, hogy Oroszország különleges pályázati eljárásokat vezetett be – mindenesetre tudjuk, hogy halad a megvalósulás felé. Időközben egy orosz admirális azt nyilatkozta a Grúzia elleni orosz agresszióról, hogy ha Oroszország rendelkezett volna Mistral hadihajókkal, akkor a Grúzia elleni háború nem négy vagy öt napig, hanem csupán két óráig tartott volna. Vajon tényleg megengedhető, hogy az uniós tagállamok efféle fegyvereket adjanak el akkor, ha ismert tény, hogy a beszerző országok nem védelmi, hanem támadó céllal használják majd fel azokat? Grúzia mindeközben évek óta nem vásárolhat védelmi fegyvereket uniós tagállamoktól, mivel külön embargó van érvényben e fegyverek beszerzésére. Ez kettős mérce, amelyet el kellene kerülni.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL) . – (EL) Elnök úr, olvasva a közös álláspontot és az abban felsorolt, fegyvert exportáló országokra vonatkozó feltételeket, Izrael példája jutott az eszembe. Izrael egy olyan állam, amely nem tartja tiszteletben a nemzetközi jogot, lábbal tiporja az emberi jogokat, és megszállta Gázát, és ezen a ponton azt szeretném felelni a kérdés feltevőinek, hogy a közelmúlt eseményeit követően egyetlen olyan hangot sem hallottam, amely – mivel az ország nem felel meg a feltételeknek – katonai felszerelés és fegyverek izraeli exportjának tilalmát követelte volna az Izraellel szemben szükséges további szankciók mellett, és ezek pedig olyan szankciók, amelyeket a közös álláspon is megemlít.

Az első felszólaló – az Európai politikai szolidaritásról szólva – utalt Görögország példájára. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy bár a közös álláspont 8. kritériuma szerint a fegyvert egy másik tagállamba exportálni kívánó európai uniós tagállamnak figyelembe kell vennie a fogadó ország gazdasági helyzetét, Franciaország és Németország mégis nyomást gyakorolnak Görögországra, hogy tőlük vásároljon fegyvereket, ha meg kívánja szerezni politikai támogatásukat, és ezt olyan időszakban teszik, amikor Görögország szorult pénzügyi helyzetben van, és számos ellenőrzésen esik át, amikor a fizetéseket, nyugdíjakat stb. az egész országban csökkentik.

Ez a hozzáállás képmutató, és látni, hogy e filozófia szerint a fegyvergyártók profitja élvez elsőbbséget, nem pedig a béke alapelve, amelyet az Európai Uniónak alkalmaznia kellene a konfliktusok katonai eszközökkel történő megoldása helyett.

Jaroslav Paška (EFD) . – (SK) A honvédelmi felszerelés jelentősebb gyártóinak az Európai Unió sok országában vannak székhelyei és telephelyei. Világszerte sok más ország is nagy érdeklődést mutat egyedi termékeik iránt. Azonban e termékek kereskedelme különleges tevékenység, amely különbözik más árucikkek adásvételétől a biztonsági és külpolitikai korlátozások miatt, amelyek közrejátszanak a gazdálkodó szervezetek és egyedi üzletkötések megítélésekor.

A szóban forgó tevékenység kizárólag az állam által kiadott engedély alapján végezhető, amely a katonai eszközök kereskedelmére vonatkozó engedély, vagy azok importjára, exportjára vagy közösségen belüli szállítására kiadott engedély. Az egész folyamat pontosan meghatározott szabályok szerint zajlik, és az egyes tagállamok szigorúan ellenőrzik, mivel külpolitikai kötelezettségeiknek megfelelően kell eljárniuk. Tekintve minden egyes ügylet egyedi és különleges jellegét, ezt a tevékenységet véleményem szerint kizárólag egyedi alapon kell koordinálni a Tanács szintjén, és leginkább általános értelemben, külön hangsúlyt helyezve a lehetséges külpolitikai következményekre.

Arnaud Danjean (PPE) . – (FR) Elnök úr, három rövid megjegyzést tennék a témával kapcsolatban. Először is, mivel a tárgyalt kérdés Franciaország a Mistral hadihajók eladásával kapcsolatos álláspontját érinti, szeretnék emlékeztetni arra, hogy még nem született konkrét megállapodás, hogy a Mistral egy hordozóhajó, amely fegyverek nélkül kerülne eladásra – és ez valójában egyike az alapvető kérdéseknek, amelyekről Oroszországgal tárgyalunk –, valamint hogy Oroszország nem csak ezeknek az eszközöknek a beszerzése miatt kezdett tárgyalásokat Franciaországgal. Ezért kívántam árnyalni a képet. Tisztában vagyok azzal, hogy ez az ügy néhány országban heves érzelmeket vált ki, de az érzelmeik és a tények egészen más dolgok.

Másrészt, ahogy ön, miniszter úr rámutatott, az Európai Unió rendelkezik egy magatartási kódexszel a fegyverkivitellel kapcsolatban, amely közös álláspont lett a 2008-as francia elnökség idején. Ez a magatartási kódex az egyik legszigorúbb az egész világon. Példát mutatunk tehát e téren, és – ahogy egyik képviselőtársunk emlékeztetett rá – ezen a magatartási kódexen kívül van egy csoportunk is, amely rendszeresen találkozik a közös kül- és biztonságpolitika keretében, és nemcsak e kódex megvalósítását vitatja meg, hanem a tagállamok fegyverkivitellel kapcsolatos nemzeti politikáit is. Ebből látszik, hogy vannak olyan fórumok, ahol megfelelő módon lehet foglalkozni a Mistral kérdésével.

Végül engedjék meg, hogy megjegyezzem: ha az európai szolidaritásról beszélünk a fegyverkivitel terén, valamint a közös stratégia és közös védelmi politika szükségességéről, akkor a fegyver és honvédelmi felszerelés kereskedelmének egész ciklusát kell tekintenünk. Ez az importot és természetesen a védelmi ipart is magában foglalja. Ebből a szempontból

– úgy vélem – sok országra még számos teendő vár, míg képesek leszünk a technológia, a munkahelyek, a szakértelem és valódi stratégiai kapacitások kiépítésére katonai létesítményeinkben.

Zoran Thaler (S&D) . – (SL) A modern francia hadihajók oroszországi exportja európai és politikai dimenzióval is bír. A kérdéshez tartozik továbbá a szolidaritás vagy annak hiánya is, mivel érinti a balti-tengeri régióban található és a keleti partnerségben részt vevő országokat is – Grúziát, Azerbajdzsánt, Ukrajnát stb.

Ismerjük Franciaország diplomáciai fellépését az orosz–grúz háborúban, és hogy ekkor Oroszország beleegyezett bizonyos nemzetközi kötelezettségek aláírásába. De vajon betartotta-e azokat? Beengedte-e például az Európai Unió megfigyelőit Dél-Oszétiába és Abbáziába? Attól tartok, mindmáig elmulasztotta ezt megtenni.

Tudjuk, hogy a Tanács 2008-as közös álláspontja nagyon konkrétan fogalmaz. Az importáló országnak eleget kell tennie nemzetközi kötelezettségeinek, tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, és fenn kell tartania a békét, a biztonságot és a stabilitást a régióban. De vajon Oroszország megteszi-e ezek közül bármelyiket is?

Az utolsó kérdésem önhöz a következő: vajon Franciaország, vagy inkább Sárközy elnök képes-e a támadó hadihajók kétes eladásáért cserébe elérni azt, hogy Oroszország valóban eleget tegyen nemzetközi kötelezettségeinek?

Charles Tannock (ECR) . – Elnök úr, a hagyományos fegyvereket gyártó ipar sok tagállam gazdaságának fontos részét képezi, beleértve a saját országomat, az Egyesült Királyságot is. A mai bizonytalan és veszélyes világban az Unió tagállamainak képeseknek kell lenniük önmaguk, érdekeik és szövetségeseik megvédésére világszerte.

Az Unió azonban a Tanácsban egyhangú, kormányközi megegyezés révén elismerésre méltó erőfeszítéseket tett és eredményeket ért el az elmúlt években, korlátozta bizonyos fegyverek előállítását és forgalmazását, sőt megtiltotta a fegyverek eladását bizonyos elnyomó országok számára. Méltán lehetünk büszkék az Ottawai Egyezmény melletti kiállításunkra, amely világszerte betiltja a gyalogsági aknákat. A kazettás bombákról szóló egyezmény, amely múlt hónapban lépett életbe, remélhetőleg újabb lépés e szörnyű fegyverek megszüntetése felé – habár megjegyzem, hogy legalább hat uniós tagállam még nem ratifikálta.

Az Unió környező országaiban keményen dolgozunk az MPI (Középhatalmi Kezdeményezés) keretében a fegyvergyártás ellenőrzésén és a nukleáris fegyverkészletek megsemmisítésén, és ezt a munkát folytatni és fokozni kell.

Mindig ébernek kell maradnunk a terroristák arra irányuló erőfeszítéseivel szemben, hogy fegyvereket szerezzenek olyan országokból, ahol a végfelhasználók engedélyezési rendszerét és a fegyverkivitel nem ellenőrzik és tartatják be szigorúan.

Végezetül, az Európai Uniónak fenn kell tartania a Kínába irányuló fegyverkivitelre vonatkozó tilalmat, mégpedig két okból is. Egyrészt, mivel az uralkodó rezsim többször súlyosan megsértette állampolgárai emberi jogait, másrészt, hogy kimutassuk demokratikus szövetségünk, Tajvan iránti támogatásunkat, amely Kína tűzvonalában az első helyen áll.

Inese Vaidere (PPE) . – (LV) Hölgyeim, és uraim! A fegyverek és katonai felszerelések nem egyszerű kereskedelmi áruk, különleges ágazatot képeznek, amely közvetlen hatást gyakorol a nemzetbiztonságra. Fegyverek és katonai felszerelések exportja olyan harmadik

országokba, különösen az ingatag demokráciával rendelkezőkbe, ahol megsértik az emberi jogokat, és együttműködnek azokkal az országokkal, ahol terrorizmus jelei tapasztalhatók, súlyos veszélyt jelenthetnek nemcsak az Európai Unióra, hanem harmadik országokra nézve is. Éppen ezért kell a fegyverexportot az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája fontos területének tekinteni. Hogyan beszélhetünk közös kül- és biztonságpolitikáról, mint ahogy Barroso úr tette tegnap, ha minden ország külön folytathatja a fegyverkereskedelmet? Franciaország döntése a Mistral hadihajó eladásáról a katonai technológia közvetlen átadását jelenti egy harmadik országnak, amely nem áll katonai szövetségben Európával. Tudomásul kell vennünk, hogy a katonai technológia átadása önmagában egész biztosan nem jelenti azt, hogy az illető ország barátságosabb lett vagy lesz az Európai Unió felé, ahogy Lelouch úr, a francia európai ügyekért felelős miniszter és néhány tisztelt képviselő állította a mai vitában. Semmilyen uniós stratégia sem lehet sikeres, ha nem marad hű a közösen elfogadott alapelvekhez. Ez ugyanígy érvényes az Európai Unió országai közti szolidaritásra és a közös érdekek figyelembevételére a döntéshozatal során. Az Európai Unióról szóló szerződés és a Tanács a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló közös álláspontja egyaránt hangsúlyozza a szolidaritás fontosságát. Az egyéni, rövid távú gazdasági érdekeknek nem lenne szabad akadályozniuk az Európai Unió közös prioritásainak és céljainak megvalósulását. Az Európai Unió kül- és biztonságpolitikáját érintő döntéseket közösen kell meghozni, az összes uniós tagállammal konzultálva, továbbá megfelelő és jogilag kötelező mechanizmust kell kidolgozni azok számára, amelynek során közösen meghatározott kritériumok alapján elemzésre kerül azok összes lehetséges következménye. Köszönöm a figyelmet.

Marietta Giannakou (PPE) . – (EL) Elnök úr, a Tanácshoz ma intézett kérdés lehetőséget nyújt egy másik fontos téma megemlítésére, amelyet sokan támogattunk az Európai Konvent idején és a kormányközi konferencia keretében, ez pedig a védelem és biztonság egészének európai helyzete és egy fegyvergyártási ügynökség és közös védelmi ügynökség létrehozása.

Ne felejtjük el, hogy az Egyesült Államokban csak egy gyártósoron folyik a tankok gyártása, míg Európában 16 különböző gyártósoron. Ezért méretgazdaságosabb lenne a közös európai gyártás. Ha azonban a fegyverkivitel ellenőrzéséről szóló 2008-as közös tanácsi álláspontra gondolunk, akkor el kell ismernünk, Chastel úr, hogy nincs igazi ellenőrzés. Most nem Franciaországról beszélek, hanem minden európai országról, ahogy valójában nem folyik ellenőrzés annak eldöntésére, hogy vajon az országok, akiknek exportálunk, nem exportálnak-e harmadik országokba, vagyis nem közvetítenek-e olyan országok felé, akiknek sosem adnánk el fegyvereket.

Az a benyomásom, hogy a KKBP keretei közt létrehozott csoport nincs abban a helyzetben, hogy a tagállamokat ellenőrizve megbizonyosodjon arról, hogy pontosan hová exportálnak fegyvereket. Ha sikerül alkalmaznunk ezt a közös álláspontot, és specifikus korlátozások lépnek életbe, akkor már tettünk egy sikeres lépést. Azonban csak akkor leszünk igazán sikeresek a fegyverkivitel ellenőrzésének terén, ha sikerül létrehoznunk egy valóban közös védelmi ügynökséget és fegyvergyártási ügynökséget, amely lehetővé teszi a költségek csökkentését, ugyanakkor alapelveink és értékeink képviselését és gyakorlati megvalósítását is a fegyvergyártás és -kivitel esetében.

Alf Svensson (PPE) . – (SV) Elnök úr, tegnap, amikor a Bizottság elnöke beszédet tartott, hangsúlyozta, hogy az Uniónak szükséges kiállnia a közös kül- és biztonságpolitika mellett. Ezt már sokszor hallottuk. Barroso úr a közös védelemről is beszélt. Véleményem szerint azonban ez a politika nem következetes, ha nem fogja át a védelmi ipart és a fegyverkivitel.

Ahogy már korábban említésre került, az EU-szerződés magában foglalja – és ennek magától értetődőnek kell lennie – a szolidaritás alapelvét és a tagállamok azon kötelezettségét, hogy konzultáljanak egymással a Tanácsban és az Európai Tanácsban a kül- és biztonságpolitika bármely kérdéséről. Lehet-e ennél világosabban fogalmazni?

A Tanács 2008. december 8-i közös álláspontja közös szabályokat állapít meg a katonai technológia és felszerelés ellenőrzésére. Hová lettek ezek a közös álláspontok? Nem jutottak el Franciaországig? Talán hozzánk sem jutottak el? Litvánia, Észtország, Lengyelország – uniós tagállamok –, valamint Grúzia azt állítják, hogy a Mistral hadihajók eladása Oroszország számára csökkentette ezen országok biztonságát. Vlagyimir Viszockij admirális, az orosz haditengerészet parancsnoka kijelentette, hogy ha Oroszország rendelkezett volna Mistral típusú hajóval a grúz konfliktus idején, akkor az orosz fekete-tengeri flotta 26 óra helyett 40 perc alatt hajtotta volna végre a műveletét.

Nem szabad hagynunk, hogy a nagyobb tagállamok önkényesen cselekedjenek. Tudjuk, hogy a nagy országok nagyon is szeretnék, ha monopóliummal rendelkeznének a fegyver kivitelben, ami nyilvánvalóan elfogadhatatlan. A soros elnöki tiszte betöltő Belgium feladata lenne, hogy tárgyalásokat kezdjen az Unión belül, hogy egyértelmű, közös rendelkezések szülessenek a fegyver kivittel kapcsolatban.

Tunne Kelam (PPE) . – Elnök úr, a vita tárgya a bilaterizmus vs. közös politikák és a szolidaritás. A helyzet az, hogy több tagállam polgárai komolyan aggódnak a modern katonai technológia küszöbön álló, harmadik országokba való exportálása miatt.

Csak egy éve történt, hogy Oroszország hadgyakorlatot tartott Északkelet-Európában, amely a balti államok katonai invázióját modellezte. Ismerjük az orosz haditengerészet parancsnokának híres kijelentését, amely szerint ha 2008 augusztusában rendelkeztek volna Mistral repülőgép-hordozókkal, akkor három nap helyett három óra alatt végrehajthatták volna a hadműveleteket.

Örülök Chastel államtitkár úr kijelentésének, az aggodalmainkra adott nagyon pozitív válasznak tartom, továbbá kollégánk, Danjean úr kijelentésének, miszerint nem kerül átadásra katonai technológia. Azonban az oroszok éppen ennek a katonai technológiának a megvásárlásához ragaszkodtak és ragaszkodnak továbbra is.

Még maradt egy megválaszolatlan kérdés, mégpedig az, hogy miért nem kerül sor konzultációra és szabályos vitára a Tanácsban olyan esetekben, amikor egy tagállam katonai technológia eladására készül egy harmadik országnak? Ez az üzenetünk a Tanács felé. Felhívnánk a figyelmet arra, hogy szükséges rendszeres megbeszéléseket folytatni az Európai Tanácsban a katonai felszerelés harmadik országokba irányuló exportjáról.

Krzysztof Lisek (PPE) . – (PL) Elnök úr, a fegyverek, lőfegyverek és katonai technológiák előállításáról és exportjáról sok vita zajlott és fog még zajlani, és a jövőben is nehéz lesz párbeszédet folytatni erről annak ellentmondásos és vitatott természete miatt. A konfliktusok szításával és a régiók destabilizálásával kapcsolatos aggodalmak nem új keletűek, és a jövőben is számolni kell velük. A fegyverek exportjának felügyelete is nehézségekbe ütközik, ahogy az előző felszólalók hangsúlyozták. Másfelől a fegyveripar fontos gazdasági terület az Európai Unió számos tagállamában. Franciaország, Nagy-Britannia, Németország, Lengyelország, Csehország és sok más tagállam exportálnak fegyvereket, ahogy az Egyesült Államok, Oroszország és más Európai Unión kívüli országok is. Ezért nagyon messze vagyunk attól a helyzettől, hogy a fegyverek gyártása és kivitele uniós szabályozás tárgya legyen. Ma a tagállamok nagyfokú önállósággal rendelkeznek

ezen a téren, a Tanács 2008-as közös álláspontjának megfelelően azonban összhangba kell hozniuk szabályozásaikat.

Egy rövid megjegyzés a Mistralról – a francia kollégáknak meg kell érteniük a balti államok és Lengyelország nyugtalanságát. Az orosz tábornokok nyilatkozatai szerint ezeket a hadihajókat talán a Balti-tengeren fogják állomásoztatni. A Balti-tengerrel pedig Oroszországon kívül csak az Európai Unió országai határosak.

Andrzej Grzyb (PPE) . – (PL) Elnök úr, a Kariňd képviselőtársam által feltett kérdés teljesen jogos, és többször elhangzott a Külügyi Bizottság ülésén. A képviselők nem kaptak rá kielégítő választ. A Tanácsnak konkrét lépéseket kell tennie az ügyben annak érdekében, hogy megfeleljen a kérdést feltevőknek, annál is inkább, mivel a kérdés olyan kontextusban merült fel, amely ma többször említésre került, Kelam és Czarnecki képviselőtársaim felszólalásában is. Emlékeztetnék arra, hogyan emlegetik orosz katonai parancsnokok ezt a fegyvertípust, és különösen arra a tényre, hogy a Mistral hadihajók támadó fegyverek. Ebből következik az a gondolat, hogy itt nemcsak egy üzlet megkötéséről van szó, de kérdéseket kellene feltenni azzal kapcsolatban is, hogy az üzlet milyen következményekkel jár majd. Tudjuk, hogy a 2008-as irányelv hatályban van, de azt is el kell ismernünk, hogy a valóság néha túlmutat egy irányelv rendelkezésein és a meglévő szabályozáson. A grúziai konfliktus rendezésének ügye – amelyben az Európai Unió érdekelt, és amely még megoldásra vár – mutatja, hogy itt ilyen, a valóságot figyelembe vevő döntésre van szükség.

Kyriakos Mavronikolas (S&D) . – (EL) Elnök úr, az Európai Unió ma valóban közös külpolitikát, védelmi politikát dolgoz ki, és kétségtelenül be kellene vezetni bizonyos eljárásokat, amelyek szabályoznák a fegyveripar harmadik országokkal szembeni magatartását. A vita témája kapcsán azonban felmerült bennem egy kérdés, és úgy érzem, hogy a mai plenáris ülésen fel kell ezt tennem.

Hogyan igazolható az a tény, hogy a fegyvergyártók, különösen az Egyesült Királyságban, kereskedelmi embargóval sújtják a Ciprusi Köztársaságot és a ciprusi fegyveres erőket, holott Ciprus az Európai Unió tagállama, ugyanakkor megengedik Törökországnak a katonai és egyéb felszerelés korszerűsítését, mozgatását és szállítását a megszállt Ciprus területén?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE) . – (ES) Elnök úr, számos éven át voltam e Parlament előadója, amely időszakban a tisztelt Ház gyakorlatilag egyhangúlag kérte az 1998-as magatartási kódex kötelező erejű közös állásponttá tételét, amelyet 2008-ban fogadtak el. Akkor azonban azt mondtuk, hogy ez egy további, de nem végleges lépés, szükséges, de nem elégséges, és ez a tény a mai vitából is kiderült.

Arra is szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat, hogy az ENSZ-ben az Európai Unió minden tagállama támogatja a fegyver kivétel ellenőrzéséről szóló nemzetközi szerződést, és ez a legfontosabb.

A fegyverek kivitele nem hasonlít a hűtőszekrények exportjához. Nagyon súlyos következményekkel jár, mivel a fegyverek ölnek, pusztítanak, és társadalmakat taszítanak szegénységbe. Az Európai Unió pontosan ehhez járul hozzá, amikor fegyvereket exportál Izraelbe, amikor fegyvereket exportál Kolumbiába, amikor fegyvereket exportál Afganisztánba. Úgy kellene cselekednünk, hogy figyelembe vegyük ezt a felelősséget.

Ezért úgy vélem, hogy szükséges emlékeztetnem a tisztelt Házat arra, hogy amikor ezzel a kérdéssel foglalkozunk, ez nem pusztán a belső piac, a kereskedelem vagy a biztonság

kérdése, hanem egyértelműen a nemzetközi felelősségé, és attól félek, hogy mégsem eszerint cselekszünk.

Laima Liucija Andrikiene (PPE) . – Elnök úr, a Lisszaboni Szerződéssel sok területen továbbfejlesztettük a politikák összehangolását és a szolidaritást, beleértve a kül- és biztonságpolitikát. A Szerződés kölcsönös segítségnyújtási záradékot is tartalmaz arra az esetre, ha bármelyik tagállamot katonai támadás fenyegetné.

Ennek fényében nagyon aggasztónak tűnnek a négy Mistral hadihajó Oroszország számára történő eladásával és a hajóépítési technológia egy részének átadásával kapcsolatos francia tervek. Mi több, a Mistral hadihajók egyértelműen támadó – hangsúlyozom, támadó és nem védekező – típusúak.

Mielőtt elkezdenénk megvalósítani a Lisszaboni Szerződés szolidaritásra vonatkozó rendelkezéseit, meg kellene győződnünk ezért arról, hogy nem romboljuk-e le a többi uniós tagállam vagy szomszédaink biztonságát.

Sürgetem a Tanácsot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt egy, az Unión belüli, széles körű párbeszéd indítása érdekében, amelynek során a harmadik országokba irányuló fegyvereladásokkal kapcsolatban közös elképzelés és korszerű hozzáállás alakítható ki.

Janusz Władysław Zemke (S&D) . – (PL) Elnök úr, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a fegyver kivétel mindig összefügg az Unió biztonságpolitikájával. A fegyver kivétel nem önálló vagy elszigetelt terület. Ezek az ügyek nem korlátozódnak a katonai vagy pénzügyi területre, az export mögött az érintett cégek profitja áll, és ez mindig kapcsolatban áll a politikával. Ezért támogatom azokat, akik azt javasolják, hogy a teljes Tanács egyik ülésén kerüljön sor a fegyver kivétellel és a katonai együttműködéssel kapcsolatos uniós politikáról szóló vitára. Számos megjegyzésünk akad és kételyünk merül fel például a Mistral támadó hadihajók Moszkvának történő eladásával kapcsolatban, de ha másképp nézzük a dolgot, és például egy európai rakétaelhárító rendszer kiépítésére gondolunk, akkor úgy vélem, a mi érdekeinket szolgálná Oroszország bevonása. Vagyis röviden összefoglalva, ezek az ügyek nem olyan egyértelműek, mint amilyenek esetleg tűnnek.

Katarína Neveďalová (S&D) . – (SK) Semmilyen értelemben nem vagyok a fegyverkezés vagy hasonlók szakértője, de ma minden bizonnyal pacifistaként állok önök előtt, és szeretnék az Európai Unió egy átlagos polgárának szempontjából tekinteni a problémára. Szem előtt tartva, hogy az Európai Unió jelenleg megállás nélkül gyártja a fegyvereket, és hogy legalább 30 háború, valamint számos egyéb – regionális vagy helyi – konfliktus zajlik szerte a világon, annak is tudatában kell lennünk, hogy az általunk gyártott fegyverek célja közvetlenül a pusztítás és a gyilkolás.

Talán azon is el kellene gondolkodnunk, hogy a pénzt, amellyel minden évben hozzájárulunk az egyes tagállamok költségvetéséhez az egyes hadseregek felfegyverzése vagy felszerelése céljából, nem lehetne-e valamiképp átvezetni az oktatás területére, hiszen ennek sokkal nagyobb hasznát látnánk a gazdasági válság idején, mint a fegyvereknek. Az is nagyon érdekelne, hogy önök közül néhányan esetleg hogyan tudnák megválaszolni a kérdést: hány tagállam csökkentette védelmi költségvetését a mostani válság idején, és milyen mértékben? Talán mindannyiunknak el kellene gondolkoznunk ezen, mert nem hiszem, hogy jó példát mutatunk a fiatalabb nemzedékeknek, ha azt hisszük, hogy például a lövészetet, amely valójában a pusztítás egy formája, olimpiai sport szintjére kellene emelnünk.

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) Elnök úr, ez nagyon tanulságos vita volt, és két elgondolásra egy kicsit részletesebben vissza szeretnék térni.

Először is szeretném tisztázni a felelősség fogalmát. A közös álláspontról 4. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy bármely katonai technológia vagy felszerelés átadásának jóváhagyása vagy elutasítása minden egyes tagállam nemzeti hatáskörében marad. Ezért a felelősség elsősorban nemzeti szinten érvényesül, és a közös álláspontról egyáltalán nem veszi el ezt a felelősséget a tagállamoktól, viszont olyan rendelkezések széles körét vezet be, amelyek lehetővé teszik a tagállamok közötti hatékony koordinációt és információcserét.

A második elgondolás, amelyre vissza szeretnék térni, az átláthatóság elve. A közös álláspontról előírja, hogy a tagállamoknak éves jelentést kell készíteniük a fegyver kivitelükről. A nemzeti jelentések alapján elkészített uniós jelentés évente kerül közzétételre, és tájékoztatást nyújt a megadott engedélykifejezett értékéről, lebontva célország és a katonai felszerelés típusai szerint, valamint tájékoztatást nyújt az elutasított engedélykifejezett számáról és a tagállamokkal utólag folytatott eseti konzultációkról.

Az Európai Unió éves jelentésén kívül a közös álláspontról kötelezi a tagállamokat a katonai technológia és felszerelés exportjáról szóló nemzeti jelentések közzétételére. A közös álláspontról célja, az átláthatóság tehát mind európai uniós, mind nemzeti szinten érvényesül, de az Európai Uniónak valóban példát kell mutatnia e tekintetben.

Szeretném még elmondani továbbá, hogy amint önök közül többen is rámutattak, a közös álláspontról jelentős előrelépést jelent a magatartási kódexhez képest. A közös álláspontról 2008 decemberében került elfogadásra, vagyis kevesebb mint 2 éve. Helyes, ha időt hagyunk annak, hogy a közös álláspontról által bevezetett új rendelkezések hatása érvényesülhessen, mielőtt hozzáfognánk egy ilyesféle új rendszer felülvizsgálatának, habár önöket hallgatva, és valóban megértve, amit mondtak, talán csábítóan tűnhet annak szigorúbbá tétele vagy szankciórendszerrel való kiegészítése.

Végül egy nagyon specifikus eset tisztázása céljából szeretném kijelenteni, hogy a közös álláspontról számos alkalommal vita tárgyát képezte politikai szinten, különösen a Tanácsban, és különösen a Kínával szembeni fegyverembargó kapcsán.

Frédérique Ries (ALDE) . – (FR) Elnök úr, nincs nálam az eljárási szabályzat, nem tudok rá hivatkozni. Csak tudatni szerettem volna önökkel egy nagyon fontos hírt: az iráni külügyminiszter az imént jelentette be, hogy felfüggeszti Mohammadi Astiani asszony megkövezés általi halálos ítéletét.

Ebben a Parlamentben mindegyikünk azért harcolt, és a világ demokratikus erői e pillanatban is azért harcolnak, hogy a felfüggesztésnél jóval többet érjünk el, a büntetés elengedését. Ez a kezdet, és folytatni kell a küzdelmünket. Elnézést kérek, de úgy gondoltam, ezt az információt meg kell osztanom önökkel.

Elnök. – Köszönjük, Ries asszony. Pontosan ezt mondtam én is az ülés elején, és örülök, hogy ön megerősíti. Folytatjuk a harcot a per felülvizsgálatáért, és általában az emberi jogok érvényesüléséért világszerte.

12. Az izraeli nem kormányzati szervezetekről szóló törvényjavaslat (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Franziska Katharina Brantner és Nicole Kiil-Nielsen által a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport nevében, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Alexandra Thein, Ivo Vajgl, Baroness Sarah Ludford és Leonidas Donskis

által az Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport nevében, Véronique De Keyser által az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport nevében és Marie-Christine Vergiat által a az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal képviselőcsoport nevében a Bizottsághoz intézett, az izraeli nem kormányzati szervezetekről szóló törvényjavaslatról szóló szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita (O-0046/2010 - B7-0319/2010).

Franziska Katharina Brantner, *szerező*. – Elnök úr! A demokrácia barátjaként és az izraeli demokrácia barátjaként vagyok itt. Mivel aggódom az izraeli demokrácia miatt, még nyár előtt benyújtottunk egy kérdést az izraeli nem kormányzati szervezetekre vonatkozó törvénnyel kapcsolatosan, amely a világ ezen térségének kevésbé demokratikus részeiből ismert törvényekhez hasonlított. A törvény egy része arra irányult, hogy a nem kormányzati szervezeteket jegyezzék be a politikai pártok nyilvántartásába és vonják meg adómentességi státuszukat. Ez rendkívül nyugtalanító volt számunkra.

Örömmel tapasztaltuk, hogy ezt módosították és törölték, de sajnálatos módon a törvény még mindig egy olyan törvényjavaslatot tervez, amely a külföldi politikai szervezetektől érkező pénzek átláthatóságának fokozására irányul. A magánadományozók esetében azonban nem követeli meg ugyanezt, amit nagyon nyugtalanítónak találunk, és külön foglalkozik az Európai Unióval, mint az adományozók egyikével, amikor a törvény támogatásról van szó.

Az új törvény egyik célpontja az EU, mert Izraelben sokan, akik nem feltétlenül szeretik a demokráciát vagy az emberi jogokat, úgy gondolják, hogy az EU olyan nem kormányzati szervezeteket támogat, amelyek ellentétesek Izrael érdekeivel, anélkül hogy ezen érdekeket valójában meghatároznák.

Mélységesen aggódnunk és szeretnénk tudni, hogy önök szerint milyen hatással lesz ez az uniós támogatásra? Önök szerint hogyan kellene erre reagálnunk? Nem várhatjuk el legalább azt, hogy azonos átláthatósági szabályok vonatkozzanak minden adományozóra – magán vagy állami, érkezzen az EU-ból vagy bármely más országból – az izraeli nem kormányzati szervezetek esetében?

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *szerező*. – Elnök úr! Amióta aláírtam a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdést az új izraeli „nem kormányzati szervezetek átláthatóságáról szóló törvényről” - ahogy arra a magát NGO Monitornak nevező izraeli nem kormányzati szervezet hivatkozik – a törvény jelentős mértékben puhult, ahogy azt Franziska Brantner az imént elmagyarázta. Képviselőcsoportommal együtt üdvözlöm ezeket a módosításokat. Többé már nem előírás, hogy a politikai tevékenységért Izraelben külföldi támogatásban részesülő valamennyi szervezetet bejegyezzék a politikai pártok nyilvántartásába. Úgy tűnik, hogy ezen szervezetek számára többé már nem áll fenn az a veszély, hogy elveszítik adómentességi státuszukat, illetve a törvény esetleges megszegése esetén bírsággal sújtják őket.

Mint mondtam, üdvözlendőek ezek a módosítások. Lehetséges, hogy az izraeli hatóságoknak, valamint számos izraeli nem kormányzati szervezetnek nem tetszett az, ahogyan az eredeti törvényre reagáltunk, de mint láhattuk, fellépésünk eredménnyel járt.

A fentiek alapján a jelenlegi törvényjavaslat célkitűzése még mindig aggodalomra ad okot. Először is, úgy tűnik, hogy az EU és tagállamai megfélemlítésére irányul. A korábban már említett (izraeli NGO Monitornak nevezett) nem kormányzati szervezettől kapott háttéranyagban a következő olvasható, idézem: „Az EU és tagállamai több tízmillió eurót

juttatnak évente a jelentős politikai befolyás alatt álló izraeli nem kormányzati szervezetek szűk csoportjának nem átlátható folyamatokon keresztül. Az, ahogyan az európai államok a nem kormányzati szervezetek támogatását az izraeli politikai és közviták befolyásolására használják, páratlan a demokráciák közötti kapcsolatok tekintetében. Éppen ezért a külföldi kormányzati támogatások nagyobb átláthatósága kulcsfontosságú az izraeli demokratikus folyamat és a közvélemény tájékoztatáshoz való joga szempontjából.”

Ezen állítások nagy része természetesen egyáltalán nem fedi a valóságot, de sok mindenre rávilágít. Rávilágít arra, hogy milyen erős a bizalmatlanság az izraeli véleményformálók egy része és az EU között, és ezen változtatnunk kell. Rávilágít arra is, hogy az izraeli közvélemény fontos szegmensei milyen szorult helyzetben érzik magukat; ez is aggodalomra ad okot. Mindkét tényező még tovább nehezíti, hogy békés megoldást lehessen elérni a Közel-Keleten. Azt kérdezem öntől, biztos úr: mit kívánnak ezzel kapcsolatban a helyzet javítása érdekében tenni?

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr! A Goldstone-jelentés kimenetele váratlan volt.

A jelentésnek az volt célja, hogy megállapítsa a 2008. decemberi Öntött Ólom hadművelet során elkövetett esetleges háborús bűnök valóságtartalmát, és valóban felháborodást váltott ki Izraelben. Goldstone bírót személyes támadások érték és azon nem kormányzati szervezetek, amelyek vették maguknak a bátorságot ahhoz, hogy tanúvallomást tegyenek, célponttá váltak. Röviddel a médiában zajló vihar után számos olyan törvényjavaslat született, amelyek a nem kormányzati szervezetek feletti ellenőrzést fokozni, a kormánypolitikával szembeni minden szembenállást pedig gyengíteni kívánták.

Ezek között volt egy olyan nem kormányzati szervezetekről szóló törvényjavaslat, amely eredetileg politikai szervezetként kívánta őket tekinteni, kivonva őket ezáltal az adómentesség alól.

Volt továbbá egy olyan törvényjavaslat, amely az izraeli, sőt a településekről származó áruk bojkottjának büntetőségéről szól, idesorolva egy kormány, egy szervezet vagy egy külföldi állampolgár részéről történt bojkottfelhívásokat. Egyszerűen szólva, ha egy francia ember a településekről származó áruk bojkottjára szólít fel az interneten, akkor büntethető lehet, és amennyiben ezt a Palesztin Hatóság teszi, akkor az ugyanabban az elbánásban részesül.

A harmadik egy, az egyetemes joghatóságról szóló törvényjavaslat volt, amely ilyen esetekben döntési hatáskört ad Izraelnek.

Számos egyéb szólás- és mozgásszabadságot korlátozó törvényjavaslat van folyamatban. Nincs lehetőség felsorolásukra, de mind hasonló jellegű és aggodalomra ad okot. Közvetlen támadást intéznek a szólásszabadság ellen, amely elidegeníthetetlen emberi jog és a demokrácia szükségszerű velejárója.

Jó dolog, hogy a Knesszet oly mértékben módosította a nem kormányzati szervezetekről szóló törvényjavaslatot, hogy az szinte elfogadhatóvá vált a nem kormányzati szervezetek számára. Reméljük, hogy ugyanez lesz a többi törvényjavaslat sorsa is, különösen a bojkottról szóló törvény, amit szeptember 15-én terjesztenek első olvasatra a Knesszet elé.

Szeretném felhívni a Bizottság figyelmét a következő szempontra: ha már többé nem mondhatjuk azt, hogy a megállapodásaink értelmében illegálisan importált termékeket

nem lehet értékesíteni Európában, az olyan, mintha nem tanácsolhatnánk, hogy ne vásároljanak például hamisított árukat vagy lopott karórákat egy piaci bódében. A Parlament szoros figyelemmel fogja kísérni ezt a kérdést.

Ezzel kapcsolatban azt kérdezem Európától: Mi az, amit mi Európában, ebben az izraeli–palesztin békefolyamatban teszünk? Hol volt a főképviselőnk? Hol vagyunk mi ebben az olyan nagyon fontos folyamatban?

Marie-Christine Vergiat, *szerező*. – (FR) Elnök úr! Év elején az izraeli kormány elfogadott egy olyan törvényjavaslatot, amely egyenesen megkérdőjelezi az izraeli nem kormányzati szervezeteknek nyújtott uniós támogatást.

Magam is aláírtam ezt a kérdést, és örülök annak, hogy ezáltal lehetőségünk nyílik értékelni az izraeli nem kormányzati szervezetek kiváló munkáját, amelyek nap mint nap harcolnak a békéért, a demokráciáért, valamint általánosabban az emberi jogokért Izrael Állam területén. Ezen nem kormányzati szervezetekről túlságosan is gyakran megfélemlítjük az izraeli–palesztin konfliktusban annak ellenére, hogy figyelemre méltó munkát végeznek, mint azt már korábban is említettem, és rengeteg zaklatást kell elszenvedniük.

Az izraeli kormány enyhén visszalépett a nyomás, különösen a részünkről kifejtett nyomás hatására, de politikai irányvonalán nem változtatott. Valójában az izraeli hatóságok egy valószínű jogi arzenált próbálnak kialakítani annak érdekében, hogy elejét vegyék a politikájukat akár külföldről is érő bírálatoknak.

Én is azokra a rendelkezésekre összpontosítok, amelyek a bojkott-tevékenységet kívánják betiltani, és ami még ennél is rosszabb, arra, amely megkérdőjelezi az egyetemes joghatóság elvét, amelyet több, Izrael által aláírt nemzetközi szerződés is tartalmaz. Sajnos azonban tudjuk, hogy az izraeli kormány a nemzetközi jogot illetően esetenként egy „változó geometriai” megközelítést alkalmaz. Valójában tudjuk, hogy ezek a javaslatok az izraeli kormány Goldstone-jelentésre történő reakcióját jelentik.

Biztos úr! Az Unió kiemelt partnerséget kötött Izraellel, amit láthatóan semmi sem képes megkérdőjelezni. Számunkra ebben a Parlamentben azonban úgy tűnik, hogy léteznek korlátok. Véget kell vetnünk annak, hogy az izraeli kormány zaklassa a politikáját bíráló nem kormányzati szervezeteket, és fenntartások nélkül arra kell kérnünk, hogy vonja vissza ezeket a javaslatokat, amelyek méltatlanok egy magát demokráciának valló államhoz.

Biztosítani tud-e a minket afelől, hogy az Európai Unió még a jogszabály elfogadása esetén is – habár remélem, hogy ez nem történik meg – feltétel nélkül támogatja majd továbbra is az izraeli nem kormányzati szervezeteket? Elmondaná-e, hogy mit kíván tenni a Bizottság annak érdekében, hogy meggyőzze a kormányt ezen intézkedések visszavonásáról, és megvédje az egyesülési szabadsághoz való jogot, amely a demokrácia alappillére? Biztosítani tud-e minket afelől, hogy emberi jogokért felelős összekötő tisztviselőket neveznek ki Izraelbe az Európai Külügyi Szolgálat létrehozásának részeként annak érdekében, hogy a nem kormányzati szervezeteknek helyben is legyen tárgyalófelük?

Štefan Füle, *a Bizottság tagja*. – Elnök úr! A civilszervezetek alapvető szerepet játszanak a nyitott és demokratikus társadalmakban. Vitathatatlan, hogy Izraelnek hagyományosan szabad, nyitott és élénk civil társadalma van, amely számos területen pozitív szerepet tölt be, ilyen az emberi jogok ellenőrzése mind Izraelben, mind a megszállt palesztin területeken, valamint a környezetvédelmi és kulturális kérdések előtérbe állítása.

Az EU több éve működik együtt izraeli nem kormányzati szervezetekkel, és komolyan érdekelt ennek a gyümölcsöző együttműködésnek a folytatásában különös tekintettel arra, hogy több izraeli nem kormányzati szervezet méltán híres a szakterületén megszerzett kiváló szakértelemről. Éppen ezért követtük aggodalommal a „külföldi finanszírozás nyilvánosságra hozataláról” szóló törvénnyel kapcsolatban a Knesszetben lefolytatott vitát. Ezen aggályainkat számos alkalommal világosan közöltük az izraeli hatóságokkal.

Mint ahogy azt az Európai Bizottság az európai szomszédságpolitikában elért haladásról szóló jelentése megfogalmazta, a törvény első változata tavaly februárban olyan új előírásokat tartalmazott a civil társadalomtevékenységével kapcsolatosan, amelyek – elfogadásuk esetén – jelentős mértékben hátráltatták volna a nem kormányzati szervezetek működését Izraelben.

A Knesszet képviselői, a kormány és a civil társadalom képviselői a nyár folyamán megvitatták a törvény új és jelentős mértékben módosított változatát. Augusztusban egy új tervezetet fogadtak el első olvasatban a Knesszetben.

A legújabb törvényjavaslatból kivették azon rendelkezéseket, amelyek törölték volna a nem kormányzati szervezetek adómentességét, és kötelezővé tették volna, hogy bejegyezzék őket a politikai pártok nyilvántartásába. Ezek természetesen nagyon üdvözlendő módosítások.

Véleményünk szerint azonban a nem kormányzati szervezetekre előírt jelentéstételi kötelezettségek még így is szükségtelenül szigorúak, nem utolsósorban azért, mert az izraeli nem kormányzati szervezetekre vonatkozó jelenlegi adminisztratív követelmények már most is biztosítják a közfinanszírozás megfelelő átláthatóságát. Ezen túlmenően az új átláthatósági követelmények csak a külföldről származó közfinanszírozást érintenék, míg a külföldről származó magántámogatásokat nem kellene nyilvánosságra hozni – mint azt a tervezet hangsúlyozza. Ez a megközelítés hátrányos helyzetbe hozná a külföldi, többek között uniós közfinanszírozással működő szervezeteket.

Az európai szomszédságpolitika cselekvési tervében Izrael és az Európai Unió megállapodott abban, hogy rendszeres párbeszédet folytat a civil társadalommal kapcsolatos kérdésekről és előmozdítja az Izrael és EU közötti, civil társadalmon belüli kapcsolatokat. A legutóbbi EU–Izraeli emberi jogi munkacsoport szeptember 2-án találkozott, ahol a nem kormányzati szervezetek finanszírozásának kérdését is részletesen megvitatták.

Az elkövetkező hónapokban a törvényjavaslat több vitán és olvasaton megy keresztül a Knesszetben. Továbbra is szorosan figyelemmel követjük a fejleményeket.

Hans-Gert Pöttering , a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Füle úr, hölgyeim és uraim! Az izraeli nem kormányzati szervezetekről szóló javasolt jogszabály komoly aggodalomra adott okot. Aggódtunk amiatt, hogy ez jelentős mértékben korlátozná az izraeli nem kormányzati szervezetek cselekvőképességét.

Az európai parlamenti szakbizottsági elnökök küldöttségének látogatása során, amelyen a közel-keleti munkacsoport elnökeként jómagam is részt vettem, kifejeztük aggodalmunkat kollégáink előtt a Knesszetben, Jeruzsálemben, és különösképpen a miniszterelnök-helyettessel, Dan Meridorral folytatott nagyon pozitív találkozó során. Szívesen látnám, ha olyan okos és józan emberek, mint Dan Meridor, lényegesen nagyobb közszerepet játszanának, szemben például a külügyminiszterrel, akinek álláspontjával egyáltalán nem értünk egyet.

Mint ahogy azt minden felszólaló elmondta, a tervezetben történtek javítások. Nagyon örülök annak, amit Füle úr elmondott, de még mindig van néhány megválaszolandó kérdés. Minden olyan esetben hallatnunk kell hangunkat, amikor korlátozásokat írnak elő az emberi jogi szervezetek és más, nem kormányzati szervezetek feladatkörére és hatáskörére. A jogszabályt még nem fogadták el, és várhatóan októberben, a Knesszet ülésén születik döntés. Továbbra is nagyon gondosan figyelemmel követjük a helyzetet.

Izrael őszinte barátjaként kívánom azt mondani, hogy az izraeli kormányt és az izraeli parlamentet ugyanolyan elbánásban kell részesíteni, mint minden más kormányt vagy parlamentet. Izrael jogosan állítja magáról, hogy demokrácia. Éppen ezért a bírálatot is el kell fogadnia, amikor azt helyénvalónak érezzük.

Szeretném hozzáfűzni, hogy nem értem, hogy Izraeli brüsszeli nagykövetsége miért adott ki tegnap egy közleményt a sajtónak arról, hogy egy nem létező témáról beszélünk ma, és a közel-keleti békefolyamat miatt a vitát nem kellene megtartani.

Felszólítom az izraeli kormányt, és nagyon világossá kívánom tenni, hogy ellenezzük az iráni elnök minden Izrael biztonságával kapcsolatos nyilatkozatát, ellenezzük a terrorizmus minden fajtáját, és amikor izraelieket ölnek meg Hebronban, akkor azt nagyon határozottan elítéljük. Ugyanakkor Izraelnek is el kell azt mondanunk, hogy szeptember 26. után nem indulhat újra a települések építése. Izraelnek ehelyett a békefolyamat folytatásához szükséges alapokat kell leraknia. Izraelnek nagy felelőssége van ezen a területen és nagyon reméljük, hogy a béke stabil és tartós lesz, amelyben mind Izrael, mind a palesztin állam biztonságos határokkal fog rendelkezni. Az izraeliek és palesztinok méltósága egyaránt fontos.

(Taps)

Richard Howitt , az S&D képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Azon a héten, amikor újrakezdődnek a közvetlen béketárgyalások és a zsidó újév kezdetének napján – Európa és a világ minden zsidójának *shana tovat* kívánok – mélységesen sajnálom, hogy az izraeli Knesszet még mindig jelentős és elfogadhatatlan jelentéstételi korlátozásokat kíván bevezetni a külföldi, beleértve az uniós támogatásban részesülő emberi jogi szervezetek esetében.

Hallottuk az érintett nem kormányzati szervezetektől, a közel-keleti munkacsoportunkban és a Parlament Emberi Jogi Albizottságában is, hogy jóllehet jóhiszemű emberi jogi munkát végeznek, de a politikai elfogultság vadjával félemlítik meg és zaklatják őket.

Az emberi jogi nem kormányzati szervezetek külföldi támogatásának ilyen korlátozásai csak olyan országokban léteznek, mint Burma, Tunézia és Ruanda. Ezeket nem lenne szabad bevezetni egy olyan országban, mint Izrael, és ellentétesek azon kötelességével, miszerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyezményeinek értelmében támogatnia kell az egyesülési szabadságot.

A közel-keleti konfliktus mindkét oldalán nagyon kevesen emelik fel hangjukat a béke és emberi jogok érdekében. Azokat, akik ezt mégis megteszik, gyakran elnyomják azok, akik az erőszakos megoldást választják.

A béke és stabilitás feltételei között működő pluralista demokratikus társadalmak támogatják a civil társadalmat még akkor is, ha az általa megfogalmazott üzenet néha kellemetlen. Ahogy azt George Orwell mondta: „a szabadság az ahhoz való jogot jelenti, hogy elmondjuk az embereknek azt, amit nem akarnak hallani”.

Chris Davies , az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Arra a levélre hivatkozom, amit az izraeli nagykövet, Curiel úr az Emberi Jogi Albizottságunk elnökéhez írt.

Eredetileg üdvözölni, és tulajdonképpen támogatni szándékoztam nyilatkozatát, miszerint a szervezetek finanszírozása során készen kell állnunk az átláthatóság elvének támogatására. Ezt elvárjuk itt, és miért ne várhatnánk ezt el Izraelben is.

Aztán megpillantottam levele egyik utolsó bekezdését, amelyben a pluralista izraeli civil társadalom és néhány más ország közötti bármiféle összehasonlítást nehezményez. A következő szavakat használja: „Amennyiben ezt a téves utat választják, akkor ez oda vezethet, hogy mindannyiunknak el kell gondolkoznunk Európa múltbeli és jelenlegi hitelességén”. Ha ez nem utalás a holokausztra, akkor nem tudom mi az. A burkolt célzások nagyon világosak: önöknek, európaiaknak, a múltjuk miatt nincs joguk bírálni Izraelt. Vér tapad a kezükhöz.

Én nem voltam felelős a náciok tettéért. Abban az időben még nem éltem, többségünk még meg sem született, és ezt az Európai Uniót azért hozták létre, hogy ilyen gaztettre soha többé ne kerülhessen sor. Nehezményezem azt az elképzelést, hogy túlságosan is sokszor szemet kell hunynunk Izrael megdöbbentő viselkedése felett – Gázában, a gazdasági blokád felett, a palesztin területek megszállása felett és az emberi jogok megsértése felett.

Nehezményezem azt az elképzelést, hogy arra kényszerítsenek bennünket, hogy ne telessük fel azt a kérdést, hogy az elmúlt századokban olyan sokat szenvedett nép most miért okoz ilyen szenvedést a palesztin népnek.

(Taps)

Nicole Kiil-Nielsen , a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Egyesek azt mondják, hogy a mai vita már nem időszerű. Miközben ugyanakkor nyomásgyakorló csoportok 2005 óta támadják az izraeli nem kormányzati szervezeteknek juttatott európai támogatást, az izraeli civil társadalom működési feltételei továbbra is romlanak.

A Goldstone-jelentés közzététele óta a szervezetek több képviselőjét is megrágalmazták, megfélemlítették és letartóztatták. Tizennégy törvénytervezetről folyik jelenleg vita. Valamennyi az egyesülés szabadságát és függetlenségét kívánja korlátozni. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy az izraeli emberi jogok védelmezői most már kizárólag katonai engedéllyel léphetnek be a megszállt területekre.

Aggódnak azok az izraeli demokraták és pacifisták, akik hasznát látták a demokrácia és emberi jogok európai eszközének, mert ez a törvénytervezet még módosított formájában is kifejezetten a nemzetközi szervezetek nyújtotta finanszírozásra vonatkozik, és nem érinti a magántámogatásokat.

Nem fogadjuk el többé, hogy némaságra ítéljék azokat az embereket, akikben megvan az elszántság ahhoz, hogy elítéljék a palesztin nép által naponta elszenvedett megaláztatásokat, a családok kiutasítását, a házak lerombolását, a földelkobzást és vízmegvonást.

Charles Tannock , az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Mint minden szuverén államnak, Izraelnek is teljes joga van ahhoz, hogy belátása szerint felügyelje, ellenőrizze és szabályozza a területén működő hazai és nemzetközi nem kormányzati szervezetek tevékenységét, főleg ha azok politikai jellegűek, és feltételezhetően támogatják a terrorizmust, vagy a terrorizmust támogató államokból jönnek.

Izrael parlamenti demokrácia, amelyet élénk civil társadalom jellemez, amelyben az erőszakmentes vélemény minden árnyalata nyíltan képviselhető és megvitatható. Az Izraelben működő nem kormányzati szervezetek Közel-Keleten példátlan szabadsággal rendelkeznek, amely általában elnyomó környezet a civil társadalom számára. Oroszország drákói jogszabályt fogadott el a nem kormányzati szervezetekkel szemben annak ellenére, hogy az Európa Tanács tagja, de Oroszország nagy és rendelkezik kőolajjal és földgázzal, míg Izrael kicsi és erőforrásokban szegény, ami talán megmagyarázza, hogy Oroszország többnyire miért ússza meg az ezzel kapcsolatos vizsgálatokat.

A mai vita éppen ezért kísértetiesen azt a látszatot kelti, mintha egy újabb Izraelt ostromozó gyakorlat lenne a megszokott elkövetők részéről; az a fajta gyakorlat, amit ez a Parlament túlságosan is gyakran enged meg magának – nem számít, hogy a Knesszet elé terjesztett törvénytervezetet jelentősen módosították és javították. Az Izrael és Palesztina közötti közvetlen tárgyalások mostani újrakezdésével fennáll annak veszélye, hogy mi itt az Európai Parlamentben az ehhez hasonló haszontalan vitákkal azt érjük el, hogy jelentéktelenné válunk.

Kyriacos Triantaphyllides, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (EL) Elnök úr! A törvényjavaslat jól illeszkedik abba az átfogóbb stratégiába, amely megpróbálja megfosztani legitimitásától az emberi jogok védelméért Izraelben folytatott harcot azáltal, hogy az országban elhallgattatja a más véleményt hangoztatókat, és a megfélemlítésnek olyan típusú eszközét alkalmazza, mint amilyen a múltban a gázai háború elleni tüntetéseken történt letartóztatások eszköze volt.

Tavaly májusban a Külkapcsolati Főigazgatóság megállapította, hogy az izraeli nem kormányzati szervezetek körülményei rosszabbodtak. Azóta azonban az Európai Unió még egyszer sem ítélte el nyilvánosan a javasolt jogszabályról szóló határozatokat, és arra sem szólította fel nyilvánosan Izraelt, hogy tartsa tiszteletben állampolgárokat megillető szólásszabadságot. Az Európai Unió nem hirdetheti, hogy tiszteletben tartja a jogállamiságot és felismeri a veszélyeket, miközben szemet huny a felett, hogy az emberi jogokat nem tartják tiszteletben. Nyilvános állásfoglalásra van szükség, felszólítva Izraelt a törvényjavaslat visszavonására.

Akkor, amikor támadják az uniós támogatásban részesülő nem kormányzati szervezeteket, és aláássák a Közösségtől érkező pénzügyi támogatásukat, az Európai Unió nem erősítheti tovább Izraellel fenntartott kapcsolatait. Feltételeket kell szabnia a kereskedelem folytatásához és a társulási szerződést mindaddig fel kell függeszteni, amíg Izrael állama tiszteletben nem tartja a szólásszabadságot és partnerséget. Izraelnek ezenkívül eleget kell tennie a társulási szerződés emberi jogokról szóló 2. cikkének és vissza kell vonnia a törvényjavaslatot.

ELNÖKÖL: Stavros LAMBRINIDIS

alelnök

Bastiaan Belder, az EFD képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Több szempontból is különös ez a vita. Ha egy mondatban akarnám összefoglalni: elavult parlamentáris kérdések alapján folytatunk vitát egy jelenleg is folyó izraeli jogi eljárásról, amely annak biztosítására irányul, hogy a nem kormányzati szervezeteket pénzügyi szempontból a lehető legnagyobb mértékű átláthatóság jellemezze. Ne feledkezzenek meg arról, hogy a megtámadott törvényjavaslat gondosan mérlegeli a szervezetek szabad működéshez való jogát egy demokráciában, szemben az izraeli állampolgárok azon jogával, hogy megtudhassák, kik

finanszírozzák a szóban forgó nem kormányzati szervezetek tevékenységét. Az átláthatóság már több éve európai politikai jelszó. Van-e bármilyen oka is annak, amiért ezt az oly gyakran hangoztatott elvet ne alkalmazzuk megfelelő módon egy olyan helyzetre, ahol az Európai Unió és tagállamai jelentős pénzüsszegeket nyújtanak az izraeli nem kormányzati szervezeteknek? Amennyiben a Parlament ellenzi ezt, akkor véleményem szerint gyengén szerepel itt a Parlamentben és a zsidó államban egyaránt. Ilyen politikailag gyanús hozzáállással egészen biztos, hogy elidegenítik Európa józan gondolkodású polgárait, és ezalatt az adófizetőket értem.

Diane Dodds (NI) . – Elnök úr! Mélyen felkavar a mai vita néhány felszólalásának tartalma és hangneme. Most, hogy az Izrael és a Palesztin Hatóság közötti közvetlen tárgyalások akadozva indulnak, arra ösztönzöm a Házat, hogy nagyon óvatosan bánjon megjegyzéseivel akkor, amikor nagyfokú érzékenység tapasztalható a Közel-Keleten.

Saját észak-írországi választókeretem tapasztalata alapján tanúsíthatom, hogy milyen törekenyek az ilyen tárgyalások. A külső beavatkozás sok esetben kontraproduktív és megingatja az előrehaladást. Ezt még hangsúlyosabbá teszi a múlt heti általános támadás, amelynek során négy izraeli állampolgár halt meg. Biztos vagyok abban, hogy a képviselők csatlakoznak, és elítélik a támadást, valamint elismerik Izrael tárgyalások iránti elkötelezettségét.

A kérdéses jogszabályra vonatkozóan el kell ismernünk, hogy az izraeli kormány együttműködött parlamentjével az aggodalmak kezelése érdekében. A Knesszet elé kerülő törvényjavaslat jelentős módosításokon ment keresztül. Ezek a módosítások jól szemléltetik, hogy az izraeli demokrácia működik és figyelembe veszi az ésszerű és megfontolt kritikát. A többi intézkedés arra irányul, hogy a nyitottság, az elszámoltathatóság és az átláthatóság elvét a nem kormányzati szektorra is alkalmazni kell. A nem kormányzati szervezetek világszerte rendszeresen érvelnek amellett, hogy egy demokratikus társadalomban a közélet csak ezek mentén a kulcsfontosságú elvek mentén lehet egészséges.

Ezen túlmenően az a követelmény, miszerint a külföldi kormányzati támogatásokat a nyilvános reklámkampányokban és weboldalakon is láthatóvá kell tenni, megfelel az uniós finanszírozás elismerésére és támogatására vonatkozó uniós finanszírozási követelménynek. Úgy gondolom, hogy ennek következtében a nem kormányzati szervezetek – és a Parlamentben egyesek – ilyen javaslatokkal szembeni ellenkezése egyszerre logikátlan és álságos.

A vita beavatkozást jelent egy Európai Unió kívüli állam belügyeibe, mégpedig egy olyan ügy kapcsán, amellyel már foglalkoznak. Sokan arra következtetnek majd Izraelben, hogy e mögött Izrael-ellenes érzelmek húzódnak meg akkor – a béketárgyalások idején –, amikor nekünk kellene a tárgyalókat bátorítanunk.

Chris Davies (ALDE) . – Elnök úr!

Köszönöm Dodd asszonynak. Remélem a tisztelt képviselő elfogadja, hogy viszonylag új ebben a Parlamentben. Többen közülünk, akik rendkívül hosszú ideje vagyunk már itt, már számos izraeli–palesztin közvetlen béketárgyalást éltünk meg és tapasztaltuk, hogy a hallgatás nem feltétlenül járul hozzá a folyamathoz.

Diane Dodds (NI) . – Elnök úr! Természetesen elfogadom azt, hogy viszonylag új vagyok a Parlamentben, de elvárom a tisztelt képviselőtől, hogy ismerje el azt, hogy nem új számomra a konfliktushelyzet, vagy a terrorizmussal kapcsolatos helyzetek kezelése a saját, észak-írországi választókeretemen belül.

Személyes tapasztalatom van az ilyen típusú terrorizmust illetően, és mivel részt vettem azokon a tárgyalásokon, amelyek békésebb demokratikus jövőt biztosítottak népemnek Észak-Írországban, az a tapasztalatom, hogy a külső beavatkozás, különösképpen az aránytalanul nagy külső beavatkozás helytelen és nem is segít.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE) . – Elnök úr! A vitát hallgatva szeretném megosztani önökkel, hogy hosszú éveken keresztül egy lengyel nem kormányzati szervezet főigazgatója voltam, amely elősegítette Lengyelország uniós csatlakozását, az igent támogatta a népszavazáson, valamint a politikai oktatásról, a demokráciáról és egyéb témákról szóló programokat indított el.

Nekünk is megvoltak a lengyelországi és külföldi támogatóink. Ezek magánemberek, üzleti vállalkozások és politikai alapítványok voltak, valamint különböző európai uniós programok is idetartoztak, és természetesen kötelesek voltunk nyilatkozni a hozzánk érkező pénzek forrásáról és összegéről. Ez minden, uniós költségvetésből kapott pénzre is igaz volt. Fel sem merült bennem, hogy ezt valamilyen diszkriminációnak tekintsem, vagy hogy bármilyen módon is akadályozna bennünket.

A mai vitáról sajnos azt kell mondanom, hogy olyan vitákban veszünk el, amelyek elavult dokumentumokon alapulnak. Szem elől veszítjük a kérdés lényegét, és ez az, amire valóban szükségünk van. Ez pedig a normákat, a demokráciát jelenti, amelynek alapját az aktív polgárok jelentik, akik gyakran lendületes, dinamikus nem kormányzati szervezetekben szerveződnek.

A demokrácia megkívánja az átláthatóságot, és az olyan törvényjavaslatot vagy bármely jogi dokumentumot, amely a magán- vagy közfinanszírozás esetében megköveteli az átláthatóságot, inkább dicsérni, mintsem elítélni kellene ebben a Házban.

Lehet, hogy inkább azt kellene szorgalmaznunk, hogy a magánadományozókra is vonatkozzon a jelentéstétel. Az átláthatóság miért akadályozná a tevékenységet, miért gyengítené a nem kormányzati szervezetek helyzetét, miért diszkriminálna? Miért van átláthatóságra szükségünk? Ezeket a kérdéseket kell feltennünk magunknak a világ összes általunk támogatott szervezete esetében.

Izrael demokratikus állam. Élénk vita folyt a Knesszetben erről a törvényjavaslatról, és ennek eredményeként született meg a tavaly augusztusi törvényjavaslat. Köszönöm Füle biztos úrnak a számunkra biztosított tájékoztatást, és nem kívánhatok neki, a Bizottságnak és magunknak sem mást, mint az Európai Unió és Izrael közötti együttműködés további fejlődését és javulását.

Proinsias De Rossa (S&D) . – Elnök úr! Engedje meg, hogy először is arra a véleményre reagáljak, miszerint a külső beavatkozás bizonyos tekintetben károsan hat a békefolyamatra. Amennyiben ezt a logikát követjük, akkor az Európai Uniónak és valójában az egész világnak hátat kellene fordítania a világban zajló konfliktusoknak, és úgy kellene tennie, mintha ehhez semmi köze sem lenne. Ez egy értelmetlen érv, Dodds asszony, és kérem önt, hogy vizsgálja felül ezzel kapcsolatos véleményét.

Teljesen jogszerűen jár el a Bizottság, amikor bármely olyan országban, amellyel kereskedelmi kapcsolatunk van, megvizsgálja a szólásszabadságot és egyesülési szabadságot fenyegető esetleges veszélyeket. A szerződéseink arra köteleznek bennünket, hogy a kereskedelmet etikus alapon folytassuk. Az ilyesféle alapos vizsgálat alól nem mentesülhet Izrael sem, amelynek nagyon szoros kereskedelmi kapcsolata van az EU-val.

Üdvözlöm azokat a módosításokat, amelyeket a Knesszet jogi bizottságában a nem kormányzati szervezetek finanszírozásáról szóló törvényjavaslatra vonatkozóan ez idáig megtettek, ami kétségtelenül a fokozott nemzetközi nyomásnak tudható be, de az még mindig csak az első szakaszban van. Még vissza kell küldeni a bizottsághoz és egy második és harmadik szakaszon is át kell esnie. Még mindig nem tudjuk, hogy milyen lesz a végső változat.

A törvényjavaslat ugyanakkor jelenlegi állapotában drákói és kiegyensúlyozatlan törvényjavaslat, amely a külföldi jogi személyekkel szemben előnyben részesíti a magánadományozókat, akiknek nem kell felfedniük az ilyen adományok forrását, illetve felhasználásuk célját. Most vagy az átláthatóságról szól ez a törvényjavaslat, vagy nem. Amennyiben erről szól, akkor viszont a teljes átláthatóságról kell szólnia.

Szkeptikus vagyok a végső kimenetelét illetően, és úgy gondolom, hogy a Parlamentnek, a Bizottságnak és a Tanácsnak továbbra is éberséget kell tanúsítania, és világossá kell tennie, hogy – amennyiben elfogadják – egy olyan jogszabály, amely túlmutat a kiegyensúlyozott átláthatósági követelményeken, befolyással lesz kapcsolatainkra.

Szeretnék röviden kitérni a bojkottal kapcsolatos törvényjavaslatra, amely megpróbál majd büntetéssel sújtani minden olyan személyt, aki támogatja az illegális településeken illegálisan előállított áruk Európában történő eladásának bojkottját. Ezt a politikai tevékenységhez való jog megsértésének tekintem.

(A felszólaló a 149. cikk (8) bekezdése szerint hozzájárult egy kék kártyával jelzett kérdés megválaszolásához.)

Bastiaan Belder (EFD) . – (NL) Elnök úr! Egy perccel ezelőtt képviselőtársam, De Rossa úr azt mondta, hogy a megtámadott törvényjavaslatról már lezajlott a vita és módosították a törvényjavaslatot. Felhívhatom a figyelmet arra, hogy a vita még jelenleg is folyik? Az izraeli küldöttség elnökeként a hét elején kaptam erről tájékoztatást, de ami megdöbbentett engem – és ezzel kapcsolatos a kérdésem önhöz – az az, hogy ön azt mondta, hogy ezek a módosítások külső nyomás eredményeként születtek meg. Arra próbál célozni, hogy a Knesszetben ülő képviselőtársainknak nincs joguk megváltoztatni véleményüket, ahogy azt az érintett bizottság elnöke is tette, amikor azt javasolta, hogy a magánadományozókat is vonják be az átláthatósági törvénybe? Ez ugye a külső nyomás ellentéte? Vagyis azt gondolja, hogy a külső nyomás az egyetlen dolog, ami miatt az izraeli Knesszet képviselői megváltoztatnák véleményüket? Meglehetősen elfogultnak tartom ezt a vélekedést.

Proinsias De Rossa (S&D) . – Elnök úr! Én nem állítanék olyan értelmetlenséget, hogy *kizárólag* külső nyomás tudja rábírní a parlamenti képviselőket véleményük megváltoztatására, de nyilvánvaló, hogy a nemzetközi nyomás segít abban, hogy megváltoztassák véleményüket. Tudom, hogy ez így van Írországból is. Az írországi békefolyamatban segített abban, hogy az IRA és a Sinn Féin is változtasson véleményén. Írországból nyilvánvalóan belső nyomást is gyakoroltunk rájuk, de természetesen a nemzetközi nyomás is fontos része a demokratikus folyamatnak. Végül is egy világot alkotunk.

Frédérique Ries (ALDE) . – (FR) Elnök úr! Időnként megdöbbent a Parlamentben folyó viták tartalma. Ma is ez a helyzet.

Miről is beszélünk? Mi szerepel a napirenden? Nem a Goldstone-jelentés. Nem a települések. Nem az „Öntött Ólom” hadművelet. Nem, a vita címe: „Az izraeli nem kormányzati

szervezetekről szóló törvényjavaslat”, egy törvényjavaslat, amelyről még mindig vita folyik a Knesszetben, és amelyről még nem szavaztak.

Parlamentünk éppen ezért tavaly áprilisban azt kérte, hogy közvetlenül azt követően vitassuk meg ezt a kérdést, hogy az izraeli kormány felvetette, de még mielőtt az izraeli parlamenti képviselők megvitathatnák. Ez annál is inkább lekezelő – sajnálom, de ez az egyetlen helyes szó erre – mivel ezt a törvényt – és ezt már említették – már jelentősen módosították. Valójában a Knesszet képviselőinek munkáját sértjük meg, amikor azt gondoljuk, hogy a parlamenti szóbeli választ igénylő kérdésünk volt az, ami változtatott a dolgokon. Ez azt mutatja, hogy egyáltalán nem értik az izraeli gondolkodásmódot, a demokratikus folyamat vitalitását, a nem kormányzati szervezeteket és az izraeli parlamenti képviselőket.

Pöttering úr említette, hogy a közelmúltban Izraelbe látogatott. Én is jártam Izraelben; szombaton érkeztem vissza. Találkoztam a Kadima, a Munkáspárt és a Likud választott képviselőivel, és biztosíthatom önöket arról, hogy a nem kormányzati szervezetekkel már hónapok óta dolgoznak ezen a kérdésen. Nem vártak ránk. Tehát nem értem: a világ minden demokráciája – és már ezt is elmondták – abba az irányba halad, hogy a közhivatalokban fokozódjon az átláthatóság, az elszámoltathatóság és az etikus magatartás. Ugyanez igaz a kormányokra, a politikai pártokra – nyilvánvalóan –, a közigazgatásra, a tagállamokra, a Bizottságra és a Parlamentünkre is; valamennyien ugyanazt az átláthatósági folyamatot követik, egy olyan folyamatot, amelyre még nagyobb szükség van, és amely még inkább érthető ennek a tragikus konfliktussal sújtott térségnek az esetében.

(A felszólaló a 149. cikk (8) bekezdése szerint hozzájárult egy kék kártyával jelzett kérdés megválaszolásához.)

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE) . – (FR) Elnök úr! Azt szeretném kérdezni Ries asszonytól, mivel szerinte semmilyen hatást sem gyakoroltunk a Knesszetre vagy az izraeli hatóságokra, hogy adjon magyarázatot az izraeli nagykövetségtől kapott közleményre, amelyről az imént beszéltünk, és adjon magyarázatot az elmúlt napokban kapott bizonyos elektronikus levelekre.

Frédérique Ries (ALDE) . – (FR) Elnök úr! Én nem mondtam hangsúlyosabban De Rossa úrnál, hogy nem befolyásoltuk őket, aki kétségtelenül úgy gondolja, hogy a mi munkánk és kizárólag a mi munkánk változtatott az események alakulásán az országban. Mindössze azt mondom, miután múlt héten megvitattam az ügyet az ország parlamenti képviselőivel, hogy a törvényjavaslatról folytatott vitát és módosítását is már a mi beavatkozásunk előtt és attól függetlenül megkezdték. Úgy gondolom, hogy néhány itt elhangzott megjegyzés különösen lekezelő, és nem szívesen beszélnek a nagykövet nevében, aki tegnap küldte ezt a közleményt. Nem gondolom, hogy ez az én tisztem lenne.

Heidi Hautala (Verts/ALE) . – Elnök úr! Személy szerint a politikai pályám nagy részét annak szenteltem, hogy előmozdítsam a politikai döntéshozatal átláthatóságát, de azt is elég egyszerűen átlátom, hogy ez a törvényjavaslat nagyon szelektív módon próbál átláthatóságot teremteni.

Az Emberi Jogi Albizottságban júniusban meglátogattak minket izraeli nem kormányzati szervezetek, akiket megkérdeztünk erről a törvényről. Aggódtak. Más nézeteket is hallottunk, és személyesen is leveleztem erről a törvényről Izrael európai uniós nagykövetével.

Úgy gondolom, hogy az a munka, amit a szóbeli választ igénylő kérdés kapcsán a Parlamentben és albizottságban végeztünk, segített megteremteni egy olyan eredményes és hatékony közvita feltételeit, amelynek biztos, hogy lesz hatása.

Mindenekelőtt azonban az volt rám nagy hatással az albizottsági meghallgatás során, hogy milyen jó szellemben működnek együtt az izraeli és palesztin nem kormányzati szervezetek. Szerintem új módokat kellene találnunk együttműködésük támogatására, mert ez nagyon fontos szerepet játszhatna a békefolyamatban.

Fiorello Provera (EFD) . – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Ez a vita igazolja az Izraellel kapcsolatos előítéleteket, amelyek továbbra is befolyásolják az Európai Unió közel-keleti politikáját.

Ma a Knesszet olyan törvényjavaslatáról folytatunk vitát, amely valójában már nem is létezik, mivel jelentős mértékben módosították. Az új törvényjavaslat teljes átláthatóságot követel az Izraelben működő külföldi támogatásban részesülő nem kormányzati szervezetek esetében, amelyek közül néhány – ahogy arról már szó esett – sokkal inkább a politikában, mint a humanitárius segítségnyújtásban vesz részt.

Az átláthatóság követelménye meglátásom szerint nem korlátozza az emberek egyesülési szabadságát, de úgy beszélünk ma erről, mintha azt tenné. Nem szabad ezért tehát meglepődnünk azon, hogy az izraeli politikusok tartózkodóak az Európai Unióval szemben, és ez magyarázhatja azt is, hogy miért nem ülünk az izraeli–palesztin tárgyalóasztalnál annak ellenére, hogy mi vagyunk a legfőbb adományozók a térségben.

Ehelyett inkább arról kellene beszélnünk, hogy hogyan lehetne javítani a nem kormányzati szervezeteknek és a térségben működő ENSZ-ügynökségeknek nyújtott finanszírozási eljárásaink átláthatóságát és nyomon követhetőségét. Ezáltal sikerülne elosztatni a politikai álláspontunkkal kapcsolatban felmerült kételyeket.

Befejezésképpen egy javaslattal élnék: ahelyett, hogy erről a törvényjavaslatról beszélünk, miért nem szervezünk inkább vitát az Európában egyre növekvő antiszemitizmusról, különösen figyelembe véve De Gucht úr nyilatkozatait?

Franz Obermayr (NI) . – (DE) Elnök úr! 2010 februárjában a Knesszet elfogadott egy törvényt, amely minden külföldi csoportosulásokkal együttműködő szervezettől megvonta az addig élvezett adómentességet. Ezt követően áprilisban egy olyan törvényjavaslat született, amely az izraeli tisztviselők ellen külföldön folyó jogi eljárásokban érintett nem kormányzati szervezeteket kívánja betiltani. Nyilvánvaló, hogy a rendszer bírálói előbb-utóbb a rendszer első számú közellenségeivé válnak Izraelben. A New Israel Front szervezetet nyilvánosan azzal vádolják, hogy lerombolta az izraeli állam alapjait, pusztán azért, mert segített a Goldstone-jelentés elkészítésében.

Az EU-nak erre a növekvő intoleranciára való tekintettel egyértelmű álláspontot kell kialakítania. Izraelben és Palesztinában a nem kormányzati szervezetek fontos részét képezik a polgárok politikai szerepvállalásának és éppen ezért a demokratikus rendszer részeként védelmet érdemelnek. Azt várjuk el minden olyan országtól, amely szorosabb társulást kíván kötni az EU-val – Izrael is ezek közé tartozik –, hogy az európai szabályok szerint játsszon és tartsa tiszteletben az európai normákat.

Ria Oomen-Ruijten (PPE) . – (NL) Elnök úr, megdöbbenve értesültem arról, hogy Izrael megpróbálja elérni, hogy ez a kérdés ne kerüljön fel az európai napirendre. Én mindig ahhoz az elvhez tartom magam, hogyha hiszünk a saját jogalkotásunkban, akkor nem kell

tartanunk a vitától és a vitával olyan légkört lehet kialakítani, amelyben a nem kormányzati szervezetek, mert ezekről van most itt szó, akadálytalanul folytathatják munkájukat Izraelben. Éppen ezért egy parlamenti vita csak segíthet az aggodalmak eloszlatásában.

Elnök úr! Üdvözlöm, hogy nagyon sok minden történt a Heidi Hautala asszony április 27-én benyújtott szóbeli választ igénylő kérdése és a mai vita között eltelt időszakban. A nagykövet leveléből és a törvényjavaslat fordításából kiderül számomra, hogy jelentős módosítások történtek. Örülök annak, hogy ez így van. Ugyanakkor aggódom amiatt, hogy hogyan fogják végrehajtani az új jogszabályt, és az vajon szelektív módon történik-e avagy sem. Véleményem szerint a nem kormányzati szervezetek átláthatósága minden demokrácia szerves alkotórészér képezi, és ezért fontos, hogy Izrael is biztosítsa, hogy tevékenységüket ne gátolják ésszerűtlen akadályok. Ezt a kérdést Füle úrhoz intézem: vannak-e garanciáink arra nézve, hogy minden izraeli nem kormányzati szervezettel szemben egyenlő bánásmódot fognak alkalmazni, és ezen új jogszabályból nem következnek-e korlátozó intézkedések a részben vagy egészben külföldről finanszírozott nem kormányzati szervezetek számára?

A harmadik pontom az átláthatósággal kapcsolatos, amit érvként is felhasználnak – és ez helyes is – de nem értem, hogy a magánadományokra miért nem vonatkozik ez a jogszabály. Meglátásom szerint ez jelentős mulasztás.

Elnök úr! Minden más tekintetben egyetértek azzal, amit képviselőtársam, Pöttering úr a településekkel kapcsolatos politikáról mondott.

Monika Flašíková Beňová (S&D) . – (SK) Azt kell mondanom, hogy meglep a vita hangneme. Ma egy jelenleg is módosítás alatt álló törvényjavaslattal kapcsolatos javaslatainkról és véleményünkről kellene beszélnünk, és ennek során izraeli parlamenti képviselőtársainknak, akik éppen olyan választott képviselők, mint mi az Európai Parlamentben, felajánlhatnánk esetleges jó tanácsainkat és az ilyen jellegű törvény elfogadása során szerzett értékes tapasztalatainkat.

Sajnálatos módon a vita oda fajult, hogy a Parlament egy csoportja egy fajta harcot folytat Izrael ellen. Nem szabad megfélemedkeznünk arról, hogy Izrael nagyon nehéz helyzetben van, hogy a térség egyetlen demokratikus állama, és szinte valamennyi szomszédja támadja. Ez az első dolog, és hogy minden kétséget eloszlassak, az előző választási időszakban én voltam az Európai Parlament Izraellel fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségének alelnöke. Éppen ezért van némi tapasztalatom, és nagyon jó tapasztalatom van, azt kell mondanom, az izraeli Knesszet képviselőit illetően, és sohasem volt olyan érzésem, amikor Izraelbe látogattunk és talán számukra kellemetlen kérdéseket tettünk fel, hogy ne akartak volna választ adni ezekre a kérdésekre. Végezetül: önök közül sokan, akik ma szintén itt ülnek ezen a vitán, együtt dolgoztak velem, vagy talán még ma is dolgoznak abban a küldöttségben. Lépjünk hát tovább, álljunk elő jó javaslatokkal és véleményem szerint a kollégáink a Knesszetben felkarolják majd ezeket a javaslatokat, és örömmel fogják így elfogadni a törvényt.

Margrete Auken (Verts/ALE) . – (DA) Elnök úr! Az előző felszólalás eszembe juttatott egy elektronikus levelet, amelyet nem sokkal ezelőtt kaptunk egy amerikai–izraeli baráti szervezettől, amelyben az állt, hogy legfőbb ideje, hogy az emberek demokráciaként kezdjék kezelni Izraelt. Erről Gandhi közismert története jutott eszembe, akitől egyszer megkérdezték, hogy mit gondol a nyugati civilizációról. Azt válaszolta: „Az egy jó ötlet lenne”. Szerintem úgy kell kezelnünk Izraelt mint demokráciát, és olyan követelményeket kell támasztani vele szemben, amelyek ahhoz szükségesek, hogy jó demokrácia legyen.

Egyértelműen rávilágítottak ma itt arra, hogy nem elégedhetünk meg egyszerűen a közfinanszírozással kapcsolatos átláthatósággal, ha ez a magánfinanszírozásnál nincs meg, még akkor sem, ha mindenki tudja, hogy a jelentős magántámogatások honnét érkeznek. Nem vehetjük komolyan Izraelt, ha a zsidók üldöztetését és a holokausztot használják fel ürügyként ahhoz, hogy másokkal rosszul bánjanak. A zsidók szenvedésének ezen bagatellizálása véleményem szerint talán az egyik legszégyenteljesebb dolog, amely ebben a vitában elhangzott. Az elkövetett erőszakos cselekedetek nem használhatók fel abszurd ürügyként ahhoz, hogy ne tegyenek eleget a demokrácia fontos alapszabályainak. Megfelelő követelményeket kell támasztanunk Izraellel szemben, és nem szabad úgy kezelni, mintha érzékeny gyermekek tábora lenne, vagy pedig engedményeket tenni számára, mintha valamilyen hátrányos helyzetben lenne.

Zuzana Roithová (PPE) . – (CS) A baloldali képviselők Bizottsághoz intézett kérdése úgyszólván ellentmond a baloldali politikának, éppen ezért értelmetlen. Nem csak arról van szó, hogy a törvényjavaslat, amelyről a jövő hónapban szavaz a Knesszet, mostanra jelentősen módosult. Szilárd meggyőződésem, hogy egy olyan demokratikusan működő országnak, mint Izrael, joga van a törvények elfogadásához, amennyiben azok nem ellentétesek a nemzetközi joggal, és ez még az eredeti kormányjavaslat esetében sem állt fenn. Arra szeretném emlékeztetni önöket, hogy az országomban általános gyakorlat, hogy az önkéntes szervezetek megnevezik forrásukat, beleértve a külföldi és magánszponzorokat is.

Az Európai Unió a világon mindenhol részt vesz nem kormányzati szervezetek társfinanszírozásában, és nem vagyunk mindig biztosak abban, hogy végül mire használják fel ezt a támogatást. Másrésztől üdvözlünk kellene azt, hogy az izraeli kormány és parlament nagyobb átláthatóságot próbál elérni a politikai mozgalmakhoz és politikailag aktív nem kormányzati szervezetekhez külföldről befolyó pénzüsszegek esetében. Sokkal inkább amiatt kellene aggódnunk, hogy néhány ilyen szervezet a külföldi terrorista szervezetektől kapott támogatásokat arra használja, hogy aláássa a béke megteremtésére tett erőfeszítéseket és veszélyeztesse az izraeli polgárok biztonságát.

Sajnálom, hogy egyes baloldali képviselők az Európai Unió és Izrael közötti jó kapcsolat miatt aggódnak. A mi prioritásunkat azonban Izrael és a jövőbeli palesztin állam közötti békés együttélés jelenti, és nem az előítéletek és pletykák terjesztése. Engem azonban az nyugtalanít, hogy a Bizottságot nem hívták meg a kormányközi tárgyalásokra, és a Bizottsághoz a következő kérdést intézem: képesek változtatni ezen a helyzeten?

Pier Antonio Panzeri (S&D) . – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Biztos, hogy egyesek kifogásolják azokat az okokat, amelyek miatt az Európai Parlament egy olyan törvényjavaslatról folytat vitát és mond ítéletet, amelynek elfogadása egy demokratikusan megválasztott parlamentben, az izraeli Knesszetben, jelenleg is folyik.

Érthetőek az ilyen kifogások, de legalább két alapvető oka van annak, amiért szükség van erre a vitára. Az egyik oka a közel-keleti helyzet egyedi jellege, amely a túlságosan régóta tartó konfliktusból adódik, és nem csak Izraelt érinti. A másik pedig a nem kormányzati szervezetek térségben játszott fontos szerepe, mind a humanitárius segítségnyújtás terén, mind pedig a fejlesztési és együttműködési politikák vonatkozásában. Mellesleg maguknak az izraeli hatóságoknak is gondosan értékelniük kellene ezt a szerepet, mivel a nem kormányzati szervezetek munkája nélkül a térségben sokkal nagyobb és súlyosabb lenne a feszültség.

Ezért teljesen természetes lesz, ha azt javasoljuk majd a Knesszetnek, amikor a témában kíván törvényt alkotni, hogy az eddigi módosításokon túlmenően határozzon meg két egyértelmű célt: biztosítsa a finanszírozás átláthatóságát, amely elfogultság nélkül mindenkire vonatkozna, idesorolva például a telepések nem kormányzati szervezeteit is; és gyakorlati szempontból tegye lehetővé minden nem kormányzati szervezet működését, mivel munkájuk többek között a béketárgyalások jövője miatt is fontos.

Sari Essayah (PPE) . – Elnök úr! A törvényjavaslatnak az az alapelve, hogy a nem kormányzati szervezetek külföldi kormányzati támogatása teljes mértékben átlátható legyen.

Van valami problémánk az átláthatósággal? Remélhetőleg nincs. A legtöbb uniós tagállamban létezik törvény a nem kormányzati szervezetek finanszírozásáról, annak átláthatóságáról és a politikai pártok finanszírozásáról. Finnországban például most fogadtunk el egy törvényt a politikai pártok finanszírozásáról, amellyel az európai testvérpártok támogatásának kivételével mindenféle külföldi támogatást meg kívántunk tiltani. Nem akarjuk, hogy külföldi erők befolyást vásárolhassanak a finn politikai életben.

Mi, politikusok nagyon megdöbbenénk azon, ha valamely európai tagállam finanszírozni kezdené a nemzeti nem kormányzati szervezeteinket politikai kampány céljából. Legalább a pénz forrását és a lehetséges indítékokat szeretnénk ismerni.

A Kvartett képviselője, Tony Blair múlt héten Herzliyában tartott beszédében felhívta a figyelmet a kettős mércére, amelyet az Izraellel kapcsolatos európai szemléletmódban olyan gyakran alkalmaznak. Azt mondta, ne alkalmazzunk olyan szabályokat Izrael kormányára, amelyeknek alkalmazása még álmunkban sem jutna eszünkbe saját országunk esetében.

Az Európai Parlamentnek tehát sokkal inkább az átláthatóság biztosításában kellene támogatnia az izraeli jogalkotókat, mintsem hamis vádakkal támadni őket, és beavatkozni egy demokratikus jogalkotási folyamatba.

Vajon európaiakként teljes mértékben tisztában vagyunk-e azzal, hogy az EU által finanszírozott nem kormányzati szervezetek projektjei nem mindig a békét szolgálják, sokkal inkább gátolják a kölcsönös megértést és további bizalmatlanságot és ellenségeskedést szítanak az izraeliek és palesztinok között?

Éppen ezért ez az új jogszabály az európai adófizetők számára is fontos, hogy tudhassuk, hogy a pénzünket hogyan költik el abban a térségben.

Marek Siwiec (S&D) . – (PL) Elnök úr! Azt mondják, hogy mielőtt aláírnánk egy szerződést egy bankkal, a lap alján lévő apró betűs részt is el kell olvasni. A ma tárgyalt kérdésben fontos elolvasni, hogy mi szerepel a kérdés legvégén. A szerzők azt kérdezik, hogy milyen hatással lesz ez az EU és Izrael közötti kapcsolatok jövőjére. A válaszom erre az, hogy nagyon kedvező befolyással lesz, mivel ma azt mondjuk, hogy van egy partnerünk a Közel-Keleten, amely demokrácia, és élnek ott olyan emberek, akik nagyon óvatosan akarnak bánni az európai pénzzel, és akik figyelni akarnak arra, hogy hogyan költik el ezt a pénzt. Ez az egyetlen ország a Közel-Keleten, ahol nagyon óvatosan bánnak az európai pénzzel. Nem messze ettől az országtól több millió euró tűnik el nyomtalanul, és nem tudjuk, hogy mire költik ezt a pénzt. Ha ma egy cseppnyi elégedettséget is érezhetünk, az azért van, mert támogatjuk a demokráciát Izraelben. Azt mondjuk, hogy demokratikus ország, és a mi értékrendünk szerint építi a demokráciát. Az Európai Parlament valami példátlan dologot hajtott végre ebben a vitában. Jóhiszeműen védelmünkbe vettük az izraeli

nem kormányzati szervezeteket – azokat a szervezeteket, amelyek nem is érzik veszélyeztetve magukat – és egy olyan jogszabálytól óvjuk őket, amely még hatályba sem lépett. Szeretném, ha ezt tekintenénk a vita jó üzenetének.

Zoran Thaler (S&D) . – (SL) Az izraeli jogalkotásban tapasztalható egyre több korlátozással kapcsolatos tendencia azt mutatja, hogy széles szakadék tátong azon eszménykép között, miszerint Izrael az egyetlen valódi demokrácia a Közel-Keleten, ahogy azt büszkén szeretjük hangsúlyozni, és a tényleges valóság között, amelybe ennek a tagadhatatlan demokráciának az ellenére beletartozik az is, hogy elfojtják a szomszédos palesztin lakosság önrendelkezéshez, saját hazához és szabadsághoz való törvényes jogát.

Az izraeli kormány politikája ugyanis az, hogy mindaz, aki ezt ellenzi – legyen az magánszemély vagy nem kormányzati szervezet –, előbb vagy utóbb diktatúrája ellenségévé válik. Nehéz, sőt lehetetlen demokráciaként működni magas fehér falak mögött, miközben ezzel egy időben másokat elnyomnak. Ez illúzió.

Ezért kell Izraelnek választania a között, hogy demokrácia kíván-e maradni és demokratikusan kíván-e fejlődni – abban az értelemben, hogy elismeri és lehetővé teszi a szomszéd népesség, a palesztinok számára demokratikus jogaik gyakorlását – és a között, hogy fenntartja-e jelenlegi politikáját megsértve ezeket a jogokat és esetenként teljesen bezárkózó, szűk látókörű, idegengyűlölő és civil társadalmát elnyomó, nem demokratikus magatartást tanúsít. Sajnálatos módon a palesztinokkal szemben folytatott ilyen jellegű politika elkerülhetetlenül Izrael saját demokráciájának a tönkretetéséhez fog vezetni.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE) . – Elnök úr! Szeretném megköszönni Füle biztos úrnak azt, amit világosan elmondott az izraeli civil társadalomról – amelyről mindannyian tudjuk, hogy egy nagyon élénk civil társadalom – de a módosított jogszabállyal kapcsolatos bírálatát is.

Számomra az egyik nagyon pozitív eleme ennek a folyamatnak az, hogy ennek a törvénynek néhány nagyon rossz részét módosították. Ugyanakkor még mindig vannak olyan kérdések, amelyeket a Knesszet képviselőinek még alaposan felül kellene vizsgálniuk. Ön említette az egyik ilyen kérdést – azt, hogy a magánfinanszírozás esetében a törvény nem követeli meg az átláthatóságot. Nagyon jól tudjuk – a saját országainkban is – hogy létezik magánfinanszírozás, és annak átláthatónak is kell lennie. Valaki azt mondta, hogy a politikai pártoknak nyilvánossá kell tenniük, hogy mely magánszemélyek és vállalatok finanszírozzák azokat. Az én hazámban is vannak problémák ezzel kapcsolatban.

Ez egy olyan kérdés, amelyen az Izraelhez és a Knesszethez fűződő minden barátságunk ellenére remélem, hogy még változtatni fognak, hogy Izraelben a civil társadalom olyan átlátható legyen, mint amennyire többségében az, és a jövőben is aktív részt vállalhasson a térség békéjének megteremtésében.

Ivo Vajgl (ALDE) . – (SL) Kétségtelen, hogy Izrael demokratikus állam, de egyetlen demokratikus állam sem immunis a nem demokratikus eljárásokkal vagy nyomással szemben.

Ebben az esetben, ami az izraeli nem kormányzati szervezetekre gyakorolt nyomást érinti, nem demokratikus eljárásokkal van dolgunk, és valóban felhívták a figyelmünket ezekre az esetekre, amikor küldöttségként Izraelben jártunk. Ezen túlmenően most, hogy számos kapcsolattartómmal beszéltem Brüsszelben, szilárd meggyőződésemmel, hogy ezek valóban megtörténtek.

Ma egy bizonyos törvényről beszélünk itt. Ugyanakkor valójában három olyan törvény is van, amelyek a maguk módján alapvetően kétértelmű szerepkörbe állítják a nem kormányzati szervezeteket és azokat, akik velük dolgoznak. Ez egyetlen demokráciának sem tesz jót. Mivel a vitánk a béketárgyalásokra is befolyással lesz, azt kell mondanom, hogy a béketárgyalásoknak az eddigi legnagyobb kárt az izraeli külügyminiszternek, Liebermannak az a nyilatkozata okozta, miszerint Izrael folytatja a települések építését a megszállt területeken.

Alexandra Thein (ALDE) . – (DE) Elnök úr! Először is szeretném megköszönni Izraelnek, hogy komolyan vette a törvényjavaslattal kapcsolatos aggályokat, és legalább némileg tompított a rendelkezéseken.

A nem kormányzati szervezetektől már több éve megkövetelik, hogy teljesen átlátható módon hozzák nyilvánosságra finanszírozási forrásukat és ezt az információt a weboldalukon is tegyék közzé. A törvényjavaslat, még ebben a tompított formájában is, végső soron csak meghatározott nem kormányzati szervezetekre irányul: először is az emberi jogi szervezetekre és másodsorban a közfinanszírozásban részesülőkre. Ebbe beleértendő például az ENSZ-től és az Európai Uniótól érkező közpénz is. Ezzel ellentétben a magánfinanszírozásban részesülő szélsőjobboldali csoportok, illetve nem kormányzati szervezetek, amelyek például az illegális települések építését támogatják, semmilyen jogi korlátozás alá sem esnek és finanszírozási forrásukat sem kell nyilvánosságra hozniuk. A törvényjavaslattal kapcsolatos problémát ez az egyenlőtlen bánásmód jelenti.

Štefan Füle , a Bizottság tagja. – Elnök úr! A mai vita ismét megmutatta, hogy az Európai Unióban milyen nagy fontosságot tulajdonítunk a civil társadalomnak. Egy szabad és aktív civil társadalom fontos támaszt nyújt egy egészséges demokrácia felépítéséhez.

Tudomásul vettem a mai napon elhangzott észrevételeket és továbbítom őket izraeli partnereink felé. A vitánk során elhangzott bizonyos felvetésekről a főképviselőt/a Bizottság alelnökét is tájékoztatni fogom, mivel ő képvisel minket a Kwartettben, és hatékonyan biztosítja, hogy az Európai Unió továbbra is nagyon fontos szerepet játsszon a közel-keleti békefolyamatban.

Még mielőtt befejezném, engedjék meg, hogy további két nagyon fontos kérdéstről szóljak. Az első, hogy továbbra is pénzügyi támogatást fogunk nyújtani a nem kormányzati szervezeteknek olyan támogatható projektekhez, amelyek megfelelnek céljainknak. Másodsor pedig folytatni fogjuk a párbeszédet az izraeli hatóságokkal a meglévő politikai intézkedések keretei között. Ezzel a fontos partnerrel folytatott párbeszédnek minden szinten és minden csatornán keresztül nyitottnak kell maradnia.

Befejezésképpen hadd biztosítsam önöket arról, hogy a Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri ezt a kérdést és izraeli partnereink felé továbbra is hangsúlyozni fogjuk annak szükségességét, hogy támogatni és sokkal inkább könnyíteni, mintsem korlátozni kellene egy aktív nem kormányzati szektor működését.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Olga Sehnalová (S&D), írásban. – (CS) Egy rendes demokratikus országban az önkéntes szervezetek a civil társadalom törvényes és alapvető alkotóelemei. Ugyanakkor ugyanilyen törvényes megkövetelni az átláthatóságot, mind a köz-, mind a magánforrásból származó finanszírozásuk esetében. Éppen ezért azzal a kérdéssel kell foglalkozni, hogy ennek az

átláthatóságnak a biztosításához milyen szintű és milyen konkrét jogszabályra van szükség. Éppen ezért jó lenne, ha tárgyilagosan, előítéletek nélkül közelítenénk ehhez a kérdéshez, és megbíznánk az izraeli Knesszet demokratikusan megválasztott képviselőinek munkájában.

13. A Jordán-folyó helyzete, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Paolo De Castro, Véronique De Keyser, Jo Leinen és Adrian Severin az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport nevében a Bizottsághoz intézett, a Jordán-folyó – különösen a folyó alsó szakaszának – helyzetéről szóló szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita (O-0092/2010 - B7-0452/2010).

Paolo De Castro, szerző. – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! A Jordán-folyó nemcsak környezeti, hanem mezőgazdasági és gazdasági jelentőségű erőforrása Jordániának, Izraelnek és a Palesztin Területeknek, és a folyó pusztulása minket is aggaszt.

Fontos rámutatni, hogy a folyó alsó szakaszán az 1,3 milliárd köbméternyi természetes vízhozam durván 98%-át elvezetik évente, és a folyó hosszú szakaszait a kiszáradás fenyegeti. Ez nemcsak a biodiverzitás rovására megy, hanem legfőképpen a helyi közösségek vízkészletekhez való hozzáférése szempontjából is romboló hatású. Több nemzetközi szereplő – köztük az Euro-mediterrán Parlamenti Közgyűlés és az Egyesült Államok szenátusa – foglalkozik a Jordán-folyó nagymérvű pusztulásával.

Mi is beavatkozást kell, hogy kérjünk, és nemcsak a helyi önkormányzatoktól és hatóságoktól, hanem a Tanácstól, a Bizottságtól és a tagállamoktól is szakmai és pénzügyi támogatást kell kérnünk a folyó rehabilitációjához. Elsősorban – amint azt a valamennyi képviselőcsoport által aláírt közös állásfoglalásban megfogalmaztuk, és köszönöm mindenkinek, hogy őszintén az ügy mellé állt – a Bizottság segítségét kell kérnünk, hogy az Izraelre, Jordániára és a Palesztin Hatóságokra vonatkozó szomszédsági politika cselekvési terveiben tegyen egyértelmű és külön említést erről a projektről.

Első lépésben közösen tanulmányozhatnánk a Jordán-folyó állapotát. Nagyon is tudatában vagyunk annak, hogy a víz értékes, elidegeníthetetlen vagyon, tehát szeretném megjegyezni, hogy a víz tisztességes elosztása azt jelenti, hogy egyenlő figyelmet fordítunk a régióban élő valamennyi közösség igényeire. Ez a legfontosabb dolog, ha tartós békét és stabilitást akarunk elérni a Közel-Keleten.

Reménykedve figyeljük, hogy az elmúlt napokban újraéledtek az izraeliek és a palesztinok közötti béketárgyalások, mivel a tárgyalások egyik sarkalatos pontja a vízkészlet-gazdálkodás. Reméljük, hogy az érintett országok és területek kormányzatai, helyi közösségei és nem kormányzati szervezetei a lehető leghamarabb hatékony együttműködésbe kezdenek a Jordán-folyó alsó szakaszának megmentése érdekében. Ez nemcsak a folyó szimbolikus értéke miatt, hanem mindenekfelett a helyi közösségek életkörülményeinek javítása miatt is jelent kötelességet.

Štefan Füle, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr, tisztelt képviselők! Köszönetet szeretnék mondani a lehetőségért, hogy megvitathatjuk a Közel-Keleten uralkodó, kritikus vízügyi helyzetet.

Az Európai Unió úgy véli, hogy súlyosan aggasztó a régió vízellátása, és maradéktalanul osztom a tisztelt Ház képviselőinek véleményét, mivel ezt a régiót vízhiány, vízzel

kapcsolatos problémák és a vízminőség romlása jellemzi, és a helyzetet valószínűleg tovább fogják súlyosbítani az éghajlatváltozás hatásai.

Tudatában vagyunk annak, hogy ez milyen hatással lehet a régióban élő emberekre, a környezetre és a régió biztonságára. Az Európai Unió úgy véli, hogy a víz a béke legfontosabb feltétele a régióban, és erre a regionális problémára regionális megoldást kell találni.

Amint azt jól tudják, az Európai Unió az Izrael és a palesztinok közötti, átfogó békemegállapodás érdekében sürgős lépéseket szorgalmaz, amelynek keretében a határok, a menekültek, Jeruzsálem és a biztonság kérdésén kívül a víz az egyik megoldandó, végleges státusz körébe tartozó kérdés.

Az Európai Unió elismeri a Jordán-folyó alsó szakaszának sajátos helyzetét és azt, hogy a mellékfolyóira vonatkozóan is hatékonyabb vízgazdálkodás szükséges. Ezért mind nemzeti, mind szubregionális és regionális szinten egy sor tevékenységbe kezdünk valamennyi, egymással szomszédos féllel. Támogatjuk a vízügyi reformokat és azokat a politikákat, amelyek a fenntartható vízgazdálkodás bevezetését ösztönzik.

Az Európai Unió az európai szomszédságpolitika és egyéb intézkedések révén támogatja a bizalomépítő intézkedéseket, elősegíti a határokon átnyúló együttműködést, és összehozza azokat a vízkészletekkel rendelkező közösségeket, amelyeknek azonosak a víz miatti aggodalmaik.

Az Európai Unió tevékenységeinek célja a különböző vízügyi hatóságok és felhasználók kapacitásépítése, adatgyűjtés és az adatok megosztása, a kezelt szennyvízhez való hozzáférhetőség, víztakarékossági intézkedések, beleértve a vízhálózatokat és a hatékony öntözőrendszereket.

Az Európai Unió erőfeszítései a vízágazat kereslet és kínálat oldalával is foglalkoznak, és olyan feltételeket teremtenek, amelyek a jövőben lehetővé fogják tenni az integrált vízkészlet-gazdálkodást.

Az Európai Unió nincsen egyedül az erőfeszítéseivel. A tagállamok és más támogatók is aktívak, és a tevékenységeinket szorosan összehangoljuk velük, hogy azok kiegészítsék egymást.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, a PPE képviselőcsoport nevében. – (EL) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Az Európai Parlament kifejezetten pozitív lépést tesz azzal, hogy ráirányítja figyelmet a Jordán-folyó jelentette kihívásra. Az Euro-mediterrán Parlamenti Közgyűlés külön tanulmányt szentelt a Jordán-folyónak és a Jordán völgyének, és állásfoglalásaiban azok védelmére hívott fel, mivel a Jordán világörökségünket őrzi, világszerte emberek milliói számára vallásos és kulturális jelkép, és a régió számára ökológiai, idegenforgalmi és gazdasági tőkét jelent.

Most tehát az a cél, hogy rávilágítsunk a problémáira és arra, hogy fel kell lépni a védelmében, hogy fokozzuk az Európai Unió erőfeszítéseit – a Bizottság említette ezeket az erőfeszítéseket, és mi is kitértünk azokra más alkalmakkor, amikor a közös állásfoglaláson dolgoztunk –, és hogy a Jordán-folyó partjain fekvő országok népei számára igazságos hozzáférés biztosítása érdekében regionális együttműködésre, valamint a folyó megóvása iránti közös felelősségre hívjunk fel.

Az állásfoglalási indítvány a helyes gyakorlatokat is kiemeli, mint például az Izrael által készített külön általános tervet, ami a helyes gyakorlatok és a szakértelem cseréjére hív fel,

mert a Jordán-folyó a régió közös ügye. Nagyon fontos, hogy a valóságos kockázatokra is ráirányítja a figyelmet: a vízhiányon és a szennyezésen kívül arra is felhívja a figyelmet, hogy csökken a biodiverzitás, és a kiszáradás veszélye fenyeget, hacsak nem teszünk ellene valamit.

Az indítvány ennek a nemzetközi és regionális együttműködésnek a kiemelése érdekében a Jordán-folyó völgyével foglalkozó különbizottság felállítását javasolja, amelyben a Jordán-folyó kérdésében közvetlenül érintett országok (Izrael, Palesztin Területek, Jordánia) vehetnének részt más olyan szomszédos országokkal együtt, ahol a Jordán-folyó ered, akiknek szintén megvan a maguk felelőssége: mint például Libanon és Szíria. Úgy vélem, hogy ez az állásfoglalás el fogja nyerni a plenáris ülés támogatását, és az Európai Parlament által küldött üzenet pontosan megfogalmazott, célzott és erőteljes üzenet lesz.

Véronique De Keyser , az S&D képviselőcsoport nevében. – (FR) Tisztelt elnök úr! Amint az már elhangzott, rendkívül aggasztó a Holt-tenger és a Jordán-folyó helyzete, mivel az előrejelzések szerint – ha 2011-ben nem változik semmi – a folyó egyszerűen ki fog apadni.

Ha e folyamat megállítása érdekében nem teszünk semmilyen nemzetközi vagy regionális szintű intézkedést, a helyzet odáig fog fajulni, hogy rendkívüli veszteség éri a kulturális örökséget, a biodiverzitást – Kratsa-Tsagaropoulou asszony már említette ezt – és a régió biztonságát és gazdaságát is.

Hadd hívjam fel a figyelmüket egy nem kormányzati szervezet véleményem szerint teljességgel figyelemre méltó kezdeményezésére. Ez a nem kormányzati szervezet, a Föld Barátai Közel-Kelet („Friends of the Earth Middle East”) úgy határozott, hogy összehozza a folyó mentén élő palesztin, jordániai és izraeli polgármestereket, és arra ösztönzi őket, hogy együtt gondolkozzanak azon, mit tudnának tenni annak érdekében, hogy a dolgok némiképp javuljanak.

A szervezet és a polgármesterek érdekes tanulmányokat készítettek az egyes országok által meghozható intézkedésekről és azok lehetséges hatásairól. Az intézkedések között van víz nélküli WC, a mezőgazdasági módszerek módosítása, a túl sok vizet igénylő, eddig termesztett gabonafajták módosítása és így tovább. Sokféle intézkedés hozható. Ez tehát nem politikai vita, habár nagyon is tudatában vagyunk annak, hogy mihelyt a vízről kezdünk beszélni a régióban, a dolgok politikai felhangot kapnak.

Azt hiszem, hogy ezt mindenki támogatni tudná, és azt szeretném, ha Európára és a Bizottságra ösztönzőleg hatnának az ebben a jelentésben foglalt, nagyon világos következtetések az említett országokkal való kapcsolataik során, különösen a cselekvési tervek révén.

Van azonban egy rövid bekezdés – az E. bekezdés –, amire nagy súlyt helyezek, miszerint az izraeli telepések túlzott mértékben kiaknázzák a vízforrásokat. Ez így van, és ezt a Világbank és az Amnesty International jelentései is megerősítették. Ez megint csak a politikához vezet vissza minket, de ez az igazság, amit időnként ki kell mondani. Nem helyeztük az állásfoglalás középpontjába, de fontosnak tartjuk.

Antonyia Parvanova , az ALDE képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! Az Euro-mediterrán Közgyűlés energiával, környezetvédelemmel és vízgazdálkodással foglalkozó bizottságának alelnökeként lehetőségem volt arra, hogy egy februári helyszíni látogatás alkalmával kézzelfogható és drámai ökológiai valóságában láthassam a Jordán-folyó környékét.

A Jordán völgyének helyzetéről szóló különjelentés – amelynek előadója voltam – rámutatott arra, hogy valamennyi érintett fél – különösen Izrael, a Palesztin Hatóság és Jordánia, de Libanon és Szíria is – közös megoldást kell, hogy találjon a két legégetőbb problémára: a víz egyenlő elosztására, ami tiszteletben tartja a régióban élő népek igényét, valamint egészséges és védett környezet biztosítására a jövőbeni nemzedékek számára.

A jelentésünkben meghatározott első lépés az, hogy Izrael és a Palesztin Hatóság meg kell, hogy állapodjanak a rendelkezésre álló víz elosztására és a népességre vonatkozó közös adatokban, amelyek a további tárgyalások kiindulópontját képeznék, mivel ez idáig mindkét oldal, valamint független jelentések is eltérő adatokkal szolgáltak.

Az egyik fő következtetésünk az volt, hogy a vízprobléma együttműködés útján való megoldása érdekében közös igazgatásra, egyenlő alapokon nyugvó döntéshozatalra és közös vízkészlet-gazdálkodásra vonatkozó terveket szükséges végrehajtani a régióban. Véleményem szerint a jelentésünkben olvasható ajánlások kapcsolódnak azokhoz a területekhez, amelyeken az Európai Unió valódi szakértelemmel rendelkezik, és amelyeken aktív résztvevőként bevonható lenne, és az érintett felek közötti jövőbeli partnerség útját egyengetné.

Végül hadd emlékeztessem önöket arra, hogy habár vannak erőfeszítések az átfogó békemegállapodást célzó tárgyalások újraélesztésére, felelősséggel tartozunk azért, hogy a Jordán völgyében fennálló helyzetet ne használjuk fel politikai és ideológiai célokra.

Remélem, hogy a mai vitánk valamennyi régióbeli fél érdekét fogja szolgálni, és konkrét és elfogulatlan következtetésekhez fog vezetni, és az Unió aktívan részt fog venni a jövőbeli fenntartható megoldások kidolgozásában.

Margrete Auken , a *Verts/ALE képviselőcsoport nevében*. – (DA) Tisztelt elnök úr! Teljesen egyetértek az előző két felszólalóval, de meg szeretném ragadni az alkalmat, hogy elmondjam, hogy véleményem szerint itt nagyon sokan nem látják, mennyire lehetetlen ahhoz ragaszkodni, hogy a palesztinok vállalják a rájuk háruló felelősséget. Erre nincsen alkalmuk. Hányan tudják azt közülnök, hogy 1967 óta Ciszjordániában a Jordán nyugati partjának 50%-át izraeli telepések tartják megszállva? 50%! Ráadásul a terület 45%-át katonai területként és természetvédelmi területként kisajátították. Egyszerűen kizárták őket. A palesztinok számára az a borzalmas – főleg a Jordán völgyében –, hogy mivel nem tapasztalunk részükről erős ellenállást, egyszerűen megfélemlítjük őket. Ha nincsen katonai akció, ha nem történik semmi drámai, egyszerűen megfélemlítjük őket.

Ez persze olyan keserves tanulság, amelyet különösen a nincstelen palesztinok kapcsán vonhatunk le: egy „elfelejtett” népet csak akkor veszünk észre, ha felemelik a hangjukat. Meg kell oldani ezt a problémát. Nem szabad azonban megfélemlítenünk arról, hogy ha lehet – ha lehet –, a palesztinok ezen a területen még jobban szenvednek, mint Ciszjordánia többi részén, és hogy a jelenlegi helyzetet tekintve nincsen lehetőségük arra, hogy felvállalják azt a felelősséget, amit fel kellene vállalniuk. Integrált megoldásra van tehát szükség, és ezért figyelembe kell vennünk a politikai helyzetet is. Nem kizárólag Izraelről, nem kizárólag Szíriáról és nem kizárólag Jordániáról van szó, nem! A palesztinokat azonban mindaddig nem lehet bevonni, amíg nem kapnak a részvételre lehetőséget.

Charles Tannock , az *ECR képviselőcsoport nevében*. – Tisztelt elnök úr! A víz valóban érzékeny és esetleg szenvedélyeket felkorbácsoló téma a Közel-Keleten. Izrael és a Palesztin Hatóság magas rangú küldöttségei most tárgyalnak a vízjogokról az átfogó békemegállapodás részeként.

Az Európai Unió a Kvartett tagjaként a „két állam” megoldást támogatja, mint a régió békéjének és stabilitásának végső zálogát. Ezért nagyon körültekintően kell eljárunk, nehogy hátráltassuk a most folyó kényes washingtoni tárgyalásokat. Az izraeli telepések hibáztatása – és úgy tűnik, hogy De Keyser asszony ezt teszi – különösen a Jordán-folyó vizének túlzott kiaknázása miatt pontosan a helytelen üzenetet küldi Izrael népének – demokratikus szövetségünknek – az Európai Unió mint becsületes közvetítő meggyőződéses álláspontjáról.

A Jordán-folyó vízhozamának megőrzése fontos regionális kérdés, amely természetesen nem kizárólag Izraelre vagy a palesztinokra korlátozódik, habár az Izraellel szembenállók itt, a tisztelt Házban és máshol nyilvánvalóan a zsidó állam aláadását célzó kampányuk céljára akarják felhasználni ezt a problémát.

Ha megint engedünk ennek az Izrael-ellenes napirendnek, féltő, hogy az izraeliek úgy fognak az Európai Unióra tekinteni, mint aki méltatlan a békepartnerként betöltött kiváltságos szerepére.

Willy Meyer , a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (ES) Tisztelt elnök úr! Egyáltalán nincsen semmi probléma azzal, hogy De Keyser asszony bizonyos értékelést ad. Tény azonban, hogy az Izrael és a Jordániai Királyság között 1994-ben létrejött békeszerződés szerint megállapodást kötöttek arról, hogy együttműködnek a Jordán-folyó ökológiai helyreállításán a folyó közös szakaszain, valamint megóvják annak vízkészleteit.

Ez volt az Izrael által 1994-ben aláírt megállapodások közül az egyik, amelyet nem tart be. Ez a problémánk Izraellel: nem tartja be az aláírt megállapodásokat.

Ezért rendkívül fontos, hogy a Chirac elnök által 2008-ban indított kezdeményezést – amely a Jordán-folyó völgyére vonatkozó kezdeményezésre hívott fel – tartalommal töltsen meg és támogassa az Európai Unió.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy létrejöjjön egy, a Jordán-folyó völgyével foglalkozó bizottság, amely háromoldalú fórumot biztosít a folyó rehabilitációjára, a víztakarékossági és helyreállítási politikák kidolgozására és alkalmazására vonatkozó együttműködés számára. Igaz, hogy annak következtében, hogy az 1994-es békeszerződésnek nem tettek eleget, a palesztinokat kizárták a Ciszjordániában, a Jordán-folyó alsó szakasza mentén létesített izraeli biztonsági övezetből, és hogy a telepések illegálisan foglalják el azt a földet, amely nem az övék. Mivel a terület elfoglalása szabálytalan és jogtalan vízhasználattal jár, a politikai problémát a környezeti fenntarthatóság problémája is tetézi.

Mivel 2011-re új szennyvíztisztító telepek üzembe helyezését tervezik, remélem, hogy az Európai Unió támogatni, ösztönözni fogja és elő fogja segíteni a Jordán völgyével foglalkozó bizottság szükséges létrehozását.

Cristian Dan Preda (PPE) . – (RO) A Jordán-folyó helyzetéről szóló mai vita rendkívül fontos a képviselőcsoportom számára, és engedtessek meg, hogy külön örömet fejezzem ki amiatt, hogy kollégánk, Rodi Kratsa, az Európai Parlament alelnöke részt vesz az ülésen a kérdés megvitatásában.

Hangsúlyozni szeretném továbbá, hogy amint azt tudják, a környezetvédő szervezetek régóta figyelmeztetnek a Jordán-folyó kritikus ökológiai helyzetére. Úgy tűnik, hogy ez a folyó az általános közöny miatt pusztul el.

Másrésről azt olvastam a sajtóban, hogy a keresztények – különösen az ortodox keresztények – a rendkívül szélsőséges körülmények ellenére továbbra is a Jordán-folyó vizében keresztelkednek.

Félő azonban, hogy a folyó 2011-ben kiapad, aminek drámai következményei lennének a régió már amúgy is törekeny ökoszisztémájára nézve, különös tekintettel a Holt-tengerre. Ez azt jelenti, hogy palesztinok, jordánok és izraeliek százazzeit fogja ökológiai katasztrófa sújtani.

Az ökológiai szemponton kívül azonban – amint arra egyik képviselőtársam is rámutatott ebben a Házban –, amely szempont kezeléséhez minden bizonnyal sürgős uniós segítségre van szükség, a Jordán-folyó helyzete azért is különösen fontos, mivel a regionális együttműködés elősegítésének egyik tényezője.

Véleményem szerint el kell kerülnünk, hogy a folyó vizét egyoldalúan használják fel, minden tekintet nélkül a régió vízellátásának biztonságára.

A gazdasági fejlődés szempontjából létfontosságú természeti erőforrás rehabilitálása érdekében tehát rendkívül fontos a folyó menti államok és a helyi közösségek közötti együttműködés. Ez lehetővé teszi, hogy a Jordán-folyó ismét az együttműködés és a békés együttélés jelképévé, kulturális jelképpé váljon, amennyiben szilárd az erre vonatkozó politikai akarat.

Végül a Jordán-folyó helyzete a közvetlen palesztin–arab tárgyalások újraélesztése szempontjából is fontos, mivel a vízkészletek ellenőrzése a megoldatlan kérdések közé tartozik.

Proinsias De Rossa (S&D) . – Tisztelt elnök úr! Szeretném érzékeltetni Tannock úrral, hogy nem szabad figyelmen kívül hagynunk azt a tényt, hogy a telepések szándékosan választanak vízzel jól ellátott helyeket, ezt a vízmennyiséget a palesztinoktól vonva el. Nem ők jelentik az egyetlen problémát a térség vízellátásával kapcsolatban, de biztosan hozzájárulnak ahhoz.

A Jordán-folyó vízhozamának sajnos mintegy 98%-a elveszik, mivel a folyót más országok – köztük Izrael – elterelik. E határ menti folyó a palesztin Ciszjordániát is beleértve négy államot köt össze. Ha a folyóval megfelelően bánnak, és ha Európa megfelelően tölti be a szerepét a térségben, a folyó a régió fontos kulturális, vallási, sőt gazdasági erőforrása közös kezelésének előmozdítása révén a megbékélés forrása lehet.

Ha azt az utat választjuk, Tannock úr, hogy minden olyan véleményt, amely a legkisebb kritikával illeti Izraelt, valamilyen módon Izrael-ellenes támadásnak vesszünk, akkor egyszerűen figyelmen kívül hagyjuk a valóságot. Mások is vannak ott, akik elterelik a vizet. A Föld Barátai nevű szervezet például nemrég rámutatott egy, a képviselőcsoportom – a Szocialisták és Demokraták – által szervezett szemináriumon, hogy a Jordán-folyó valaha átlagosan 1,3 milliárd köbméter friss vizet szállított a Holt-tengerbe. A vízhozam mára évi 20-30 millió köbméterre csökkent. A jövő év végére kiszáradhat, ha nem teszünk ellene valamit.

Alexandra Thein (ALDE) . – (DE) Tisztelt elnök úr! Először is szeretném visszautasítani a kívülről és részben a Parlamenten belülről érkezett vádakot, amelyek szerint rossz időben, a béketárgyalások megkezdését követően vitatjuk meg ezt a témát. Az a parlamenti kérdés, amelyet segítetttem felvázolni, akkor került előterjesztésre, amikor senki közülünk nem

gondolta, hogy újraélednek a közvetlen béketárgyalások. Az 1990-es évek eleje óta foglalkozom ezzel a területtel, és ez a téma régóta parlamenti vita tárgyát képezi.

Végül is az egész arról szól, hogy elejét vegyük a Jordán-folyó végleges kiszáradásának. A folyó alsó szakasza már így is csak egy vékony erecske. Csak szennyvízből áll, és friss vizet egyáltalán nem tartalmaz. A tudósok valamennyien egyetértenek abban, hogy a Jordán-folyó alsó szakasza egy-két éven belül csaknem ki fog apadni.

Zavarónak tartom, hogy az állásfoglalás egyformán megszólítja Izraelt, Jordániát, Szíriát és a Palesztin Hatóságot. A Jordán-folyó alsó szakasza teljes terjedelmében a C zónában található, ami azt jelenti, hogy a Palesztin Hatóságnak még csak joga sincs a területre belépni, annak igazgatási jogairól vagy bármilyen felügyeletéről nem is szólva. Már elhangzott, hogy a Palesztin Hatóság nem tehet semmit ebben a térségben. Az állásfoglalást következésképpen más országoknak kellene címezni.

Ha egy ország – jelen esetben Izrael – a Jordán-folyó alsó szakaszán rendelkezésre álló vízmennyiség 75%-át felhasználja – habár a víz egy részét már más országok használták fel –, és szinte semmi éltető vizet nem hagy a palesztinoknak, az már politikai kérdés. Ezt a problémát az Oslo II. megállapodás tulajdonképpen már megoldotta, azóta azonban semmilyen előrehaladást nem értünk el.

Pillanatnyilag konkrétan az jelent nehézséget, hogy a palesztinok folyamatosan kutakat próbálnak fúrni, amelyeket azonnal lerombolnak, valamint hogy a monopolhelyzetű izraeli vízügyi hatóság nem fúr kutakat a palesztinok számára, csak az illegális telepések számára.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE) . – (FR) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Legelőször is hadd adózzak tisztelettel az ökológusok koalíciója előtt, akiket néhány hónapja üdvözölhettünk Brüsszelben: izraeliek, jordániaiak és palesztinok szövetségéről van szó. Több kiváló jelentést készítettek a régió helyzetéről, a Jordán-folyó állapotáról és a folyó eltűnésének kockázatáról.

Az Európai Uniónak, amely jelentős alapokat juttat a közel-keleti fejlesztési projekteknek, inkább a folyóra vonatkozó szükségintézkedések kidolgozásában és végrehajtásában kellene szerepet vállalnia valamennyi régióbeli érdekelt fél bevonásával. A folyóval határos országok, úgymint Szíria, Jordánia és Izrael terelik el a víz legnagyobb részét, míg a palesztinok – éppen most említette valaki – a vízkészletnek csak mintegy 5%-ából részesülnek.

A Jordán folyó völgyében az izraeli telepések hatszor annyi vizet fogyasztanak, mint a palesztinok, különösen a környezetszennyező intenzív mezőgazdaság révén, mezőgazdasági termékeik Európába irányuló kivitele érdekében. Véget kell vetni a buja növényzetű telepek terjeszkedésének, és ugyanúgy véget kell vetni a beduin táborok és víztartályaik lerombolásának, ami ezen a nyáron néhány héttel ezelőtt is megtörtént. Ez örület!

Prioritásként kell kezelnünk a víztakarékosságot és a víz tisztességes elosztását a régióban.

Mário David (PPE) . – (PT) A mai vita tárgyát képező környezeti katasztrófa minket, európaiakat is érint, habár az Európai Unió területén kívül történik.

A fenntartható fejlődés koncepciója, amelyben hiszünk, igazgatási határoktól vagy vallásos hitektől független. A bolygónkra egységes egészként, nem pedig részek egészeként tekint. A Jordán-folyó tehát az egész emberiség problémája, nem csak azoké a népeké és közösségeké, akiket közvetlenül érint a vízhiány vagy a víz rossz minősége. A józan eszünk

azt súgja, hogy gondolkozzunk globálisan, és cselekedjünk lokálisan. Ezért vagyunk ma itt: azért, hogy globálisan gondolkozzunk.

Európai Unióként részt kell vennünk a helyi intézkedésekben, hogy a minimálisra csökkentsük és visszafordítsuk a Jordán-folyó vízhozamának és vízminőségének folyamatos romlását. Az Európai Unió már rendelkezik a fellépéshez vagy a fellépés támogatásához szükséges jogszabályi és intézményi keretekkel és eszközökkel. Az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezésről, annak titkárságáról és az Európai Beruházási Bank által irányított Euro–mediterrán Beruházási és Partnerségi Pénzügyi Eszközzel (FEMIP) beszél. Ez nyilvánvalóan olyan téma, amelyet a közel-keleti országokkal való kapcsolataink során szoros figyelemmel fog kísérni az általam vezetett parlamenti küldöttség.

Világos, hogy bármilyen, a környezeti tragédia megoldásához vezető intézkedést elsősorban azoknak az államoknak és helyhatóságoknak kell meghozniuk, amelyek lakosai számára azok közvetlen hasznot hoznak. E tekintetben két olyan elképzelést szeretnék kiemelni, amelyek szerepelnek az állásfoglalásban. Az első a Jordán teljes völgyének irányításával foglalkozó bizottság felállítása, amely bizottság a folyó vizét használó államok vagy hatóságok képviselőiből állna. Európa ez esetben például azzal segíthet, hogy megosztja a Rajna szennyezés elleni védelmére létrehozott nemzetközi bizottságban szerzett tapasztalatokat. Másodsorban a jordániai, izraeli és palesztin néppel közös uniós projektek keretében lehet támogatni és terjeszteni a helyes gyakorlatot, különösen a Föld Barátai Közel-Kelet szervezet által támogatott esetekben, akiket ma felkért De Rossa úr arra, hogy segítsenek a Jordán-folyó völgyének vízkészletével való hatékony és megfelelő gazdálkodásban.

Végül, tisztelt elnök úr, ennél még szélesebb kontextusban szeretném megvilágítani az együttműködés és békés együttélés azon példáját, amit ez a terv képvisel. Akkor, amikor örömmel üdvözljük és bátorítjuk az Izrael és a Palesztin Nemzeti Hatóság közvetlen párbeszédének újjáéledését – habár sajnáljuk, hogy az Európai Unió nem vesz részt a folyamatban – örömmel fogadjuk mindkét fél közvetlen részvételét.

Olga Sehnalová (S&D) . – (CS) A Jordán-folyó kiszáradása kétségtelenül súlyos regionális környezeti problémát jelent, ami az egész térség ökoszisztémájára, valamint az ott élők életére és egészségére is kihat. Elsősorban a vízkészlet hosszú távú, túlzott kitermelése, a szennyezés és az aszály miatt, valamint a hatékony vízgazdálkodás biztosításának hiánya miatt alakult ki a jelenlegi helyzet.

Amint azt néhány képviselő már elmondta, a folyó vízhozamának több mint 90%-át kitermelik ivóvíz és különösen mezőgazdasági öntözés céljára és ipari célokra. Az éves vízhozam a korábbi 1,3 milliárd köbméterről körülbelül 100 millió köbméterre csökkent. A politikai konfliktus egyértelműen megnehezíti e környezeti probléma megoldását.

A víz azonban nem kellene, hogy konfliktus forrása legyen. Pozitív gyakorlati együttműködésre is példát adhat a régióban, és kulcsszerepet tölthet be a kölcsönös bizalom építésében. Nagyobb esély van a békére, ha az a napi együttműködésen és a közös értékeken nyugszik, mintha kerekasztal-tárgyalásokon elért megoldás lenne az alapja.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE) . – (FR) Tisztelt elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! A Jordán-folyó fokozatos kiszáradása közvetlen következménye Palesztina tragédiájának. A víz kifejezetten politikai ügy. Erről ne feledkezzünk meg!

Ne feledkezzünk meg néhány tényről: a Világbank tájékoztatása szerint a Gázai övezet másfél millió lakosa két éve nem jut klórhoz, amely feltétlenül szükséges a víz

fertőtlenítéséhez; a 2009 januári bombázások előtt a háztartások 50%-ában nem volt vízellátás, úgyhogy elképzelhetik, milyen lehet most a helyzet. A *Médecins sans Frontières* beszámolója szerint az izraeli hadsereg infrastruktúrárt ért támadását követően a lakosokhoz eljutó víz 90%-a emberi fogyasztásra alkalmatlan. A gázai infrastruktúrárt ért pusztítás eredményeképpen naponta 80 millió liter kezeletlen szennyvíz ömlik a Földközi-tengerünkbe.

Igaz, hogy Ashton bárónő többször is ellátogatott Gázába, de hol a politikai bátorság ahhoz, hogy Izrael esetében ugyanazokat a normákat alkalmazzuk, mint itt, Európában? A földhöz hasonlóan a tiszta vizet is kisajátíthatják az izraeli telepesek? Az Európai Uniónak következképpen fel kell függesztenie a társulási megállapodást a jelenlegi izraeli kormánnyal, amely továbbra sem hallgatja meg kéréseinket, ugyanakkor fenntartja a megszállást és a telepeket – amelyek pedig illegálisak. Igazságszolgáltatás nélkül nem lesz béke.

Monika Flašíková Beňová (S&D) . – (SK) Amint azt a mai vita során számos alkalommal hallottuk – és bizonyára hallani is fogjuk még –, a Jordán-folyó mérhetetlen kulturális, környezeti és gazdasági jelentőséggel bír, és nyilvánvaló, hogy politikai és stratégiai jelentősége sem elhanyagolható. Ezért elfogadhatatlan a folyó kizsákmányolása és kiszipolyozása. 1964 óta elterelik a vizet Izraelbe és más országokba: Jordániába, Libanonba, Szíriába és más, itt nem említett országokba. A felsorolt országok közül sokan tönkreteszik és szennyeznek a folyót. A környezetvédők szerint a Jordán kiszipolyozása majdnem elpusztította annak teljes ökoszisztémáját. Évtizedekbe is beletelhet, mire visszanyerné eredeti állapotát.

Becslések szerint a Jordán-folyó a világ száz, környezeti szempontból legveszélyeztetettebb helyének egyike. Ez a tény nyilvánvalóan abból a helyzetből is adódik, hogy Izrael és a szomszédos arab államok képtelenek megállapodni a folyó megóvásáról és védelméről, ezért határozott véleményem, hogy az Európai Uniónak nagyon aktívan kellene és kell részt vennie ebben a folyamatban, méghozzá olyan módon, hogy a közel-keleti területek fejlesztési projektjei számára nyújtott pénzügyi támogatást a folyó alsó szakaszának megújulásától tesszük függővé.

Richard Howitt (S&D) . – Tisztelt elnök úr! A vízért folyó verseny súlyosbíthatja a konfliktust vagy akár ki is robbanthatja azt, legyen szó akár a Jammu és Kashmir államban található gleccserek visszahúzódásáról, akár a közép-ázsiai országok között a kimerített Aral-tó miatt meglévő feszültségekről, akár a Szudánban és Szomáliában a vizekért versengő rivális törzsekről, akár a mostani vita során tárgyalt Jordán-folyó alsó szakaszáról.

A Jordán-folyó rehabilitálása és az ahhoz szükséges együttműködés a békekilátásokat is javíthatja. Ezt a folyót halhatatlanná tették a judaizmus, a kereszténység és az iszlám szent könyvei, említést nyer Mózes és Illés prófétával kapcsolatban, és mint Mohamed próféta négy társának temetkezési helye. Az izraeliták Józsuá vezetésével keltek át a Jordánon, és itt történt meg az a csoda, hogy Jézus a vízen járt.

Nem kellene újabb csodára várnunk ahhoz, hogy megmeneküljön a folyó, és a régiót ma lakó népek és a jövő generációi békében és jólétben élhessenek.

Elena Băsescu (PPE) . – (RO) Úgy vélem, hogy helytelen a Jordán-folyóra vonatkozó elfogult állásfoglalás vagy hozzáállás most, amikor Izrael és a Palesztin Hatóság között újraélednek a béketárgyalások.

A vízkészletek érzékeny témát képviselnek a Közel-Keleten, és azt a tárgyalások vége fele kellene megvitatni, hogy elkerüljük a békefolyamat kudarcát. Az Európai Uniónak el kell kerülnie, hogy szükségtelenül politikai kérdést csináljon belőle, és ösztönöznie kell a Jordán rehabilitálásáról szóló regionális megállapodás megkötését.

Mivel a Jordán-folyó ügyét regionális kérdésnek tekintem, üdvözlöm az izraeli és a palesztin hatóságok további vízgazdálkodási együttműködését. A két állam közös munkájának eredményeképpen az erre vonatkozóan javasolt 96 projekt közül 61 nemrég jóváhagyásra került. Az elégtelen vízforrások problémája azonban továbbra is megoldatlan maradt.

Ioan Enciu (S&D) . – (RO) A Jordán-folyó rehabilitációja sokoldalú kérdés, mivel egyetemes történelmi és vallási jelentőséggel bír. A felmerült problémáknak egymással összefonódó ökológiai, humanitárius és nemzetközi biztonsági vonatkozásaik vannak.

Véleményem szerint a most folyó vitának főképpen arról kell szólnia, hogy hogyan mentjük meg fizikailag a folyót, és nem egymás vagy az érintett felek kritizálásával kellene foglalkoznunk. A mentőakció sikere valamennyi más szempontra is hatással lesz. Ebben a tekintetben azt hiszem, hogy az állásfoglalás-tervezet E bekezdése nem kapcsolódik közvetlenül a kérdéses tárgyhoz, ami akaratlanul is kuszaságot eredményezhet.

Az Európai Unió jelentős mértékben képes hozzájárulni és hozzá is kell, hogy járuljon azon káros hatások megelőzéséhez, amelyeket ez a híres folyó teljes pusztulása és végül annak eltűnése okozhat. Az Európai Uniónak sokkal aktívabb szerepet kell vállalnia az érintett felek közötti tárgyalások során, és segítenie kell abban, hogy némiképp egyensúly alakuljon ki.

Andreas Mölzer (NI) . – (DE) Tisztelt elnök úr! Tudjuk, hogy a Jordán-folyó fontos szerepet játszik a közel-keleti politikákban, mivel több országot határol. Habár a folyó hozzájárult a béke megteremtéséhez Izrael és Jordánia között, egy olyan egyezmény révén, amely Jordániának nagyobb mennyiségű víz kitermelését engedélyezi, Szíria esetében fordított a helyzet. Nyílt titok, hogy Izrael azért nem hajlandó visszaadni a Golán-fennsíkot, mert attól tart, hogy Szíria elvenné a vizét.

Ha a Jordán-folyónak a folyamatos vízkitermelés miatt valóban kicsiny szennyvíz-erecskévé kell válnia – és valószínűleg ez a sivatag termékennyé változtatásának ára –, a közeljövőben kétségtelenül romlani fog a közel-keleti helyzet, különösen azért, mert a Hamász egyes vezetői erkölcsi és vallásos kötelességüknek tekintik a Földközi-tenger és a Jordán között elterülő teljes terület felszabadítását.

A Jordán-folyó vízhozamának csökkenése szélesebb körben is hatást gyakorol, mert a Jordán-folyó apadásával a Holt-tengerbe érkező víz mennyisége is csökken, következésképpen fokozódni fog a területen a konfliktus lehetősége és terjedelme. Ezt figyelembe kellene vennünk a közel-keleti stratégiánkban.

Véronique De Keyser (S&D) . – (FR) Tisztelt elnök úr! Köszönöm, hogy lehetőséget ad arra, hogy megvilágítsak egy olyan szempontot, amelyet úgy tűnik, csak most van alkalmam meggyőzően előadni.

A települések vízfelhasználásának és a vízforrások túlzott kiaknázásának kérdésére vonatkozóan emlékeztetni kívánom képviselőtársaimat az Euro-mediterrán Parlamenti Közgyűlés Jordán-völgyben kialakult helyzetről szóló különjelentésére, amelyben jó néhány idézet található a Világbank a palesztin vízügyi ágazat fejlesztésének korlátairól szóló jelentéséből, valamint az Amnesty International Troubled Waters című jelentéséből és így

tovább. Ezek a jelentések pontos adatokat szolgáltatnak a vízfelhasználásáról, amely négyszer-öttször nagyobb az izraeliek körében. Egytől hatig terjedő számaim vannak. Ezek tehát tények, és elnézést kérek, de nem dokumentáltam ezeket.

Mariya Nedelcheva (PPE) . – (BG) Az Európai Unió felelős partner, és a világban történő eseményekért a külpolitikája révén vállal felelősséget. A közel-keleti fejlesztési projektek finanszírozójaként és a közel-keleti békefolyamat aktív résztvevőjeként az Európai Uniónak, különösképpen pedig az Európai Parlamentnek ki kell alakítania a Jordán-folyó rehabilitációjáról szóló stratégiáját, és az abban való esetleges közreműködését annak érdekében, hogy a folyó megőrizze a régióban az élet forrásaként betöltött jelentős szerepét.

Pár hónappal ezelőtt a Föld Barátai Közel-Kelet nem kormányzati szervezet figyelmeztetett arra, hogy a Jordán egy éven belül kiszáradhat, ha a régió országai semmit sem tesznek. A folyó szintjének csökkenése az egész régió éghajlatára és vidékére is kihat. A helyzet valóságos fenyegetést jelent a lakosság megélhetése szempontjából azokon a területen, ahol az öntözés nehezen oldható meg. E problémák tisztán pragmatikus megközelítésén túl arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy a Jordán erőteljes spirituális jelkép is.

Az Európai Unió egyik alapvető sajátossága az értékek és a pragmatizmus közötti egyensúly. Ezt szem előtt tartva továbbra is legyünk felelős politikusok, és mutassuk ki újfent egyedülálló európai megközelítésünket azzal, hogy törődünk a Jordán-folyóval.

Štefan Füle , a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! A határokon átnyúló kihívások közös erőfeszítésre szólítanak fel. Az Európai Parlament nagyon helyesen felhívta a figyelmet arra, hogy együttműködő megközelítés szükséges ezen a területen. Az Európai Unió támogatja azt az együttműködő szellemet, amely a közel-keleti régió súlyos vízügyi problémáinak kezeléséhez szükséges, és azt vallja, hogy nem a tüneteket, hanem a problémák valódi okát kell kezelni.

Hadd fejezzem be annak megerősítésével, hogy az Európai Unió továbbra is dolgozni fog azon, hogy enyhüljön a régióban uralkodó vízhiány, és hogy biztosítva legyen a tiszta vízforrás, hogy megóvják a környezetet és a régió lakosságának ivóvizét. Az Európai Unió továbbra is támogatni fogja a Jordán-folyó jövőbeli rehabilitálásához, valamint a folyóvíz közös és integrált irányításának lehetséges jövőbeli kialakításához vezető tevékenységeket, ha ezt választanák a térség országai.

Az Európai Unió továbbra is támogatni fogja a párbeszédet, és elősegíti a határokon átnyúló vízügyi együttműködést a térség különböző szomszédos országai között, ami hozzájárul a bizalomépítéshez. Maguk a szomszédok részéről is komoly erőfeszítés és politikai elkötelezettség szükséges ahhoz, hogy egyensúlyt teremtsenek a rendelkezésre álló erőforrások és az igények között. Nemcsak a kormányokat, hanem a civil társadalmat is be kell vonni. Európához hasonlóan mind az egyéneknek, mind a vállalkozásoknak és a helyi önkormányzatoknak is részt kell vállalniuk a fenntartható vízgazdálkodásból. Olyan kihívásról van szó, amellyel mindannyian szembesülünk.

Elnök. – A 115 (5) számú szabálynak megfelelően 5 állásfoglalási indítványt ⁽¹⁾ kaptam.

A vitát lezárom.

A vitára 2010. szeptember 9-én kerül sor.

(1) Lásd a jegyzőkönyvet.

(Az ülést 17.55-kor felfüggesztik és 18 órakor a kérdések órájával folytatják.)

ELNÖKÖL: Diana WALLIS

alelnök

14. Kérdések órája (a Tanácshoz intézett kérdések)

Elnök. – A következő napirendi pont a kérdések órája (B7-0454/2010).

A következő kérdések a Tanácshoz intézett kérdések.

1. kérdés, előterjesztette: **Vilija Blinkeviciute** (H-0355/10)

Tárgy: A fogyatékkal élők és az Európa 2020 stratégia

Az Európai Unió Európai Tanács által elfogadott, az elkövetkező évtizedre vonatkozó munkaügyi és növekedési stratégiája segíteni szándékozik Európának a válságból való kilábalásban és a versenyképesség, a termelékenység és a szociális kohézió előmozdítása révén meg kívánja erősíteni Európa szerepét uniós és nemzetközi szinten egyaránt. Ugyanakkor rendkívül sajnálatos, hogy a fogyatékkal élőkről – akik jelenleg az EU lakosságának 12%-át képezik – elfeledkeztek e stratégiában. Bár a Tanács folyamatosan felhívásokat intézett arra vonatkozóan, hogy nagyobb figyelmet kell szentelni a fogyatékkal élők integrációjára, amikor a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos ügyeket tárgyalják, az Európa 2020 stratégiában sem olyan külön feladatok, sem célok vagy elkötelezettségek nem szerepelnek, amelyek alapját képezhetnék a több mint 65 millió fogyatékkal élő európai ember élete javításának. A fogyatékkal élők majdnem 78%-a nincs integrálva a munkaerőpiacra és nincs lehetősége megélhetés megkeresésére. Legtöbbjük a segélyektől függ, amelyeket sajnos a recesszió következményeként ugyancsak csökkentettek.

Hogyan szándékozik a Tanács garantálni a foglalkoztatást a fogyatékkal élők számára, valamint egyenlő feltételek melletti részvételüket a munkaerőpiacon? A Tanács nem gondolja-e, hogy a fogyatékkal élőkkel kapcsolatos, az elkövetkező évtizedre vonatkozó politikákkal kapcsolatos konkrét iránymutatásokat vagy egy egyértelműen megfogalmazott célkitűzésekkel és elkötelezettségekkel rendelkező célzott stratégiát kellene elfogadni?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) A Tanács elkötelezett – a fogyatékkal élőket beleértve – az összes állampolgár munkalehetőségeinek és a munkaerőpiacon való részvételének növelése iránt.

Az Európai Tanács által 2010. június 17-én elfogadott Európa 2020 stratégiában szereplő kulcsfontosságú célkitűzések némelyike kifejezetten a fogyatékkal élőkre irányul: céljuk a foglalkoztatás előmozdítása, az oktatásban szerzett tudásszint növelése és a társadalmi befogadás elősegítése, többek között a szegénység csökkentése által.

Az Európa 2020 stratégia külön figyelmet fordít a fogyatékkal élőkre a „Szegénység elleni európai platform” kiemelt kezdeményezésben. A kezdeményezésnek a megkülönböztetés elleni küzdelemmel – beleértve a fogyatékkal élőkkel szembeni megkülönböztetést – kapcsolatos bizottsági javaslatok és programok formájában uniós szinten, valamint nemzeti szinten is lesz hatása. A tagállamoknak célzott intézkedéseket kell megfogalmazniuk és bevezetniük a speciális veszélyeztetett csoportokkal, például a fogyatékkal élőkkel kapcsolatban.

Az Európai Tanács 2010. júniusi következtetéseivel összhangban a tagállamoknak most cselekedniük kell, hogy ezeket a prioritásokat nemzeti szinten bevezessék. Az összes közös politikának is támogatnia kell ezt a stratégiát. Ennek a holisztikus megközelítésnek a célja a fogyatékkal élők társadalmi kirekesztettségének csökkentése, és ez a cél a Tanács által júniusban elfogadott, egy új európai fogyatékoságügyi keretről szóló állásfoglalásban is megjelenik. Az állásfoglalás felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a fogyatékosággal kapcsolatos kérdéseket az Európa 2020 stratégia összes kiemelt kezdeményezésének szerves részévé tegyék, valamint hogy hasznosítsák a fogyatékkal élők humán tőkéjét, többek között megfelelő képzések és foglalkoztatási intézkedések létrehozásával.

Ebben az állásfoglalásban a Tanács arra is felkérte a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy új európai fogyatékoságügyi stratégiát a következő évtizedre a fogyatékkal élőkkel és képviseleti testületeikkel egyetértésben az Európa 2020 stratégiára és más kulcsfontosságú dokumentumokra építve.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) . – (LT) Miniszter úr, köszönöm válaszát, szeretném kijelenteni azonban, hogy az Európai Unió 65 millió fogyatékkal élő személyének még mindig nem hallatszik eléggé a hangja. Ezért az én kérdésem is a következő: nem kellene felgyorsítanunk a megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló irányelv elfogadását az összes uniós tagállamban annak biztosítása érdekében, hogy a fogyatékkal élők teljes értékű állampolgárokként élhessenek? A kérdésem tehát a következő: milyen stádiumban van a megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló irányelv?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) A szociális kérdésekkel foglalkozó tanácsi munkacsoport jelenleg vizsgálja a Bizottság a vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékoságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló új irányelvre irányuló javaslatát.

Az irányelvet egyhangúlag kell elfogadniuk a tagállamoknak. Számos elnökség fektetett rengeteg munkát ebbe a javaslatba, és ebben a szakaszban az elnökség nem tudja megjósolni sem azt, hogy meddig folytatódnak a tárgyalások, sem azt, hogy mi lesz a kimenetelük.

Janusz Władysław Zemke (S&D) . – (PL) Szeretném megköszönni az információt, sajnálatos módon azonban az meglehetősen általános jellegű volt. Jogosak az észrevételei, de szeretnék feltenni egy konkrét kérdést: terveznek-e további támogatást nyújtani a fogyatékkal élők képzésére, és mennyi pénz lesz hozzáférhető erre a célra? További támogatás, európai szintű pénzügyi segítségnyújtás nélkül nagyon nehéz lesz segíteni ezeknek az embereknek.

Silvia-Adriana Țicău (S&D) . – (RO) Azt szeretném kérdezni öntől, hogy mi a menetrendje, és mik a Tanács szándékai az autóbusszal utazók jogairól szóló rendelettel kapcsolatban. Különösen a fogyatékkal élő és a csökkent mozgásképességű utasokra gondolok.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) A finanszírozás tekintetében egy általános költségvetési vitát fogunk folytatni arról, hogy a jövőbeni költségvetések hogyan tudják magukba foglalni az Európa 2020 stratégia részeként elfogadott különböző kiemelt kezdeményezéseket és jogalkotási fejleményeket. Mivel a stratégia számos új politikát tartalmaz a fogyatékkal élőkkel kapcsolatban, át kell gondolnunk, hogy miként lehet a költségvetési erőforrásokat úgy felhasználni, hogy az tükrözze ezeket az új politikákat.

A jogalkotási fejlemények tekintetében át kell gondolnunk, hogy hogyan tud a Bizottság ehhez hozzájárulni a meglévő jogszabályok tekintetében. A Tanács alapvetően aktív védelmet kíván nyújtani a fogyatékkal élő személyek számára a szerződésekben előírt hatásköreivel összhangban. Tíz évvel ezelőtt például a Tanács elfogadott egy irányelvet, amely tiltja a többek között fogyatékoságon alapuló munkahelyi megkülönböztetést. A Tanács természetesen továbbra is foglalkozni szándékozik a kérdéssel.

Elnök. – 2. kérdés, előterjesztette: **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0358/10)

Tárgy: Költségvetési kiigazítás és magánadósságok

Az európai szintű gazdasági reformok végrehajtására tett erőfeszítések célja az államháztartások javítása és a tagállamok költségvetési egyensúlyának biztosítása. Ezzel párhuzamosan a reálgazdasággal közvetlen kapcsolatban lévő, tágabb értelemben vett pénzügyi ágazat, azon belül pedig a bankszektor megszilárdítását célzó fellépésekre is sor kerül. Ezek az erőfeszítések ugyanakkor csak az államadósságra vonatkoznak, és egy ország összadósságának második legfontosabb elemét kitevő magánadósságokat nem érintik. Milyen hatással vannak a magánadósságok az egyes tagállamok társadalmi helyzetére, és milyen kapcsolat áll fenn az államadósság és a magánadósságok között? Milyen intézkedéseket kíván a Tanács meghozni arra az esetre, ha a) a magánadósságok túlszárnyalnák az államadósságot, illetve ha b) a magánadósságok növekednének? A Tanács milyen módon kíván egy ilyen tendenciát ellensúlyozni, tekintettel arra, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum nem rendelkezik a magánadósságok által jelentett probléma kezeléséről.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) A Szerződés 121. és 126. cikkében meghatározott jelenlegi makrogazdasági és költségvetési felügyeletre irányuló eljárások képezik a gazdaságpolitikai koordináció sarokkövét.

2010 márciusában az Európai Tanács létrehozott egy munkacsoportot, amelynek elnöke a Tanács hivatalban lévő elnöke, tagjai pedig az összes tagállamból, az Európai Bizottságból és az Európai Központi Bankból állnak. A munkacsoport feladata az volt, hogy a jogi keret megerősítésének minden lehetőségét megvizsgálva elemezze egy javított válságrendezési keret és a jobb költségvetési fegyelem megteremtéséhez szükséges intézkedéseket.

A munkacsoport júniusban benyújtott egy jelentést az Európai Tanácsnak az elért eredményekről. A jelentés hangsúlyozta, hogy megerősített költségvetési felügyeletre van szükség, és mindenekelőtt nagyobb hangsúlyt kell fektetni az adósságszintekre és az adósság terén mutatkozó trendekre, figyelembe véve ugyanakkor az adósság általános fenntarthatóságát a Stabilitási és Növekedési Paktum fényében.

A munkacsoport a makrogazdasági felügyelettel kapcsolatban hatékonyabb eljárások elfogadását javasolta a makrogazdasági egyensúlytalanságok korábbi azonosítása céljából, valamint hogy azt követően ajánlásokat fogalmazzon meg, hogy megakadályozza a helyzet rosszabbodását és elkerülje a visszahatást.

Végezetül speciális mutatókat is meg kell majd határoznunk, bár a magánadósságok kétségkívül központi témaként szerepelnek majd. A június 8-i tanácsi ülés és a június 17-i Európai Tanács jóváhagyta a munkacsoport tevékenységének irányvonalait. A munkacsoportnak az Európai Tanács októberi ülésén kell bemutatnia zárójelentését és megállapításait. Akkor tudjuk majd megkezdeni szükség szerint az új uniós jogalkotási szövegek elfogadásának vagy meglévő jogszabályok módosításának folyamatát. Az elnökség egyértelműen minden ilyen kezdeményezést prioritásként fog kezelni.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE) . – (EL) Köszönöm a miniszter úrnak, hogy megpróbált kérdéseimre válaszolni, sajnálatos módon azonban egyvalamit nem értettem kérdéseimre adott válaszában: figyelembe veszik-e a magánadósságot az új tervekben – azokra a tervekre utalok, miniszter úr, amelyekről októberben döntöttek –, és a tervezett gazdasági kormányzás keretén belül lesz-e lehetőség arra, hogy újraértelmezzük a Stabilitási Paktumot, az alkalmazásának módszereit, valamint a magánadósságot? Hálás lennék, ha válaszolna kérdéseimre.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Ahogy mondtam, a folyamat megkezdődött, a munkacsoport ülészik, két napja ült össze utoljára. Egy vagy két ülés lesz még az októberi Tanácsig, és korai még annak részleteiről tárgyalni, hogy a jövőben miként fogják bevezetni az államadósságra vonatkozó kritériumokat a Stabilitási és Növekedési Paktummal összhangban. Amint megkapjuk a gazdaságirányítással foglalkozó munkacsoport következtetéseit, amely az októberi Tanácson fogja bemutatni jelentését, azzal összhangban el fogjuk tudni kezdeni az európai jogszabályok elfogadásának vagy módosításának folyamatát, és ehhez hozzátartozhatnak a magánadóssággal kapcsolatos kérdések is.

Elnök. – 3. kérdés, előterjesztette: **Silvia-Adriana Ticau** (H-0361/10)

Tárgy: A TENT-T hálózat felülvizsgálata

Az Európai Bizottság 2010. június 7-én és 8-án miniszteri konferenciát rendezett Zaragozában, melynek témája a TEN-T hálózat felülvizsgálata volt. E felülvizsgálatra elsősorban az idei év második felében és a jövő év elején kerül sor, és annak a módszernek a kidolgozására irányul, amelynek segítségével meghatározásra kerül a fő TENT-T hálózat és az Európai Unióval szomszédos országok közlekedési infrastruktúrájához való kapcsolódási csomópontok. A folyamat végére minden közlekedési módnak még inkább a transzeurópai közlekedést kellene szolgálnia, biztosítani kellene a közlekedés különböző fajtáinak intermodalitását, legfőképpen pedig megfelelő finanszírozási rendszereket kellene létrehozni.

Mivel a folyamat nagy részben egybeesik az Európai Unió Tanácsának belga elnökségével, ismertetné-e a Tanács, hogy milyen ütemezést és intézkedéseket tervez a belga elnökség a TEN-T hálózat felülvizsgálatát illetően?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) A 2009 júniusi tanácsi következtetések üdvözlötték a Bizottságnak a TEN-T-politika felülvizsgálatáról közzétett zöld könyvét, amelynek célja a transzeurópai hálózatok a közös közlekedéspolitikában történő nagyobb integrációja, és felszólították a Bizottságot, hogy terjesszenek elő javaslatot az intézmények számára a TEN-T iránymutatások módosításáról.

A legfontosabb új elem a javaslatban a kétrétegű tervezési megközelítés: továbbra is létezne egy vasutak, közutak, belvízi utak, kikötők és repülőterek meglehetősen sűrű hálózatából álló TEN-T alap, amely magában foglalja az átfogó hálózatot, legtöbbjük része a nemzeti hálózatoknak, amelyeket aztán besorolnak egy központi hálózatba. Ez a központi hálózat lehetővé tenné a valódi európai tervezést, a hálózati erőforrások hatékonyságának egyenes növelésére való összpontosítást, valamint az üvegházhatást okozó gázok közlekedéssel kapcsolatos kibocsátásának jelentős általános csökkentését.

Júniusban a Tanács tudomásul vette az elnökség és a Bizottság által benyújtott, a TEN-T- napok eredményeivel kapcsolatos információkat, amely a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos, évente megrendezett miniszteri konferencia, és amelyet 2010. június 8-án és 9-én tartottak Zaragozában. A tárgyalás elsősorban azzal foglalkozott, hogy

hogyan lehet újraformálni a jövőbeni TEN-T tervezésének és végrehajtásának keretét, valamint hogy hogyan lehet hatékonyan mobilizálni a finanszírozást.

A Bizottság jelenleg nyilvános konzultációt tart a transzeurópai közlekedési hálózat jövőbeni politikájáról, hogy kritériumokat és feltételeket dolgozzon ki az általános és a központi hálózat tervezésével kapcsolatban. A konzultációs eljárást szeptember 15-én zárják le, és az eredményeket szeptember 30-án fogják bemutatni a TEN-T pénzügyi bizottságának.

A tervezési lehetőségeket kétoldalúan – a Bizottság és az érintett tagállamok által –, és bizottsági ülések formájában multilaterális alapon is tárgyalni fogják, hogy megvitassák a TEN-T iránymutatásainak felülvizsgálatát.

2011 elején a Bizottság hatásvizsgálatot indít a TEN-T iránymutatásainak javasolt felülvizsgálatáról. A TEN-T iránymutatásainak tervezete 2011 májusára vagy júniusára lesz hozzáférhető.

Mivel az iránymutatás tervezetét még nem mutatták be, és a jelenlegi nyilvános konzultációt, valamint a multilaterális és kétoldalú tárgyalásokat 2010 végére tervezik, a belga elnökség nyilvánvalóan nincs abban a helyzetben, hogy jelenleg bármilyen előrehaladást érjen el a TEN-T felülvizsgálatával kapcsolatban.

Silvia-Adriana Țicău (S&D) . – (RO) A TEN-T hálózat felülvizsgálatának egyik célkitűzése a transzeurópai hálózatnak a közlekedési infrastruktúrával való integrálása a szomszédos országokban.

Úgy gondolom, fontos számunkra ennek a folyamatnak a felgyorsítása, mivel ebben az évben és a jövő év elején jelenik meg a félidős értékelés, és fontos számunkra, hogy a pénzügyi forrásokat is meg tudjuk határozni 2013-ig, valamint természetesen hogy megtervezzük a jövőbeni pénzügyi kilátásokat.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Természetesen az ön által felvetett probléma fontos és kétségkívül az egyik megfontolás lesz azok közül, amelyek a folyamatban levő vizsgálatot összekapcsolják a hálózatok átalakításának, kiigazításának és megtervezésének módja szerint megvalósítandó tervekkel..

Nikolaos Chountis (GUE/NGL) . – (EL) Elnök asszony, miniszter úr, nemrégiben közzétették az Európai Parlament Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottsága elnökének levelét, amelyben azt állítja, hogy a Nemzetközi Valutaalappal és az Európai Unióval kötött egyetértési megállapodás értelmében a Görögországra kirótt kiadási megszorítások keretében a görög kormány számos olyan vasútvonalat tervez bezárni, amely a TEN-T hálózat részét képezi, és amely nemrégiben kapott támogatást a strukturális alapokból modernizálás céljából.

Mivel ez a döntés nem megfelelő környezetvédelmi okokból, a közúti közlekedés csökkentésének szempontjából, valamint az uniós jogszabályok megsértése szempontjából, szeretném megkérdezni, hogy a Tanács meg fogja-e vizsgálni a bizottság elnöke által emelt panaszt, valamint hogy kérni fogja-e minden ilyen irányú döntésnek a visszavonását.

Janusz Władysław Zemke (S&D) . – (PL) Az egy perccel ezelőtt feltett kérdésre szeretnék reflektálni. A TEN-T hálózat létrehozása alapvető fontosságú az európai integráció szempontjából. És nagyon költséges. Rendkívül következetesen kell tehát véghezvinni.

Egy kérdésem lenne ezzel kapcsolatban: a 2014–2020-ra vonatkozó előzetes költségvetési előirányzatokban tervezik-e az erre a célra rendelkezésre álló alapok növelését?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Az első kérdéssel, Görögországnak a hálózatokba való beruházással kapcsolatos kapacitáscsökkenésével kapcsolatban egyrészt úgy gondolom, hogy a Bizottság jogosult a kérdés kezelésére, de utána tudunk járni ennek a dolognak. Másrészt nincs konkrét válaszom arra, hogy hogyan lehetne reagálni Görögország csökkentett kapacitására. Kapcsolatba léphetünk azonban a bizottsági szolgálatokkal, hogy kitaláljuk, hogyan oldhatnánk meg ezt a kérdést.

A kohézióval és a biztosítandó pénzügyi eszközökkel kapcsolatos aggodalmak tekintetében hivatkoznék a 2014–2020-as pénzügyi keretre, és átutalnám a kérdést a Parlamentnek. Az önök véleményét is meg fogják kérdezni az ügyben a költségvetési ügyekben használatos együttdöntés elvével összhangban, és számítok önökre, hogy felvesznek napirendjükre olyan jövőbeni költségvetési tárgyalásokat, amelyek arról szólnak, hogy hogyan lehet elérni ezt a híres kohéziót a közlekedési célkitűzések tekintetében.

Elnök. – 4. kérdés, előterjesztette: **Georgios Papanikolaou** (H-0362/10)

Tárgy: A nyitott koordinációs módszer értékelése

A Tanács 2000-ben a tagállami hatáskörbe tartozó területeken (foglalkoztatás, szociális védelem, társadalmi integráció, oktatás, ifjúság és szakképzés) bevezette a nyitott koordinációs módszert, hogy elősegítse a tagállamok közötti együttműködést és a bevált gyakorlatokkal kapcsolatos tapasztalatszerzést, ezáltal is közelítve egymáshoz a különböző államok politikáit.

Meg tudná-e válaszolni a Tanács a következő kérdéseket:

Sikeresnek tartja-e a Tanács ezt a stratégiát? Tudna-e mutatni konkrét eredményeket?

Az elnökség szerint szükség van-e a nyitott koordinációs módszer koncepciójának felülvizsgálatára vagy kiigazítására?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) 2009. november 30-i következtetéseiben a Tanács említést tett arról, hogy a nyitott koordinációs módszer aktívan hozzájárult a munkaerőpiacok zökkenőmentes működéséhez és a társadalmi befogadáshoz. A foglalkoztatással kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréje különösen hasznosnak bizonyult, és a jövőben is az lesz. Ehhez szükség lesz a Parlament – egyebek között ma bemutatott – javaslatát követően a Tanács által a közeljövőben elfogadásra kerülő foglalkoztatási iránymutatások hatékony nyomon követésére, valamint arra, hogy a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács (EPSCO) kulcsfontosságú szerepet kapjon az új kormányzás tekintetében, amelyről az Európai Tanácsnak kell döntenie, különösen az európai szemeszter keretén belül.

Továbbá tavaly, amikor a Tanács elfogadott egy új európai együttműködési stratégiai keretrendszert az oktatás és a képzés terén, az új tagok felismerték, hogy a keretrendszerben meghatározott fő stratégiai célkitűzések eléréséhez szükség van a nyitott koordinációs módszer hatékony használatára, ami bizonyítja, hogy továbbra is támogatják ezt a különösen hasznos módszert azokon a területeken, amelyek nemzeti hatáskörükbe tartoznak.

A Tanácsnak és a Bizottságnak az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram végrehajtásának tekintetében elért eredményekről szóló közös jelentése hangsúlyozza a nyitott koordinációs

módszernek köszönhetően az oktatás és képzés európai koordinációja tekintetében elért jelentős fejlődést.

2010. június 7-i következtetéseiben a Tanács ugyancsak felhívta a figyelmet az Európa 2020 stratégiáról mostanában tartott általános tárgyalásokon kifejezett érdeklődésre az integrált megközelítés közös munkán keresztül, európai szinten történő teljes mértékű kifejlesztése iránt, a nyitott koordinációs módszer által a szociális védelem és befogadás terén nyújtott keret mint olyan mechanizmus felhasználásával, amely jelentős lehetőségeket rejt magában.

Az Európa 2020 stratégia bevezetése által létrejött új kihívások és perspektívák fényében ugyanakkor, és különösen az Európai Tanácsnak a szegénység csökkentésével és a foglalkoztatási iránymutatások – különösen a 10. iránymutatás – társadalmi vonatkozásaival kapcsolatban meghatározott célkitűzés végrehajtásának nyomon követése tekintetében az elnökség a szociális ügyekkel foglalkozó miniszterek július 9-i informális ülésén felszólította a tagállamokat, hogy folytassanak eszmecsere-t a nyitott koordinációs módszer megerősítéséről.

A 2009. novemberi állásfoglalásában, amely egy megújított európai együttműködési stratégiai keretrendszer hoz létre az ifjúság vonatkozásában a 2010–2018-as időszakra, a Tanács meghatározott bizonyos számú általános alapelvet, amelyeket be kell tartani a fiatalokkal kapcsolatos összes politikában és tevékenységben a megújított és integráltabb nyitott koordinációs módszer keretében. E célból az elnökség konferenciát fog szervezni szeptember 14-én, és az október 21-i EPSCO-Tanácsnak az elnökség kezdeményezésére újra kell tárgyalnia a kérdést, és valamiféle következtetésekre kell jutnia a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás témakörében.

Georgios Papanikolaou (PPE) . – (EL) Köszönöm szépen a válaszát, szeretném azonban, ha tisztázná a következőket: igaz-e, hogy a létfontosságú ágazatokban – amelyeket ön is felsorolt: oktatás, foglalkoztatás, képzés, a fiatalokkal kapcsolatos kérdések – a nyitott koordinációs módszer egy nagyon fontos rendelkezésünkre álló eszköz a szubszidiaritás keretén belül és az Európai Unióra ruházott jogkörökön belül?

Kérdésem a következő: kaphatnánk-e időnként egy jelentést ezzel a módszerrel kapcsolatban, hogy véleményt cseréljünk, valamint hogy mi is információhoz jussunk politikai szinten? Az Európai Parlament pedig hogyan tudna aktívabban részt venni ebben a folyamatban, hogy jobban hangsúlyozhassuk?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Szeretnék hivatkozni válaszom utolsó részére. Ahogy mondtam, október 21-én az EPSCO-Tanács az elnökség kezdeményezésére újra tárgyalni fogja a kérdést, és következtetéseket fog megfogalmazni a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás kérdésével kapcsolatban, amelyeket természetesen továbbküldünk önöknek.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D) . – (LT) Miniszter úr, köszönöm a nyitott koordinációs módszer fontosságával kapcsolatos válaszát, szeretnék rámutatni azonban, hogy 2010 a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai éve, és amikor az egész Európai Unióban magas a munkanélküliség és egyre növekszik a társadalmi kirekesztés, akkor küzdenünk kell a szegénység ellen. Mit gondol, milyen hatással van a nyitott koordinációs módszer a szegénység csökkentésére, és elég-e, mondjuk, ha megosztjuk egymással a bevált gyakorlatokat és megvizsgáljuk, hogy hogyan fordítanak a skandináv országok nagy

figyelmet a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre? Csökkenteni fogja vajon ez a szegénységet a balti államokban?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) A hatékonyabb kölcsönös koordináció és tanulás valóban pozitív hatással kell, hogy járjon. Éppen most említette az egyik vonatkozását a társadalmi kérdésekkel kapcsolatos közös célkitűzések elérése terén. Általánosságban igaz, hogy a növekedés, a foglalkoztatás és a szegénység elleni küzdelem terén – amelyek 2010-ben a legfontosabb témák – az aktív befogadási politikák nemcsak a szegénységet csökkenthetik, hanem a munkaerő-kínálatot is növelhetik. A nyugdíjrendszerek reformjai is növelhetik a foglalkoztatási szinteket és segíthetnek fenntartani az államháztartást. Ugyanez vonatkozik az egészségügyi rendszerekre is.

Úgy gondolom tehát, hogy 2010 folyamán, amely évet a szegénység elleni küzdelemnek szenteltünk, képesek leszünk bevezetni ezt a kölcsönös koordinációt és tanulást.

Elnök. – 5. kérdés, előterjesztette: **Nikolaos Chountis** (H-0366/10)

Tárgy: A Görögország és az Európai Unió és az IMF között létrejött egyetértési megállapodás és az egekbe szökő infláció

A Görögország és az Európai Unió és az IMF között létrejött egyetértési megállapodás kifejezetten megállapítja, hogy a görög kormány egyik kötelezettsége az inflációnak az euróövezet átlagos szintje alá való csökkentése a görög gazdaság versenyképesebbé tétele érdekében. Az infláció azonban májusban 5,4%-ra nőtt, szemben az euróövezetben mért infláció 1,6%-os szintjével, tovább csökkentve a görög bérből és fizetésből élők rendelkezésre álló jövedelmét, és jelentősen gyengítve a görög gazdaság versenyképességét. Az infláció jelentős növekedése az EU és az IMF által előírt, megnövelt mértékű közvetlen és közvetett adók, valamint a folyamatos és korlátlan spekuláció eredménye. Egyetért-e a Tanács azzal, hogy az EU és az IMF által előírt fiskális intézkedések jelentősen hozzájárultak az inflációs spirál kialakulásához, ami tovább gyengíti a görög gazdaság versenyképességét? Milyen strukturális intézkedéseket javasolna a görög kormánynak az inflációs spirál megállítása céljából?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) A Tanács gyakran hangsúlyozta a görög gazdaság hosszú távú strukturális problémáit különböző multilaterális felügyeleti eljárások során. A túlzott hiány esetén követendő eljárás mellett 2010. február 16-án a Tanács intézkedések bevezetését javasolta Görögország számára az árupiacok működésének és a vállalati környezetnek a fejlesztése, a termelékenység és a foglalkoztatottság növekedésének fenntartása, az Unió strukturális alapjainak gyorsabb és hatékonyabb felhasználása, az ország túlzott költségvetési hiányának korrigálása, valamint az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása céljából.

Görögország március 16-án mutatta be az ezeknek az intézkedéseknek a bevezetéséről szóló első jelentését, májusban pedig a másodikat. Júniusban a Bizottság és a Nemzetközi Valutaalap előzetes elemzést végzett a 110 milliárd eurós nagyságrendű pénzügyi stabilizációs mechanizmus keretén belül, amelyet az euróövezet tagállamai és az IMF együttesen nyújtottak Görögországnak. Az elemzés augusztusban készült el, a Bizottság végleges jelentését azonban hivatalosan nem küldték meg a Tanácsnak.

A Bizottság értesítette az euróövezet tagállamait az elemzés előzetes eredményeiről, és amennyiben a Bizottság értékelésének megfelelően a gazdaság a pénzügyi stabilizációs mechanizmust támogató kiigazítási program alapját képező előrejelzések szerint alakul, az infláció növekedése negatív hatással lesz az árupiacokra. A Tanács ezért szorosan

nyomon fogja követni a helyzetet, és továbbra is megfelelő intézkedéseket fog hozni, hogy segítse a görög hatóságokat a gazdasági növekedés előmozdításában és egy egészséges költségvetési politika fenntartásában.

Ha a Bizottság úgy gondolja, hogy a gazdaságban történő változások összhangban állnak a pénzügyi stabilizációs mechanizmust támogató kiigazítási program alapját képező előrejelzésekkel, az infláció emelkedésének, ahogy mondtam, valószínűleg negatív hatásai lesznek a piacokra. Ugyanez igaz a költségvetési helyzetre, amelyet a Tanács szorosan figyelemmel fog kísérni.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL) . – (EL) Miniszter úr, attól tartok, nem válaszolt az általam feltett kérdésre. A Görögországra az egyetértési megállapodás alapján kivetett intézkedések – az eljárás, amelyet kifejtett, a Nemzetközi Valutaalappal és az Európai Unióval kötött egyetértési megállapodásban foglalt eljárás – ellentmondásosak. Egyrésztől annak érdekében, hogy az állam bevételei növekedjenek, adókat vetnek ki, amelyeket azonban nem tudnak beszedni, mert a munkavállalóknak és a kisvállalkozásoknak nincs egyéb jövedelmük, és miközben az infláció csökkentéséről beszélnek, új bevételnövelő adók bevezetését tervezik a márkás termékek és az üzemanyag héá-jának növelésével.

A következő kérdést szeretném feltenni. Forrásaim szerint Görögországot arra biztatták a tegnapi ECOFIN ülésen, hogy új bevételnövelő adókat vezessen be, és ezek az intézkedések egekbe szökő inflációt eredményeznek. Azt szeretném kérdezni tehát, hogy az ECOFIN ülésen tárgyaltak-e, és az Európai Unió javasolt-e korrekciós intézkedéseket annak érdekében, hogy megakadályozza az infláció egekbe szökését Görögországban a bevételnövelő adókon felül?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Nem tudom pontosan megmondani, hogy milyen döntésre jutott az ECOFIN az elmúlt néhány órában, a Tanács azonban tényleg ismétlődően bírálta a görög gazdaság hosszú távú strukturális problémáit különböző multilaterális felügyeleti eljárások során. Az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások tagállamok általi, 2009. évi végrehajtásáról szóló ajánlásaiban a Tanács megjegyezte, hogy Görögországnak fokoznia kell a makrogazdasági egyensúlyhiányok kiigazítására tett erőfeszítéseit, valamint a foglalkoztatásról és a növekedésről szóló lisszaboni stratégiával összhangban orvosolnia kell gazdaságának strukturális gyengeségeit.

A Tanács azt javasolja, hogy Görögország növelje versenyképességét a szakmai szolgáltatások ágazatában, valamint a kutatásba és fejlesztésbe való beruházásait, hatékonyabban használja fel a strukturális alapokat, reformálja meg a közigazgatást, és hozzon intézkedéseket a munkaerőpiaccal kapcsolatban egy, a rugalmas biztonságról szóló integrált stratégia keretében.

Csak annyit mondhatok, hogy a görög hatóságok megerősítették, hogy prioritásként kezelnek számos tervezett strukturális reformot több területen is, valamint hogy teljes mértékben megértik, hogy ez nehézségeket fog eredményezni az országban.

Georgios Papanikolaou (PPE) . – (EL) Miniszter úr, tisztelt barátom, Chountis úr kérdésében elmondta, hogy az infláció 5,4% volt júniusban, és várhatóan 5,5% lesz augusztusban, és úgy tűnik, hogy az új intézkedésekkel, amelyek – ahogy tisztelt barátom helyesen mondta korábban – a márkás termékekkel kapcsolatosak, nagyon nehéz lesz csökkenteni az inflációt. Ugyanakkor ön azt mondja, hogy ismételten tárgyalások folynak a Tanácsban intézkedésekről és új adókról.

A kérdésem: konkrétabb intézkedéseink vannak a növekedés élénkítésére mind a Tanács részéről, Európa és a támogatási mechanizmus részéről, valamint Görögország részéről is. Van egy meghatározott ütemezés?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) Bár megértem, hogy a szabadjára engedett infláció számos problémát okoz, és amennyiben ez az infláció folytatódik, számos pénzügyi mechanizmust kell újraigazítani, csak azt tudom mondani önöknek, hogy Görögország tagja az euróövezetnek, és a többi tagállammal együtt felelős annak biztosításáért, hogy az euróövezet stabil legyen, valamint hogy Görögország gazdaságpolitikája, csakúgy, mint bármely más tagállamé, egy az egész EU-ra kiterjedő probléma. Minden tagállamnak megbízható nemzeti politikákat kell folytatnia a Stabilitás és Növekedési Paktummal, valamint az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal összhangban. Görögországnak ezért felelősséget kell vállalnia azért, hogy hatékonyan kezelje ezeket a kérdéseket, hogy csökkentse a monetáris és gazdasági unió megfelelő működése veszélyeztetésének kockázatát.

Elnök. – 6. kérdés, előterjesztette: **Laima Liucija Andrikiene** (H-0368/10)

Tárgy: A belga elnökség prioritásai az ENSZ és szervei vonatkozásában

Mik a belga uniós elnökség prioritásai általában az ENSZ és kifejezetten az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa vonatkozásában? Összeolvadt-e már az EU Tanácsának és az Európai Bizottságnak a genfi képvisellete vagy a folyamat még tart?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) Az ENSZ Közgyűlésének 65. ülészakára való felkészülés során a Tanács 2010. június 14-i ülésén elfogadta az Európai Unió prioritásait.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a külügyi és biztonságpolitikai főképviseelő képviseli az Uniót a közös kül- és biztonságpolitikával kapcsolatos ügyekben a nemzetközi szervezeteken belül.

A Tanács által elfogadott prioritások a következő témákra összpontosítanak.

Először is, egy erősebb Egyesült Nemzetek Szervezete létrejöttének előmozdítása – az Európai Unió hozzá fog járulni egy megerősített multilaterális rendszer kialakításához, különösen az Egyesült Nemzetek Szervezete képviseletének, átláthatóságának, felelősségének, hatékonyságának és eredményességének növelése által.

A második prioritás a nemzetközi békéhez és biztonságához való hozzájárulás. Az Európai Unió szeretné ismertebbé tenni válságkezeléssel kapcsolatos álláspontját és tevékenységét az ENSZ megfelelő testületeiben, különösen a Biztonsági Tanácsban.

A harmadik prioritáshoz tartozik a környezetvédelem és a fenntartható fejlődés, különösen a millenniumi fejlesztési célok elérésének érdekében.

A negyedik prioritás az emberi jogokkal kapcsolatos. Az Európai Unió megalakulása óta mindig is az emberi jogok egyik legrendíthetlenebb védelmezője volt, és az ENSZ rendszerében ennek a területnek az egyik legkiemelkedőbb szereplője. Az Európai Unió aktívan ösztönözi fogja az emberi jogoknak az ENSZ tevékenységének összes vonatkozásába való integrálását azáltal, hogy újra megerősíti, hogy az emberi jogok elválaszthatatlanul kapcsolódnak az ENSZ egyéb célkitűzéseivel a biztonság és fejlődés tekintetében.

Végezetül az ötödik prioritás az ENSZ rendszerének megreformálása a rendszer működésének, hatékonyságának, átláthatóságának és képviselőinek fejlesztése érdekében. Az Emberi Jogi Tanács felülvizsgálatát illetően az Európai Unió részt vesz a hivatalos és az informális konzultációs folyamatban. Az Unió továbbra is támogatni fogja a Harmadik Bizottság cselekvőképességét, mivel ez az egyetlen olyan egyetemes testület, amely képes normákat bevezetni az emberi jogokkal kapcsolatban. Ezt a képességet teljes mértékben meg kell őrizni.

A diplomáciai képviselőket illetően 2009. december 1-jétől minden EU-n kívüli európai bizottsági küldöttség európai uniós küldöttséggé vált. Genffel kapcsolatban az Unió küldöttsége és az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának Összekötő Irodája ideiglenes intézkedéseket fogadott el, amíg az Európai Külügyi Szolgálat létrehozására várnak.

Laima Liucija Andrikiene (PPE) . – Engedje meg először, hogy hangsúlyozzam, hogy az azzal kapcsolatos folyamatos bizonytalanság, hogy milyen lesz az EU genfi és New York-i képviselője, kockára teszi az EU azon képességét, hogy hatékonyan cselekedjen és konstruktívan dolgozzon partnereivel.

Az Emberi Jogi Tanács 2011. évi felülvizsgálatával kapcsolatos prioritásokról szóló átfogó belső tárgyalásokat követően a belga elnökségnek és a főképviseelőnek most biztosítania kell továbbá, hogy megfelelő erőforrásokat és politikai figyelmet fordítsanak más ENSZ-tagállamokra irányuló segítségnyújtási tevékenységekre.

Számos fontos határozat meghozásához is vezetésre van szükség, különösen a halálbüntetéssel kapcsolatos határozat kapcsán, valamint további munka szükséges a nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződéssel kapcsolatos tárgyalásokhoz.

Méltányolnám ezekkel a témákkal kapcsolatos észrevételeit.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Azt szeretném csak elmondani önnek, hogy Belgium, amely ország jelenleg az Unió soros elnöksége szerepét tölti be, tagja az Emberi Jogi Tanácsnak, és mindenképpen lépéseket tesz annak érdekében, hogy hangot adjon aggodalmának.

Paul Rübig (PPE) . – (DE) Elnök asszony, meglehetősen intenzív megbeszélést folytattunk a mai napon arról, hogy hogyan tudjuk támogatni a Tanácsot abbéli erőfeszítéseiben, hogy megtakarításokat érjen el a 2011. évi költségvetésben, és többek között természetesen az újonnan átalakított Európai Külügyi Szolgálatot is részletesen vizsgáltuk.

Úgy gondolja, hogy kísérletet kellene tennünk az Egyesült Nemzetek Szervezetén belüli posztok hatékonyabbá tételére, hogy az Európai Unió egységes álláspontot képviselhessen, valamint hogy erőforrásokat takarítsunk meg, amelyeket nagyon hatékonyan tudnánk felhasználni más területeken? Tervezi-e a belga elnökség, hogy javaslatokat nyújt be az ezen a területen való megtakarításokkal kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy nagyobb hatékonyságot érjünk el a közös európai képviselő terén?

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Megegyezés született a kapacitásnövelésről mind New Yorkban, mind Genfben. Ugyanakkor kérdésén keresztül arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy rendkívül sürgető az Európai Külügyi Szolgálat létrehozása, valamint hogy ennek a Parlamentnek legalábbis közös szerepe van ebben a kérdésben, különösen az ennek a szolgálatnak a létrehozásával kapcsolatos pénzügyi megfontolások terén.

Elnök. – 7. kérdés, előterjesztette: **Liam Aylward** (H-0373/10)

Tárgy: A biológiai sokféleség előmozdítása az EU-ban

Tekintettel arra, hogy 2010-et a biológiai sokféleség nemzetközi évének nyilvánították, valamint a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek a közeljövőben Nagoyában tartandó konferenciája fényében ismertetné-e a Tanács a biológiai sokféleség védelme és megerősítése tekintetében kialakított prioritásait? Hogyan áll a biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terv végrehajtása, és milyen szerepet szán a Tanács a biológiai sokféleségnek az „EU 2020” stratégia keretei között?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) A Bizottságnak „A biológiai sokféleséggel kapcsolatos lehetséges uniós koncepciók és célkitűzések a 2010 utáni időszakra” című közleménye alapján 2010. március 15-én a Tanács elfogadta „Biológiai sokféleség 2010 után – Uniós és globális tervek és célkitűzések, hozzáférési és tehermegosztási rendszer” című következtetéseit.

Következtetéseiben a Tanács kijelenti, hogy mély aggodalommal tölti el az a tény, hogy a 2010. évre vonatkozó, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseket nem érték el, sem európai uniós szinten, sem világviszonylatban, hogy a biológiai sokféleség elfogadhatatlan ütemben csökken, valamint hogy ennek nagyon komoly környezeti, gazdasági és társadalmi következményei vannak. A Tanács ugyanakkor hangsúlyozta, hogy ezek a célkitűzések döntő szerepet játszottak abban, hogy hasznos intézkedéseket idéztek elő a biológiai sokféleség védelme érdekében.

A Tanács megfogalmazott egy hosszú távú elképzelést, amelynek értelmében 2050-re az Európai Unió biológiai sokféleségét, valamint az általa nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokat, a természeti tőkét megóvjuk, azoknak megfelelő jelentőséget tulajdonítunk és azokat megfelelően helyreállítjuk a biológiai sokféleség lényegéből fakadó értéke miatt, és mivel az jelentősen hozzájárul az emberi jóléthez és a gazdasági jóléthez, és tesszük mindezt oly módon, hogy elkerüljük a biológiai sokféleség csökkenése által okozott végzetes változásokat.

A Tanács meghatározott továbbá egy elsődleges célkitűzést: 2020-ig megállítja a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások minőségének romlását, azokat lehetőségeihez mérten helyreállítja és növeli a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez való uniós hozzájárulást.

Az Európai Uniónak a biológiai sokféleség védelmével és megerősítésével kapcsolatos prioritásait illetően a Tanács megjegyezte, hogy az élőhelyek pusztulása, széttöredezése és állapotromlása gyakorolja a legnagyobb nyomást a biológiai sokféleségre. Az élőhelyekkel kapcsolatban kialakult helyzet okaiként a Tanács kiemelte a földhasználat rossz irányba történő megváltozását, a természeti erőforrások túlzott kiaknázását és nem fenntartható használatát, az invazív idegen fajok elterjedését, a kihalás veszélye által fenyegetett fajok illegális kereskedelmét, az óceánok elsavasodását és természetesen a környezetszennyezést. Továbbá az éghajlatváltozás hatására súlyosbodhatnak egyes problémák, például egyre több fajt fenyegethet a kihalás veszélye.

Az Európa 2020 stratégiát illetően a Tanács átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásai arra szólítják fel a tagállamokat és az Uniót, hogy intézkedéseket vezessenek be, a környezetvédelmi kihívásokat növekedési lehetőségekké alakítsák át, a természeti erőforrásokat hatékonyabban használják fel, ami elősegíti a biológiai sokféleség biztosítását is.

A biológiai sokféleség szerepét egyértelműen hangsúlyozta az Európai Tanács 2010. márciusi következtetéseiben, amelyben azt állította, hogy sürgősen szükség van a biológiai sokféleség csökkenése és az ökoszisztéma állapotromlása irányába mutató állandó folyamat megfordítására. Az Európai Tanács jóváhagyja a biológiai sokféleséggel kapcsolatban 2050-re megvalósítandó hosszú távú elképzelést, valamint a korábban említett, 2010. március 15-i tanácsi következtetésekből megfogalmazott 2020-ra vonatkozó célkitűzést.

Liam Aylward (ALDE) . – Rendkívül csalódást keltő azt hallani miniszter úr válaszában, hogy nem történt előrelépés a biológiai sokféleséggel kapcsolatban meghatározott célkitűzések elérése terén.

Ugyanakkor, mivel a vidékfejlesztési intézkedések és a közös agrárpolitika jelentősen hozzá tud járulni a biológiai sokféleség megerősítéséhez, milyen intézkedéseket tud a Tanács bevezetni annak érdekében, hogy segítséget nyújtson az európai gazdálkodóknak, a környezet legfontosabb védelmezőinek, a környezet és a biológiai sokféleség további védelmében játszott létfontosságú szerepük betöltéséhez?

Olivier Chastel , *a Tanács sors elnöke*. – (FR) Úgy gondolom, hogy a minőségi gazdálkodás védelme érdekében hozható legjobb intézkedés, hogy továbbra is támogatjuk azt. Minden jelenlévő képviselő támogatására számítok – annak ellenére, hogy az ülésen való részvétel alacsony – a következő költségvetési vitában azzal kapcsolatban, hogy a Parlament, az általa hozott döntéseiben, pénzügyi támogatást nyújtson a közös agrárpolitikának.

Elnök. – 8. kérdés, előterjesztette: **Mairead McGuinness** (H-0375/10)

Tárgy: Informális mezőgazdasági tanács, 2010. szeptember

Milyen következtetéseket vont le a belga sors elnökség a júliusban Brüsszelben megrendezett magas szintű KAP konferencia alapján? A sors elnökség tud-e észrevételekkel szolgálni a szeptember 19-21-én sorra kerülő informális mezőgazdasági tanácsról? Mit fog a sors elnökség javasolni a tagállamoknak ezen a tanácskozáson a KAP 2013 utáni időszakának vonatkozásában?

A Tanács emellett folyamatosan tájékoztatni tudja-e a képviselőket tanácsi szinten a jelenleg zajló Mercosur tárgyalások fejleményeiről?

Olivier Chastel , *a Tanács sors elnöke*. – (FR) Először is szeretnék gratulálni a Bizottságnak a közös agrárpolitika (KAP) 2013 utáni időszakáról folytatott nyilvános konzultációja sikeréhez. Közel 6 000 észrevétel érkezett a nyilvánosság, az érdekeltek, a tanácsadó intézetek és egyéb kutatóintézetek részéről. Ez a konzultáció beváltott minden hozzá fűzött reményt.

Az észrevételek összegzése továbbá azt mutatta, hogy a teljes társadalmat érdekli az európai mezőgazdaság jövője. Egyértelműen nem csupán a gazdálkodókat érinti a KAP.

Ahogy tudják, ez a nyilvános konzultáció volt az alapja a KAP 2013 utáni időszakáról szóló konferenciának, amelyet július 19-én és 20-án tartott a Bizottság. Összességében az észrevételek, a konferencián rendezett kerekasztal-beszélgetések és viták mind értékes szerepet töltenek be a tárgyalások középpontjának kialakításában.

A Tanácsot illetően bizonyosan tudják, hogy az elmúlt két évben a mezőgazdasági miniszterek konzultációs eljárást folytattak az egymást követő elnökségek, Franciaország, a Cseh Köztársaság, Svédország és Spanyolország vezetésével. Most, hogy a célegyenesben vagyunk, az elnökség megpróbálja a lehető legjobban előmozdítani a vitát. Valóban

létfontosságú, hogy a mai KAP realitásait és a jövőbeni KAP kihívásait teljes mértékben figyelembe vegyük ebben az EU 2014–2020-ra vonatkozó költségvetési keretéről szóló másik nagyszabású vitában.

Miként azt tudják, a KAP jövője lesz a fő napirendi pont az EU mezőgazdasági minisztereinek informális ülésén, amelyre szeptember 19–21-én kerül sor Belgiumban. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökét, De Castro urat is felkérték, hogy vegyen részt az ülésen, és vezesse informális tanácskozásunkat. Idén nyáron az elnökség sokat foglalkozott a júliusi konferencia eredményeivel, és elkészített egy összefoglaló dokumentumot, amelyet az elkövetkezendő napokban fog véglegesíteni.

Az elnökség által készített jelentés, amelyet részletesebben meg kívánunk vizsgálni az elkövetkezendő tárgyalásokon, megerősíti a KAP a Lisszaboni Szerződésben meghatározott célkitűzéseinek fontosságát; ezek az európai állampolgárok biztonságos és minőségi élelmiszerral való ellátásának biztosítása, a fenntartható mezőgazdaság támogatása egész Európában, a környezet és a táj védelme, valamint a vidéki területek fenntartható fejlődésének segítése, ahogy azt az előző kérdésben tárgyaltuk.

Az elnökség által készített jelentés emellett az európai szintű közös agrárpolitika valódi hozzáadott értékét is megerősíti, csakúgy mint a KAP fontosságát az Európa 2020 stratégia összefüggésében.

Az elkövetkezendő tárgyalásokat októberben egy a KAP jövőjéről szóló végleges politikai vita fogja követni a Mezőgazdasági Tanácsban. A Tanács tehát hasonlóan az Európai Parlamenthez jelentősen hozzá fog járulni a konzultációs folyamathoz. Biztos vagyok abban, hogy a Bizottság is elismeri a Tanács és az Európai Parlament által végzett kemény munkát, és biztos vagyok abban is, hogy minden tőle telhetőt meg fog tenni annak érdekében, hogy olyan közleményt nyújtson be, amely mindkét intézmény támogatását élvezzi. Amint elkészül a közlemény, az elnökség megkezdi a tárgyalásokat a Tanácsban.

A Mercosur-országokkal kötendő szabadkereskedelmi megállapodásról folyó tárgyalásokat illetően először is szeretném hangsúlyozni, hogy miközben elismerik egy ilyen megállapodás rendkívüli gazdasági jelentőségét, az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága és a mezőgazdasági miniszterek többsége nagyjából hasonló nézeteket vall arról, hogy milyen potenciális kockázatokat jelenthet egy ilyen megállapodás az Unió mezőgazdaságának „érzékeny” ágazataira. Bizonyára tudják, hogy májusban a Tanács közös nyilatkozatban tette közzé a tagállamok jelentős része által osztott aggodalmakat.

Másodszor szeretném hangsúlyozni, hogy a Bizottságnak teljesítenie kell tárgyalási megbízását. Emellett májusban Ciolos biztos úr arról biztosította a Tanácsot, hogy a Bizottság ellenőrizni fogja, hogy a Mercosurral való tárgyalások összhangban álljanak a KAP-pal, valamint az Unió mezőgazdaságának alapvető érdekeivel.

Összefoglalásképpen hangsúlyoznám, hogy a Tanács továbbra is közlelő figyelemmel fogja kíséreni a Mercosurral való tárgyalásokat, különösen a Kereskedelempolitikai Bizottságon belül. A következő tárgyalási forduló októberre tűzték ki, és biztosíthatom önöket, hogy az elnökségnek gondja lesz arra, hogy szigorúan betartsák a tárgyalási megbízatást.

Mairead McGuinness (PPE) . – Részletes volt a válasz, ahogyan a kérdés is. Szeretném ezt megköszönni, különösen a Mercosurral kapcsolatos megjegyzéseit. Tényleg remélem, hogy a Bizottság és természetesen a Tanács is, tudomásul vette a Parlamentnek a témában tartott vita során felmerült aggályait.

Kollégámnak, Aylward úrnak a biológiai sokféleséggel kapcsolatban adott válasza és a mezőgazdasági költségvetéssel kapcsolatos megjegyzései indítanak arra, hogy megkérdezzem önt a Tanács álláspontjáról. Ha jól értem, a Tanács hét tagja akarja csökkenteni a jövő évi költségvetést, ami nem kecs eget sok jóval a mezőgazdasági költségvetés 2013 utáni jövőjével kapcsolatban. Örülnék, ha hozzászólna ehhez a kérdéshez.

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) Számos tagállam szeretné csökkenteni a jövő évi költségvetést, de tudomásom szerint a Tanács ezt egyáltalán nem támogatja. Tegnap minden valószínűség szerint hallották a belga költségvetésért felelős miniszter nyilatkozatát a 2011-es költségvetésről, és ebben az esetben hallották a 2011-re vonatkozó költségvetési kilátásokat, mivel a tárgyalások folyamatban vannak a Parlamenttel. El kell mondanom, hogy nem értek egyet az önök elemzésével az európai költségvetés változásaival kapcsolatban.

Paul Rübig (PPE) . – (DE) Elnök asszony, jelenleg tárgyaljuk a 2011. évi költségvetést, és ebben az összefüggésben a Tanács és a Bizottság közösen azt javasolták, hogy a versenyképességi és innovációs keretprogram – amely magában foglalja az Intelligens Energia – Európa programot, az információs és kommunikációs technológiai szakpolitikai támogató programot, valamint a vállalkozási és innovációs programot – finanszírozását a hetedik keretprogram finanszírozásával és a mezőgazdasági támogatással együtt tegyük hozzáférhetővé az ITER magfúziós létesítménnyel kapcsolatos tudományos projekt számára. Mi a belga elnökség kezdeti álláspontja ezzel a témával kapcsolatban?

Liam Aylward (ALDE) . – Elnök asszony, a Bizottságnak a Mercosur-tárgyalások újraindítására vonatkozó rendkívüli döntésének fényében meg tudná mondani a miniszter úr, hogy a Tanács tekintetbe vette-e, illetve hogy végzett-e valamilyen értékelést ezeknek a döntéseknek az európai gazdálkodókra, és különösen az én országom, Írország gazdálkodóira gyakorolt hátrányos hatásairól, akik marhahústermékeik 90%-os exportjától függenek, amely termékeket a Bizottság által meghatározott legszigorúbb szabványok alapján állítják elő, miközben ezek a szabványok nem vonatkoznak a Mercosur-országokra?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) Az első kérdéssel kapcsolatban most csak egy áttekintést tudok adni a költségvetésről. Megértem, hogy a Parlament számos innovációval, versenyképességgel és technológiával kapcsolatos projekttel foglalkozik. A vita azonban csak most kezdődött, és december 1. óta lehetőségük volt arra, hogy módosítsák a következő évi költségvetési kilátások bizonyos vonatkozásait. Ezért ajánlom figyelmükbe a költségvetési vitát, hogy megtudják, mit kívánnak hangsúlyozni és prioritásként kezelni a költségvetésben az európai parlamenti képviselők.

A második, a Mercosurral kapcsolatos kérdést illetően az elnökség, ahogy már említettem, teljes mértékben tisztában van a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által a tárgyalások újrakezdéséről hozott döntéssel kapcsolatban kifejtett aggályaival.

Csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy a tárgyalások folyamán a Bizottságot köti tárgyalási felhatalmazása, és amennyiben bármilyen pozitív eredmény születik a tárgyalásokon, annak az Unió mezőgazdasági termelését kell szolgálnia, például az európai mezőgazdasági termékek támogatása és védelme tekintetében, és különösen a földrajzi jelzések területén.

Elnök. – 9. kérdés, előterjesztette: **Ryszard Czarnecki** (H-0379/10)

Tárgy: A balkáni országok uniós csatlakozásának kilátásai

Milyenek látja a Tanács a délkelet-európai balkáni régió országainak az Európai Unióhoz való csatlakozásra vonatkozó kilátásait? A Tanács véleménye szerint a következő pénzügyi keret folyamán, azaz a 2014–2020 közötti időszakban sor kerülhet-e egyes országok uniós csatlakozására?

Olivier Chastel, a Tanács soros elnöke. – (FR) A Nyugat-Balkánra irányuló politikánk célja, hogy hozzájáruljunk a térség stabilitásához, valamint hogy segítsük a régió országait a béke, a demokrácia, a stabilitás és a jólét hosszú távú megteremtésében.

1999-ben az EU döntést hozott a stabilizációs és társulási folyamat – ezeknek az országoknak az esetleges csatlakozásával végződő társulási folyamat keretének – bevezetéséről annak érdekében, hogy jobban kiterjessze az uniós tagságra való előkészületeiket. Ezek az előkészületek továbbra is létfontosságúak a régió stabilitása, megbékélése és jövője szempontjából. Ezek a theszaloníki cselekvési programmal és az igazságos és szigorú feltételeket rögzítő megújított bővítési konszenzussal összhangban alakulnak és haladnak.

A Tanács ezért ismételten megerősítette az Európai Unió megingathatatlan elkötelezettségét a nyugat-balkáni országok uniós tagságára való felkészülése iránt, legutóbb a június 2-i szarajevói ülést követően a Külügyek Tanácsának június 14-i ülésén.

Az évek folyamán az EU hat stabilizációs és társulási megállapodást írt alá a régió országaival, amelyek közül eddig négy lépett hatályba. 2009 októberében a Bizottság javasolta a csatlakozási tárgyalások megkezdését Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal. A Horvátországgal 2005 októbertől tartó csatlakozási tárgyalások az utolsó szakaszba értek. Az EU fenntartja politikai részvételét a folyamatban minden eszközt felhasználva: három közös biztonság- és védelempolitikai missziót – kettőt Bosznia-Hercegovinában és egyet Koszovóban –, valamint három különleges képviselőt Szkopjében, Prištínában és Szarajevóban.

A 2010-ben nyújtott pénzügyi támogatás meg fogja haladni a 900 millió eurót, és 2013-ban el fogja érni az 1 milliárd eurót. Összességében 1991 óta az Európai Unió több mint 13 milliárd euró pénzügyi támogatást nyújtott a régió országainak.

A csatlakozási dátumok pedig teljes mértékben a koppenhágai kritériumok és a stabilizációs és társulási folyamatban meghatározott feltételek teljesítésétől függenek. Ez a folyamat egyértelmű eljárást határoz meg: stabilizációs és társulási folyamat, a Bizottság véleménye a tagság iránti kérelemről, tagjelölt státusz, csatlakozási tárgyalások, és végül a csatlakozás.

A Tanács szívesen halad tovább a folyamat következő szakaszai felé, de a régió országainak kormányaitól függ, hogy betartják-e a meghatározott feltételeket, hogy fenntartják-e – vagy akár felgyorsítják-e – a szükséges reformokat, és hogy szembenéznek-e a főbb kihívásokkal. A régió országainak növelniük kell erőfeszítéseiket a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, az adminisztratív kapacitásbővítés és a rendezetlen kérdések megoldása terén.

A stabilizációs és társulási folyamat célkitűzéseit csak akkor tudják elérni, ha a régió lakói és kormányai eltökéltséget és felelősséget mutatnak az iránt, hogy aktív szerepet vállaljanak a folyamatban. A régió jövője végső soron a régió lakóin és kormányain múlik. A regionális együttműködés és a jó szomszédság politikája fontos tényezők a kétoldalú viták

rendezésében és megoldásában. Az ilyen politikák a régióra irányuló uniós megközelítések központi elemei, amelyeket az EU 1995 óta módszeresen támogat. Ebben az összefüggésben június 14-én a Tanács felszólította az érintett országokat, hogy rendezzék megoldatlan ügyeiket a szomszédos országokkal.

Annak hangsúlyozásával szeretném zárni, hogy 2009 novemberében a Tanács azt a döntést hozta, hogy lehetővé teszi a vízummentes utazást a régió három országának állampolgárai számára, és jelenleg dolgozik egy hasonló döntés meghozatalán Albánia és Bosznia-Hercegovina állampolgárai számára. Remélem, hogy az Európai Parlament és a Tanács ezt a döntést is meg fogják hozni idén.

Végezetül, a Tanács jelenleg nincs abban a helyzetben, hogy nyilatkozzon a bővítésnek az EU jelenlegi költségvetésére, valamint a 2014–2020-as költségvetésére gyakorolt hatásáról, mivel még mindig várja a Bizottságnak a következő pénzügyi tervre vonatkozó javaslatait.

Ryszard Czarnecki (ECR) . – (PL) Elnök asszony, nagyon köszönöm, hogy ilyen jó elnökölt az eljárás során. Ez példa értékű mások számára. Chastel úr, nem tudom, hogy le kéne-e vennem a zakómat, hogy kényelmesebben érezze magát. Van bizonyos egyensúlyhiány kettőnk között.

Az, amiről beszélt, legyünk őszinték, jól ismert ebben a Házban, és én egy konkrétabb választ vártam volna. Melyik ország áll legközelebb az Európai Unióhoz való csatlakozáshoz: Szerbia, amely politikailag nagyon fontos, és gazdaságilag fejlett, Montenegró, esetleg Macedónia? Kérem, Chastel úr, adjon konkrét választ.

Olivier Chastel , a Tanács soros elnöke. – (FR) Tudja, hogy ha megmondom, melyik ország van a legközelebb a csatlakozáshoz a három közül, ha kiválasztok egy országot – azt, amelyik a legtöbb fejlődést érte el a folyamatban –, az nem jelenti azt, hogy az az ország fog legközelebb csatlakozni az EU-hoz. Még mindig szükség van fejlődésre, és az nagyon különböző ütemben történhet.

Elnök. – Az idő hiányában megválaszolatlanul maradt kérdések írásban kerülnek megválaszolásra (lásd a mellékletet).

A kérdések óráját ezzel lezárom.

(Az ülést 19.00-kor felfüggesztik, és 21-kor újra megnyitják)

ELNÖKÖL: Alejo VIDAL-QUADRAS

alelnök

15. A munkavállalók szabad mozgása – a román és a bolgár állampolgárokat érintő ideiglenes korlátozások az Európai Unió munkaerőpiacán (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Rovana Plumb, Iliana Malinova Iotova, Pervenche Berès, Stephen Hughes, Alejandro Cercas, Gianni Pittella és Jutta Steinruck az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport nevében az Európai Bizottsághoz intézett, a munkavállalók szabad mozgása – a román és bolgár állampolgárokat az Európai Unió munkaerőpiacán érintő ideiglenes korlátozásokról szóló szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita (O-0096/2010 - B7-0455/2010).

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Barroso úr, az Európai Bizottság elnöke évértékelő beszédében hangsúlyozta a foglalkoztatottság európai szintű növelésének prioritását.

Valamennyien vállaltuk továbbá az Európai Unió következő 10 évre vonatkozó stratégiájában szereplő, a foglalkoztatottság növelését, a szegénység csökkentését előirányozó célok elérését. A Parlament plenáris ülése ma elfogadta a foglalkoztatási iránymutatásokat, és felkértük a Tanácsot azok figyelembe vételére.

Amennyiben valóban el akarjuk érni a vállalt célokat; ha tényleg azt akarjuk, hogy Európa élen járjon a versenyképességben, és ha tényleg azt akarjuk, hogy egy méltányos Európa gondoskodjon polgárai jólétéről, akkor tiszteletben kell tartanunk a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogát.

A munkavállalók szabad mozgása az EU alapvető szabadságainak egyike. Az erős belső piac csak a munkaerőpiac teljes megnyitásával teremthető meg.

A Bizottság 2008. novemberi közleménye szerint a mobilitás jelentős pozitív hatással járt az Európai Unió gazdasági növekedésére. A román és bolgár munkaerő mobilitása jótékonyan hatott a fogadó tagállamok gazdaságára, ugyanakkor nem gyakorolt jelentős hatást a hazai munkavállalók fizetésére és munkahelyére.

A gazdasági válság a továbbiakban már nem használható ürügyként a munkaerő-piaci korlátozások végrehajtására és fenntartására. A korlátozások további fenntartása eltántorítja a román és bolgár munkavállalókat attól, hogy az adott tagállamokban keresőtevékenységet végezzenek. Ez a tényező a munkavállalási engedély megszerzését előíró jogszabályok megkerülésére készteti a munkavállalókat, ezáltal megnöveli az illegális munkavégzés előfordulásának gyakoriságát. Az illegális munka egyenes következménye, hogy megfosztja a munkavállalókat az európai szociális biztonsági rendszerek összehangolásából eredő jogoktól.

Románia és Bulgária szerint a munkavállalók szabad mozgását gátló akadályok európai szintű lebontása a jelenlegi gazdasági környezetben ugrásszerűen javítaná az Európai Unió reakcióképességét az új kihívások terén.

Biztos úr! A következő kérdést azért teszem fel, mert szeretném, ha az Európai Bizottság a szövetségesünk lenne, és teljes körű intézményi támogatást nyújtana számunkra. Milyen intézkedésekkel ösztönzik a jövőben a korlátozásokat továbbra is alkalmazó tagállamokat a munkaerőpiacuk teljes megnyitására?

John Dalli, a Bizottság tagja. – Elnök úr! A munkavállalók szabad mozgása az EU egyik alapelve. Az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgásával együtt az egységes piac egyik pillére, és hozzájárult az európai integráció sikeréhez.

Ahogy önök is jól tudják, Bulgária és Románia EU-tagságának első hét évében a bolgár és román munkavállalók nem élhetnek teljes mértékben a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogával. Ez a csatlakozási szerződésekben rögzített átmeneti szabályok miatt van így, amelyek lehetővé teszik, hogy a többi tagállam legfeljebb hét évre elhalassza az EU szabad mozgást biztosító jogszabályainak bolgár és román munkavállalókra történő alkalmazását.

Bulgária és Románia 2007-es EU-csatlakozásakor a 25 tagállamból 10 úgy döntött, hogy azonnal megnyitja munkaerőpiacát a bolgár és román munkavállalók előtt. Mára ez a szám tizenötöre emelkedett, tehát csak tíz tagállam alkalmaz jelenleg is korlátozásokat. Említést érdemel, hogy a tíz tagállam közül több is enyhébb feltételeket és eljárásokat alkalmaz a bolgár és román EU-csatlakozás előtt érvényben lévőkhöz képest.

Nem szabad szem elől téveszteni azt sem, hogy az átmeneti szabályok alkalmazására, azaz a munkaerőpiacra jutás korlátozására vonatkozó döntés az érintett tagállamok kizárólagos

hatáskörébe tartozik. A Bizottságnak nincs semmiféle hivatalos ráhatása a korlátozások feloldására.

A Bizottság azonban elvi alapon támogatja a munkavállalók szabad mozgásának teljes körű alkalmazását. A Bizottság ezen kívül mindig is azon munkálkodott, hogy a korlátozásokat alkalmazó tagállamok a csatlakozási szerződésben rögzített feltételek szerint korlátozzanak.

A Bizottság emellett többször is hangsúlyozta, hogy az átmeneti szabályok definíció szerint ideiglenesek, és hogy a tagállamoknak fokozatosan meg kellene nyitniuk a munkaerőpiacukat ahelyett, hogy a hétéves időszak végéig halogatnák a munkavállalók szabad mozgásának biztosítását.

A Bizottság átmeneti szabályokról szóló 2006-os és 2008-as jelentéséből kiderül, hogy a 2004-es és 2007-es bővítések nyomán megvalósuló munkaerő-mobilitás pozitív gazdasági hatással járt, és megkönnyítette a munkaerő iránti igények kielégítését. Ezek a megállapítások a jelenlegi gazdasági válság közepette is érvényesek. A Bizottság a továbbiakban is arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a munkaerő-piaci hozzáféréssel kapcsolatos álláspontjukat, hivatkozva többek között a jelentések megállapításaira.

Az EU-hoz nemrég csatlakozó tagállamokból érkező, jogszerűtlenül munkát vállalók számáról, illetve szociális helyzetéről nincsenek részletes információk. Ennek oka éppen az, hogy rejtetten vannak jelen az érintett tagállamokban.

A Bizottság a 2006-os és 2008-as jelentésben hangsúlyozta, hogy a munkavállalók szabad mozgásának korlátozása nem feltétlenül eredményezi a nemzeti munkaerőpiac védelmét, ám késleltetheti a munkaerőpiac alkalmazkodását. Az átmeneti szabályok továbbá növelhetik a be nem jelentett munka előfordulásának gyakoriságát. Kimutatták, hogy a bővítés hozzájárult a feketegazdaságban jelen lévő, az új tagállamokból érkező, azelőtt be nem jelentett munkavállalók láthatóvá válásához.

Emellett meggyőző bizonyítékok vannak arra, hogy az új tagállamokból érkező munkavállalók a „régibb” tagállamok munkaerő-piaci korlátozásai miatt dolgoznak be nem jelentett munkahelyeken. Ez egybevág azzal a megállapítással, hogy a mobilitás fő hajtóerői a kereslet-kínálati viszonyokban keresendőek, és hogy a munkavállalók szabad mozgásának korlátozása késlelteti a munkaerőpiac alkalmazkodását.

A Bizottság nem kíván konkrét tanulmányt készíteni a Bulgáriából és Romániából érkező jogszerűtlenül munkát vállalók élet- és munkakörülményeiről, sem a hazai munkaerőpiacra gyakorolt hatásokról – ennek fő oka az információhiány, illetve az ilyen jellegű adatgyűjtés nehézségei. A Bizottság azonban egy, a Bulgáriát és Romániát érintő átmeneti szabályok hatásáról szóló esetleges jövőbeni elemzésben lehetőség szerint kitér majd a Bulgáriából és Romániából érkező „jogszerűtlenül munkát vállalók” kérdésére is, amennyiben ezt valamelyik ország az átmeneti rendelkezésekben foglaltak szerint kéri. A Bizottság emellett a tagállamokkal együttműködésben továbbra is elősegíti a be nem jelentett munka elleni küzdelmet szolgáló konkrét tevékenységeket.

A Bizottság tisztában van vele, hogy a bolgár és román munkavállalókat még mindig sújtó korlátozások hátrányos megkülönböztetésnek tekinthetők.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az előző bővítési körök többségében is alkalmazták a munkavállalók szabad mozgását érintő átmeneti rendelkezéseket. Az átmeneti szabályok

továbbá nemcsak a bolgár és román munkavállalókra terjednek ki, hanem az EU-hoz 2004-ben csatlakozó tíz tagállamból is érintenek nyolcat.

Érdemes arra is rámutatni, hogy a jelenlegi átmeneti szabályok nagyobb mozgásteret biztosítanak a tagállamok számára, hiszen lehetővé teszik, hogy a munkaerő-piaci helyzetük alapján maguk döntsék el, hogy a hétéves időszakon belül mikortól alkalmazzák a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó uniós jogszabályokat (a korábbi átmeneti szabályok egyszerűen valahány évvel kitölték a munkavállalók szabad mozgását biztosító uniós jogszabályok alkalmazását).

A korlátozásokat fenntartó tíz tagállamban szabadon munkát vállalni nem tudó bolgár és román munkavállalók által érzékelt hátrányos megkülönböztetés a szó jogi értelmében véve nem számít hátrányos megkülönböztetésnek. Bár az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikke tiltja az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetést, ezt a tilalmat a többi EU-szerződés különös rendelkezéseire figyelemmel tartalmazza. Márpedig a csatlakozási szerződésben rögzített átmeneti szabályokban ilyen rendelkezések szerepelnek.

A bolgár és román munkavállalók munkaerőpiacra jutásának átmeneti szabályok alapján történő korlátozása ennél fogva nem ütközik az uniós jogszabályokba.

Thomas Mann, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Németország és Ausztria a 2+3+2-es szabályból adódó hétéves átmeneti időszak egészét kihasználja, és csak azt követően biztosítja a 2004-ben csatlakozó tagállamokból érkező munkavállalók teljesen szabad mozgását. Németország Bulgária és Románia esetében is kihasználja a második fázisra engedélyezett, 2009–2011-ig tartó teljes időszakot.

Dalli úr elmondta, hogy a korlátozások jelenleg 10 tagállamra terjednek ki. Ezt a tagállamok eltérő tapasztalatai indokolják. A korlátozások sosem hátrányosan megkülönböztető jellegűek – ön helyesen utalt e tekintetben a 18. cikkre -, továbbá konkrét időkorláthoz kötöttek. A változáshoz való fokozatos alkalmazkodás lehetőségének igénybevétele fontos, sőt alapvető jelentőségű politikai döntés. Tapasztalatunk szerint a munkavállalók szabad mozgásának túl korai biztosítása jelentős veszélynek teszi ki a munkaerőpiacot. Ez különböző célcsoportokat érint, például a tartós munkanélkülieket és az alacsonyan képzett munkavállalókat, továbbá hazám esetében például a kelet-német térségekben élőket sújtja. A különböző területek eltérő tapasztalatai alapján továbbra is szabályoznunk kell a foglalkoztatáshoz való hozzáférést az EU-ban, de ez a közeljövőben természetesen változni fog. Azonban még nem készültünk fel megfelelően a változásokra.

Teljesen elhibázott az az elképzelés, hogy a Bizottság készítsen tanulmányt a bolgár és román illegális munkavállalók úgynevezett pozitív gazdasági hatásáról. Az illegális munkavállalók törvényt szegnek, és ezt nem lehet statisztikákkal elbagatellizálni, bármennyire kedvezőnek is tűnnek az adatok. Továbbra is a szigorú ellenőrzés híve vagyok, így vehetjük fel a harcot az illegális munka ellen. Tartozunk ennyivel a legálisan foglalkoztatott munkavállalóknak.

Van egy másik fontos feladat is, amelyen együtt kell dolgoznunk: részletesen meg kell vizsgálnunk a 2012 utáni teljes mozgásszabadság vonzatait. Ez ugyanis nemcsak lehetőségekkel, hanem veszélyekkel is jár. Csak ha ezeket külön-külön meghatároztuk, ha tények alapján dolgozunk, csak ha tényekkel alátámasztott, részletes vitát tartunk, akkor kerülhetjük el a karosszékből történő politizálást, akkor akadályozhatjuk meg a kirekesztést,

és akkor gondoskodhatunk arról, hogy ne egymás ellen, hanem egymással együttműködve dolgozzunk. Ez az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport álláspontja.

Én már 2009-ben megkérdeztem a Bizottságtól, hogy van-e használható információ a munkavállalók teljes mozgásszabadságának hatásairól. Az volt a válasz, hogy a munkavállalók szabad mozgása pozitívan hat a gazdaságra, és nem jár negatív mellékhatásokkal a munkaerőpiacra. Elnézést, Dalli úr, ez még nem elég. Ön akkor még nem volt hivatalban, ám annál fontosabb, hogy ön és munkatársai megértsék az emberek félelmeit, és hogy sok-sok tudással gazdagítsák a változással kapcsolatban lefolytatandó vitát, valamint tartalommal töltsék meg a régi és új tagállamokban használt érveket.

Ivailo Kalfin, az S&D képviselőcsoport nevében. – (BG) Biztos úr! E vita keretében szeretném felkérni a bolgár és román állampolgárokat továbbra is különböző munkaerő-piaci korlátozásokkal sújtó tagállamok kormányait, hogy minél hamarabb oldják fel a korlátozásokat. Ezt többek között az Európai Unió elvei indokolják, amelyek egyike a személyek szabad mozgása.

Gazdasági szempontból a munkaerőpiac megnyitása komoly hozzáadott értéket jelent. Egyrészt azért, mert nagyobb szakemberkínálatot biztosít olyan területeken, ahol a hazai piacról nincs elég jelentkező. Példaként említhetem a bolgár orvosokat és egészségügyi dolgozókat, akik olyan térségekben dolgoznak, ahol a tagállamok egyszerűen nem rendelkeznek saját munkaerővel. Ez gondot okoz Bulgária félreeső területein, de megoldja például az Egyesült Királyság és Franciaország egyes térségeinek gondjait. Alacsonyabb költséggel jobb közszolgáltatásokat biztosít az adófizetőknek. Az új tagállamok munkavállalói vagy magasan képzett, bármely gazdaságban keresett szakemberek, vagy a munkaerő-piaci hiányokat betöltő munkások, akik növelik a versenyképességet, és megakadályozzák, hogy a vállalatok az Európai Unión kívülre települjenek át.

Teljességgel megalapozatlan és populista feltételezés, hogy az Európai Unió új tagállamainak állampolgárai kiszorítják az alacsonyan fizetett hazai munkásokat. Ha egy bolgár állampolgár másik országba megy dolgozni, akkor fizetnie kell a szállásért, el kell tartania a családját, iskoláztatnia kell a gyerekeit, és ez mind pénzbe kerül. Takarékoskodni is próbál, hiszen reményei szerint egyszer majd hazatér. Emellett ott a nyelvi korlát is. Az arról szóló beszámolók, hogy az ilyen állampolgár mennyire alacsony bérért hajlandó dolgozni, csupán hazai fogyasztásra szánt városi legendák. Ezt erősítik az Európai Bizottság adatai is, amelyek szerint az új tagállamokból érkező migráns munkavállalók aránya az Európai Unió bővítését követően a régi tagállamok lakosságának 0,2 százalékáról 0,5 százalékra nőtt. Egyértelműen elmaradt a migrációs hullám. Másrészt éppen az a gond, hogy a harmadik országból érkező bevándorlókhoz képest sokkal kevesebb migráns munkavállaló érkezik a tagállamokból.

A munkaerő-piaci korlátozások nem indokolhatók objektív érvekkel. Az egyenlő piacra jutás sokkal nagyobb átláthatóságot eredményez, gazdasági hozadéka van, továbbá jótékony hatást gyakorol a tagállamok szociális rendszereire. Biztos úr! Azt várjuk a Bizottságtól, hogy szorosan nyomon kövesse a folyamatokat, és tájékoztassa a tagállamokat a piacnyitás előnyeiről.

Adina-Ioana Vălean, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Némi elégedettséggel tölt el, hogy Barroso úr keddi bejelentése szerint programja élére helyezte az egységes piac elmélyítését. Huszonnégy évvel az Egységes Európai Okmány után és tizennyolc évvel azután, hogy be kellett volna fejezni a kiépítését, az egységes piac még mindig nem valósult

meg teljesen. Barroso urat idézem: „A 20 millió európai kkv-nak mindössze 8%-a végez határon átnyúló kereskedelmi tevékenységet.”

A Monti-jelentés 150, a személyek, az áruk, a tőke és a szolgáltatások szabad mozgását gátló akadályt jelöl meg az Európai Unióban. Ez az úgynevezett „egységes piac” inkább a francia Gruyere sajtra hasonlít!

Barroso úr egy egységes piaci okmány gondolatát igyekszik eladni nekünk, és Delors úr európai eszméjének újraindítására hív fel. Hadd frissítsem fel az európai történelemről szóló emlékeinket: ha ténylegesen a személyek, az áruk, a tőke és a szolgáltatások szabad mozgásának elvére alapuló egységes piacot akarunk létrehozni; ha el akarjuk kerülni a gazdasági válság következményeként kialakuló gazdasági nacionalizmust; és ha a legversenyképesebb gazdasággá akarunk válni, fokozni akarjuk a versenyképességünket, több munkahelyet akarunk teremteni és nagyobb növekedést akarunk elérni, akkor első és legfontosabb prioritásunkká kell emelnünk ezeknek a Románia, Bulgária és a tíz új tagállam munkavállalóinak szabad mozgását korlátozó, indokolhatatlan, alaptalannak bizonyult, irracionális félelmekre alapuló korlátoknak a leépítését.

A Bizottságnak igen szigorúan kell bánnia azokkal a tagállamokkal, amelyek az átmeneti korlátozások fenntartása mellett döntenek. Ezeket megalapozott gazdasági adatokkal kell alátámasztani. A nemzeti munkaerőpiac állítólagos sérülékenységét, illetve komoly zavarait racionális számokkal kell majd bizonyítani, és ezeket a statisztikák, tények alapján kell górcső alá venni.

Ha Barroso úr újra akarja indítani az egységes piacot, akkor ideje, hogy tettekre váltsuk szavainkat. Ideje, hogy lebontsuk a gazdasági protekcionizmus és nacionalizmus szégyenletes falait.

Rui Tavares , a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) E héten sok vitát hallhattunk a Parlamentben a szabad mozgásról, különösen Románia és Bulgária kapcsán, és nemcsak a munkavállalók, hanem éppen tegnap a roma, illetve cigány kisebbséggel kapcsolatban is. Gyakran elveszünk a kérdés jogi részleteiben, és megfélelkezünk arról, hogy a jogszabályok az Európai Unió szellemiségének csak alapvető keretét rajzolják ki, és hogy a jogszabályok szellemének középpontjában a szabad mozgás áll.

A jogszabályok csak a szabad mozgás minimális szintjét biztosítják. Jelenleg különböző tagállami kormányok éppen az EU alkotmányos szellemisége ellenében használják fel a jogot. Itt, a Parlamentben mi is beleragadunk a jogi elemzés mocsarába, elfeledjük, hogy a tisztelt Ház politikai döntéshozó testület, és nem jogi tanácsadó iroda.

Nekünk Európa jövőképét kell hordoznunk, erősebben kell hangsúlyoznunk, hogy az EU kifejezett célja a szabad mozgás biztosítása. Az előbbiek fényében úgy hiszem, a Bizottság messze elmarad ennek az eszmének a kívánalmaitól. A Bizottság szerepe megváltozott az utóbbi időben. A biztos úr azt mondja nekünk, hogy a tagállamoknak jogukban áll korlátozásokat érvényesíteni, és a Bizottságnak ehhez semmi köze. Igenis van köze hozzá! A Bizottság a Szerződések őre, ezért úgy hiszem, sokkal határozottabban és szenvedélyesebben kell kiállnia a szabad mozgás biztosításáért. Tudjuk, hogy a nagy területi egységek, például az USA vagy Brazília, illetve az e két országhoz hasonlóan szabad belső mozgást biztosító versenytársaink hatékonyabban reagálnak a válságokra, mert a munkaerő ott található munkát, ahol van. Nekünk Európában kezdettől fogva gondot okoz, hogy gyorsan reagáljunk a válságra.

Amikor a tagállamok a nemzeti érdek alapján járnak el e téren, akkor megfelelnek a közérdekről. Ha ez a tőkepiacon történik, a Bizottság határozottan szót emel; miért nem képes akkor is szólni, amikor a munkavállalók mozgásszabadságával történik ugyanez?

Gerard Batten , az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Ez a kérdés egy olyan állítással indít, hogy a munkavállalók szabad mozgása jótékony hatással jár a tagállamok gazdaságára, és nincsenek káros mellékhatásai a munkaerőpiacokra nézve.

George Borjas amerikai közgazdász professzor nem ért ezzel egyet. Azt mondja, „a bevándorlásnak csak akkor van hozadéka, ha a bevándorlás csökkenti a hazai béreket”. Egy, a holland kormány által 2003-ban kiadott tanulmány szerint „nő a GDP, de a növekmény nagyrészt bérek formájában, a migráns munkavállalóknál csapódik le. A lakosság számára megjelenő nettó hozadék valószínűleg kicsi lesz, sőt akár negatív is lehet.” A brit felsőház gazdasági bizottságának 2008-as jelentése szerint „bár ez elméletben lehetséges, nem találtunk rendszerszerű empirikus adatokat arra, hogy a nettó bevándorlás jelentős dinamikus előnyöket nyújtana az Egyesült Királyság lakossága számára”.

Az Egyesült Királyságba irányuló, ellenőrizetlen és korlátlan bevándorlás a hazai munkavállalók béreinek csökkenéséhez, ám a megnövekedett lakásigények miatt a megélhetési költségek növekedéséhez vezetett. A gazdasági rangsor legalján élők ezt a saját bőrükön tapasztalták meg.

A tömeges olcsó munkaerő bevándorlása előnyös lehet egy olyan bővülő, fejlődő gazdasággal rendelkező, hatalmas érintetlen természeti erőforrás-tartalékokkal rendelkező országnak, mint amilyen az Egyesült Államok volt a XIX. században, de éppen ellenkező hatást vált ki egy Nagy-Britanniához hasonló fejlett, posztindusztriális gazdaságban, amint ez be is bizonyosodott.

A kormányoknak elsősorban a saját polgáraik érdekeit kellene védeniük, és csak azután segíthetnék elő ésszerű nemzetközi kereskedelmi politika kialakításával más országok gazdasági fejlődését, ahogy tette ezt Nagy-Britannia is, mielőtt beléptünk volna az Európai Unióba. Ezért Nagy-Britannia számára az egyetlen értelmes politika az Egyesült Királyság Függetlenségi Pártjának politikája, azaz az Európai Unióból való kilépés.

Traian Ungureanu (PPE) . – Elnök úr! A jelenlegi gazdasági válság eltökélt, a belső piac tényleges megvalósítására irányuló intézkedéseket kíván. Ha nem vagyunk hajlandók minden európai polgár előtt megnyitni a piacainkat, így a munkaerőpiacot is, azzal többet veszítünk, mint amennyit nyerünk. Az Európai Bizottság közelmúltban készített tanulmányai bebizonyították, hogy előnyökkel jár a munkaerőpiacunk megnyitása, és hogy minden alapot nélkülöznek a migráns munkaerő miatt elvesztett állásokkal kapcsolatos aggodalmak.

A rémhírterjesztők immár sokadszorra tévedtek. Brit szakértők 2006-os becslése szerint Nagy-Britanniát 300 000 román álláskeresőnek kellett volna elárasztania. Azóta is keresik őket. Ugyanis semmi efféle nem következett be. Az igazság az, hogy a román és bolgár munkavállalókkal szembeni munkaerő-piaci korlátok fenntartásának nincs ésszerű indoka. A korábbi tapasztalatok szerint a keleti tagállamokból érkező munkavállalók munkaerő-piaci hiányt töltenek be, elvállalják a mások által nem keresett vagy nem teljesen betöltött munkaköröket.

Továbbá semmiképp sem áll az, hogy a románok és bolgárok azért jönnének Nyugat-Európába, hogy kihasználják annak bőkezű jóléti rendszerét. Mind Romániában, mind Bulgáriában magas a közép- és felsőfokú oktatási intézménybe járók aránya. Mindkét

ország magasan képzett, rugalmas munkaerővel rendelkezik. Ha az EU most, a válság idején teljesen ki akarja használni az erőforrásait, akkor megfelelő politikai bizalmat és gazdasági nyitottságot kellene kialakítania a tagállamai között. Barroso elnök két nappal ezelőtti, a tisztelt Házban tartott beszédét idézve: „vagy együtt úszunk, vagy külön-külön süllyedünk el”. Ezt úgy fogalmaznám át, hogy vagy együtt dolgozunk, vagy külön-külön válunk munkanélkülivé.

Evgeni Kirilov (S&D) . – Elnök úr! A Bizottság jelentése egyértelműen rámutat arra, hogy a munkavállalók mozgásának irányát a munkaerő keresleti és kínálati viszonyai, és nem a munkaerőpiac korlátozásai határozzák meg. Továbbá azt is kimondja, hogy kicsi a jövőbeni, Bulgáriából és Romániából az EU-ba történő bevándorlás valószínűsége.

Ezek a korlátozások a könnyen kizsákmányolható illegális munkavállalók kiszolgáltatottsága miatt a rossz gyakorlat terjedését ösztönzik. Ahogy De Gucht biztos úr fogalmazott, ezeknek az embereknek a mozgása nem változna attól, ha hivatalossá tennék a lehetőséget; csak annyi változna, hogy társadalombiztosítási járulékot és adót fizetnének.

A Bulgáriából és Romániából a bővítés után megindult áramlást az utóbbi időben jelentősen felülmúlta a nem uniós állampolgárok bevándorlása. Természetesen az Európai Unió minden munkavállalójának alapvető joga a megkülönböztetésmentesség és a szabad mozgás, ezért sajnálatos a jelentésben kiemelt tény, hogy egyes EU-tagállamok úgy döntöttek, nem tartják magukat ezekhez az alapelvekhez.

Egy elég fontos dolgot szeretnék hangsúlyozni: a másodrangú uniós állampolgárság eltűrése megkérdőjelezi az Unió egészének integritását.

Antonyia Parvanova (ALDE) . – (BG) Biztos úr, hölgyeim és uraim! Amikor az egységes Európai Unióról és az egységes európai piacról beszélünk, nem támogathatjuk az azokra az európai uniós polgárokra kényszerített mesterséges korlátozásokat, akik élnek garantált jogukkal, miszerint állampolgárságuk alapján történő hátrányos megkülönböztetéstől mentesen más tagállamban munkát végezzenek, mert ez súlyos munkaerő-piaci jogsértés a bolgár és román állampolgárok ellen. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának szellemében meg kell előzünk a külön kategória létrejöttét, ahogy Kirilov úr is említette, mivel nem akarunk az Európai Unió másodrangú állampolgárai lenni. Ennek érdekében fel kell oldani a bolgár és román munkavállalók szabad mozgására érvényben lévő korlátozásokat.

Ezt szem előtt tartva felhívom a Bizottságot arra, hogy olyan konkrét intézkedéseket javasoljon, amelyek jelentős előrelépést hoznak a román és bolgár munkavállalók tagállami munkaerőpiacra jutása terén anélkül, hogy megsértenék az érintett európai államok hazai munkaügyi előírásait.

A két országból érkező, a szabad mozgáshoz való joggal a szebb jövő érdekében élő roma kisebbség mozgásával kapcsolatos legfrissebb európai események egyértelműen rámutatnak: ideje, hogy a Bizottság intézkedjen. Tekintettel a mobilitás az EU bővítését követő, bizonyítottan pozitív hatására, továbbá a belső piac hatékonyabb működésének biztosítása érdekében felhívom a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy hiteles intézkedéscsomagra, amely a munkaerő-piaci politikájuk módosítására ösztönzi a tagállamokat, és annak vállalására bírja rá a nemzeti kormányokat, hogy nem terjesztik ki a bolgár és román állampolgárokra jelenleg érvényes korlátozásokat.

Annak hangsúlyozásával szeretném zárni, hogy a munkaügyi kapcsolatok terén a hátrányos megkülönböztetés mindennemű alapját meg kell szüntetni, hogy működésben tartsuk az európai integráció mögött álló legnagyobb hajtóerőt, az európai polgárok támogatását.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL) . – (FR) Elnök úr! Franciaország sajnos egyike a román és bolgár munkavállalók szabad mozgása tekintetében korlátozásokat érvényesítő 10 tagállamnak. Amennyiben helyesek az információim, maga Franciaország igényelte, hogy az első nyolc kelet-európai ország csatlakozásakor bevezetett intézkedéseket Romániára és Bulgáriára is terjesszék ki. Meg kell mondanom, hogy az akkori francia kormány nem sokban különbözött a jelenleg hivatalban lévőtől, és különösen bizalmatlan volt e két ország állampolgáraival szemben. Óriási mennyiségű jogszabályt fogadtak el akkoriban, hogy megakadályozzák a két ország állampolgárainak a bejutását, mert – a francia hatóságok szempontjából – a románok és bolgárok mögött ott vannak a romák.

Ahogy ön is elmondta nekünk, biztos úr, a szabad mozgás az EU egyik alapelve. Itt, ebben a Házban gyakran ejtünk szót a közös értékrendünkről, az emberi jogok iránti elkötelezettségünkről. Akkor miért van az, biztos úr, hogy kevésbé kedvező bánásmódban részesítjük a férfiakat és nőket, mint a tőkét és az árukat?

Azt mondja nekünk, hogy a munkavállalók mobilitása pozitívan hat a gazdaságra, és hogy ez még a jelenlegi gazdasági körülmények között is igaz. Akkor miért van az, biztos úr, hogy a Bizottság nem fordít annyi energiát arra, hogy meggyőzze a tagállamokat a korlátozások feloldásáról, mint amennyi energiát egyéb gazdasági területekre szán?

Végül, biztos úr, azt mondja nekünk: „Nem a tagállamok különböztetik meg hátrányosan a munkavállalókat.” Francia nőként nem igazán tudok ebben egyetérteni önnel.

Iliana Ivanova (PPE) . – (BG) Hölgyeim és uraim! Az Európai Parlament mindig is hangsúlyozta munkája során, hogy az európai polgárok érdekeinek szószólója. Úgy hiszem, legtöbbünk egyetért, hogy bármilyen alapon történő hátrányos megkülönböztetésnek nincs semmiféle helye abban az Európai Unióban, amelyet szeretnénk, és amelyben szeretnénk, hogy gyermekeink felnőjenek. A bolgár és román munkavállalókra érvényes korlátozások lényegében állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetést testesítenek meg, még akkor is, ha jogilag a két ország csatlakozási szerződésén alapulnak. Nem beszélhetünk a romákkal való méltatlan bánásmódról úgy, hogy közben szemet hunyunk afelett, hogy más bánásmódban részesülnek e két teljes jogú EU-tagállam munkavállalói.

Támogatom a képviselőtársaim által elmondottakat. Az Európai Bizottság által végzett kutatás és a megfogalmazott ajánlások valóban azt bizonyítják, hogy a munkaerőpiacok bővítése pozitív hatással járt, és összességében elősegíti az egységes európai belső piac fejlődését. Tény azonban, hogy 10 tagállam 2013-ig érvényben tartja a munkaerő-piaci korlátozásait.

Képviselőtársaim! Európa válaszüthoz ért, döntenünk kell, merre megyünk tovább: a több vagy a kevesebb integráció felé. Nézetem szerint kétségkívül csak egy irány járható: az erős, egyesült Európa felé vezető út. Ehhez azonban mindannyiunknak egyértelműen az alapvető európai értékek betartása mellett kell elköteleződünk, ez pedig a személyek és munkavállalók szabad mozgását jelenti. Őszintén remélem, hogy a nemzeti szakpolitikák kialakítása során nem a protekcionizmus győzedelmeskedik, mert együtt sokkal erősebbek leszünk a világban, mint megosztottan. Felhívom az Európai Bizottságot – természetesen az Európai Parlament támogatásával –, hogy valóban aktívabban és döntőbb erővel, a

mielőbbi feloldás érdekében működjön együtt a korlátozásokat még fenntartó országokkal. Hiszem, hogy ez az európai gazdaság válságból való gyorsabb kilábalását is elősegíti majd, és tiszta lelkiismerettel nézhetünk majd állampolgáraink szemébe; elmondhatjuk nekik, hogy a XXI. század Európai Uniójában nincs hátrányos megkülönböztetés.

Iliana Malinova Iotova (S&D) . – (BG) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Bulgária és Románia egyértelműen rácsáfolta az óriási munkavállalói hullámtól, ezáltal a munkaerőpiac veszélyeztetésétől tartó európai félelmekre. Az Európai Bizottság statisztikái szerint 1%-nál is kevesebb bolgár keres munkát a régi tagállamokban. Ez a tendencia még a súlyos pénzügyi és gazdasági válság és a növekvő munkanélküliségtől való új félelmek közepette sem változott. A munkavállalók egyértelműen oda mennek, ahol munkaerő-kereslet van, de a számok tanúsága szerint a 10 ország némelyikében magasabb a munkanélküliség, mint Bulgáriában és Romániában.

A korlátozások fenntartása az informális gazdaságot és a be nem jelentett munkát ösztönzi. Nem tudom, tisztában vannak-e azzal, hogy csak Hollandiában 8%-kal nőtt a feketepiacon dolgozó bolgárok és románok aránya. Azért tűrik ezt a munkáltatók és a hollandok, mert csökkentik a költségeiket. Nem is szólva a munkaszerződéssel és szociális jogokkal nem rendelkező szezonális munkásokról. A korlátozások nem oldják meg az európai munkanélküliség problémáját.

Bizonyos vagyok abban, biztos úr, hogy az Európai Bizottság megfelelő mechanizmusokkal rendelkezik ahhoz, hogy lobbimunkát végezzen a 10 ország körében a bolgár és román munkavállalókra érvényes korlátozások felülvizsgálata érdekében. Ön nagyon helyesen utalt a Szerződésekre. Ne feledjük azonban, hogy a Szerződéseket más körülmények között írták alá. Most új körülmények uralkodnak, amelyek összefoglaló neve „recesszió”. Legfőbb ideje, hogy a Tanács is új vitát tartson ebben a kérdésben, és ezt önök kezdeményezhetnék. Nemcsak azt várjuk, hogy szövetségeseink legyenek, hanem hogy konkrét intézkedésekre is tegyenek javaslatot. Önök az EU-szerződések őrei, nem tűrhetik el a kettős mérce alkalmazását Bulgáriával és Romániával szemben, bármennyire is léteznek ilyen hajlamok, bármennyire hallhatóan vannak jelen még itt, ebben a Házban is.

Renate Weber (ALDE) . – Elnök úr! Bevallom, jobb lenne, ha az anyanyelvemen szólalnék fel, de a biztos úr választát hallgatva úgy döntöttem, hogy félre teszem az előkészített jegyzeteimet, és angolul szólok fel. Először is azért teszem ezt, mert szerintem azt akarjuk, hogy a biztos úr közvetlenül, ne a tolmácsokon keresztül értsen minket; másodsor pedig azért, mert feltételezem, hogy máskülönben itt, ebben a Házban, e kései vita során főleg román és bolgár nyelvű felszólalásokat hallanánk.

Biztos úr! Említette, hogy több tanulmány szerint a kelet- és közép-európai országok csatlakozását követően nem azokban az országokban alakultak ki problémák, ahová beengedték a munkavállalókat. Tulajdonképpen pontosan fordítva történt: pozitív hatást gyakoroltak, nőtt a GDP, tehát ezek az országok már nem félnek a munkavállalók áradatától. Az, hogy Románián és Bulgárián kívül más országokat is említett, bennünket egyáltalán nem vigasztal. Épp ellenkezőleg: ez is mutatja, hogy még több uniós állampolgárt érint a hátrányos megkülönböztetés.

Bevallom, meglepett, amikor azt mondta, hogy ezt a tagállamokra bízzák. Ha az egységes piacról nem beszélhetünk a munkaerőpiac említése nélkül, és ha mindannyian elismerjük, hogy ez egy alapvető jog, akkor hogyan lehet mégis a tagállamokra hagyni? Tudjuk, hogy az Európai Unió hatáskörébe tartozik az alapvető jogok biztosítása, tehát erre nem vonatkozik a szubszidiaritás elve.

Őszintén úgy gondolom, hogy a Bizottságnak sokkal többet kéne tennie annak érdekében, hogy meggyőzze a tagállamokat ezeknek az Európai Uniót hiteltelenítő korlátozásoknak a feloldásáról.

Silvia-Adriana Țicău (S&D) . – (RO) A személyek szabad mozgása az EU egyik alapelve. A belső piac megteremtésének alapja a munkavállalók szabad mozgása, a munkaerő mobilitása pedig létfontosságú előfeltétel ahhoz, hogy csökkenthessük a munkanélküliséget az EU-ban.

A gazdasági válságot nem szabad ürügyként használni a román és bolgár munkavállalók szabad mozgását korlátozó ideiglenes intézkedések fenntartására.

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy a tagállamoknak előnyben kellene részesíteniük az EU tagállamaiból érkező munkavállalókat az EU-n kívüli munkaerővel szemben.

A jelenlegi akadályok nem teszik lehetővé a román és bolgár munkavállalók szabad mozgását, és be nem jelentett munkához, szociális dömpinghez vezethetnek. Az akadályok megszüntetése mind a migráns, mind a hazai munkavállalók védelmét biztosítja.

Az akadályokat fenntartó országokban is a munkaerőpiac teljes megnyitását kérték az üzleti körök, ez pedig arra utal, hogy a vezetők és a szakszervezetek rájöttek, hogy az akadályok megszüntetése egyet jelent az egyenlő munkáért és szaktudásért egyenlő díjazás elvének érvényesülésével. Ez mindenekelőtt azt jelenti, hogy a munkavállalók nemcsak a költségeket és az adókat fizetik, hanem a társadalombiztosítási járulékokat és egészségügyi rendszer járulékait is.

Az Európai Unió elsősorban az 500 millió európai polgárról és jogaik tiszteletben tartásáról szól. Felhívom a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mutassanak kellő politikai akaratot a munkavállalók szabad mozgása útjában álló akadályok megszüntetésére.

Cătălin Sorin Ivan (S&D) . – (RO) Ma este olyan kérdéstről vitatkozunk, amelynek megoldását és a Bizottság ehhez való hozzáállását nehezen tudom megérteni.

A nyugat-európai munkaerőhiányt és a lakosság elöregedését, ha úgy tetszik, ellensúlyozza a Kelet-Európából érkező munkaerő. Ezek az emberek az Európai Unió polgárai, több ezer kilométert tesznek meg, hogy nyugati országokban dolgozhassanak, még ha csak rövid időre is.

Olyan munkakörökben dolgoznak ezek a munkavállalók, amelyeket a spanyol, olasz vagy francia állampolgárok nem akarnak ellátni. A nyugat-európai problémákat gyakorlatilag a kelet-európai országokból érkező munkavállalók oldják meg. Nehezen érthető viszont a Bizottság hozzáállása, ezeket a kérdéseket ugyanis szabályozni kellene, és tiszteletben kellene tartani a munkavállalók jogait.

Jelen pillanatban senki sem látja át igazán a helyzetet, például, hogy mi lesz a Spanyolországban vagy Olaszországban dolgozó, majd a származási országukba visszatérő munkavállalók által befizetett társadalombiztosítási járulékok sorsa.

Corina Crețu (S&D) . – (RO) Ahogy már elhangzott itt, ebben a Házban, csaknem négy évvel a csatlakozás után még mindig ez a szakadék tárul elénk; ez kihívás nemcsak az integráció eszméje szempontjából, hanem azzal a realitással is ellenkezik, amelyet az Európai Bizottság éppen két évvel ezelőtti ajánlása foglal össze, kiemelve, hogy Románia és Bulgária csatlakozása pozitívan hatott a munkaerőpiacra.

A munkavállalók szabad mozgása alapelv, és a dolgok jelenlegi állása csak megerősíti, mennyire abszurd a románokra és bolgárookra bevezetett korlátozás. Az európai gazdaság egyes területein máris érezhető a lakosság elöregedése és a munkaerőhiány, ezek megoldása pedig migráns munkavállalók alkalmazását teszi szükségessé.

Ugyanakkor éppen e héten vitattuk meg a franciaországi roma válságot, amely elkerülhető lett volna, ha ezek az európai polgárok munkát találtak volna, és nem tartják őket a társadalom peremén többek között munkavállalási tilalakkal. Sajnos az okok kezelése helyett egyesek azt képzelik, hogy valamit megold a tüneti kezelés, a rendészeti intézkedés. Ez a realitásérzék hiányára vall, amely kiábrándító módon a kettős mérce képmutató alkalmazásával párosul.

A prostitúció, a koldulás és a bűnözés is a munkalehetőség hiányával súlyosbított szegénység következménye. Az egyetlen életképes megoldás a tisztességes és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód biztosítása az Európai Unió valamennyi állampolgára számára.

Miroslav Mikolášik (PPE) . – (SK) Sok jelentés és statisztika mutatja ki, hogy a munkavállalók szabad mozgása jótékony hatást gyakorol a gazdaságra, és nincs komoly káros mellékhatása a munkaerőpiacra. Én személy szerint úgy hiszem, hogy az Unió belső határain belül mindenkire érvényes mozgásszabadság lehető legnagyobb mértéke – a más tagállamban történő munkavállalás lehetőségét is ideértve – a belső piac optimális és homogén működésének lényegi előfeltétele.

Az Európai Unió valamennyi állampolgárának egyenlőségét szem előtt tartva támogatom a munkaerőpiacok megnyitását minden tagállam munkavállalói előtt, tehát Románia és Bulgária uniós állampolgárai előtt is, és felhívom a Bizottságot, hogy ne engedje meg az ezekre a munkavállalókra érvényes jelenlegi intézkedések szükségtelen meghosszabbítását. Egy ilyen lépés véleményem szerint nem állna összhangban az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés szellemiségével és céljaival, sem a jogilag kötelező érvényű Alapjogi Chartával, amelynek 45. cikke egyértelműen kimondja, hogy minden uniós állampolgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.

Elena Băsescu (PPE) . – (RO) Őszintén remélem, hogy a román és bolgár munkavállalókat az európai munkaerőpiactól távol tartó korlátozásokat 2011 után már nem tartják érvényben.

Azt gondolom, nem lenne szabad megengednünk, hogy politikai okokból visszaéljenek a gazdaságilag és szociális szempontból teljesen indokolatlan félelmekkel, és hogy erre hivatkozva korlátozzák a munkavállalók szabad mozgását.

Az új tagállamokból érkező migráns munkavállalók lendületet adtak az EU gazdasági növekedésének, ugyanakkor korlátozott hatást gyakoroltak a liberalizált piacok béreire és munkanélküliségére. Továbbá a válság a fogadó országok munkavállalóinál erősebben érintette a mobilis munkavállalókat, mert elsőként őket építették le.

Végezetül, a franciaországi roma problémáról szóló viták fényében szükségesnek érzem, hogy elemzés készüljön az új tagállamokból érkező migráns munkavállalók integrációjának szintjéről. Nyomon kell követni ezeknek a munkavállalóknak a helyi jogszabályokhoz való alkalmazkodását a liberalizált munkaerőpiacokon.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D) . – (RO) Feltétlenül szükséges, hogy az Európai Unió munkavállalók szabad mozgásával kapcsolatos szakpolitikai figyelembe vegyék az európai polgárok és az EU-hoz nemrég csatlakozók alapvető szociális jogait mind a származási országokban, mind a fogadó országokban.

Az Európai Uniónak haladéktalanul közös normakeretet kell elfogadnia az új tagállamokból érkező munkavállalók munkaerőpiacra bocsátásának szabályozására.

Amíg a szociálpolitika semmiféle garanciát nem kínál e téren, sok állampolgár és munkavállaló EU-szerte nehezen tudja elfogadni a munkavállalók szabad európai mozgását elősegítő jogalkotási javaslatokat.

A Bizottságnak egységesen, mind a régi, mind az új tagállamokban érvényt kell szereznie az európai uniós állampolgárságból fakadó jogoknak és kötelezettségeknek. Ezzel a román és bolgár munkavállalók mozgásszabadságára utalok.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) . – (PT) A román és bolgár állampolgárok Franciaországban nemrég végrehajtott tömeges kitoloncolása is mutatja, milyen súlyos következményekkel járnak az új tagállamok állampolgárait az Európai Unióban sújtó ideiglenes korlátozások. Eltekintve a roma, vagyis cigány állampolgárokat elfogadhatatlan módon sújtó, állami szintű, súlyos rasszizmustól és idegengyűlölettől, Franciaország és más EU-tagállamok kormánya a munkanélküliséget és szegénységet teremtő neoliberális politika kudarcát igyekszik elrejtetni ezekkel az intézkedésekkel.

Az itt a lényeg, hogy meggyőződjünk arról, hogy vajon az Európai Bizottság, a Tanács és a nemzeti kormányok készen állnak-e arra, hogy olyan szakpolitikára összpontosítsanak, amely a jogokkal és társadalmi előrehaladással járó munkahelyek számát növeli, amely minden európai állampolgár jólétét biztosíthatja, és amely véget vethet a hátrányos megkülönböztetésnek. Ezzel a kihívással állunk szemben, biztos úr.

Seán Kelly (PPE) . – Elnök úr! Ez egy érdekes téma. A szabad mozgás elvben minden európai alapvető joga. Uniószerre sok munkavállaló élt ezzel a szabadságjoggal, és sok ország látta ennek hasznát.

Saját hazámban, a kelta tigrisnek nevezett évek során óriási előnyöket hozott számunkra az elsősorban a keleti országokból érkező munkaerő beáramlása. Nagy volt a hozzájárulásuk, az ő segítségükkel kapott erőre a kelta tigris; a kelta tigris azonban már halott, és Írországot negatív országnak tekintik. Sokan mennek el az országból, és különösen sok fiatal nem talál munkát.

Hosszú távon nézve csak azzal lehet valóban garantálni a munkavállalók szabad mozgását, hogy az Európai Unió szintjén egységes béreket és szociális ellátásokat vezetünk be. Ez még messze van, és különösen recesszió idején szinte bolondság is szóba hozni. Végző fokon azonban csak így garantálható az elérni kívánt helyzet és szabadság.

Peter Jahr (PPE) . – (DE) Elnök úr! Igaz, hogy a munkavállalók Európai Unión belüli szabad mozgása az EU belső fejlettségének fontos mutatója. Az is igaz, hogy a közeljövőben adótnak vehetjük majd a munkavállalók szabad mozgását.

Megfelelő átmeneti időszakot kell azonban biztosítanunk ott, ahol a tagállamok jövedelmi szintjei, és különösen a szabályozási rendszerei jelentősen eltérnek egymástól. A lényeg a bizalomépítés. Az átmeneti időszakok célja, hogy az emberek baráti körülmények között kerülhessenek közelebb egymáshoz. Az átmeneti időszakok azonban végesek. Mi

támogatjuk az átmeneti intézkedéseket, ám az időszakok meghosszabbításáról már tényekkel alátámasztott vitára van szükség.

John Dalli, *a Bizottság tagja*. – Elnök úr! Befejezésül elmondanám, hogy az átmeneti rendelkezések szerepe, hogy segítségükkel a tagállamok az új tagállamok csatlakozását követően elkerülhessék a munkaerő-piaci zavarokat; tehát nem az a szerepük, hogy ezen állampolgárok esetében egyszerűen csak kitolják a munkavállalók szabad mozgásának alkalmazását az átmeneti időszak végéig.

Ahogy Parvanova asszony mondta, számunkra a legnagyobb értéket polgáraink testesítik meg, és azért kell szorgalmaznunk a mozgásszabadságukat, hogy a munkaerőpiacot eredményesen működő belső piaccá tegyük.

A munkavállalók mozgásának példaként Kalfin úr az egészségügyi dolgozókat is említette. Ezen a ponton ki kell jelentenem: valójában azt tapasztaljuk, hogy az új tagállamok egészségügyi dolgozóit elorozzák a korlátozásokat fenntartó országok, és ezt néha az új tagállamok kárára teszik. Ennélfogva egyetértek Kalfin úrral, hogy fel kéne kérnünk a tagállamokat a korlátozások mielőbbi feloldására.

A Bizottság a továbbiakban egyrészt nyomon követi, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák az átmeneti rendelkezéseket, másrészt a tagállamokkal együttműködésben továbbra is elősegíti a be nem jelentett munka elleni küzdelmet szolgáló konkrét tevékenységeket.

Még fontosabb, hogy tovább ösztönzi majd a tagállamokat a bolgár és román munkavállalók munkaerőpiacra jutását korlátozó döntéseik felülvizsgálatára, a munkaerő-piaci helyzetük fényében.

Elnök. – A vitát lezárom.

Ioan Enciu (S&D), *írásban*. – (RO) A Bizottság 2008. novemberi jelentése azt jelzi, hogy a 2007-es EU-bővítés nyomán kialakult mobilitás összességében pozitív hatással járt. A belső munkaerő-piaci korlátozásokat jelenleg fenntartó tagállamoknak felül kellene vizsgálniuk az álláspontjukat. Bár a Bulgária és Románia által aláírt csatlakozási szerződésben foglalt átmeneti szabályok szerint a munkavállaláshoz való jog korlátozása nem minősül hátrányos megkülönböztetésnek, most, hogy oly sok idő telt el a csatlakozás óta, nem normális, nem erkölcsös, hogy ilyen korlátozásokat tartsunk fenn a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben. Ideje, hogy a Bizottság intézkedjen, és meggyőzze a korlátozásokat még fenntartó tagállamokat azok feloldásáról. Hogy magyarázzuk meg az EU román és bolgár állampolgárainak, hogy a tisztelt Házban mi, a választott képviselők egyfelől egyenlő munkajogokat nyújthatunk minden legális bevándorlónak, másfelől az ő érdekükben nem tehetünk semmit? A Bizottságnak és a tagállamoknak az EU szellemében kell eljárniuk, és a gyakorlatban is biztosítaniuk kell állampolgáraik szabad mozgását.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *írásban*. – (CS) A munkaerő szabad mozgása folyamatosan kényes kérdés az Európai Unióban. Miért kéne a Bizottságnak piacnyitási intézkedéseket fontolóra vennie konkrétan Bulgária és Románia esetében? A jelenlegi gazdasági válság közepette bizonyára sokkal jobb lenne a munkaerőpiac megnyitását „indokoló” ürügyeket találni.

Közismert tény, hogy az EU úgynevezett új tagállamait mind-mind másodrangú állampolgárok lakják. A következő kérdést kellene inkább a Bizottsághoz intézni: mit szándékoznak tenni ez ellen? Mellesleg az uniós intézmények működtetésének szakmai

oldalával foglalkozó személyzet felvétele során továbbra is követelmény, hogy jól beszéljenek két nyelvet az eredeti 15-ök 11 nyelve közül. Vagy mostanra megváltozott volna ez a szabály? Ha egy pillantást vetünk a parlamenti belépőinkre, hölgyeim és uraim, még most is – több, mint hat évvel azután, hogy az EU-bővítés keretében csatlakoztak a közép-európai országok – csak a „rég” 15-ök 11 nyelvét találjuk meg rajtuk. Ez nem az új tagállamok hátrányos megkülönböztetése? Vajon összhangban áll-e mindez a Lisszaboni Szerződéssel és az EU Alapjogi Chartájával?

16. Klónozott állatokból származó termékek az élelmiszerláncban (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Bizottságnak a „Klónozott állatokból származó termékek az élelmiszerláncban” című nyilatkozata.

John Dalli, a Bizottság tagja. – Elnök úr, tisztelt képviselők! Örülök, hogy lehetőséget kaptam arra, hogy felvázoljam, hol tart a Bizottság az állatklónozás élelmiszer-előállítását érintő igen kényes kérdésében.

Először is hangsúlyozni szeretném, hogy semmi sem támasztja alá a klónozott állatokból származó termékekkel kapcsolatos élelmiszer-biztonsági aggodalmakat. Ugyanakkor további megfontolást igényelnek bizonyos állatjóléti kérdések. Az ilyesféle aggályok azonban idővel várhatóan mérséklődnek a technológia fejlődésével és javulásával. Természetesen a kérdésnek van egy etikai vetülete is, amely – hozzá kell tennem – kívül áll az EU jogalkotási hatáskörén. Az e kérdéstről folytatott általános vita során egyéb szempontok is felmerültek, köztük a fogyasztóknak a termelési eljárásokról való tájékoztatáshoz való joga, illetve az e területen hozott intézkedések kereskedelemre gyakorolt várható hatásai.

A Bizottság számára a legfontosabb kérdést a klónozási technológiák, valamint a klónozott állatok és az azokból származó termékek alkalmazásának szabályozására irányuló lehetséges intézkedések szükségességének, megvalósíthatóságának és arányosságának értékelése jelenti. Persze jól tudom, hogy a Parlament milyen álláspontot képvisel a klónozási technológiák Európán belüli élelmiszer-ipari alkalmazását illetően. Tisztelt képviselők, önök azt szeretnék, ha a tilalmat kiterjesztenék a klónozott állatok utódaira is.

A Bizottság azon az állásponton van, hogy a klónozott állatokból származó élelmiszereket nem lehet előzetes engedélyezés nélkül forgalomba hozni, lévén azok új élelmiszereknek minősülnek és jelenleg az új élelmiszerekről szóló rendelet hatálya alá tartoznak. Érdemes megjegyezni, hogy a klónozott állatok értékét tekintve igen valószínűtlen, hogy azokat közvetlenül élelmiszer-ipari célokra használnák.

A klónozott állatok utódai tekintetében azonban már más a helyzet. Ezeket az állatokat nem lehet megkülönböztetni a hagyományos vérvonalból származó állatoktól. Ezt a szempontot szintén figyelembe kell venni a Bizottság által bármilyen irányban esetlegesen javasolt intézkedések esetében.

Ami a jelenlegi helyzetet illeti, a Bizottság elismeri, hogy az új élelmiszerekről szóló rendelet nem kínál megfelelő jogi keretet a klónozás valamennyi vetületének kezelésére. A nem élelmiszerek minősülő termékek – mint a petesejt, az ondósejt vagy az embrió – előállítása és forgalmazása különösen nem tartozhat az új élelmiszerekről szóló rendelet hatálya alá, mivel az kizárólag az élelmiszertermékek forgalomba hozatal előtti engedélyezésével foglalkozik.

Mint a tisztelt képviselők is bizonyára tudják, jelenleg egy olyan jelentés összeállításán dolgozunk, amely ki fog terjedni a klónozás élelmiszer-ipari alkalmazásának valamennyi vetületére. Ez a jelentés novemberre készül el és hasznos alapként fog szolgálni a jövőbeni intézményközi párbeszédnek.

Örömmel várom a vita a Parlamenttel és a Tanáccsal történő folytatását annak érdekében, hogy sikeres megállapodásra jussunk.

Pilar Ayuso, a PPE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani a biztos úrnak, hogy tájékoztatott minket a klónozott állatok élelmiszer-ipari alkalmazásával kapcsolatos kérdésről.

A Parlament és a Bizottság egyaránt egyetért abban, hogy az új élelmiszerekről szóló rendelet valóban nem a megfelelő keret e kérdés szabályozására. Ebben mindannyian egyetértünk, ami megmagyarázza, hogy e kérdést miért vontuk ki a rendelet alkalmazási köréből.

Azzal is mindannyian tisztában vagyunk, legalábbis az összes tudományos bizottság azon a véleményen van, hogy a klónozott állatokból származó hús és ezen állatok utódai minden élelmiszer-biztonsági követelménynek megfelelnek. Ezen a téren azonban van egy probléma, mégpedig az, hogy lehetetlen megállapítani, hogy a hús klónozott állatból, klónozott állat utódából vagy nem klónozott állatból származik. Ezért a fogyasztók tájékoztatása érdekében szükség van – alapvetően szükség van – a címkézésre és a nyomon követhetőségre.

A fogyasztók nem csak tudni akarják, de joguk is van tudni, hogy az állatuk fogyasztott hús klónozott állatból származik-e vagy sem, függetlenül attól, hogy egészséges vagy sem, mivel előfordulhat, hogy éppen az ön által említett okokból – például állatjóléti vagy etikai okokból – ellenzik az ilyen hús fogyasztását.

Ebből kiindulva ezért úgy tűnik, hogy Európában valószínűleg be fogják tiltani a klónozott állatok előállítását és fogyasztását, de különösen az előállítását. Megtiltjuk tehát a termelőknek egy olyan új technológia alkalmazását, amely előnyös az állatok reprodukciója szempontjából, és ezen túlmenően még hasznot is hajt, hiszen nyilvánvaló, hogy az állatokat azért klónozzák, hogy nagyon egyedi tulajdonságokkal rendelkezzenek, mint például, amit Spanyolországban is csináltak a harci bikákkal, ahol – mint tudják – két harci bikát is klónoztak.

Ezt készülünk most betiltani! Valóban meg kívánjuk tagadni tőlük azt a lehetőséget, hogy alkalmazzák ezt a technológiát? Mert ha igen, akkor a mezőgazdasági termelőink és az állattenyésztőink el fogják veszíteni a versenyképességüket. Nagyszerű lenne, ha Európában be tudnánk tiltani a klónozott állatokból és azok utódaiból származó hús harmadik országokból való behozatalát. Csakhogy, még ha szándékunkban is állna betiltani, ezt nem tehetjük meg. A Kereskedelmi Világszervezet nem fogja elfogadni az általunk bevezetett tilalmat. Következésképpen egy olyan abszurd helyzetben fogjuk találni magunkat, ahol ugyan az állattenyésztőink nem alkalmazhatnak egy olyan új technológiát, amely javítaná a versenyképességüket, mégis – címkézés ide vagy oda – klónozott állatokból származó termékeket fogunk fogyasztani az Európai Unióban.

Ez az, ami nyugtalanít, és amire – úgy érzem – megoldást kell találnunk. Miért akarjuk ezt betiltani? Miért akarjuk megakadályozni állattenyésztőinknek e technológia alkalmazását, és inkább külföldről hozni be az ilyen élelmiszereket, hiszen a behozatalt úgysem tudjuk betiltani?

Luis Manuel Capoulas Santos , az S&D képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Én úgyszintén meg szeretném köszönni a számunkra nyújtott tájékoztatást. Hölgyeim és uraim! A biotechnológia minden formája félelmet kelt a lakosság körében, amely rendkívül érzékenyen reagál ezekre a kérdésekre. Az állatklónozás sem jelent kivételt ez alól. Nekünk, politikai döntéshozóknak a kötelessége előmozdítani a vitát, ahol elegendő információ áll a rendelkezésünkre ahhoz, hogy elfogulatlanul elemezhessük ezt a kérdést. Fontos megjegyezni, hogy most az élelmiszer-előállítási célú állatklónozásról beszélünk. A kérdést élelmiszer-biztonsági szempontból a meglévő jogszabályok szabályozzák, az új élelmiszerek felülvizsgálatáról pedig a Parlamentben széles körű vitát folytattunk.

Az Egyesült Királyságban az idén nyáron bekövetkezett legutóbbi események a lakosság figyelmének középpontjába állították ezt a kérdést, és rávilágítottak, hogy nyilvánvaló ellentmondás húzódik az európai jogszabályok és azok nemzeti szintű alkalmazása között. Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság által készített tudományos jelentések arra engednek következtetni, hogy csak a szarvasmarhák és a sertések esetében olyan klónozással kapcsolatos kórtani ismeretek állnak rendelkezésre, amelyek állatjóléti kérdéseket vetnek fel. Ezeket az Európai Etikai Csoport elég súlyosnak tekintette ahhoz, hogy az élelmiszer-előállítási célú állatklónozást indokolatlannak tartsa.

Ugyanezek a tudományos jelentések az élelmiszer-biztonság tekintetében arra a következtetésre jutottak, hogy nem volt kimutatható különbség az egészséges klónozott állatokból és azok utódaiból származó tehéntej, marha- és disznóhús, illetve a hagyományosan tenyésztett állatokból származó ugyanilyen termékek között. Ezek a jelentések ugyanakkor arra is rámutatnak, hogy adatok csak korlátozottan állnak rendelkezésre, és nem volt lehetséges átfogó tanulmányokat készíteni a klónozott állatok és azok utócai életének teljes hossza alatt. Ez némi bizonytalanságra ad okot a már levont következtetések és az eszközök tekintetében, amelyekről további tudományos vitát kell folytatnunk annak érdekében, hogy a tudomány által kínált lehetőségek meggondolatlan megvétel nélkül válaszoljunk meg a lakosság kérdéseit.

Ezért nagyon örülök, hogy a biztos úr részt vesz ezen a vitán, és nagy várakozással tekintünk a klónozási technológia és a már előállított termékek tekintetében szükséges szabályozással kapcsolatban a Parlamenthez benyújtandó jelentése elé.

George Lyon , az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Fontosnak tartom – ahogy azt már mások is említették, sőt a biztos úr is elmondta a felszólalásában –, hogy az emberi egészségre nézve semmilyen kockázatot nem jelentenek a klónozott állatok utódaiból származó termékek. Hangsúlyoznám, hogy itt inkább a klónozott állatok „utódairól” van szó, mint maguknak a klónozott állatoknak a sajátos kérdéséről, mivel ez két különböző dolog.

Ma arról helyzetről kívánok beszélni – amiről a tegnapi informális találkozónkon is beszéltem önnel, biztos úr –, amelyben a skóciai Innes család találta magát a nyár elején. Ez egy nagy múltra visszatekintő, nagyon dinamikusan fejlődő és vállalkozó szellemű gazdálkodó család Skóciában, amely mindig arra törekedett, hogy a világon meglévő legjobb genetikai tulajdonságokkal rendelkező állatokkal dolgozzon. Vásároltak egy, az Egyesült Államokban tenyésztett bikát, amelyről kiderült, hogy az elődei között volt egy klónozott állat is. Akkor mindennek gondosan utánakérdeztek az állat alkalmazásával kapcsolatban, és annak is, hogy az állatot alkalmazhatják-e a gazdaságban. Nem kaptak olyan tájékoztatást, hogy ez bármilyen problémát jelentene, hiszen az állat maga nem volt

klónozott állat, hanem annak egy utóda volt. A családi gazdaság jelenleg 90 nőstény szaporulattal rendelkezik az említett bikától, és ezek értéke a régióban 200 000 £ körül van.

A probléma akkor kezdődött, amikor az állatok elérték a tejelő kort, és felvetődött annak a gondolata, hogy eladják az említett állatok által adott tejet. Az Egyesült Királyság úgy értelmezi a jelenlegi jogszabályokat, hogy nemcsak a klónozott állatokból, hanem azok utódaiból származó termékeket sem engedik be a brit élelmiszerláncba. Ezt az értelmezést az Élelmiszer-szabványügyi Hivatal (FSA) fogadta el. Ez viszont azt jelentette, hogy ezek az állatok értéktelenné váltak, kivéve természetesen akkor, ha azokat olyan tagállamba viszik, ahol ezen állatok tekintetében másképp értelmezik a jogszabályokat, és ahol az ezen állatoktól származó tej beléphet az élelmiszerláncba, vagy – másik megoldásként – ha az állatokat visszaviszik az USA piacára és ott értékesítik.

Az a gond, hogy ebben a tekintetben nincs összhang a tagállamok között. Úgy gondolom, hogy mind a fogyasztók, mind a mezőgazdasági termelők érdeke azt kívánja meg, hogy bizonyos fokú jogbiztonságot teremtsünk ezen a téren. Ami a Parlament álláspontját illeti, úgy vélem, hogy túlzás volt azt mondanunk, hogy a rendszerből ki kellene tiltani a klónozott állatokból származó húst, tejet és egyéb termékeket. Véleményem szerint ez rossz megközelítés, ahonnan el kell mozdulnunk. Szerintem el kell fogadnunk azt – amire minden tudományos bizonyíték is utal –, hogy nincs különbség a klónozott állatok utódai és a többi állat között, és engedélyezni kell azok belépését az élelmiszerláncba.

Remélem, hogy a következő hónapok során néhány lépéssel előrébb jutva sikerül valamilyen kompromisszumot találnunk és jogbiztonságot teremtenünk, amely mind a fogyasztókat, mind a mezőgazdasági termelőket megnyugtatja ebben a rendkívül kényes és mély érzelmet megmozgató kérdésben.

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Az ön által nyújtott tájékoztatás igazán kimerítő és érdekes volt, azonban meglep, hogy valójában semmit sem szólt a nyári eseményekről, holott bizonyos mértékig éppen ezek hívták életre ezt a vitát. A skóciai eseményekről beszélek: az Egyesült Államokból számos bika- és tehénembriót importáltak, és bejelentés érkezett arról, hogy legalább az egyik bikából származó hús bizonyosan bekerült az élelmiszerláncba, és ebből néhány hústermék az én belgiumi választókerületemet is elérte. Erről semmilyen említést sem tett, és igazán szívesen hallanék öntől pár észrevételt ezzel kapcsolatban, hiszen elvégre ez egy fontos esemény volt. Ön saját maga is kijelentette, hogy a kérdés egyik része arra irányul, hogy a fogyasztóknak joguk van tudni, honnan származik az asztalukra kerülő élelmiszer. Nos, a választókerületemben némely lakos nem kapta meg ezt a tájékoztatást. Ezek az emberek olyan húst ettek, amely importált embrióból Skóciában született bikákból származik. Ezért szeretném meghallgatni, hogy mit tud elmondani ezzel kapcsolatban.

Mint ön is tudja, ez az egész vita szorosan összekapcsolódik az új élelmiszerekről szóló rendelettel kapcsolatban tegnapelőtt indult egyeztetési eljárással is, amelynek előadója Kartika Liotard. Ön is tudja, hogy erről a kérdésről homlokegyenest ellenkező nézeteket vallunk a Tanáccsal. Bátorkodom azt állítani, hogy ön is messzemenően tudatában van annak, hogy az egyeztetési eljárás során – amely várhatóan valamikor novemberben vagy talán december elején, de mindenképpen valamikor az évnek ebben a szakaszában fog lezárulni – a Bizottság álláspontja fogja meghatározni az ügy kimenetelét. Júliusban egy korábbi vita során ön bejelentette, hogy készíteni fog egy jelentést, és itt most szó szerint angolul idézném: „2010 novemberéig”. Ugyanakkor most azt mondta, hogy „valamikor

novemberben”, ami azt jelenti, hogy az egyeztetési eljárás legvégén. Csak remélni merem, biztos úr, hogy ön és a munkatársai kicsit felgyorsítják az ezzel kapcsolatos álláspontjuk kialakítását, hiszen nekünk, tárgyaló feleknek, szükségünk lesz az önök álláspontjára ahhoz, hogy megállapodásra jussunk a Tanáccsal.

Ezenfelül a Parlamentnek a moratóriumot szorgalmazó álláspontjáról sem mondott semmit, vagy legalábbis nem túl sokat. Miközben mi itt beszélgetünk, egyes biztosok, az ön munkatársai a mi munkatársainknál lobbiznak, hogy ne támogassuk a moratóriumot, mivel az óriási kereskedelmi háborúhoz fog vezetni, talán még a banánháborúnál is hatalmasabbhoz, amelyet más országokkal folytattunk a kereskedelem terén. Szólna pár szót erről?

Végezetül azoknak a képviselőtársaimnak, akik azt állítják, hogy ez egyáltalán nem jelent veszélyt a lakosság egészségére nézve, azt mondom, hogy „igen, szeretném azt hinni, hogy ez így van, de mégis inkább az EFSA ajánlásához tartanám magam, amely szerint, habár lehet, hogy nincs okunk kételkedni, az ezzel kapcsolatos tudományos bizonyítékok azonban még mindig igen gyenge alapokon nyugszanak. Elismerem, hogy ez az ajánlás 2008-as. Hamarosan új ajánlásokat kapunk, de jobban örülnék, ha még azelőtt láthatnám azokat, hogy elkötelezném magam egy határozott vélemény mellett.

Janusz Wojciechowski, az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr! A mai eszmecsere azt mutatja, hogy az állatklónozással kapcsolatos jogi szabályozásról folytatott vita nagyon nehéz lesz. Úgy vélem, hogy ezzel az új élelmiszer-ipari technológiával mondhatni anélkül ugrunk fejest a medencébe, hogy előbb ellenőrizzük, van-e benne víz. Ez a génmódosításokra, a géntechnológiával módosított növények termesztésére és a klónozásra vonatkozik. A tudomány még nem mondta ki a végső szót ebben a témában. A tudomány óriási lehetőségeket tár fel, de mi még nem rendelkezünk a teljes képpel az új technológia alkalmazásának messzemenő hatásairól – hogy milyen hatást gyakorol majd a biológiai sokféleségre, a fajok közötti egyensúlyra, valamint az emberek és az állatok egészségére. Vannak arra utaló jelek, hogy a klónozás nem tesz jót az eljárásba bevont állatok egészségének, hogy ezek az állatok nem egészségesek, és hogy ez az eljárás szenvedést okoz nekik.

Éppen ezért igen körültekintően kell eljárunk ebben a kérdésben. Még mindig nem tudunk eleget ahhoz, hogy ekkora kockázatot vállaljunk. Következésképpen amellet foglalkozni állást, hogy továbbra is tiltsuk be az állatok élelmiszer-előállításra célú klónozását az Európai Unióban.

Kartika Tamara Liotard, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Egy nyilvános közleményben már májusban hangot adtam annak a félelemnek, hogy a klónozott állatokból származó hús az európai piacon köthet ki. A Bizottság akkor nem igazán vette komolyan ezt a kérdést. A Parlament – amelynek az a dolga, hogy az európai polgárokat képviselje – két és fél éven át, majd július 7-én ismét elsőprő többséggel támogatta a klónozott hús betiltására irányuló kérésemet. Így tehát szó sincs arról, amit a biztos úr sugalmaz, miszerint a polgárok könnyedén fel fogják ismerni a tányérjukra kerülő klónozott húst. Mindazonáltal továbbra is tény, hogy klónozott hús került az élelmiszerláncba. Nem hallottam semmit a biztos úrtól arra vonatkozóan, hogy miként szándékozik megakadályozni, hogy a jövőben ez ismét bekövetkezzen. Az egyetlen dolog, ami elhangzott a részéről, hogy ismét várunk kell, ezúttal valamikor novemberig. Most már elegendem van ebből a várakozásból.

Van egy kérdésem is önhöz, Dalli biztos úr: bizonyára ön nem fogja szó nélkül eltérni De Gucht biztos úrnak, hogy azt híresztelje a kulisszák mögött, hogy a klónozott állatok élelmiszerláncban való engedélyezésének Parlament által kért betiltása kereskedelmi háborúhoz vezet majd az Egyesült Államokkal, Brazíliával és Argentínával. Én inkább a kereskedelmi háborút választom, mint egy olyan háborút, amely szükségtelen vérontással jár. A klónozás nem etikus és rendkívül kegyetlen az állatokkal szemben. A klónozás nagymértékben okoz halvaszületést, illetve a fejlődési rendellenességgel született állatok leöléséhez vezet. Míg a Bizottság vár, a jogszabályok kettős értelmezése azt fogja eredményezni, hogy ez a gyakorlat az Európai Unióba is be fog törni. A Bizottságnak haladéktalanul elő kell rukkolnia egy jogszabállyal és még a mai napon moratóriumot kell bevezetnie a klónozott állatokból és azok utódaiból származó termékekre vonatkozóan, ahogy azt a Parlament kérte.

Végezetül pedig felkérném De Gucht biztos urat, hogy hagyjon fel azzal, hogy az Egyesült Államok és annak biotechnológiai iparágának ölebeként viselkedik. Az isten szerelmére, biztos úr, önt azért nevezték ki, hogy az Európai Unió és az uniós polgárok általános érdekeit képviselje, és mint biztosnak, nem kötelessége semmilyen kormány, intézmény, szerv vagy hatóság utasításait követni, és itt most csak az Európai Unióról szóló szerződést idézem. A dolgok tényleg odáig fajultak, hogy Európa a Kereskedelmi Világszervezet visszhangjától való félelemtől vezérelve megengedi, hogy a polgáraink kárára befolyásolják a politikánkat? Ha igen, akkor ebben a pillanatban szégyenkezem az Európai Unió helyzete miatt.

John Stuart Agnew , az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Örömmel fogja hallani, hogy csak egy percig kívánok beszélni. Egy nagyon hasonló helyzettel nézünk szembe, mint a géntechnológiával módosított növények esetében. Mindkét esetben sikeresen lezajlottak az objektív, tudományos biztonsági vizsgálatok, azonban mindkét esetben volt egy szubjektív, érzelmi töltetű ellenreakció, amelyet semmilyen minőségi vizsgálat nem képes szabályozni.

A géntechnológiával módosított növények esetében a Bizottság épp most engedélyezte, hogy a tagállamok választott kormányai hozzák meg a döntéseket; természetesen ez az a szint, ahol az összes döntést meg kellene hozni. Ez a fejlemény csupán a különböző uniós intézmények közötti patthelyzetek és felelősségáthárítás hosszú éveit követően következett be. Nem meglepő, hogy a hatályos uniós jog zavaros a klónozott állatok utódainak kereskedelmi felhasználását illetően, és a tisztelt Háznak minden bizonnyal nem az a feladata, hogy még több uniós rendelettel fokozza a zűrzavart.

E tekintetben az a megfelelő eljárás, hogy megengedjük az igen különböző kultúrával rendelkező tagállamoknak, hogy maguk döntsenek arról, hogy engedélyezik-e vagy sem az ilyen termékek kereskedelmi célú előállítását. Azoknak az országoknak, amelyek azt választják, hogy nem engedélyezik, teljesen szabadon, az EU beavatkozása nélkül kell tudniuk dönteni a behozott termékekre vonatkozó címkézési eljárásról. Ezekben az országokban a biztosítási rendszerek alkalmazása lehetőségeket fog teremteni a nemzeti mezőgazdasági termelők számára.

Diane Dodds (NI) . – Elnök úr! Üdvözlöm a biztos úr e témában tett ma esti nyilatkozatát. Miként arra George Lyon is rámutatott, az elmúlt időben számos, a klónozott állatok utódainak forgalomba hozatalát övező kérdés merült fel az Egyesült Királyságban. A Bizottság és a brit Élelmiszer-szabványügyi Hatóság iránymutatása által közvetített üzenetek közötti összhang hiánya nagy zűrzavart okozott. Az igazat megvallva, ez nem a Bizottság

hibája volt, mégis nehézséget okozott a termelőknek és nyilvánvalóan hatással volt az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos bizalomra.

Tarthatatlan és ésszerűtlen, hogy a brit Élelmiszer-szabványügyi Hatóság az Egyesült Királyságban új élelmiszernek tekinti a klónozott állatok utódaiból származó termékeket, miközben Európa más országaiban ez nem így van. Örömmel tapasztaltam, hogy a Bizottság és az Élelmiszer-szabványügyi Hatóság között viták folytak az ügyben azzal a céllal, hogy a termelők és a fogyasztók felé egyaránt megpróbálják tisztázni a helyzetet.

A klónozott állatokkal és azok utódaival összefüggésben világosan meg kell határozni, hogy mi minősül új élelmiszernek. Európa-szerte egységes megközelítést kell kialakítani a témában – mi több a harmadik országokból származó behozatal tekintetében is –, ily módon pedig fel kell számolni az Egyesült Királyságban ez idáig alkalmazott ellentmondó értelmezést. Mint mindannyian jól tudjuk, alapvető fontosságú az élelmiszerforrásba és az élelmiszer-biztonságba vetett bizalom. Örömmel látom, hogy a Bizottság igyekszik megőrizni az élelmiszer-biztonság terén eddig elért bizalmat.

Horst Schnellhardt (PPE) . – (DE) Elnök úr, biztos úr! Az ön által beterjesztett, új élelmiszerekről szóló rendeletről a nyári szünet előtt folytatott vita során úgy határoztunk, hogy a klónozott hús kérdésével nem e rendelet keretében fogunk foglalkozni, hanem felkérjük a Bizottságot, hogy fogadjon el egy másik rendeletet. Ezért örömmre szolgál, hogy a biztos úr a mai napon javaslatot tesz e rendelet irányára vonatkozóan. Úgy vélem, hogy a mai vita e rendelet alapjául szolgálhat, amelyet a Bizottság várhatóan novemberben fog a Parlament elé terjeszteni. Ezért nagyon fontos, hogy ma megvitadjuk ezt a témát.

Hiszen mindannyian tudjuk, hogy az idő sürget, ahogy ez már számos alkalommal elhangzott a mai nap során. Az Egyesült Államokban például legalább 150 klónozott szarvasmarhát tartanak tenyésztési célból. A nyári szünetben tanúi lehettünk az Egyesült Királyságban bekövetkezett eseményeknek. Azonban nem bizonyított egyértelműen, hogy ez csak egy szünetben szárnyra kapott városi legenda vagy valóban van valóságtartalma. Mindazonáltal mindenkit emlékeztetni szeretnék arra, hogy miért is szorgalmaztuk ezt a külön rendeletet.

Először is azt mondtuk, hogy nem egészen egyértelmű, hogy a klónozott hús valóban teljesen ártalmatlan-e. Ezt az is alátámasztja, hogy eddig csupán a különböző anyagok, azaz a nem klónozott állatokból és a klónozott állatokból származó hús összehasonlítására került sor. Következésképpen egyelőre nem rendelkezünk valódi bizonyítékokkal, ahogy arra az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) is rámutatott. További vizsgálatokat kell végeznünk és meg kell várnunk az eredményeket.

Ugyanakkor – szintén említettük már – a kérdésnek van egy másik vetülete is, mégpedig az etika és az állatjólét. Helytelen azt állítanunk, hogy nem rendelkezünk jogokkal e téren. A Lisszaboni Szerződés kiterjed az állatjóléti kérdésekre, és igenis hivatkozhatunk a Szerződésre a jogszabályok megsértése esetén, illetve ha az állatok állandó veszélynek vannak kitéve. Természetesen tisztáznunk kell a helyzetet és megfelelő bizonyítékokat kell szereznünk, ha mégis a tilalom mellett érvelünk. Ezt szükségszerűnek tartom.

Csak menjenek be egyszer egy élelmiszerboltba, és nézzék meg, hogy hogyan van felcímkézve a marhahús! Nem fogják tudni bizonyítani, hogy a címkén lévő állítások igazak-e. Tehát azt is ráírhatják akár, hogy a hús klónozott. Rendelkezünk egy állatokra vonatkozó nyilvántartással, amely lehetővé teszi, hogy címkézés nélkül is nyomon kövessük az állat származását. Mindent részletesen nyomon lehet követni egészen az állatok elődeiig.

Kész eszközökkel rendelkezünk tehát annak bizonyítására, hogy a hús klónozott állatból vagy nem klónozott állatból származik-e. Ahogy a közmondás tartja, egy ember eltűnhet, de egy állat nem, mert minden rá vonatkozó információt feljegyzünk.

Megvannak tehát az eszközeink, és használnunk kell azokat, ha úgy döntünk, hogy engedélyezzük a klónozott hús forgalomba hozatalát. Bizonyítani lehet, hogy az adott hús klónozott-e vagy sem, de tökéletes nyomon követhetőségre és szigorú címkézésre van szükség a fogyasztók érdekében. Azonban ne feledkezzünk meg az állatjólét kérdéséről sem. Ezt igenis nagyon-nagyon fontosnak tartjuk.

Linda McAvan (S&D) . – Elnök úr! Arra lennék kíváncsi, hogy Dalli biztos úr fel tudná-e pontosan vázolni, mit szándékozik elénk terjeszteni novemberben. Egy jelentésről beszél, de itt most egy valódi joghézagról értesültünk, ahol a mezőgazdasági termelők lehetetlen helyzetbe kerültek azért, mert nem világos, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok mit is jelentenek. Itt többre van szükségünk, mint egy vita és egy jelentés novemberben. Még ha a Bizottság új javaslatokkal is fog előállni, 18 hónapig is eltarthat, mire új jogszabály születik.

Addig is, amíg új jogszabály születik és újra tisztázzuk a helyzetet, nyomatékosan javasolnám, hogy vezessünk be moratóriumot a klónozott állatokból származó élelmiszerekre. Megismételném Schnellhardt úr imént elhangzott szavait a biztos úr kijelentésével kapcsolatban, miszerint jogszabályban nem áll módunkban etikai kérdésekkel foglalkozni. Ez nem így van. A Lisszaboni Szerződés egyik rendelkezése is kimondja, hogy minden uniós szakpolitikának figyelembe kell vennie az állatjóléti szempontokat. Szeretném tudni, hogy a biztos úr olvasta-e az Európai Etikai Csoport jelentését. Azon képviselőtársaim részére, akik nem tudják, miről van szó, ezt a csoportot Barroso elnök úr hozta létre az uniós szakpolitikák etikai vetületeinek kivizsgálására. A jelentés világosan kimondja, hogy jelentős aggályok merültek fel az állatok szenvedése terén a klónozással és az élelmiszer-előállításal összefüggésben. A jelentés szerint a klónozott állatok és azok utódai tekintetében további tanulmányokra van szükség az állatjólét távlati kérdéseiről.

A másik aggodalomra okot adó dolog, amit biztos úr nem említett, a biológiai sokféleség kérdése. A jelentés szerint, ha az egy állományba tartozó összes állat ugyanabból a klónozott családból származik, ez óriási problémát jelenthet a keresztezés és az élelmiszerlánc fokozott sebezhetősége szempontjából. A jelentés arra a problémára is rámutat, hogy a klónozott hús a húsfogyasztás növekedéséhez vezet, ami komoly környezeti következményekkel jár. Az etikai bizottság – a Bizottság saját etikai bizottsága – arra a következtetésre jutott, hogy további nyilvános vitára van szükségünk, mielőtt a klónozott állatokból származó élelmiszereket a piacra engednénk.

Biztos úr, szükségünk van erre a vitára. Kérjük, álljon meg egy pillanatra, ne hozzuk a mezőgazdasági termelőket ilyen lehetetlen helyzetbe és tegyük egyértelművé a jogszabályokat. Nem tudunk két vagy három évet várni erre. Önnek gyorsan kell cselekednie; most moratóriumra van szükség, majd megfelelő vitát kell folytatni egy megfelelő jogszabályról.

Martin Häusling (Verts/ALE) . – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Nagyon elcsodálkoztam a szavain, biztos úr. Úgy tett, mintha semmi sem történt volna. A Parlament júliusban igen egyértelmű álláspontra helyezkedett és moratórium bevezetésére szólította fel önt. Eddig azonban semmi nem történt. Kértük egy jogszabálytervezet kidolgozását is, de ezen a téren sem történt semmi. A májusban általam felvetett kérdés, amely arra irányult, hogy hány klónozott állat és azoknak hány utóda került forgalomba, világosan rámutatott

arra, hogy ön teljes tudatlanságban él. Válaszában azt mondta, hogy erről nincs tudomásunk, erről nem tudunk semmit sem mondani és egyáltalán még csak elképzelésünk sincs erről. Ön tehát nem tud arról, hogy mi történik, most mégis úgy tesz, mintha még lenne időnk arra várni, hogy novemberre elkészüljön a jelentésével. Ez nem elég. Mi cselekvésre szólítottuk fel, eddig azonban semmi nem történt.

Az sem helytálló, amit Leinen úr mondott. A Parlament igen egyértelműen a második generációra vonatkozó moratórium mellett szólalt fel. Ezt most nem lehet csak úgy egyszerűen letagadni. Nagyon világosan ki kell jelentenünk, hogy ez is egy probléma, hiszen valamennyi tanulmányból az derül ki, hogy ezt a technológiát egyszerűen még nem vizsgálták meg eléggé. Nincs folyamatban semmilyen hosszú távú vizsgálat. Az eddigi történések fényében az is nyilvánvalóvá vált, hogy súlyosan megsértették az állatjóléti jogszabályokat – köztük az Európai Unió is –, amikor állatokat klónoztak. Az a tény, hogy az állatoknak csak a 15%-a éli túl és életképes, az EU állatjóléti irányelvének egyértelmű megsértését jelenti. Az EU-ban az elővigyázatosság elve uralkodik, amelyet komolyan kell vennünk. Mindaddig, amíg egészségügyi kockázatok állnak fenn és a technológia nem elég fejlett, nem kísérletezhetünk vele.

A lakosság egyértelműen elutasítja az élelmiszer-előállítás célú klónozást. Sem a fogyasztók, sem a mezőgazdasági termelők nem a klónozott hústra várnak. Éppen ellenkezőleg, a közvélemény igen kritikusan szemléli ezt az egészet, mi pedig nem kockáztathatjuk ezt a kritikus fogyasztói szemléletet. A lakosság sokkal többet vár tőlünk, mégpedig azt, hogy nagyon körültekintően foglalkozunk ezzel a témával, és ne csupán azt mondjuk, hogy ez egy új, innovatív technológia, amelyet most azonnal használni fogunk. Nem, nagyon kritikusan kell megközelítenünk az új technológiákat. Gyanítom, hogy a Bizottság nem szándékozik így tenni. Csakúgy, mint más területeken is, a Bizottság rendíthetetlenül hisz a haladásban. Azonban fel kell tennünk egy kérdést: A megfelelő irányba haladunk? A fogyasztók és a mezőgazdasági termelők érdekében cselekszünk? Attól tartok, hogy nem. Ezért először is komolyan mérlegelnie kell a moratórium bevezetését, és be kell nyújtania egy jogszabálytervezetet, mert ez az, amire várunk. A skóciai események arra is rávilágítottak, hogy a Bizottság mennyire kevésbé cselekvőképes, és mily keveset fog tenni valójában az ilyen esetekben. Semmilyen intézkedés nem történt.

Visszatérve a kereskedelmi kérdésekre: az Európai Unióban egyértelműen elleneztük a hormonok alkalmazását. Akkor is kitartottunk az álláspontunk mellett, és ugyanígy ki tudunk tartani más kérdésekben is. Ezzel nem vállalunk olyan kockázatot, hogy kereskedelmi korlátozások elfogadására kényszerülnénk.

Jaroslav Paška (EFD) . – (SK) Az Európai Parlament egyszer már, 2008 szeptemberében megvitatta az állatklónozás kérdését az élelmiszerforrások biztosítása tekintetében. Megszavaztunk egy állásfoglalást, amelyben a képviselőtársaim teljes tilalmat követeltek az élelmiszer-előállítás célú állatklónozás tekintetében az Európai Unióban, valamint a klónozott állatok és a klónozott állatokból származó termékek behozatala tekintetében is.

Az elfogadott állásfoglalás számos európai szakértő aggályain alapult, különösen, ami a klónozott állatok élelmiszer-ipari felhasználásához kapcsolódó egészségügyi kockázatokat illeti. A klónozás súlyos problémákat vet fel, kiváltképpen a klónozott állatok nagymértékben leromlott egészségi állapota és korai elhalálása tekintetében.

Az Állat-egészségügyi Világszervezet tudományos és műszaki megállapításai szerint csupán a klónozott embriók 6%-ából fejlődik ki egészséges és sokáig életképes állat. Ennek főként

az az oka, hogy a klónozott állat az eredeti állat genetikai korával születik. Következésképpen, ha az eredeti állat egy hétéves tehén, a klón egy olyan borjú lesz, amelynek génjei már a születésekor hétévesek. A klónozás károsítja továbbá az egyedek génállományát is, miáltal a klón hajlamosabb lesz a betegségekre és fogékonyabb a parazitákra.

A klónozás azonban nemcsak az állatok egészségével és megfelelő életkörülményeivel kapcsolatban vet fel problémákat, hanem természetesen a fogyasztóknak az ilyen forrásból származó élelmiszerekbe vetett bizalma terén is. Habár az amerikai Élelmiszer-biztonsági és Gyógyszerészeti Hivatal (FDA) állítása szerint a klónozott állatokból – sertés, juh, szarvasmarha – és azok utódaiból származó hús- és tejtermékek ugyanolyan megbízhatóak, mint a hagyományosan tenyésztett állatokból származó termékek, nem tartom bölcs dolognak, biztos úr – már csak kereskedelmi megfontolásokból sem –, hogy megnyissuk a kapukat az ilyen termékek előtt, és az európai fogyasztókat indokolatlanul kitegyük annak a kockázatnak, amelyet a klónozott állatokból és azok utódaiból származó termékek élelmiszerláncba való belépése rejt magában.

Andreas Mölzer (NI) . – (DE) Elnök úr! A mai napon vitathatatlanul beigazolódottnak kell tekinteni, hogy a klónozott állatokból származó hús forgalomba hozatala fokozott kockázatokat rejt az emberi egészségre nézve, különösen mivel a klónozott állatok és azok utódai sokféle betegsége hajlamosabbak. Ezért a klónozott állatokból származó termékekre vonatkozó jelenlegi tilalmat ki kell terjeszteni azok utódaira is. Erre akár etikai indokokat vagy állatjóléti érveket is felsorakoztathatunk.

Ettől függetlenül mindenféleképpen haladéktalanul biztosítani kell, hogy a fogyasztóknak teljes körű tájékoztatást nyújtsunk az általuk megvásárolt hús eredetéről. A fogyasztóknak biztosítani kell annak lehetőségét, hogy úgy is dönthessenek, hogy nem veszik meg az ilyen termékeket. Mindenekelőtt biztosítanunk kell, hogy az emberekre ne sózzanak rá ilyen termékeket.

Miként arról nemrégiben értesültünk, az Egyesült Királyságban klónozott állatok utódaiból származó termékek kerültek az élelmiszerláncba. Lehetséges azonban, hogy nem az Egyesült Királyság az egyetlen, ahol ez előfordult. Sajnos azt kell feltételeznünk, hogy az európai országok polgárai klónozott húst fogyasztanak anélkül, hogy tudnának róla. Ez elfogadhatatlan!

Renate Sommer (PPE) . – (DE) Elnök úr, biztos úr! Nagymértékben támogatom a zöld géntechnológiát, a klónozással azonban már más a helyzet. A két dolgot össze sem lehet hasonlítani. A klónozás állatkínzás, miként azt már számos képviselőtársam is elmondta. Már a nyári szünet előtt folytatott vita során is kifejtettem, hogy valójában csak a klónozott állatok egy kis hányada életképes. Az eljárást az elején túlélő állatok közül sokan igen korán és szörnyű kínok között pusztulnak el. Szervi és végtagfejlődési rendellenességekkel küzdenek. Gyenge az immunrendszerük és betegsége hajlamosak. Mindez fájdalomhoz, szenvedéshez és gyötrelmes halálhoz vezet. Vállalni tudjuk ezért a felelősséget? Ha elkötelezzük magunkat az állatjólét mellett, valóban támogatni kívánunk egy ilyen technológiát? Bizonyára nem. Éppen ezért határoztunk úgy júliusban, hogy nem akarunk sem klónozott húst, sem klónozott állatoktól származó termékeket. Ez elég közvetlen megközelítés.

Ugyan tudjuk, hogy a klónozott állatokból és azok utódaiból származó termékek valószínűleg nem károsak az emberi egészségre – személy szerint úgy gondolom, hogy azok emberi fogyasztásra alkalmasak –, azonban igazából nincs hiány a hagyományosan

tenyésztett állatokból származó húsból. De akkor miért alkalmazunk klónozást? Teljességgel szükségtelen ez az állatkínzás. A lakosság egyáltalán nem akarja ezt, és nem akarnak ilyen termékeket sem. Egyszerűen erre nincs szükségünk. Semmilyen érv nem szól a klónozott hús Európai Unión belüli bevezetése mellett.

Éppen ezért világos és kifejezetten a klónozott állatokra és azok utódaira vonatkozó szabályozást szeretnénk. Azt szeretném, ha betiltanánk a klónozást és a klónozott állatokból származó termékeket az Európai Unióban, és hiszem, hogy ezt érvényre is tudjuk juttatni. Természetesen ennek a behozatalra is ki kell terjednie. Biztos akarok lenni abban, hogy nem csempésznek be titokban klónozott húst, mert azt nem látták el címkével, ahogy az Skóciában már megtörtént. Nem hiszem, hogy minden hús eredetét vissza lehet követni. Ez talán a marhahús esetében lehetséges. A sertéshús esetében azonban az előállított mennyiség miatt lehetetlen visszakövetni, hogy volt-e valaha klónozott állat az adott sertés felmenői között.

Ez egy alapvető etikai kérdés. Több képviselőtársam azt mondta, hogy az etikai kérdésekkel is foglalkoznunk kell, mert ez is hatáskörünkbe tartozik. Természetesen itt van az állatjólét kérdése, de más kérdések is ide tartoznak. A tapasztalatok azt mutatják – én magam is állattenyésztő vagyok, és tanulmányoztam a kérdést –, hogy minden olyan reprodukciós eljárást, amely működésképesnek bizonyult az állattenyésztésben, végül a humángyógyászatban alkalmaztak. Ezért ma azt a kérdést kell feltennünk magunknak, hogy akarjuk-e és képesek vagyunk-e elfogadni az emberek klónozását a valószínűleg nem túl távoli jövőben. Én ezt nem akarom, és nem is vagyok képes elfogadni. Még ha a saját klónom – egy tartaléklón – a jövőben egyszer talán egy létfontosságú szervet adhatna nekem, én ezt akkor sem szeretném. Nem hiszem, hogy ez egy túlzott horrorvízió. Úgy vélem, a nem túl távoli jövőben ez lehetséges lenne, ha engedélyoznánk a klónozást.

Ezért sürgősen szükségünk van egy uniós szintű tilalom bevezetésére, azonban nem csak a klónozás tekintetében, hanem a klónozott állatok és azok utódai esetében is. Én nem félek a WTO-tól. Érvényre tudjuk juttatni elhatározásunkat. Transzatlanti barátság ide vagy oda, nem kell mindenben az USA-t utánoznunk.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D) . – () Tisztelt biztos úr! Úgy ismertem meg az elmúlt egy évben, mióta ön biztos lett, hogy ön védi az európai fogyasztók, az európai polgárok egészségét. Az előttem szóló Linda McAvan elmondta és az előttem szóló Sommer asszony is, Capoulas Santos kollégám is, elhangzottak az érvek. Elhangzottak az egészségügyi érvek, hogy vannak ugyan az USA-ban kutatások, de mi szeretnénk objektív európai kutatást, amibe nem szól bele semmilyen amerikai lobbierdek, amely kimutatja valójában, hogy tényleg nem káros az egészségre. De ha még így is van, hogy nem káros az egészségre, a tudományos kutatást lehet folytatni, de előttem is elmondták, hogy semmi nem indokolja. Én, mint a Mezőgazdasági Bizottság fő tagja úgy látom, az európai élelmiszer-gazdaságban semmi nem indokolja, hogy a boltok polcára kerüljenek a klónozott élelmiszerek.

Az is elhangzott, és teljesen egyetértek, hogy vannak a lyukak ebben a rendszerben, hiszen nemrég fordultam önhöz a marokkói zöldség és gyümölcs ügyében. Tehát igenis meg kell védeni a piacainkat a behozatallal szemben is. Az állatjóléti szempontokat Linda McAvan is, mások is elmondták, és teljesen egyetértek az előttem szólókkal, hogy a tudományt nem szabad megállítani, de egy ponton igenis, a klónozásnak gátat kell szabni, mert én sem szeretnék találkozni, de az asszisztenseim sem egy belőlem klónozott másik emberrel. Etikailag ez tarthatatlan, moratóriumot kérünk a Bizottságtól.

Françoise Grossetête (PPE) . – (FR) Elnök úr! A ma esti vitánk nagyon jól rámutat arra, hogy mennyire kényes kérdéstről van szó. Ezt nem olyan régen már megvitattuk, ma este is megvitadjuk, és még egyszer meg fogjuk vitatni, amikor e témában elénk terjeszti a közleményét, biztos úr. Amikor ilyen kényes kérdéstről van szó, mint a klónozott állatokból származó termékek megjelenése az élelmiszerláncban, úgy vélem, hogy nagyon szigorú megközelítést kell alkalmaznunk.

Nagyon sokat hallottam az egészségügyi kockázatokról. Szeretnék rámutatni arra, hogy jelenlegi állásfoglalásunk az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság azon véleményén alapul, miszerint jelenleg semmi sem utal arra, hogy a klónozott állatokból vagy azok utódaiból származó termékek bármilyen új vagy további egészségügyi vagy környezeti kockázatot jelentenének a hagyományosan tenyésztett állatokhoz képest.

Ezért körültekintően kell eljárunk. Ne foglaljunk automatikusan állást az egyik vagy a másik oldal mellett, még mielőtt valóban birtokába kerülnénk minden tudományos adatnak. Egy ilyen összetett és mélyreható vizsgálatokra szoruló kérdésben nem szabad védekező álláspontra, vagy ami még rosszabb, körülbástyázott álláspontra helyezkedjünk – miként az a vitánk alapján is tisztán látható –, különösen, ami a nemzetközi kereskedelmi szabályokat illeti.

Biztos úr! Önnek valóban igaza van abban, hogy Európában behatároltak a kockázatok. Mezőgazdaságunk a hagyományos állattenyésztésre épül, amely kétségtelenül elegendő. De mi történik akkor, ha a gazdák olyan ondósejteket importálnak, amelyek esetleg az USA-ból érkeznek és klónozott állatoktól származnak? Az ilyen esetekre szintén minden lehetséges óvintézkedést meg kell tennünk, hogy biztosítsuk a Kereskedelmi Világszervezet szabályainak való megfelelést és azt, hogy még a lehetőségét is elkerüljük a tisztességtelen versenyfeltételek megteremtésének. A mezőgazdasági termelőink ilyen válaszra várnak, hiszen végtére is ők azok, akik jelenleg nehéz helyzetben vannak.

Egyetértek képviselőtársaimmal, amikor azt mondják, hogy a fogyasztók határozottan nem kívánnak ilyen állatokból származó hústermékeket fogyasztani. Ugyanakkor semmi kétségem sincs Dalli biztos úr azon szándékait illetően, hogy megvilágítsa a helyzetet és megválaszolja a mai nap során megválaszolatlanul maradt számtalan kérdést. Én már most tökéletes bizalommal vagyok Dalli biztos úr esetleges közlendőjét illetően, és várom a jelentését.

Az EU fogyasztóinak tudniuk kell, hogy mit esznek, a nyomon követhetőség döntő fontosságú. Ha azonban ezt biztosítani kívánjuk, nagyon alapos tudományos vizsgálatokra van szükségünk, amelyek alapján tájékozottan tudunk cselekedni, és így megfelelő megoldást találhatunk a klónozott állatokból és azok utódaiból származó élelmiszerek behozatalának és az élelmiszerláncba való belépésének kérdésében.

Éppen ezért, mielőtt döntenék, megvárom Dalli biztos úr novemberre ígért közleményét.

Daciana Octavia Sârbu (S&D) . – (RO) Nemrégiben olyan nyugtalanító hírek jutottak el hozzám, miszerint Észak-Amerikából klónozott állatokból származó termékek kerültek az európai élelmiszerláncba.

Az Európai Parlament már több alkalommal is hangot adott azon véleményének, hogy ezeket az élelmiszereket etikai és környezeti megfontolások alapján több okból is be kellene tiltani. Továbbra is határozott és egységes álláspontra fogunk helyezkedni ebben az ügyben, amikor tárgyalásokat folytatunk az új élelmiszerekről szóló rendeletről.

Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság és az Európai Etikai Csoport által benyújtott bizonyítékok arra utalnak, hogy súlyos egészségügyi problémák merültek fel, amelyek a klónozott állatokat és a kihordó anyaállatokat egyaránt érintik.

Ugyanakkor környezetvédelmi szempontból a növekvő húsfogyasztás iszonyú következményekkel járhat, mivel a klónozott állatok számának megnövekedése – az állatok járványokkal szembeni sebezhetőségének fokozódása miatt – kihat a természetes biológiai sokféleségre, és ez veszélyezteti az élelmiszer-biztonságot is.

Elhangzottak már a kereskedelemmel és a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival kapcsolatos érvek is. Azt mondták nekünk, hogy nem lehet betiltani ezen élelmiszerek Európai Unióba való bevezetését anélkül, hogy meg ne sértenénk a WTO által előírt kötelezettségeinket. Az Európai Unió mégis úgy döntött, hogy felfüggeszti bizonyos termékek forgalomba hozatalát, ha kétségesnek találja, hogy azok előnyöseke-e a fogyasztók részére, vagy ha aggályok merülnek fel a fogyasztók megtévesztésével kapcsolatban. Minden jogi lehetőséget meg fogunk vizsgálni egy ilyen tilalom bevezetésére.

A helyzet egészét tekintve továbbá ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy a WTO szabályait is ugyanilyen etikai és környezetvédelmi megfontolások alapján fogadják el.

Nagyon súlyos érvek vannak tehát a klónozott állatokból származó élelmiszerekkel szemben. Másrésztől nincs egyértelmű bizonyíték arra nézve, hogy milyen előnyökkel járnak. Eljött az idő, hogy a Bizottság olyan konkrét megoldást javasoljon ebben a kérdésben, amely figyelembe veszi ennek az európai polgárokat képviselő fórumnak a véleményét is. Nem engedhetünk meg az olyan kísérleteket, amelyek veszélyeztetik a polgárok egészségét vagy a környezetet.

Anne Delvaux (PPE) . – (FR) Elnök úr, biztos úr! Komoly fenntartásaim vannak ebben a kérdésben, amelyek szeretnék hangot is adni.

Egyrésztől mi – az EU – amellet szállunk síkra, hogy a fogyasztók számára nagyobb átláthatóságot kell biztosítani az élelmiszerek terén, megkísérelve létrehozni egy olyan rendszert, amely a hús útját a gazdaságtól a tányérunkig nyomon követi, ily módon az állattenyésztők részére nagyon szigorú állattenyésztési és vágási előírásokat, illetve bizonyos felügyeleti mechanizmust vezetve be, amely a lehetőségekhez mérten garantálja az élelmiszer eredetét és minőségét. Másrésztől azonban arról értesültünk idén nyáron, hogy a brit fogyasztók a tudtukon kívül klónozott marhahúst fogyasztottak. Országomban, Belgiumban, még fennáll annak a lehetősége, hogy harmadik generációs húst fogyasztottunk, amelyről váltig állítják, hogy az nem klónozott hús. Amikor a nyomon követhetőségről beszélünk, akkor ezt értjük alatta?

Engedjék meg nekem, hogy egy kis humort csepegtessek a mondandómba: ami engem illet, én nem szeretnék klónozott burgundi marhasültet vagy géntechnológiával módosított répát a tányéromra! És különösen akkor nem, ha azt nem én választottam. Láthatólag ez az elterjedt vélemény az egész EU-ban, és az klónozott állatokból származó élelmiszerek kérdésében végzett minden Eurobarometer-felmérés is időről időre megerősíti az európai polgárok igen egyértelmű véleményét.

Az első érv, amelyet felsorakoztatnék a klónozott állatokból származó termékek élelmiszerláncba való belépésével szemben, az, hogy egyrésztől nem várhatjuk a fogyasztóktól, hogy nagyobb felelősséget vállaljanak és tájékozottabbak legyenek arról, hogy mit fogyasztanak, másrésztől viszont nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy nem óhajtanak klónozott húst fogyasztani.

A második érvem az emberi egészséggel kapcsolatos. Való igaz, hogy eddig semmilyen tudományos tanulmány nem szolgáltat bizonyítékkal arról, hogy a klónozott állatból vagy annak utódaiból származó hús vagy tej káros hatásokkal járhat. Semmire nincs bizonyíték, így arra sem, hogy hosszú távon biztonságos-e ilyen termékeket fogyasztani. Ezért úgy gondolom, hogy továbbra is az elővigyázatosság elvét szem előtt tartva kell eljárjunk.

A harmadik és egyben utolsó érvem etikai jellegű, miként arról ön is beszélt a felszólalása elején. Az EU az állatvédelem élharcosa kíván lenni. Ma délután a Parlament ismét az állatkísérletek korlátozása mellett szavazott annak érdekében, hogy a minimálisra csökkentsék az állatok fájdalmát és szenvedéseit. Tagadhatatlan tény azonban, hogy a klónozás szenvedést okoz az állatoknak. Gondoljunk csak vissza Dolly esetére és az EFSA 2008. júliusi tudományos véleményére, amely szerint a klónozott állatok jelentős hányada esetében úgy találták, hogy ez károsan hat az egészségükre és jóllétükre, és gyakran komoly és végzetes következményekkel jár.

McAvan asszony a tudomány és az új technológiák etikai kérdéseivel foglalkozó európai csoport véleményét is említette, amely kétségbe vonta, hogy az állatok élelmiszer-előállítási célú klónozása etikailag indokolt-e, különösen mivel az nem indokolható az élelmiszer-előállítás diverzifikálásának szükségességével. Éppen ellenkezőleg: attól van okunk félni, hogy a klónozott állatokból származó élelmiszerek aránya közvetetten hatással van a genetikai sokféleségre annak következtében, hogy csak igen korlátozott számú állatot vonnak be tenyésztési programba. Ugyanez történt az élelmiszeripar más területein is: példának okáért számtalan paradicsomfajta tűnt el. 1900-ban még 7000 fajta volt, mára azonban csak 150 maradt, amelyek közül 70 van kereskedelmi forgalomban, és ezeknek a többsége is géntechnológiával módosított.

Tényleg ilyen haladásra vágyunk? Ezt a kérdést kell feltennünk magunknak.

Kriton Arsenis (S&D) . – (EL) Biztos úr! Nem emlékszem, hogy bármely más vita során ilyen egyhangú véleményt képviselt volna ez a Ház. Miért van ez? Azon egyszerű oknál fogva, hogy tökéletes egyetértés uralkodik az Európai Unió polgárai körében, egyhangúan ellenzik a klónozott állatokból származó termékeket. Ön és a tisztelt képviselőtársaim a Kereskedelmi Világszervezet jelentette veszélyről beszéltek. Ez az érv időről időre elhangzik ebben a Házban, de ez egy politikai érv.

A Bizottságnak és a jogi tanácsadóinak azonban nem az a feladata, hogy ezekkel a félelmekkel foglalkozzon, hanem hogy megvizsgálja, miként tudjuk elérni a plenáris ülésen kért moratóriumot anélkül, hogy ilyen problémákba ütköznénk. Most már tényleg el kell döntenünk, hogy melyik a fontosabb: a Kereskedelmi Világszervezet vagy a Lisszaboni Szerződés, amely az elővigyázatosság elvét írja elő, amikor egy termék európai piacon való forgalmazásának betiltásáról rendelkeznek abban az esetben, ha az adott termékre vonatkozó tudományos adatok nem elég egyértelműek a termék biztonságos forgalmazásának garantálásához; és mi nem tudjuk pontosan, hogy mi a helyzet a klónozott termékekkel.

Következésképpen szükségünk van erre a moratóriumra, mert – ahogy abban mindannyian egyetértünk e Házban, biztos úr – nem kísérletezhetünk az európai polgárok egészségével.

Seán Kelly (PPE) . – Elnök úr! Személy szerint én egyáltalán nem vagyok meggyőződve az állatklónozás szükségességéről, etikusságáról, biztonságosságáról, illetve nyomon követhetőségéről.

Ami a szükségességet illeti, évek óta próbáljuk előmozdítani a belterjes termelésről a külterjes termelésre való áttérést, valamint szükség esetén elegendő módszer létezik a természetes reprodukció biztosítására, és megint más módszerek az állatállomány növelésének garantálására. Ami a morális szempontokat illeti, Sommer asszony elmondta, hogy ha morálisan elfogadható az állatok klónozása, akkor már csak idő kérdése, hogy morálisan elfogadható legyen az emberek klónozása is. Éppen elég csodabogár rohangál ebben a világban ahhoz, hogy még továbbiakat klónozzunk!

Staes úr említette a biztonság kérdését, és én egyetértek vele. Hogyan jelentheti ki bárki is határozottan ebben a szakaszban, hogy a klónozott állatok utódai biztonságosak az emberi fogyasztás szempontjából? Nem hiszem, hogy erre bárki is képes. Végezetül a nyomon követhetőség: miként azt Anne Delvaux is elmondta, az Európai Unió egyik legnagyobb vívmánya, hogy az istállótól az asztalig nyomon tudjuk követni az élelmiszerek útját. Most majd mit fogunk tenni: garantáljuk, hogy nyomon követjük a klónozástól az otthoni fogyasztásig? Nem hiszem, hogy ezt kellene tennünk. A mi célunk, hogy elkerüljük a klónozást, nem pedig, hogy megkönnyítsük azt.

Elisabeth Köstinger (PPE) . – (DE) Elnök úr, biztos úr! Az Egyesült Királyságban fordult elő először, hogy klónozott hús került az élelmiszerboltok polcaira. Az eset nagy visszhangot keltett a médiában, továbbá egyrészt a fogyasztók elbizonytalanodásához, másrészt pedig igazságtalan vádaskodáshoz vezetett. Mivel a brit Élelmiszer-szabványügyi Hatóságnak magyarázattal kellett szolgálnia, a felelősséget rövid úton áthárították a mezőgazdasági termelők jelentési szokásaira.

Biztos úr! Nem lenne szabad előfordulnia, hogy az uniós jogalkotási eljárásban mutatkozó hiányosságokat a mezőgazdasági termelőkre hárítsák. Mindeztidáig Európában csupán a klónozott állatokból származó termékek voltak engedélykötelesek, a klónozott állatok utódaiból származó termékek nem. Az Európai Parlament világosan kifejezésre jutatta véleményét az új termékekről szóló rendeletben. Az elővigyázatosság elve különösképpen alkalmazandó az élelmiszerek esetében.

Az etikai megfontolásoktól eltekintve az élelmiszer-ellátás biztosításához semmi szükségünk nincs klónozott állatokból származó hússal. Szemmel láthatólag jelentős véleménykülönbség húzódik az intézmények között a klónozott állatokból származó termékek kezelését illetően. Ezért haladéktalanul fel kell szólítanunk a Bizottságot, hogy a fogyasztók és a termelők érdekében jusson egyetértésre és hozza meg a megfelelő intézkedéseket.

Karin Kadenbach (S&D) . – (DE) Elnök úr, biztos úr! A politikában a döntések meghozatala tudományos adatokon alapul. Úgy látom azonban, hogy ki kell térnünk a politikai felelősség alól, ha a tudományos ítélet – miszerint valami megvalósítható – azt jelenti, hogy azt meg kell csinálnunk. A megbízásom nem arra szól, hogy megcsináljam, ami megvalósítható, hanem hogy a választóim érdekeit képviseljem. Választóim túlnyomó többsége pedig, de ez az egész EU-ra egyaránt igaz, nem akarnak klónozott húst a tányérjukra.

Nem lehet kizárólagos szempont, hogy valami nem ad okot aggodalomra az emberi egészség tekintetében. A ketrecben tartott tyúkoktól származó tojások sem jelentenek veszélyt az emberi egészségre, az EU ebben az esetben mégis gyorsan és hatékonyan reagált. Most is hasonló intézkedést várok a klónozott állatokból származó hús és hústermékek esetében, beleértve a második generációs állatokból származó termékeket is.

Az állatjóléti és etikai szempontok elég egyértelműen a klónozott hús ellen szólnak. Majd meglátjuk, hogy a tudósok a jövőben még mit tudnak mondani az egészségügyi kérdésekkel kapcsolatban. Moratóriumra van szükségünk, amely kiterjed a második generációs állatokból származó termékekre is. Határozottan nemet kell mondanunk a klónozott húsból készült termékekre.

Jarosław Kalinowski (PPE) . – (PL) Elnök úr! Az Európai Unióban a lehető legszigorúbb élelmiszer-ipari előírások alkalmazása révén kiváló minőségű termékeket tudunk biztosítani és meg tudunk felelni a fogyasztók elvárásainak. A jelenleg elérhető tudományos kutatási eredmények azt mutatják, hogy minőségi szempontból a klónozott állatokból származó hús semmilyen módon nem különbözik a hagyományosan tenyésztett állatokból származó hústól. Ennek ellenére magának a klónozásnak és az ilyen technológiák élelmiszer-ipari alkalmazásának a kérdése igen komoly problémákat vet fel. A rendelkezésünkre álló modern élelmiszer-ipari technológiák mellett valóban szükségünk van a klónozás alkalmazására? Következésképpen a mezőgazdasági termelők, az élelmiszergyártók és a fogyasztók érdekét szolgálja, hogy e kérdést szabályozzuk, és ne csak úgy, hogy azok ne jelentsenek veszélyt az élelmiszer-biztonságra, a fogyasztók egészségére vagy az európai mezőgazdaság versenyképességére. Figyelembe kell venni azokat az etikai és morális dilemmákat is, amelyekkel az egyesült Európa polgárai akkor találják szembe magukat, amikor klónozott állatok húsból készült étel kerül eléjük.

Peter Jahr (PPE) . – (DE) Elnök úr! Négy okot is feljegyeztem, amely a klónozott hús ellen szól, azonban nem tudjuk mindegyiket tudományos irányból megoldani.

Az első ok, hogy az Európai Unió polgárai nem akarnak klónozott állatokból származó húst fogyasztani. Ez ugyanúgy vonatkozik a klónozott állatok utódaiból származó termékekre is. Másodszor: mindezidáig még nem sikerült végérvényesen tisztázni, hogy a klónozott hús fogyasztása jelent-e bárminemű kockázatot az emberi egészségre nézve. Harmadszor: az állatklónozás bizonyítottan káros az állatok egészségére. Negyedszer: az élelmiszer-előállítási célú állatklónozás főként etikai okokból elutasítandó.

Ezért határozottan el kell utasítanunk az élelmiszer-előállítási célú állatklónozást és a klónozott hús felhasználását. Jelenleg az a legfontosabb, hogy mihamarabb szabályozzuk a klónozott hús ellenőrzését. Európa polgárai ezt várják tőlünk. Mindenesetre az a legkevesebb, hogy gondoskodunk a klónozott hús egyértelmű és jól látható címkézéséről.

João Ferreira (GUE/NGL) . – (PT) Elnök úr, biztos úr! A klónozott állatokból származó termékek engedély nélküli, azonosítatlan és ellenőrizetlen belépése az élelmiszerláncba nem tud nem okot adni az aggodalomra. Ez különösen nyugtalanító, tekintve, hogy erre a tényre csupán néhány héttel azt követően figyeltünk fel, hogy a Parlament ismét úgy szavazott, hogy az EU piacán be kell tiltani az említett termékek forgalomba hozatalát. Ezúttal úgy látjuk, hogy ez helyes és megfelelő elővigyázatossági intézkedés volt.

Az EU ezen a téren hozott intézkedéseit irányítani kell, mindenekelőtt meg kell követelni a közérdek védelmét, gondoskodni kell a közegészség magas szintű védelméről, valamint az állatjólét előmozdításával biztosítani kell az élelmiszer-biztonságot és a környezetvédelmet. Ezeknek az értékeknek minden mást megelőzően elsőbbséget kell élvezniük. Amennyiben a jövőben engedélyezik e termékek forgalomba hozatalát, tiszteletben kell majd tartani az átláthatósággal, a tájékoztatással és a fogyasztói döntés szabadságával kapcsolatos elveket. Sajnálatos módon jelenleg nem ez a helyzet, példának okáért azon élelmiszerek esetében, amelyek részben géntechnológiával módosított

szervezetekből állnak, vagy azon állatok esetében, amelyek takarmányában ilyen szervezetek találhatóak.

Anna Záborská (PPE) . – (SK) Ma reggel igen kiterjedt vitát folytattunk a tudományos célokra és az olyan kísérletekre felhasznált állatok védelméről, amelyek segíthetnek megtalálni az embereket kínzó súlyos betegségek gyógymódjait. A képviselők többsége, nagy többsége elutasította az ilyen célokra felhasznált állatok szenvedését. Ugyanakkor az sem titok, hogy a klónozás komoly szenvedést okoz az állatoknak. A klónozási kísérletek több mint 95%-a sikertelen. Ezek az állatok súlyos betegségekkel és fejlődési rendellenességekkel születnek, és korán elpusztulnak. A legtöbb fogyasztó ellenzi, hogy ilyen hús kerüljön az élelmiszerláncba.

Ahogy képviselőtársam, Sommer asszony is elmondta, van még egy súlyos probléma. Az állatok klónozással történő reprodukciójában rejlő lehetőségek feltárása megnyitja az utat emberek klónozással történő reprodukciója előtt is. Ezt sem a természet törvényei, sem a Lisszaboni Szerződés nem engedi. Feltennem a kérdést, hogy van-e bárki, aki most módosítani szeretné a Lisszaboni Szerződést e tekintetben. Biztos úr! Az Európai Bizottság álláspontjának egyértelműnek kell lennie.

John Dalli , a Bizottság tagja. – Elnök úr! Nem vagyok meglepve, hogy ez a kérdés ilyen sokak figyelmét felkeltette és ekkora vitát váltott ki, és mindnyájuknak szeretném megköszönni, hogy elmondták a véleményüket. Számos különböző szempont vetődött fel, ami azt mutatja, hogy alaposan tanulmányozni kell ezeket a kérdéseket, hogy tájékozott és arányos döntéseket hozhassunk.

Ahogy nyitó beszédemben is elmondtam, a Bizottság az év második felében egy átfogó jelentés elfogadását tervezi, amelyben meghatározza a klónozással kapcsolatos vita során felmerült fő kérdéseket. Remélem, hogy ez a jelentés hozzájárul ahhoz, hogy tisztábban lássunk ebben az igen összetett kérdésben, továbbá hasznos alapként fog szolgálni az intézményközi vitákhoz és azt követő eszmecserekhöz.

Hangsúlyoznám, hogy a jelenlegi helyzetben csak akkor lehet javulást elérni, ha konszenzus jön létre az összes uniós intézmény között. Ez a vita 2008 januárja óta folyik, és nagyon várom, hogy együttesen előrehaladást érjünk el e kérdésben azzal a végső céllal, hogy egy olyan gyakorlati kiutat találjunk, ami az elkövetkező években jól szolgál majd bennünket.

Elnök. – A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Elena Oana Antonescu (PPE), írásban. – (RO) Az Európai Parlamentben a klónozott állatokból származó élelmiszerek fogyasztásával szemben már többször elhangzottak etikai, egészségügyi és gazdasági érvek, amelyek ma igazabbak, mint valaha. Vannak azonban más érvek is, amelyek legalább ennyire fontosak: az európai polgárok nem akarnak klónozott termékeket a tányérjukra. Ellenzik azt a gondolatot, hogy gyermekeiknek olyan élelmiszereket adjanak, amelyek egy genetikai kísérleti laboratóriumból származnak. Az Eurobarometer ezzel kapcsolatos 2008-as felmérése szerint a legtöbb európai ellenzi az állatklónozást, különösen, ha azt élelmiszer-előállítási célból végzik. A megkérdezettek 84%-a véli úgy, hogy nem rendelkezünk elegendő tapasztalattal a hosszú távú egészségügyi és élelmiszer-biztonsági hatásokat illetően ahhoz, hogy klónozott állatokat alkalmazzunk az élelmiszergyártásban. 75%-uk úgy gondolja, hogy etikai okokból elfogadhatatlan a fogyasztásra szánt élelmiszerek klónozás útján történő előállítása. Ez jelentős arány, ami nagyon világos üzenetet hordoz. Az emberek nem akarnak klónozott állatokból származó

termékeket fogyasztani, nincs bizalmuk e termékek iránt, valamint nem értenek egyet ezekkel a módszerekkel. Oly módon kell kiegészítenünk és módosítanunk az uniós jogszabályokat, hogy soha többé ne fordulhasson elő, hogy nyomást gyakorolnak azokra az elvekre vagy döntésekre, illetve megkerülik azokat az elveket vagy döntéseket, amelyekben hiszünk.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), írásban. – (LT) Az új technológiák élelmiszer-ipari alkalmazásának szabályozása üdvözlendő előrelépést jelent. Az innováció ösztönzése közben azonban nem szabad megfedkezünk a veszélyekről sem. Ezek egyikét a klónozott állatoknak, azok utódainak és a klónozott állatokból származó termékeknek a forgalomba hozatala jelenti. Mostanáig ez a kérdés számos különböző szempontból jelentős problémákat vetett fel. Ezek közé tartoznak a Lisszaboni Szerződésben rögzített állatjóléti követelmények, a fogyasztóknak a fogyasztási cikkek eredetére vonatkozó tájékoztatáshoz való joga és az etikai kérdések. Egyelőre azonban mindegyik területen több a kérdés, mint a válasz. Ennélfogva, még mielőtt az Európai Unió intézményei által a klónozott állatokról folytatott eszmecserek felgyorsulnának, alaposan át kell gondolnunk a klónozott állatok, azok utódai és az azokból származó termékek forgalomba hozatalával kapcsolatos kérdéseket.

17. Az európai uniós burgonyakeményítő-ágazat 2012 után (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont az Esther de Lange és Albert Deß által az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoport nevében, illetve Thijs Berman és Jo Leinen által az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoport nevében a Bizottsághoz intézett, a 2012 utáni európai uniós burgonyakeményítő-ágazatról szóló szóbeli választ igénylő kérdéssel kapcsolatos vita (O-0097/2010 - B7-0456/2010).

Esther de Lange , szerző. – (NL) Elnök úr, biztos úr, a Ház két legnagyobb képviselőcsoportja, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetsége képviselőcsoportja közösen kezdeményezte ezt a vitát önökkel, az Európai Bizottsággal, az európai uniós burgonyakeményítő-ágazat jövőjéről. A pénzügyi válság olyannyira veszélybe sodorta az ágazat jövőjét, hogy akár teljesen el is tűnhet a kontinensünkről. Pedig ez az ágazat alapvetően fontos szerepet tölthetne be az EU 2020-as célkitűzések megvalósításában. Amint azt ön is tudja, biztos úr, az ágazat részére történő – az állapotfelmérés részét képező – kifizetések részben termeléstől függőek, részben a termeléstől függetlenített kifizetések. Ez a helyzet 2012-ben fog véget érni, amikorra teljes mértékben függetlenítik a támogatásokat. Hadd fogalmazzak világosan, támogatom ezt a folyamatot, de a jelenlegi helyzetben az ügy speciális megközelítést kíván. Ha a burgonyakeményítő-ágazat fennmarad és más keményítő-ágazatokkal fog versenyezni, szükség lesz majd arra, hogy a támogatásoknak a termeléstől való teljes mértékű függetlenítését követően új piacokra lépjen be, és ehhez óriási potenciál áll rendelkezésre, különösen a bioalapú gazdaságban, amely természetesen az EU 2020 stratégia egyik vezérterülete. Vegyük például a burgonyakeményítő-alapú műanyagokat az olaj- vagy vegyianyag-alapú műanyagok ipari helyettesítésére. A pénzügyi válság azonban veszélybe sodorta az átmenetre való felkészülést és az új piacokra való belépést, mivel sajnos a potenciális befektetők kénytelenek voltak távol maradni. Ezért 2012-ben szemtanúi lehetünk az ágazat földbe csapódása veszélyének, és a felmérések azt jelzik előre, hogy az európai uniós piac 40%-a megsemmisülhet ebben az esetben. 6 000 közvetlen és legalább ugyanennyi közvetetten érintett munkahelyről beszélünk, illetve

mintegy 15 000 mezőgazdasági termelőről, akiket ez közvetlenül érint majd, mivel ők az ágazat beszállítói. Nemcsak az én régiómban – Észak-Hollandiában – leszünk tanúi ennek, hanem olyan országokban is, mint Dánia, Németország, Lengyelország és Franciaország. Ezért kongatjuk ma este a vészharangot, biztos úr, és kérjük a Bizottságot, hogy az ágazat a repülőgép-bechapódás helyett simán érjen földet.

A kérdésem önökhöz a következő: az Európai Bizottság felkészült-e arra, hogy átmeneti intézkedéseket hozzon, teszem azt, egy kétéves időszakra, a költségvetés érintése nélkül, a fel nem használt burgonyakeményítő-alapok vagy mezőgazdasági alapok terhére? Az Európai Bizottság felkészült-e például egy önkéntes újjáépítési alap létrehozására, amelyből azokat a termelőket támogatják, akik önszántukból fogják vissza a termelésüket?

Biztos úr, azzal fejezném be, ami természetesen a fő kérdés e vita háttérében: osztja-e az Európai Bizottság azon nézetünket, hogy a burgonyakeményítő-ágazat fontos szerepet tölthetne be a bioalapú gazdaságban és megéri-e átmenetileg támogatni ezt az ágazatot az átmenet érdekében?

Thijs Berman, szerző. – (NL) Elnök úr, félő, hogy a burgonyakeményítő-ipart túlzott csapás fogja érni a 2012-ben kezdődő új időszakban, a támogatásoktól való több évtizedes függőséget követően, amely önmagában véve ugyan egészségtelen volt. Csak Észak-Hollandiában több ezer munkahely forog kockán; ebben a gazdasági szempontból sérülékeny térségben nincsen sok ilyen nagy munkáltató. Ezek az emberek pedig – Groningenben és másutt – a saját régiójukban szeretnének továbbra is élni és dolgozni. A munkahelyek kiegyenlített eloszlása minden európai uniós régióban fontos, beleértve a virágzó Észak-Európát is. Ezért átmeneti szabályokra van szükségünk. Az EU felelősségi körébe tartozik, hogy ezeket bevezesse. Ami nem szükségszerűen jelent bármilyen többletköltséget. Van némi megtakarításunk az ágazatban az elmúlt évekből, ugyanis a termés ezekben az években kiábrándító volt. Módosítani lehet továbbá az agrárköltségvetést is. A burgonyakeményítőre vonatkozó támogatásokat természetesen fel kell számolni 2012-ben. Senki sem kérdőjelezi ezt meg, az ágazat pedig belenyugodott ebbe. Ennek az iparnak tehát kell, hogy legyen jövője, mert a vidéki közösségeink középpontjában áll és új alternatívákat kínál az olajtermelőknek, ezért hamarosan nélkülözhetetlen lesz.

John Dalli, a Bizottság tagja. – Elnök úr, tisztelt képviselők, köszönöm a burgonyakeményítő-ágazat jövőjével kapcsolatos kérdéseket. A Bizottság megköszöni a lehetőséget, hogy megoszthatja az ágazattal kapcsolatos véleményét.

A burgonyakeményítő-ágazat reformja az „állapotfelmérés” része volt, és az ágazat kérésére döntött úgy a Tanács, hogy az ágazat összes támogatásának a termeléstől való teljes mértékű függetlenítése essen egybe a kvótarendszer eltörlésével. Ami azt illeti, a Bizottság fokozatosabb megközelítést javasolt, a támogatások függetlenítésének két szakaszra bontásával. A legfőbb ágazati érv az volt, hogy a támogatások termeléstől való függetlenítését megelőző haladék lehetővé tenné a burgonyakeményítő-termelők számára, hogy felkészüljenek a kvóták és átalakítási támogatások nélküli piacra.

Egy, a cukoriparához hasonló szerkezetátalakítási alapot nehéz kialakítani a burgonyakeményítő-ágazat költségvetéséből. Még ha minden jelenlegi kedvezményezett – beleértve a keményítőburgonya-termesztőket is – beleegyezne, hogy lemond a termeléstől függő támogatásról a burgonyakeményítő-gyárak leépítésének finanszírozására szolgáló szerkezetátalakítási alap létrehozása érdekében, a rendelkezésre álló költségvetés valószínűleg nem nyújtana elég ösztönzést.

Egy szerkezetátalakítási alap létrehozása a jelenlegi jogi keretek között szabályozást igényel, amely legkorábban 2011. július 1-jén fog hatályba lépni, így csak egy év marad a szerkezetátalakításra egy nagyon szűkös költségvetés mellett, amely nem lesz elegendő ahhoz, hogy megküzdjön azzal a többletkapacitással, amely – az ágazat képviselői szerint – a teljes termelési kapacitásnak akár a 40%-ára is rúghat.

Ahogy már korábban is említettem, az állapotfelmérés részeként meghozott döntések újratárgyalása nem lehetséges. Most a KAP 2013 utáni jövőjéről tárgyalunk. A mezőgazdasági ágazat egészére nézve kívánunk kialakítani egy erős, hatékony és kiegyensúlyozott KAP-ot. A burgonyakeményítő-ágazat – akár az összes többi ágazat – részt vehet ebben a küzdelemben.

Peter Jahr, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló 73/2009/EK tanácsi rendelet megváltoztatta az egységes támogatási rendszer uniós szabályozását és tovább függetlenítette a termeléstől a korábban a termeléshez kapcsolt pénzügyi támogatást.

Kétféle, továbbra is a termeléshez kapcsolt támogatás létezik még a burgonyakeményítő-ágazatban. Ezek a keményítőburgonya-termesztőknek nyújtott termelési támogatások, vagyis a mezőgazdasági termelők részére történő kifizetések és a burgonyakeményítő-támogatás, vagyis a vállalatok és gyárak részére történő kifizetések. Az európai uniós jogszabályok ily módú változását követően mindkét támogatás függetlenítésre kerül a termeléstől és az egységes támogatási rendszer szabályozása alá kerül. Ez legkésőbb 2012-ig meg fog történni. A termelőknek nyújtott termelési támogatást a tagállamok döntésétől függően 2010-től lehet függetleníteni a termeléstől. Ez azt jelenti, hogy a burgonyakeményítő-ágazatot jelenleg egy termeléshez kötődő, mindent magában foglaló európai uniós piacszerkezési rendszer támogatja, ami viszont – az állapotfelméréssel kapcsolatos döntések szerint –, ezen piacirányítási eszközök alkalmazását legkésőbb 2012-ig leállítják.

Az elhatározott lépések nagyon vissza fogják vetni az ágazatot. Csak a jövőben fog kiderülni, hogy a keményítőburgonya-termesztés versenyképes tud-e maradni az új szabályozás mellett. Még akkor is, ha nincs más lehetőség, mint a fokozott piaci alapokra helyezés és a kisebb mértékű állami beavatkozás, meg kell fontolnunk a megfelelő átmeneti időszakokat, hogy lehetőség nyíljon a szervezett átváltásra. Segítenünk kellene továbbá azokat a mezőgazdasági termelőket, akik továbbra is keményítőburgonya-termesztéssel kívánnak foglalkozni, hogy javuljon a versenyképességük és új piacokat és értékesítési lehetőségeket találjanak. Mindazonáltal azokat a mezőgazdasági termelőket is támogatnunk kellene az alternatívák felkutatásában, akik úgy döntenek, hogy felhagynak a növény termesztésével.

Az a legfontosabb, hogy a Bizottság gyors döntést hozzon, és világosan nyilatkozzon a problémával kapcsolatban. Az üzleti életben a jó döntés mindig jó, a rossz döntés kihívás, de a legrosszabb, ha egyáltalán nincs döntés. A döntésképtelenség az üzletben holtponthoz vezet, és az egy helyben állás végzetes lehet. Ezért ismételtén arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy mérlegelje a helyzetet és találja meg a mezőgazdasági termelőink érdekeit szolgáló, megfelelő eszközöket és lehetőségeket.

Jan Mulder, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, ha a világ tökéletes lenne, a dolgok pont úgy mennének, ahogyan azt az állapotfelméréskor előre jeleztük. Sajnos nem ez a helyzet a burgonyakeményítő-ágazattal. Ha most, a jelenlegi helyzetben kellene megvalósítanunk a terveket, rengeteg vállalat menne csődbe a túlságosan alacsony árak

miatt. Az a nagy kérdés, hogy megéri-e ekkora árat fizetni? Nem hiszem. Úgy gondolom, hogy az európai uniós burgonyakeményítő-ágazat különleges ágazat. Hatalmas előrelépések történtek a biokémia területén, új termékek állnak fejlesztés alatt, és nem hiszem, hogy félbe kellene szakítani ezt a folyamatot.

A Bizottság válaszai számomra nem adnak okot túlzott optimizmusra. Arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy vizsgálja felül még egyszer a helyzetet és kezdjen intenzív párbeszédet az ágazattal. Csatlakozom sokukhoz abban, hogy sima földet érést kérnek, és valójában nekünk kell biztosítanunk a sima földet érést, mert úgy gondolom, hogy a burgonyakeményítő-ágazatnak fenn kell maradnia, mivel egy különleges ágazat. Ahhoz, hogy ez valóra váljon, a Bizottságnak különleges intézkedéseket kell hoznia.

Janusz Wojciechowski , az ECR képviselőcsoport nevében. – (PL) Az előző parlamenti ciklusban kétszer voltam előadó a keményítőkvóták mértékét meghatározó rendelettel kapcsolatban. Akkoriban sokszor találkoztam az ágazat képviselőivel és megpróbáltam figyelembe venni azon országok kívánságait, akik nem voltak elégedettek a túl alacsony kvóták miatt. Odafigyeltünk arra, hogy az ágazat nagyon összehangolatlan volt és hogy ezt nem zavarhattuk meg, mert ellenkező esetben az egész ágazat hatalmas problémákkal szembesült volna. Ma azt halljuk, hogy az ágazat veszélyben van, akár teljes mértékben el is tűnhet, és én nagyon tartok attól, hogy ez megtörténhet. Szomorú látni, hogy milyen problémákkal szembesültek egymás után más nagy ágazatok: a tejipar problémái, a dohánygyártás szinte teljes megsemmisülése és azt megelőzően a cukorpiaci reform, amely a mezőgazdasági termelőkre nézve szintén katasztrofális következményekkel járt. Most ezek a problémák a burgonyakeményítő-ágazatot sújtják. Azt hiszem, itt az ideje elgondolkodni egy irányváltásról az Európai Unió agrárpolitikájában, a trendet ugyanis a maitól eléggé eltérő körülmények között alakították ki. Kételyeim vannak afelől, hogy az eddig követett elv még mindig érvényes-e.

Jarosław Kalinowski (PPE) . – (PL) Elnök úr, több éve állítok elő burgonyakeményítőt a farmomon és – más, több tízezer uniós mezőgazdasági termelővel együtt – félek, hogy a keményítőtermelési kvóták felszámolása és a termelési támogatások mind a termelőktől, mind a feldolgozóktól való megvonása 2013-ban drasztikus visszaesést fog előidézni a gazdasági helyzetükben. Ennek kapcsán támogatom, hogy tartsuk fenn a burgonyakeményítő-termelési kvóták rendszerét és a garantált minimálárát, illetve a mezőgazdasági termelők számára nyújtott kiegészítő kifizetéseket. Ha ezeket az eszközöket eltörlik a keményítőágazatban, akkor azt olyan intézkedésekkel kell társítani, amelyek biztosítják a szerkezetátalakítás megfelelő pénzügyi támogatását. Dalli úrnak a cukorpiaci reformra való hivatkozása elég szerencsétlen, mert az katasztrofálisnak bizonyult Európa számára és igazából csak a nagy dél-amerikai földtulajdonosokat segítette. Nem ez a jó irány, biztos úr. Még mindig van idő, hogy észbe kapjunk.

Elisabeth Köstinger (PPE) . – (DE) Elnök úr, 20%-os csökkenés az üvegházhatású gázok kibocsátásában, a megújuló energiák 20%-os részaránya, az üzemanyagok 10%-a pedig megújuló energiaforrásból származzon. Ezek az Európai Unió által támasztott, próbára tevő célkitűzések az éghajlatváltozás elleni küzdelemben és az energiaellátásban való függetlenség elérésében.

Továbbra is nyitott azonban a kérdés: hogyan érhetjük el ezeket a célkitűzéseket? Ez különösen igaz akkor, ha hagyják elsorvadni azokat az ágazatokat, amelyek hozzájárulhatnak ehhez. A mezőgazdaság képes hozzájárulni, és jelentős mértékben hozzá is fog járulni a 2020-as célokhoz. Mindazonáltal a mezőgazdaság egyes területein a politika

egyre inkább kivonul a piac irányításából. Az állapotfelmérés eredményeképpen változások fognak történni a keményítőburgonya-ágazatban, amelyek a termelés drasztikus visszaesését fogják eredményezni. A kvótarendszer és a minimálár fokozatos megszüntetése óriási nyomás alá helyezte az ágazatot. Meg kell győződnünk arról, hogy lehetséges-e a sima földet érés.

Fel kell hívnunk a Bizottságot arra, hogy határozza meg keményítőburgonya-előállítást biztosító intézkedéseket, különösen azokban a régiókban, ahol ennek nincsen alternatívája. A burgonyakeményítő-ipar termékei a jövőben nagy jelentőséggel fognak bírni.

Seán Kelly (PPE) . – Elnök úr, aki korán kel, aranyat lel, tehát köszönöm, hogy megkönnyítette a helyzetemet.

Írországból jövök, ahol a burgonya nagyon kedves az emberek számára, mert a nagy éhínséget megelőzően a lakosság ezzel táplálkozott. Azt követően, hogy 1847-ben megérkezett a burgonyapénész, nyolcmillióból négy millió ember meghalt. Azóta semmilyen étel nem lehet teljes burgonya, vagy ahogy mi Írországból hívjuk, krumpli nélkül. Tehát minden, ami a burgonyatermesztők jövőjét fenyegeti, attól az ír ember megborzong.

Egyesek itt aggodalmukat fejezték ki a burgonyaipar jövőjével kapcsolatban, amit én is osztok, és ahogy a biztos úr rámutatott, az új alapokra helyezett, 2013. utáni KAP-ban a burgonyaágazatot nagyon óvatosan kell mérlegelni. Ez így is van rendjén.

Végül, elnök úr, csak szeretném megköszönni a ma esti ülésen való elnökölését. Ha nem lennék a klónozás ellen, azt hiszem, hogy önt érdemes lenne klónozni!

John Dalli , a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretném megköszönni a Háznak ezt a nagyon érdekes vitát. Osztom azt a véleményt, hogy a burgonyakeményítő-ipar fontos szerepet tölthet be a bioműanyagok és más környezetbarát vegyi anyagok jövőbeni kifejlesztésében. Meg tudom érteni azokat a félelmeket is, amelyeknek azzal kapcsolatban adtak hangot, hogy alkalmazkodási problémákat idézhet elő a burgonyakeményítő-termelők számára, hogy megszűnnek a termeléstől függetlenített támogatások és a kvótarendszer. Mindazonáltal komolyan figyelembe kell vennünk a költségvetési keretet, amelyben működünk, illetve a jogi és az időkeretet.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság hamarosan kézhez kap egy értékelő tanulmány az európai uniós burgonya- és gabonakeményítő-ágazatról, a KAP 2013 utáni jövőjéről pedig tárgyalások folynak. Meggyőződésem, hogy az új kereteken belül egy jobb, hatékonyabb és fenntarthatóbb megoldás érhető el, mintha a régi kereteken belül hoznánk bármilyen ad hoc intézkedést.

Esther de Lange , szerző. – (NL) Elnök úr, három megjegyzésem lenne. Az első megjegyzésem Kelly úrnak a burgonyáért mondott, szívből jövő beszédéhez kapcsolódik. Itt olyan burgonyáról beszélünk, amely eltér az étkezőasztalnál felszolgált burgonyától, ez a keményítőburgonya. Bár ezek a problémák természetesen összefüggenek, mivel ha a keményítőburgonya-ipar összeomlik, nő a termelés az étkezési burgonya-iparban és ez piaci problémákat okoz.

A második megjegyzésem a biztos úrnak szól, aki folyton azt mondja: nem fog működni, de a burgonyakeményítő-iparnak javaslatokkal kell előállnia, hogyan tudnánk megtalálni a megoldást. Az üzenet, amelyet küldünk, a következő: kérjük, győződjenek meg arról, hogy elfogulatlanok a javaslatokkal kapcsolatban, mert – bár ez a vita a 2013 utáni időszakról szól – nem jó folyamatosan a 2013-at követő helyzetre hivatkozni. Biztos úr

pontosan ezt teszi, aztán már túl késő lesz. Félő, hogy ez az ágazat 2012-ben összeomlik. Átmeneti szabályozásra lesz szükségünk 2012-ben és 2013-ban, hogy az ágazatot még egyszer be lehessen venni a 2014-ben életbe lépő, rendes agrárpolitikába.

Ennyi volt szívből jövő mondandóm a biztos úrnak.

Elnök. – A vitát lezárom.

18. Végrehajtási intézkedések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

19. A következő ülésnap napirendje: lásd a jegyzőkönyvet

20. Az ülés berekesztése

(Az ülést 23.20-kor berekesztik)